

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄ (Μασ. Σαμουήλ Α΄)

Α ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 1

- A Βασ. 1,1 Ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σιφά, ἐξ ὄρους Ἐφραίμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανά υἱὸς Ἰερεμεήλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασίβ Ἐφραίμ.
- A Βασ. 1,1 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην των Κριτῶν ἐζούσε ἓνας ἄνθρωπος, ο οποίος κατήγετο ἀπὸ την πόλιν Ἀρμαθαίμ, την περιοχὴν Σιφά, ἡ οποία εὐρίσκετο εἰς την ορεινὴν χώραν, ὅπου κατοικοῦσεν ἡ φυλὴ του Ἐφραίμ. Ο ἄνθρωπος αὐτὸς ὠνομάζετο Ἐλκανά καὶ ἦτο υἱὸς του Ἰερεμεήλ, υἱοῦ του Ἡλίου, ο οποίος Ἡλίου ἦτο υἱὸς του Θοκέ ἀπὸ την Νασίβ, της φυλῆς Ἐφραίμ.
- A Βασ. 1,2 καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρῃ Φεννάνα· καὶ ἦν τῇ Φεννάνα παιδιὰ, καὶ τῇ Ἄννα οὐκ ἦν παιδίον.
- A Βασ. 1,2 Ο Ἐλκανά εἶχε δυο συζύγους, ἡ μία ὠνομάζετο Ἄννα, ἡ δε ἄλλη ὠνομάζετο Φεννάνα. Ἡ Φεννάνα εἶχε παιδιὰ, ἡ Ἄννα ὁμως δεν εἶχε παιδί.
- A Βασ. 1,3 καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαίμ προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ Σαβαώθ εἰς Σηλώ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 1,3 Ο ἄνθρωπος αὐτὸς, εὐσεβὴς καθὼς ἦτο, ἀνέβαινε κάθε χρόνον ἀπὸ την πατρίδα του την Ἀρμαθαίμ εἰς Σηλώ, τον ἱερὸν τόπον, δια να προσκυνῇ καὶ να προσφέρῃ θυσίας στον Κυρίον τον Θεόν τον παντοκράτορα. Εἰς Σηλώ ἀρχιερεὺς ἦτο τότε ο Ἡλὶ, ἱερεῖς δε οἱ δύο υἱοὶ του, ο Ὁφνὶ καὶ ο Φινεὲς.
- A Βασ. 1,4 καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν Ἐλκανά καὶ ἔδωκε τῇ

- Φεννάνα, γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας·
A Βασ. 1,4 Καποϊαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἐλκανὰ προσέφερε τὴν καθιερωμένην εἰρηνικὴν θυσίαν, ἔδωσεν εἰς τὴν Φεννάναν καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πολλᾶς μερίδας, ἀναλόγους πρὸς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἀπὸ ταῦτ' ὑπόλοιπα τῶν θυσιῶν.
- A Βασ. 1,5 καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλην ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἐλκανὰ ὑπὲρ ταύτην. καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς,
- A Βασ. 1,5 Εἰς τὴν Ἄνναν ὁμως, ἐπειδὴ δὲν εἶχε παιδιὰ, ἔδωκε μίαν μόνον μερίδα δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν. Ἀλλ' ὁ Ἐλκανὰ ἠγάπα τὴν Ἄνναν περισσότερον ἀπὸ τὴν Φεννάναν. Ὁ Κύριος ὁμως εἶχε δώσει εἰς αὐτὴν στειρότητα καὶ δὲν ἀποκτοῦσε παιδιὰ.
- A Βασ. 1,6 ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς, καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον.
- A Βασ. 1,6 Δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ Κύριος παιδίον, πράγμα τοιοῦτον προεκάλει θλίψιν εἰς αὐτὴν, καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς θλίψεως ἦτο διαρκῶς μελαγχολικὴ καὶ ἀθυμος, διότι ὁ Κύριος εἶχε καταστήσει αὐτὴν στεῖραν καὶ δὲν τῆς ἐδίδε παιδί.
- A Βασ. 1,7 οὕτως ἐποίει ἑναυτὸν κατ' ἑναυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιε καὶ οὐκ ἦσθιε.
- A Βασ. 1,7 Ἐτσι ἔκανε κάθε ἔτος ὁ Ἐλκανὰ, ὅταν ἀνέβαινεν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς καθιερωμένας θυσίας, ἡ δὲ σύζυγός του ἡ Ἄννα κατελαμβάνετο ἀπὸ ἀθυμίαν, ἔκλαιε καὶ δὲν ἔτρωγε.
- A Βασ. 1,8 καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· Ἄννα. καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἔστι σοι, ὅτι κλαίεις; καὶ ἵνατί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνατί τύπτει σε ἡ καρδιά σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;

- A Βασ. 1,8 Ο Ελκανά, ο σύζυγός της, είπεν εις αυτήν· “Αννα” ! Εκείνη του απήντησεν· “Ιδού εγώ, κύριε”. Εκείνος πάλιν της λέγει· “τι συμβαίνει και διατί κλαίεις, και διατί δεν τρώγεις, και διατί σε πληγώνει η καρδιά σου και είσαι περίλυπος; Εγώ δεν είμαι δια σε καλύτερος και από δέκα ακόμη παιδιά;”
- A Βασ. 1,9 καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλῷ καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 1,9 Επειτα ἀπὸ αὐτὸ το οικογενειακόν, μετὰ την θυσίαν, φαγητόν εις Σηλῷ, η Αννα εσηκώθη, μετέβη και εστάθη ἐνώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Ο αρχιερεὺς ο Ηλὶ ἐκάθητο ἐπάνω εις ἓνα ἀνάκλιντρον εις την εἴσοδον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- A Βασ. 1,10 καὶ αὕτη κατώδυνος ψυχῇ καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε
- A Βασ. 1,10 Η Αννα ἦτο βαθύτατα λυπημένη και προσηυχήθη προς τον Κυριον. Καθ' ον δε χρόνον προσηύχετο, ἔκλαιε και ἔχυνεν ἀφθονα δάκρυα.
- A Βασ. 1,11 καὶ ἤϋξατο εὐχὴν Κυρίῳ λέγουσα· Ἀδωναὶ Κύριε Ἐλωέ Σαβαώθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῇς μου καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίνεται, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
- A Βασ. 1,11 Κατὰ την ὥραν ἐκείνην της προσευχῆς ἔκαμε ἓνα τάμα προς τον Θεόν λέγουσα· “Αδωναὶ, Κυριε, Ελωέ Σαβαώθ, εἰάν ρίψῃς βλέμμα ευσπλαγχνίας και ἴδῃς την θλίψιν και την εντροπὴν της δούλης σου εκ του γεγονότος ὅτι εἶμαι στεῖρα, με ενθυμηθῇς στο ἐλεός σου και μου δώσης τέκνον, εγώ σου υπόσχομαι να αφιερώσω αὐτό ἐνώπιόν σου, δια να σε υπηρετῇ διαρκῶς μέχρι της ἡμέρας του θανάτου του.

Υπόσχομαι επί πλέον ότι οίνον και οينوπνευματώδη γενικώς ποτά δεν θα πῇ το παιδί αυτό εις ὅλην του την ζωὴν· ψαλλίδι δεν θα ανέβῃ ἐπὶ της κεφαλῆς του, δια να του κόψῃ την κόμην”.

A Βασ. 1,12 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς·

A Βασ. 1,12 Επειδὴ δε αὐτὴ ἐπὶ πολλὴν ὥραν παρέτεινε την προσευχὴν της ἐνώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, ο ἀρχιερεὺς Ηλὶ παρετήρει το στόμα αὐτῆς·

A Βασ. 1,13 καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἤκούετο· καὶ ἐλογίσαστο αὐτὴ Ἡλὶ εἰς μεθύουσαν.

A Βασ. 1,13 παρετήρει δηλαδή ὅτι αὐτὴ ὠμιλοῦσε ἀπὸ την καρδίαν της, τα δε χεῖλη της μόλις ἐκινούνται και η φωνὴ της δεν ἠκούετο καθόλου. Ο Ηλὶ την ἐνόμισε μεθυσμένην.

A Βασ. 1,14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλὶ· ἕως πότε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνόν σου καὶ πορεύου ἐκ προσώπου Κυρίου.

A Βασ. 1,14 Εἶπε δε ο υπηρέτης του Ηλὶ, κατ' ἐντολὴν του Ηλὶ· “ἕως πότε θα εἶσαι μεθυσμένη; Σταμάτησε την ἐπήρειαν του κρασιοῦ σου και ἀπομακρύνσου ἀπὸ την Σκηνὴν του Μαρτυρίου”.

A Βασ. 1,15 καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα καὶ εἶπεν· οὐχί, κύριε· γυνή, ἥ σκληρὰ ἡμέρα, ἐγὼ εἰμι καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον Κυρίου·

A Βασ. 1,15 Απεκρίθη δε η Ἀννα και του εἶπε· “οχι, κύριε, δεν εἰμαι μεθυσμένη. Εἰμαι μία σύζυγος, η οποία διέρχεται πολὺ πικρὰς ἡμέρας. Οἶνον και ἀλλὰ οينوπνευματώδη ποτά δεν ἔχω πῖν, ἀλλὰ ξεχύνω τον πόνον της ψυχῆς μου ἐνώπιον του Κυρίου.

A Βασ. 1,16 μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμὴν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν.

- A Βασ. 1,16 Μη θεωρήσης εμέ την δούλην σου ως αμαρτωλήν και ασεβή γυναίκα. Δεν είμαι εγώ τέτοια, αλλά ο υπερβολικός πόνος έχει λυώσει την ψυχήν μου και δι'αυτό απευθύνω την μακράν αυτήν προσευχήν προς τον Κυριον”.
- A Βασ. 1,17 καὶ ἀπεκρίθη Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῇ· πορεύου εἰς εἰρήνην· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἶτημά σου, ὃ ῥητήσω παρ’ αὐτοῦ.
- A Βασ. 1,17 Ο Ηλί απεκρίθη προς αυτήν και της εἶπε· “πήγαινε στο καλὸ· εὐχομαι να εκπληρώσῃ ο Θεὸς του Ἰσραὴλ ολόκληρον το αἶτημά σου και σου δώσῃ αὐτὸ το ὁποῖον ἐζήτησες”.
- A Βασ. 1,18 καὶ εἶπεν· εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι.
- A Βασ. 1,18 Εἶπε τότε η Ἀννα· “εἴθε ἐγώ, η δούλη σου, να εὕρω χάριν ἐνώπιόν σου και ο Κυριος να εἰσακούσῃ την ευχήν σου”. Ἀνεχώρησεν ἔπειτα η Ἀννα ἀπὸ την Σκηνήν του Μαρτυρίου και μετέβη στο προσωρινὸν κατάλυμα του συζύγου της, εἰς Σηλῶ. Εκεί ἔφαγε και ἔπιε και το πρόσωπόν της δεν ἐφαίνετο πλέον θλιμμένον.
- A Βασ. 1,19 καὶ ὀρθρίζουσι τὸ πρωῒ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, καὶ συνέλαβε.
- A Βασ. 1,19 Την επομένην πολὺ πρωῒ ἐσηκώθησαν, προσεκύνησαν ἐνώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και ἐπορεύθησαν προς την ἰδιαιτέραν των πόλιν, την Ἀρμαθαίμ. Ο Ἐλκανὰ εἰσῆλθεν στον οἶκον του εἰς Ἀρμαθαίμ, ἦλθεν εἰς συνάφειαν με την σύζυγόν του την Ἀνναν, ο δε Κυριος την ἐπεσκέφθη και ἐμεινεν αὐτὴ ἐγκυος.
- A Βασ. 1,20 καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ

ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουήλ καὶ εἶπεν· ὅτι παρὰ Κυρίου Θεοῦ Σαβαώθ ῥητήσάμην αὐτόν.

A Βασ. 1,20

Κατὰ τον κανονικὸν χρόνον, τον ένατον δηλαδή μήνα, ἐγέννησεν υἱὸν και ὠνόμασεν αὐτόν Σαμουήλ λέγουσα· “ονομάζω αὐτόν Σαμουήλ, διότι ἀπὸ τον Κυριον τον Θεόν τον παντοκράτορα ἐζήτησα και τον ἔλαβα”.

A Βασ. 1,21

Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλώμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ·

A Βασ. 1,21

Μετά ἓνα ἔτος ο ἄνθρωπος αὐτός, ο Ελκανά και ὅλη η οικογένειά του, ἀνέβησαν κατὰ την συνήθειάν των εἰς Σηλώμ, δια να προσφέρῃ ο Ελκανά την ετησίαν θυσίαν, το τάξιμόν του, και το ὑπὸ του Μωσαϊκοῦ Νομου ὀριζόμενον δέκατον ἀπὸ τα γεωργικά του προϊόντα.

A Βασ. 1,22

καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ’ αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ.

A Βασ. 1,22

Η Άννα ὁμως δεν ἀνέβη μαζὴ του και εἶπεν στον ἄνδρα της· “ἐγὼ θα παραμείνω και δεν θα ἀναβῶ στον ναόν του Κυρίου, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἐποχή και εἶναι εἰς θέσιν να ἀναβῇ και το τέκνον μας αὐτό μετὰ τον ἀπογαλακτισμόν του. Τότε θα το παρουσιάσωμεν ἐνώπιον του Κυρίου, δια να παραμένη ἐκεῖ ἰσοβίως”.

A Βασ. 1,23

καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσης αὐτό· ἀλλὰ στήσαι Κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου. καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.

A Βασ. 1,23

Ο Ελκανά, ο σύζυγός της, της εἶπε· “κάμε αὐτό που νομίζεις ὅτι εἶναι καλόν. Καθησε, δηλαδή, ἐδῶ μέχρις ὅτου ἀπογαλακτίσῃ το παιδίον. Εὐχομαι δέ, να ἐκπληρώσῃ ο

- Κυριος το τάμα σου, όπως το είπες”. Η Άννα παρέμεινε στον οίκον της, μέχρις ότου απογαλακτίσει τον υιόν της.
- A Βασ. 1,24 καὶ ἀνέβη μετ’ αὐτοῦ εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἶφί σεμιδάλεως καὶ νέβελ οἴνου καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου ἐν Σηλὼμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ’ αὐτῶν.
- A Βασ. 1,24 Κατόπιν ἀνέβη καὶ αὐτὴ μετὰ τὸν σύζυγόν της εἰς Σηλὼμ φέρουσα μαζὴ της ὡς θυσίαν αιματηράν ἕνα μόσχον τριῶν ἐτῶν καὶ τὴν ἀνάλογον ἀναίμακτον θυσίαν ἀπὸ ἄρτους, εἴκοσι περίπου χιλιόγραμμα σημιγδάλι καὶ ἕνα ἀσκή κρασί. Εἰσῆλθον εἰς τὴν αὐλὴν της Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, ποῦ εὐρίσκετο εἰς τὴν Σηλὼμ. Τὸ δὲ παιδίον ἦτο μαζὴ τους.
- A Βασ. 1,25 καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ, καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον. καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου πρὸς Ἡλὶ
- A Βασ. 1,25 Προσέφεραν τὰ πρὸς θυσίαν στὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Ὁ πατήρ ἔσφαξε τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον κάθε ἔτος προσέφεραν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ὡς θυσίαν. Ἐπειτα δὲ ὠδήγησε καὶ παρέδωκε τὸ παιδί στὸν Κύριον, ἔσφαξε καὶ ἐθυσίασε τὸν τριετή μόσχον καὶ ἡ Ἄννα ἡ μητέρα τοῦ παιδίου ἐπλησίασε πρὸς τὸν Ἡλὶ
- A Βασ. 1,26 καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοί, κύριε· ζῆ ἡ ψυχὴ σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς Κύριον·
- A Βασ. 1,26 καὶ τοῦ εἶπε· “παρατηρήσατέ με, κύριε ὅσον εἶναι ἀληθινόν ὅτι σεις εἰσθε ὁ Ἡλὶ, ἄλλο τόσο εἶναι ἀληθινόν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ γυναῖκα ἐκείνη, ἡ ὁποία εὐρέθη κάποτε ἐνώπιόν σου προσευχομένη πρὸς τὸν Θεόν.
- A Βασ. 1,27 ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην, καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὸ αἶτημά μου, ὃ ἡτησάμην παρ’ αὐτοῦ·

- A Βασ. 1,27 Δια το παιδίον τούτο εγώ τότε πρρσηυχήθην. Ο δε Κυριος εδέχθη το αίτημά μου και επραγματοποίησεν αυτό το οποίον του εζητούσα.
- A Βασ. 1,28 κάγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν.
- A Βασ. 1,28 Και εγώ σήμερον αφιερώνω αυτό το παιδί μου στον Κυριον, δια να υπηρετή τον Κυριον ισοβίως”. Η Αννα εἶπε κατόπιν την κατωτέρω ωδήν.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 2

- A Βασ. 2,1 Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ’ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.
- A Βασ. 2,1 Η λυπημένη και κλονισμένη καρδιά μου εστερεώθη με την δύναμιν και την χάριν του Κυρίου. Εξυψώθη η δύναμίς μου δια του Θεού μου, το στόμα μου διάπλατα ἠνοιξεν εναντίον των εχθρών μου. Εἶμαι γεμάτη χαράν από την σωτηριώδη δύναμιν του Κυρίου.
- A Βασ. 2,2 ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.
- A Βασ. 2,2 Διότι δεν υπάρχει απολύτως κανένας ἄλλος ἅγιος, ὅπως εἶναι ο Κυριος, οὔτε κανένας ἄλλος δίκαιος ὅπως εἶναι ο δίκαιος Θεός μας. Δεν υπάρχει κανένας ἄλλος ἅγιος, πλην από σε Κυριε.
- A Βασ. 2,3 μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά, μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρήμοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
- A Βασ. 2,3 Ανθρωποι, μη καυχάσθε και μη λαλήτε υπερήφανα λόγια. Ας μη εξέλθουν από το στόμα σας αλαζονικά λόγια, διότι ο

Θεός είναι ο μόνος παντογνώστης Κύριος. Αυτός είναι, που φέρει εις άριστον πέρας τα τέλεια αυτού έργα.

A Βασ. 2,4 τόξον δυνατῶν ήσθένησε, καί άσθενοῦντες περιεζῶσαντο δύναμιν·

A Βασ. 2,4 Δυνατῶν πολεμιστῶν τα τόξα απεδείχθησαν ανίσχυρα, ενώ εξ αντιθέτου άνθρωποι ασθενείς και αδύνατοι περιεζώσθησαν και απέκτησαν δύναμιν.

A Βασ. 2,5 πλήρεις ἄρτων ήλαττώθησαν, καί οί πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτά, καί ή πολλή έν τέκνοις ήσθένησε.

A Βασ. 2,5 Άνθρωποι πλούσιοι εις υλικά αγαθά επτώχυναν και επείνασαν, ενώ άνθρωποι πτωχοί, οι οποίοι επεινούσαν, έγιναν πλούσιοι τόσον πολύ, ώστε εγκατεστάθησαν εις εύφορον χώραν. Υπήρξε στείρα, η οποία εγέννησε πολλά παιδιά και εξ αντιθέτου υπήρξε πολύτεκνος με πολλά παιδιά, η οποία εν τέλει έμεινε μόνη της και απωρφανισμένη,

A Βασ. 2,6 Κύριος θανατοῖ καί ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καί ἀνάγει·

A Βασ. 2,6 Ο Θεός είναι ο κύριος του θανάτου και της ζωής. Αυτός θανατώνει και αυτός ζωογονεί, αυτός κατεβάξει τους ανθρώπους στον τάφον και αυτός τους επαναφέρει πάλιν εις την ζωήν.

A Βασ. 2,7 Κύριος πτωχίζει καί πλουτίζει, ταπεινοῖ καί άνυψοῖ.

A Βασ. 2,7 Ο Κυριος είναι εκείνος ο οποίος καθιστά πτωχούς τους πλουσίους και κάμνει πλουσίους τους πτωχούς. Ταπεινώνει και ανυψώνει.

A Βασ. 2,8 άνιστᾷ από γῆς πένητα καί από κοπρίας ἐγείρει πτωχόν καθίσαι μετά δυναστῶν λαοῦ καί θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

A Βασ. 2,8 Αυτός ανεγείρει από την γην τον κατάκοιτον πτωχόν· πεινῶντα και στερούμενον, που κοιμάται εις την κοπριάν,

τον ανυψώνει και τον ενθρονίζει ως ισχυράν μεταξύ των ισχυρών της γης. Αυτός αναδεικνύει τους πτωχούς και αποκλήρους κληρονόμους θρόνων ενδόξων.

A Βασ. 2,9 διδούς εύχην τῷ εύχομένῳ καὶ εύλόγησεν ἔτη δικαίου· ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ,

A Βασ. 2,9 Αυτός είναι εκείνος, ο οποίος εκπληρώνει το αίτημα του ευσεβούς. Αυτός επλήθυνε τα έτη της ζωής του δικαίου δυνατός εις την πραγματικότητα δεν είναι εκείνος, ο οποίος έχει σωματικήν δύναμιν.

A Βασ. 2,10 Κύριος ἀσθενῇ ποιήσῃ ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος. μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσῃ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

A Βασ. 2,10 Ο Κυριος καθιστά ανίσχυρον τον οιονδήποτε εχθρόν του. Ο Κυριος είναι ο μόνος άγιος. Λοιπόν, ας μη καυχάται ο σοφός με την σοφίαν αυτου ούτε ο δυνατός με την δύναμίν του, ούτε ο πλούσιος δια τον πλούτον του. Αλλά στούτο πρέπει να καυχάται ο συνετός άνθρωπος, στο γεγονός ότι γνωρίζει και σκέπτεται τον Κυριον και προ παντός στο ότι εφαρμόζει δικαιοσύνην εν μέσω των άλλων ανθρώπων. Ο Κυριος ανέβη στους ουρανοὺς και από εκεί εξαπέλυσε βροντάς και κεραυνούς. Αυτός κρίνει και δικάζει την οικουμένην μέχρι των περάτων της γης. Διδει δύναμιν στους βασιλείς μας, αυτός μεγαλώνει την δύναμιν του βασιλέως, τον οποίον αυτός θα έχη χρίσει”.

A Βασ. 2,11 Καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἄρμαθαίμ, καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ

προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως.

A Βασ. 2,11

Ἡ Ἀννα ἀφῆκε τὸ παιδίον της, τὸν Σαμουήλ, ἐκεῖ ἐνώπιον της Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἀρμαθαίμ. Τὸ παιδίον της ἀνέλαβε νὰ υπηρετῇ τὸν Θεὸν κοντὰ στὸν Ἡλὶ τὸν ἀρχιερέα.

A Βασ. 2,12

Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον. καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ, παντὸς τοῦ θύοντος·

A Βασ. 2,12

Οἱ υἱοὶ ὁμῶς τοῦ ἀρχιερέως Ἡλὶ ἦσαν ἐλεεινοὶ καὶ κακοήθεις, ἐστὶα μολύνσεως. Δὲν ἐσέβοντο τὸν Κύριον καὶ δὲν ἐζούσαν σύμφωνα με τὸν θεῖον νόμον. Ἐκάνον κατὰχρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἱερέως ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ἐνώπιον παντός Ἰσραηλίου, ὁ ὁποῖος προσήρχετο νὰ προσφέρῃ τὴν θυσίαν.

A Βασ. 2,13

καὶ ἦρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, ὡς ἂν ἠψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,

A Βασ. 2,13

Ὁ δούλος τοῦ ἀρχιερέως Ἡλὶ, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Οφνὶ καὶ Φινεές, προσήρχετο, πρὶν βράσῃ τὸ κρέας τῆς θυσίας, κρατῶν εἰς τὰ χέρια τοῦ ἑνὸς μεγάλο πηροῦνι με τρία δοντια.

A Βασ. 2,14

καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν· καὶ πᾶν, ὃ ἔαν ἀνέβῃ ἐν τῇ κρεάγγρα, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς· κατὰ τὰδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλῶμ.

A Βασ. 2,14

Εβύθιζε τὸ πηροῦνι στὸν μέγαν λέβητα ἢ εἰς τὴν χαλκίνην χύτραν ἢ εἰς τὴν μικροτέραν χύτραν, καὶ κάθε τι τὸ ὁποῖον ἤρπαζε τὸ πηροῦνι, ὁ δούλος τοῦ ἐπαίρνε διὰ τὸν ἱερέα τὸν κύριόν του. Κατὰ πορόμοιον τρόπον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἡλὶ ἐφέροντο πρὸς κάθε Ἰσραηλίτην, ὁ ὁποῖος προσήρχετο νὰ θυσιάσῃ εἰς Σηλῶμ.

A Βασ. 2,15

καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἦρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι· δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ κρέας

ἐφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος.

A Βασ. 2,15 Πριν δε τεθῇ το λίπος των θυσιαζομένων ζώων στο θυσιαστήριον, δια να ἀνέλθῃ ὡς θυμίαμα ο καπνὸς ἀπὸ αὐτό, ἤρχετο ο δούλος του ιερέως καὶ ἔλεγεν στον ἄνδρα, ο οποίος προσέφερε την θυσίαν· “δος μου κρέας να ψήσωμε δια τον ιερέα καὶ δεν θα πάρω ἀπὸ σένα κρέας, το ὁποῖον βράζει στον λέβητα”.

A Βασ. 2,16 καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων· θυμιαθήτω πρῶτον, ὡς καθήκει, τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων, ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. καὶ εἶπεν· οὐχί, ὅτι νῦν δώσεις, καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς.

A Βασ. 2,16 Ο δε Ἰσραηλίτης ο οποίος προσέφερε την θυσίαν ἔλεγεν· “ας καὶ πρῶτα το λίπος ἐπάνω στο θυσιαστήριον, ὅπως ο Θεὸς διατάσσει, καὶ ἔπειτα πάρῃ ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου”. “Ὁχι, ἀπαντοῦσε ο δούλος. Τώρα θα μου δώσης. Καὶ αν υποτεθῇ ὅτι δεν μου δώσης, ἐγὼ θα το πάρω δια της βίας”.

A Βασ. 2,17 καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν Κυρίου.

A Βασ. 2,17 Αὐτό ἦτο ἐνώπιον του Κυρίου ἁμαρτία των υπηρετῶν των ιερέων, πάρα πολὺ μεγάλη, διότι καταφρονούσαν τὴν θυσίαν του Κυρίου καὶ ἀσεβούσαν πρὸς αὐτὸν τον Κυριον.

A Βασ. 2,18 καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον ἐφοῦδ βάρ,

A Βασ. 2,18 Το παιδίον Σαμουήλ προσέφερε τας υπηρεσίας του πρὸς τον Κυριον· ἦτο δε ἐζωσμένον με ἓνα λινὸν ἐφοῦδ.

A Βασ. 2,19 καὶ διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῆσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.

A Βασ. 2,19 Ἐκτὸς τούτου, ἡ μητέρα του εἶχε κατασκευάσει δι’ αὐτὸν ἓνα μικρὸν ἐπενδυτήν, τον ὁποῖον ἀνανέωνε κάθε ἔτος

φέρουσα καινούργιον, όταν ήρχετο μαζί με τον σύζυγόν της, δια να προσφέρει την θυσίαν.

A Βασ. 2,20 καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων· ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους, οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ. καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,

A Βασ. 2,20 Ο Ηλί, ο αρχιερεὺς, ηυλόγησε τον Ελκανά και την γυναίκα του λέγων· “εἴθε ο Κύριος να σου δώση πολλά παιδιά από την γυναίκα αυτήν ἀντί του τάματος, το οποίον ἔδωκες εἰς αὐτόν, ἀντί του παιδιοῦ σας τούτου”. Ο Ελκανά ἐπέστρεψεν εἰς την πατρίδα του την Αρμαθαίμ.

A Βασ. 2,21 καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας. καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουήλ ἐνώπιον Κυρίου.

A Βασ. 2,21 Ο Κύριος ἐπεσκέφθη και πάλιν την ευσεβή Ανναν. Ετσι δε αυτή ἀπέκτησε τρεις ἀκόμη υἱοὺς και δύο θυγατέρας. Το παιδίον Σαμουήλ ἐμεγάλωνεν ἐνώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.

A Βασ. 2,22 Καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα· καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ,

A Βασ. 2,22 Ο Ηλί, ο αρχιερεὺς, ἐγήρασε πλέον πολύ, ἐπληροφορεῖτο δε ἐκεῖνα, τα οποία ἔκανον οἱ υἱοὶ του μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν.

A Βασ. 2,23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἵνατί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ Κυρίου;

A Βασ. 2,23 Ἐλεγε δε προς τα παιδιά του· “διατί πράττετε αὐτὸ το κακόν, το οποίον πληροφοροῦμαι ἀπὸ το στόμα ὅλου του λαοῦ του Κυρίου;

A Βασ. 2,24 μή, τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή, ἣν ἐγὼ ἀκούω· μή ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαί, ἃς ἐγὼ ἀκούω, τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν Θεῷ.

A Βασ. 2,24 Μη, παιδιά μου, μη πράττετε αὐτά, διότι ὅσα ἀκούω δια σας δεν εἶναι καθόλου καλὰ και τιμητικά. Μη φέρεσθε ἔτσι,

διότι δεν είναι καθόλου καλαί αι πληροφορίες, τας οποίας
εγώ ακούω δια την κακήν συμπεριφοράν σας και επί πλέον
γίνονται σκάνδαλον στον λαόν, ώστε να μη σέβωνται και να
μη υπηρετούν τον Θεόν.

A Βασ. 2,25

ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτη ἄνῃρ εἰς ἄνδρα, καὶ
προσεύχονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ
Κυρίῳ ἁμάρτη, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ
ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος
ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς.

A Βασ. 2,25

Εάν ένας άνθρωπος πταίση απέναντι ενός άλλου, είναι
δυνατόν να προσευχηθούν άλλοι δια τον πταίστην και να
ζητήσουν συγχώρησιν από τον Κυριον δι' αυτόν. Εάν όμως
κανείς αμαρτήση απέναντι του Κυρίου, ποιός είναι εκείνος
ο οποίος θα προσευχηθῇ δι' αυτόν;” Αλλά τα παιδιά του Ηλί
δεν ἤκουον τας συμβουλὰς του πατρός των. Εσκληρύνοντο
εις την ασέβειάν των. Ο δε Κυριος εἶχε λάβει οριστικήν
απόφασιν να καταστρέψῃ αυτούς.

A Βασ. 2,26

καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο
καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων.

A Βασ. 2,26

Ο νεαρός Σαμουήλ, ὅσον παρήρχετο ο χρόνος, τόσον και
εμεγάλωνε· και ἦτο ἐνάρετος ἐνώπιον Θεοῦ και ἀνθρώπων.

A Βασ. 2,27

καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεοῦ πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπε· τάδε
λέγει Κύριος· ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον
τοῦ πατρὸς σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων
τῷ οἴκῳ Φαραὼ

A Βασ. 2,27

Κατὰ τον καιρόν εκείνον ενας προφήτης του Θεοῦ ἦλθε
προς τον Ηλί και του εἶπε· “αυτά λέγει ο Κυριος. Εγώ
ἀπεκαλύφθην βεβαίως στους προγόνους σου, οι οποίοι
ἀνήκουν εις την πατρικήν σου οικογένειαν, στον Ααρών και
τον Μωϋσῆν, όταν ο ισραηλιτικός λαός ευρίσκετο ἀκόμη εις
την Αἰγυπτον, δούλος του Φαραώ και στον οἶκον του
Φαραώ.

A Βασ. 2,28 καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεῦειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ θυμιᾶν θυμίαμα καὶ αἶρειν ἐφούδ καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν·

A Βασ. 2,28 Μεταξὺ δε ὅλου του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐξέλεξα ἀπὸ την ιδικὴν σου φυλὴν τους ιερεῖς οἱ οποίοι θα ἔπρεπε να με υπηρετοῦν και ἔτσι να ἔχουν το δικαίωμα να ἀνέρχονται τας βαθμίδας του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, να θυμιοῦν στο θυσιαστήριον των θυμιαμάτων και να φέρουν το ιερατικὸν ἔνδυμα ἐφούδ. Ἐπίσης εἰς την πατρικὴν σου φυλὴν ἔδωσα ἐντολὴν να περιέρχονται πρὸς διατροφήν των τα υπόλοιπα ἀπὸ ὠρισμένης θυσίας των Ἰσραηλιτῶν, αἱ ὁποῖαι θυσίαι περνοῦν ἀπὸ το πυρ του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.

A Βασ. 2,29 ἵνατί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱοὺς σου ὑπὲρ ἐμέ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου;

A Βασ. 2,29 Σὺ ὅμως διατί ἐκύτταξες ὄχι με εὐλάβειαν ἀλλὰ με ἀναιδὲς βλέμμα εἰς τα προσφερόμενα ολοκαυτώματα και εἰς τα θυμιάματα ἐπάνω στο θυσιαστήριον; Διατί ἐπροτίμησες και ἐτίμησες περισσότερον τους υἱοὺς σου ἀπὸ ἐμέ και διατί ἀνέχεσαι να γεύωνται ἀπὸ τας προσφερομένης θυσίας των Ἰσραηλιτῶν, εὐθύς ἀμέσως μόλις αὐταὶ παρουσιάζονται, πρὶν ἀκόμη προσφερθοῦν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων;

A Βασ. 2,30 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· εἶπα· ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησὶ Κύριος· μηδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἄλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμασθήσεται.

- A Βασ. 2,30 Δια την χλιαράν και ασεβή συμπεριφοράν σου αυτά λέγει Κυριος, ο Θεός του Ισραήλ· Σου είπα άλλοτε και υπεσχέθην ότι οι πατρικοί σου πρόγονοι, επομένως και ο ιδικός σου οίκος, θα είναι πάντοτε μαζί μου δια να με υπηρετούν. Αλλά τώρα ο Κυριος λέγει· Κατ' ουδένα λόγον και τρόπον δεν ανέχομαι πλέον αυτό. Αλλά εγώ θα δοξάζω εκείνους, που με με δοξάζουν και με σέβονται, και θα καταφρονήσω και θα εξουθενώσω εκείνους, οι οποίοι με καταφρονούν.
- A Βασ. 2,31 ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου,
- A Βασ. 2,31 Θα ἔλθῃ καιρός, κατὰ τον οποίον θα ἐξολοθρεύσω τους απογόνους σου και τους απογόνους της οικογενείας σου,
- A Βασ. 2,32 καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας·
- A Βασ. 2,32 και κανένας στο μέλλον ἀπὸ τους απογόνους σου δεν θα φθάνῃ εἰς γεροντικὴν ηλικίαν, ἀλλὰ θα ἀποθνήσκῃ πολὺ ἐνωρίς.
- A Βασ. 2,33 καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ καταρρέειν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν.
- A Βασ. 2,33 Εἰάν δε και δεν ἐξολοθρεύσω κάποιον ἄνδρα ἀπὸ εκείνους, που υπηρετοῦν στο θυσιαστήριόν μου, τοῦτο θα οφείλεται στο ὅτι αὐτοῦ θα ἔχουν σβῆσῃ οἱ ὀφθαλμοὶ και θα ἔχῃ καταρρεύσει ἡ ζωὴ του. Κατὰ κανόνα ὁμως ὅλοι οἱ ἀπόγονοι του οἴκου σου θα πέσουν ἀπὸ κτυπήματα ῥομφαίας.
- A Βασ. 2,34 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱοὺς σου, Ὁφνὶ καὶ Φινεές· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι.
- A Βασ. 2,34 Απὸδειξις και επικύρωσις αὐτῶν, τα ὁποῖα σου λέγω, θα εἶναι αὐτό που θα ἐπέλθῃ ἐναντίον των δύο παιδιῶν σου,

του Οφνί και του Φινεές. Εις μίαν και την αυτήν ημέραν θα αποθάνουν και οι δύο.

A Βασ. 2,35 καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσῃ· καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας.

A Βασ. 2,35 Εγώ δε θα αναδείξω δια τον εαυτόν μου αρχιερέα πιστόν εις εμέ ο οποίος θα εφαρμόσῃ ὅλα ὅσα ἔχω εις την καρδίαν μου. Θα αναδείξω τον οἶκον του πιστόν και αφωσιωμένον εις εμέ. Και αὐτός θα διέρχεται ὅλας τας ημέρας της ζωῆς του πλησίον του χρισμένου βασιλέως.

A Βασ. 2,36 καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἥξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων· παράρριψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

A Βασ. 2,36 Εκείνος δε ο οποίος θα απολειφθῇ ἀπὸ τους απογόνους σου, θα ἔλθῃ στοιαύτην αξιοδάκρυτον κατάστασιν, ὥστε θα μεταβῇ και θα προσκυνήσῃ αὐτόν τον αρχιερέα ζητῶν υπηρεσίαν ἀντὶ ελαχίστης ἀμοιβῆς, ἀντὶ ενός ἀργυροῦ ὀβολοῦ λέγων· Πέταξέ με εις κάποιαν ἱερατικὴν υπηρεσίαν, δια να τρώγω και ἐγώ ἔστω και ἄρτον μόνον”.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 3

A Βασ. 3,1 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουήλ ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὄρασις διαστέλλουσα.

A Βασ. 3,1 Ο δε νεαρός Σαμουήλ ἐξηκολούθει να υπηρετῇ στον ναόν του Κυρίου με ευλάβειαν και σεμνότητα, καθοδηγούμενος και παρακολουθούμενος ἀπὸ τον αρχιερέα Ηλί. Ο προφητικός λόγος κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ἦτο σπάνιος, δεν υπήρχε δε και προφητεία δι' οραμάτων, η οποία να

διατάσσει τα δέοντα και να ξεχωρίζει ρητώς το ορθόν από του ψεύδους.

A Βασ. 3,2 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἡλὶ ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύναντο βλέπειν.

A Βασ. 3,2 Ο Ηλί κατά την ιστορικήν δι' αὐτὸν ἐκείνην ἡμέραν ἐκοιμάτο στον τόπον, ὅπου συνήθως ἔμενε. Οἱ Οφθαλμοὶ του, λόγω της γεροντικής ηλικίας, ἤρχισαν να χάνουν το φῶς των, ὥστε να μὴ δύναται πλέον να βλέπῃ καθαρά.

A Βασ. 3,3 καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουήλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ, οὔ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.

A Βασ. 3,3 Ἦτο ἡ ὥρα, κατὰ την οποίαν ἡ ἐπτάφωτος λυχνία ἐκαιεν ἀκόμῃ, ὁ δε Σαμουήλ ἐκοιμάτο εἰς κάποιο ἄκρον του ναοῦ, ἐντὸς του οποίου υπήρχεν ἡ Κιβωτὸς του Θεοῦ.

A Βασ. 3,4 καὶ ἐκάλεσε Κύριος· Σαμουήλ Σαμουήλ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.

A Βασ. 3,4 Ο Κυριος ἐκάλεσε τον Σαμουήλ και εἶπε· “Σαμουήλ, Σαμουήλ”. Ο δε Σαμουήλ ἀπήντησεν· “ἰδοὺ ἐγώ, κύριε”.

A Βασ. 3,5 καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν· οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε· καὶ ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε.

A Βασ. 3,5 Ἐτρεξε πρὸς τον Ηλί και του εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγώ εἶμαι παρώώ· ἦλθα, διότι με ἐκάλεσες”. Ο Ηλί ἀπήντησε· “δεν σε ἐκάλεσα· γύρισε πίσω και κοιμήσου”. Ἐπέστρεψε και ἐκοιμήθη.

A Βασ. 3,6 καὶ προσέθετο Κύριος καὶ ἐκάλεσε· Σαμουήλ Σαμουήλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ δεύτερον καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν· οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε·

A Βασ. 3,6 Ο Κυριος και πάλιν ἐκάλεσε τον Σαμουήλ λέγων· “Σαμουήλ, Σαμουήλ”. Ο Σαμουήλ νομίσας ὅτι ὁ Ηλί τον ἐκάλεσε, παρουσιάσθη δευτέραν φοράν πρὸς αὐτόν και εἶπε· “ἰδοὺ ἐγώ, ἦλθον διότι με ἐκάλεσες”. Εἶπεν ὁμως εἰς αὐτόν ὁ Ηλί·

- “ὄχι, δεν σε εκάλεσα, γύρισε και κοιμήσου πάλιν”.
- A Βασ. 3,7 καὶ Σαμουήλ πρὶν ἢ γνῶναι Θεὸν καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου.
- A Βασ. 3,7 Αυτὰ ἐγιναν πρὶν ἢ ὁ Σαμουήλ γνωρίσῃ σαφῶς τὸν καλοῦντα Θεόν, καὶ πρὶν λάβῃ καμμίαν ἀποκάλυψιν ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 3,8 καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι Σαμουήλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με. καὶ ἐσοφίσατο Ἡλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον,
- A Βασ. 3,8 Δια τρίτην πάλιν φορὰν ὁ Κύριος προσεκάλεσε τὸν Σαμουήλ. Ὁ Σαμουήλ ἐσηκώθη, μετέβη πρὸς τὸν Ἡλὶ καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγώ, εἰμαι παρών, ἦλθα διότι με προσεκάλεσες”. Ὁ Ἡλὶ ἐνόησε τότε, ὅτι ὁ Κύριος εἶχε καλέσει τὸν νεαρόν Σαμουήλ,
- A Βασ. 3,9 καὶ εἶπεν· ἀνάστρεφε, κάθευδε, τέκνον, καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε καὶ ἐρεῖς· λάλει, Κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. καὶ ἐπορεύθη Σαμουήλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.
- A Βασ. 3,9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “πῆγαινε πίσω, παιδί μου, καὶ κοιμήσου· καὶ ἂν σε καλέσῃ πάλιν ἡ φωνὴ αὐτῆς ποῦ ἤκουσες, θα εἴπῃς· Λαλεῖ, Κυριε, διότι ὁ δούλος σου ἀκούει”. Ὁ Σαμουήλ ἐπήγε πρᾶγματι καὶ ἐκοιμήθη πάλιν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.
- A Βασ. 3,10 καὶ ἦλθε Κύριος καὶ κατέστη καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καὶ εἶπε Σαμουήλ· λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.
- A Βασ. 3,10 Ὁ δὲ Κύριος ἦλθε, ἐστάθη κάπου ἐκεῖ καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, ὅπως καὶ προηγουμένως, καὶ εἶπεν ὁ Σαμουήλ· “λαλεῖ, διότι ὁ δούλος σου ἀκούει”.
- A Βασ. 3,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ· ἰδοὺ ἐγώ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ

ήχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.

A Βασ. 3,11

Ο Κυριος εἶπε προς τον Σαμουήλ· “ἰδοὺ, ἐγὼ θα πραγματοποιήσω τα λόγιά μου ἐνώπιον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ κατὰ τέτοιον θαυμαστὸν τρόπον, ὥστε θα ἀντηχήσουν καὶ τα δύο αὐτιά παντός, ὁ ὁποῖος ἠθέλε ἀκούσει αὐτά.

A Βασ. 3,12

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερωῶ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα, ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω.

A Βασ. 3,12

Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην θα ἐπιφέρω κατὰ του Ἡλὶ ὅλα ὅσα εἶπα ἐναντίον του οἴκου του. Θα ἀρχίσω, ἀλλὰ καὶ θα φέρω εἰς πέρας, τας ἐναντίον αὐτοῦ τιμωρίας μου.

A Βασ. 3,13

καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς

A Βασ. 3,13

Ἐχω προαναγγεῖλει εἰς αὐτόν, ὅτι θα τιμωρήσω την οἰκργένειάν του εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐξ αἰτίας των ἀμαρτιῶν, που διαπράττουν οἱ υἱοὶ του, διότι οἱ υἱοὶ του βλασφημοῦν τὸν Θεόν, ὁ δε Ἡλὶ δὲν ἐπέπληττε καὶ δὲν ἐνουθετοῦσε αὐτούς, ὅπως ἐπρεπε.

A Βασ. 3,14

καὶ οὐδ’ οὕτως. ὥμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλὶ· εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος.

A Βασ. 3,14

Δὲν θα συνεχισθῇ ὁμως αὐτὴ ἡ κατάστασις. Ωρκίσθηκα ἐναντίον της οἰκογενείας του Ἡλὶ καὶ εἶπα· Ἡ ἀμαρτία των παιδιῶν του Ἡλὶ οὐδέποτε θα ἐξιλεωθῇ οὔτε με θυμιάματα οὔτε με ἀναιμάκτους καὶ αἱματηράς θυσίας”.

A Βασ. 3,15

καὶ κοιμᾶται Σαμουήλ ἕως πρωῒ καὶ ὥρθρισε τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ Σαμουήλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασιν τῷ Ἡλί.

A Βασ. 3,15

Ο Σαμουήλ ἐκοιμήθη μέχρι της πρωῒας, ὁπότε λίαν πρωῒ ἐξύπνησε καὶ ἀνοιξε τας θύρας του οἴκου του Κυρίου. Ο Σαμουήλ ἐφοβήθη νὰ ἀνακοινώσῃ στον Ἡλὶ τὴν ὄρασιν καὶ προφητείαν τὴν ὁποίαν ἤκουσε.

- A Βασ. 3,16 καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουήλ· Σαμουήλ τέκνον· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.
- A Βασ. 3,16 Ο Ηλὶ εἶπεν ὁμως πρὸς τον Σαμουήλ· “Σαμουήλ, τέκνον μου”. Καὶ Σαμουήλ εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγώ, κύριε, εἴμε παρών”.
- A Βασ. 3,17 καὶ εἶπε· τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σε; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ’ ἐμοῦ· τάδε ποιῆσαι σοὶ ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ’ ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοὶ ἐν τοῖς ὡσί σου.
- A Βασ. 3,17 Εἶπεν ο Ηλὶ· “ποῖος εἶναι ο λόγος, τον οποίον ἐλάλησε πρὸς σε ο Κυριος; Μὴ μου αποκρύψῃς τίποτε ἀπολύτως. Θα σε τιμωρήσῃ ο Θεός, ἐὰν μου αποκρύψῃς, ἔστω καὶ ἓνα λόγον ἀπὸ ὅλα τα λόγια, τα οποία ἐλαλήθησαν εἰς τα αὐτιά σου”.
- A Βασ. 3,18 καὶ ἀπήγγειλε Σαμουήλ πάντας τοὺς λόγους καὶ οὐκ ἔκρυπεν ἀπ’ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἡλὶ· Κύριος αὐτός, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.
- A Βασ. 3,18 Ο Σαμουήλ ἐφάνέρωσε τότε στον Ηλὶ ὅλα τα λόγια καὶ δεν ἔκρυψε τίποτε ἀπὸ αὐτόν. Εἶπε δε ο Ηλὶ· “ὁ Κυριος εἶναι αὐτός καὶ ας κάμῃ το καλὸν καὶ το πρέπον ἐνώπιόν του”.
- A Βασ. 3,19 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουήλ, καὶ ἦν Κύριος μετ’ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
- A Βασ. 3,19 Ο Σαμουήλ δια την ἀρετὴν του καὶ την σύνεσίν του ἐγένε μέγας καὶ πολὺς. Ο Κυριος ἦτο μαζὴ του καὶ τίποτε ἀπὸ ὅλα τα λόγια, τα οποία ο Σαμουήλ εἶπε, δεν ἔπεσεν εἰς την γην, δεν ἐλέχθη ἐπὶ ματαίῳ.
- A Βασ. 3,20 καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ὅτι πιστὸς Σαμουήλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ.
- A Βασ. 3,20 Ολοι δε οἱ Ἰσραηλίται, οἱ οποίοι κατοικοῦσαν ἀπὸ την περιοχὴν Δαν καὶ ἕως την περιοχὴν Βηρσαβεὲ, ἐπείσθησαν ὅτι ο Σαμουήλ ἦτο πιστὸς καὶ ἀληθινὸς προφήτης του Κυρίου.
- A Βασ. 3,21 καὶ προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλὼμ, ὅτι ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουήλ· καὶ ἐπιστεύθη

Σαμουήλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων. καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

Α Βασ. 3,21

Ο Κυριος επανειλημμένως εξεδήλωσε το θέλημά του εν Σηλώμ δια του Σαμουήλ, διότι απεκαλύφθη ο Κυριος προς τον Σαμουήλ. Από όλους δε τους Ισραηλίτας από το ένα άκρον της γης Παλαιστίνης έως το άλλο άκρουν έγινε πιστευτόν και αποδεκτόν ότι ο Σαμουήλ είναι προφήτης του Κυρίου. Ο Ηλί εγήρασε πλέον πολύ, οι δε υιοί του εξηκολούθουν να φέρονται κατά τον ίδιον τρόπον και ο τρόπος της ζωής των ήτο πονηρός ἐνώπιον του Κυρίου.

Α ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 4

Α Βασ. 4,1

Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενέζερ, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ.

Α Βασ. 4,1

Κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας οἱ Φιλισταῖοι συνεκεντρώθησαν, δια να πολεμήσουν ἐναντίον των Ισραηλιτών. Οἱ Ισραηλίται ἐξῆλθον ἀπὸ τας πόλεις των, δια να αντιπαραταχθούν και πολεμήσουν τους Φιλισταίους. Ἦλθον και εστρατοπέδευσαν εἰς Ἀβενέζερ, ἐνῶ οἱ Φιλισταῖοι εἶχον στρατοπεδεύσει εἰς Ἀφέκ.

Α Βασ. 4,2

καὶ παρατάσσονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.

Α Βασ. 4,2

Παρατάχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι, οἱ Φιλισταῖοι, εἰς μάχην

εναντίον των Ισραηλιτών. Κατά την μάχην οι Ισραηλίται ενικήθησαν από τους αλλοφύλους και κατά την σύγκρουσιν, η οποία ἐγένεν εις την πεδιάδα, εφονεύθησαν τέσσαρες χιλιάδες άνδρες από αυτούς.

A Βασ. 4,3

καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ· κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλὼμ, καὶ ἐξελθέτω ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.

A Βασ. 4,3

Ο υπόλοιπος στρατός των Ισραηλιτών επανήλθεν στο στρατόπεδόν του. Οι γεροντότεροι Ισραηλίται διηρωτήθησαν αναμεταξύ των και είπαν· “διατί παρεχώρησεν ο Κυριος σήμερον να νικηθώμεν από τους Φιλισταίους; Ας παρώμεν από την Σηλώμ την ιερὰν Κιβωτόν του Θεού μας και μαζή με ημάς και εν μέσω ημών ας ἐξέλθῃ και αυτή εις την μάχην κατὰ των Φιλισταίων. Αυτή θα μας σώσῃ από τα χέρια των εχθρών μας”.

A Βασ. 4,4

καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλὼμ, καὶ αἶρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου καθημένου Χερουβίμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὁφνὶ καὶ Φινεές.

A Βασ. 4,4

Απέστειλαν λοιπόν οι Ισραηλίται ανθρώπους εις Σηλώμ και μετέφεραν από εκεί την κιβωτόν του Κυρίου, ο οποίος ἐκάθητο ἐπάνω εις τα Χερουβίμ τα ευρισκόμενα ἐπὶ της Κιβωτού. Μαζή με την Κιβωτόν ηκολούθησαν και οι δύο υιοὶ του Ηλὶ, ο Οφνὶ και ο Φινεές.

A Βασ. 4,5

καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.

A Βασ. 4,5

Συνέβη δε τούτο το γεγονός. Όταν ἐφθασεν η Κιβωτός του Κυρίου στο στρατόπεδον των Ισραηλιτών, ὅλοι οι Ισραηλίται ἐκραύγασαν με φωνὴν μεγάλην, από την οποίαν

αντήχησεν ὅλη η γύρω περιοχή.

A Βασ. 4,6

καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι· τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς Κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολήν.

A Βασ. 4,6

Οι ἀλλόφυλοι, οἱ Φιλισταῖοι, ὅταν ἤκουσαν τοὺς ἀλαλαγμοὺς ἐκείνους διηρωτήθησαν μεταξύ τῶν λέγοντες· “που οφείλεται αὐτὴ ἡ μεγάλη κραυγὴ στο στρατόπεδον τῶν Εβραίων; Εμαθον δε ὅτι ἡ Κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἶχεν ἔλθει στο στρατόπεδον ἐκείνων.

A Βασ. 4,7

καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον· οὗτοι οἱ θεοὶ ἤκασι πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν· οὐαὶ ἡμῖν· ἔξελοῦ ἡμᾶς, κύριε, σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην.

A Βασ. 4,7

Εφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον ἀναμεταξύ τῶν· “αυτοὶ εἶναι οἱ θεοί, οἱ ὁποῖοι ἦλθον πρὸς αὐτοὺς στο στρατόπεδόν τῶν. Αλλοίμονον εἰς ἡμᾶς. Γλύτωσέ μας, Κυριε, ἀπὸ τὴν σημερινὴν συμφορὰν, ὅμοια τῆς ὁποίας δεν ἔχει γίνεῖ εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν προηγούμενον καιρὸν !

A Βασ. 4,8

οὐαὶ ἡμῖν· τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι οἱ θεοί, οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

A Βασ. 4,8

Αλλοίμονον εἰς ἡμᾶς· ποῖός θὰ μας ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τα παντοδύναμα χέρια τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν θεῶν; Αυτοὶ οἱ θεοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκτύπησαν με κάθε εἶδος πληγῆς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐβοήθησαν τοὺς Ἰσραηλῖτας εἰς τὴν ἐρήμον.

A Βασ. 4,9

κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς.

A Βασ. 4,9

Αλλὰ πάρετε θάρρος, ὦ Φιλισταῖοι. Φανήτε πραγματικοὶ ἄνδρες, δια νὰ μὴ νικηθῆτε καὶ υποδουλωθῆτε στοὺς Εβραίους, ὅπως ἐκεῖνοι εἶχον υποδουλωθῆ εἰς ἡμᾶς. Φανήτε

- άνδρες και πολεμήσατε γενναίως εναντίον αυτών” !
- A Βασ. 4,10 καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς· καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα, καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
- A Βασ. 4,10 Οἱ Φιλισταῖοι ἐπολέμησαν πράγματι με ἀνδρείαν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐνίκηθησαν καὶ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἐτράπη εἰς πανικόβλητον φυγὴν διὰ τὸ σπῖτι τοῦ. Οἱ Ἰσραηλῖται υπέστησαν πολὺ μεγάλην συμφορὰν, διότι στὸ πεδῖον τῆς μάχης ἔπεσαν τριάκοντα χιλιάδες πεζοί.
- A Βασ. 4,11 καὶ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὁφνὶ καὶ Φινεές.
- A Βασ. 4,11 Ἡ δε Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν Φιλισταίων. Καὶ οἱ δύο δε υἱοὶ τοῦ Ἡλὶ, ὁ Οφνὶ καὶ ὁ Φινεές, ἐφονεύθησαν.
- A Βασ. 4,12 Καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναΐος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἦλθεν εἰς Σηλώμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρώγοτα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.
- A Βασ. 4,12 Ἐνας δε ἀνὴρ Ἰσραηλῖτης, ἀνήκων εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν, ἔτρεξεν ἀπὸ τοῦ πεδῖον τῆς μάχης καὶ ἦλθεν εἰς Σηλώμ κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν. Τα ἐνδύματά τοῦ ἦσαν σχισμένα καὶ χῶμα ἦτο ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
- A Βασ. 4,13 καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις.
- A Βασ. 4,13 Ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐφθασε, τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ Ἡλὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς ἓνα κάθισμα πλησίον τῆς πύλης τῆς Σκηνῆς, παρατηρῶν τὴν ὁδόν, ἀπὸ ὅπου ἐπερίμενεν ἀγγελίαν διὰ τὴν ἐκβασιν τῆς μάχης. Τὸν κατεῖχεν ἀγωνία, διότι ἡ καρδία τοῦ εφοβεῖτο διὰ τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου. Ὁ

άνθρωπος εκείνος εισήλθεν εις την πάλιν, δια να αναγγείλη τα γεγονότα· και ανήγγειλε την συμφοράν. Ολοι οι κάτοικοι εξέβαλον γοεράς κραυγάς.

A Βασ. 4,14 καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπε· τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἡλί.

A Βασ. 4,14 Ο Ηλί ήκουσε την βοήν των κραυγών και ηρώτησεν· εις ποίαν αιτίαν οφείλεται ο θόρυβος αυτός των κραυγών”; Αμέσως ο άνθρωπος εκείνος έσπευσεν, ήλθε και ανεκοίνωσεν στον Ηλί τα συμβάντα.

A Βασ. 4,15 καὶ Ἡλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανέστησαν καὶ οὐκ ἐπέβλεπε·

A Βασ. 4,15 Ητο τότε ο Ηλί ενενήκοντα ετών. Οι οφθαλμοί του ήσαν απλανείς· είχεν άκαμπτον το βλέμμα και δεν έβλεπε.

A Βασ. 4,16 καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιστηκόσιν αὐτῷ· τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἶμι ὁ ἤκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς, κάγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον. καὶ εἶπεν Ἡλί· τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον;

A Βασ. 4,16 Ηρώτησε λοιπόν ο Ηλί πάλιν τους άνδρας, οι οποίοι ήσαν γύρω του· “που οφείλεται ο θόρυβος αυτών των κραυγών;” Ο αγγελιαφόρος εκείνος έσπευσεν, επλησίασε τον Ηλί και του είπε· “εγώ είμαι εκείνος, ο οποίος έχω έλθει από το στρατόπεδον, και εγώ κατώρθωσα να φύγω σήμερον από την μάχην”. Τον ηρώτησεν ο Ηλί· “τι λοιπόν συνέβη, παιδί μου;”

A Βασ. 4,17 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπε· πέφευγεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη.

A Βασ. 4,17 Ο νεαρός εκείνος Ισραηλίτης απήντησεν· “οι Ισραηλίται ενικήθησαν, κατελήφθησαν από πανικόν και ετράπησαν εις

φυγὴν ἐνώπιον των αλλοφύλων. Ἐγινε μεγάλη συμφορὰ
στον στρατόν, οἱ δύο υἱοὶ σου ἀπέθανον, ἡ δε Κιβωτὸς
περιήλθεν εἰς χεῖρας των ἐχθρῶν”.

A Βασ. 4,18 καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης,
καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν, ὅτι
πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς· καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν
Ἰσραὴλ εἴκοσιν ἔτη.

A Βασ. 4,18 Ἀμέσως μόλις ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀνέφερε την ἀπώλειαν
τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ηλὶ κατελήφθη ἀπὸ τοιαύτην
οδύνην, ὥστε ἔπεσεν ἀπὸ το κάθισμά του πρὸς τα οπίσω
πλησίον τῆς πύλης καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος του καὶ ἀπέθανε,
διότι ὁ Ηλὶ ἦτο γέρον πλεον καὶ βαρὺς. Αὐτὸς υπῆρξε
Κριτὴς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.

A Βασ. 4,19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεὲς συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν·
καὶ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ
Θεοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ’
αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς.

A Βασ. 4,19 Ἡ νύμφη τοῦ Ηλὶ, ἡ σύζυγος τοῦ Φινεὲς, ἦτο ἐγκυος, ἐτοιμη
να γεννήσῃ. Ὄταν ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἡ Κιβωτὸς εἶχε
κυριευθῇ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ὅτι ὁ πενθερὸς τῆς
ἀπέθανεν, ὁ δε σύζυγός τῆς εφονεύθη, ἔκλαυσε καὶ
εγέννησε, διότι τότε τῆς ἦλθαν ἀπότομα αἱ ὠδῖνες τοῦ
τοκετοῦ.

A Βασ. 4,20 καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει, καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ
γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν
τέτοκας· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία
αὐτῆς.

A Βασ. 4,20 Ὄταν δε ἐγέννησε περιήλθεν εἰς κατάστασιν θανάτου. Αἱ
παρευρισκόμενοι ἐκεῖ γυναῖκες εἶπαν εἰς αὐτήν· “μὴ
φοβῆσαι διότι ἐγέννησες υἱόν”. Ἐκείνη δὲν ἀπῆντησε, διότι

ευρίσκετο εις την επιθανάτιον αγωνίαν. Δεν εκατάλαβε τίποτε.

A Βασ. 4,21 καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐαὶ Βαρχαβὼθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

A Βασ. 4,21 Επρόλαβεν ὁμως και ωνόμασε το νεογέννητον παιδί “Ουαὶ Βαρχαβὼθ”, δηλαδή “ἐχάθη η δόξα” ! Του ἔδωσε δε αὐτὸ το ὄνομα δια την αιχμαλωσίαν της Κιβωτού, δια τον θάνατον του πενθεροῦ της και δια τον φόνον του συζύγου της.

A Βασ. 4,22 καὶ εἶπαν· ἀπώκισται δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου.

A Βασ. 4,22 Οι Ισραηλίται κατόπιν αὐτῶν των συμφορῶν εἶπαν· “η δόξα του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ ἐφυγε πλέον λόγω της αιχμαλωσίας της Κιβωτοῦ του Κυρίου !”

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 5

A Βασ. 5,1 Καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενεζέρ εἰς Ἄζωτον.

A Βασ. 5,1 Οι ἀλλόφυλοι, οι Φιλισταῖοι, ἐπῆραν τὴν Κιβωτὸν του Κυρίου και τὴν μετέφεραν ἀπὸ τον τόπον της μάχης, ἀπὸ τὴν Αβενεζέρ, εἰς τὴν Αζωτον, τὴν πόλιν των.

A Βασ. 5,2 καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγῶν.

A Βασ. 5,2 Επῆραν, λοιπόν, οι Φιλισταῖοι τὴν Κιβωτὸν αὐτὴν του Κυρίου και τὴν ἔφεραν στον ναὸν του θεοῦ των Δαγῶν. Τὴν ετοποθέτησαν δε πλησίον του ἀγάλματος του θεοῦ Δαγῶν.

A Βασ. 5,3 καὶ ὥρθρισαν οἱ Ἀζῶτιοι καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν

Δαγών καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

A Βασ. 5,3

Οἱ κάτοικοι τῆς Αζώτου εσηκώθηκαν πολὺ πρῶτῃ καὶ εισηλθον στὸν ναὸν τοῦ θεοῦ Δαγών, προφανῶς δια νὰ προσκυνήσουν. Αἰφνης εἶδον ὅτι τὸ ἀγάλμα τοῦ θεοῦ τῶν Δαγών εἶχε πέσει κατὰ γῆς με τὸ πρόσωπον στὸ ἔδαφος ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Εσήκωσαν τὸ ἀγάλμα τοῦ θεοῦ τῶν καὶ τὸ ετοποθέτησαν πάλιν εἰς τὴν προτέραν τοῦ θέσιν. Ἀλλὰ ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπέσε βαρεῖα καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς. Επέφερε δε νόσον στοὺς ἀφεδρώνας ὁλῶν τῶν κατοίκων τῆς Αζώτου καὶ τῶν περιχώρων τῆς.

A Βασ. 5,4

καὶ ἐγένετο ὅτε ὥρθρισαν τὸ πρῶτῃ, καὶ ἰδοὺ Δαγών πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγών καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἀμαφὲθ ἕκαστον, καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ῥάχις Δαγών ὑπελείφθη.

A Βασ. 5,4

Ὅταν τὴν πρῶτῃ οἱ κάτοικοι τῆς Αζώτου ηγέρθησαν καὶ εισηλθον πάλιν στὸν ναὸν, εἰδὼν με ἐκπληξίν, τῶν, ὅτι τὸ ἀγάλμα τοῦ θεοῦ τῶν Δαγών εἶχε καὶ πάλιν πέσει κατὰ γῆς ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ με τὸ πρόσωπον στὸ ἔδαφος. Ἡ κεφαλὴ δε τοῦ Δαγών καὶ αἱ δύο παλάμαι τῶν χειρῶν τοῦ ἀγάλματος τοῦ εἶχον ἀφαιρεθῇ καὶ εἶχον ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὸ ἄλλο σῶμα πρὸς τὰ εμπρός. Οἱ καρποὶ καὶ αἱ παλάμαι τῶν χειρῶν τοῦ εἶχον πέσει στὸ κατώφλι τοῦ ναοῦ. Μονον ὁ κορμὸς τοῦ ἀγάλματος εἶχε μείνει (εἰς τὴν θέσιν, ὅπου εἶχε τοποθετηθῇ προηγουμένως).

A Βασ. 5,5

διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγών καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγών ἐπὶ βαθμὸν οἴκου

Δαγών ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι
ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουνσι.

A Βασ. 5,5

Δια τοῦτο οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τοῦ Δαγών καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ
οποῖοι εἰσέρχονται στον ναὸν τοῦτον τοῦ θεοῦ Δαγών, δεν
πατοῦν στο κατώφλι τοῦ ναοῦ τούτου, που εὐρίσκεται εἰς
τὴν Ἀζωτον, μέχρι τῆς ἡμέρας που γράφονται αὐτά, ἀλλὰ
διασκελίζουν με πολλήν προσοχήν τὸ κατώφλι τῆς εἰσόδου
τοῦ ναοῦ.

A Βασ. 5,6

καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἀζωτον, καὶ ἐπήγαγεν
αὐτοῖς καὶ ἐξέξεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς
χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες, καὶ ἐγένετο σύγχυσις
θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει.

A Βασ. 5,6

Εν τῷ μεταξύ ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπέσε βαρύντατι
στοὺς κατοίκους τῆς Ἀζώτου, τοὺς ἐτιμώρησε καὶ ἐπέφερεν
εἰς αὐτοὺς ἐκζέματα στοὺς ἀφεδρώνας, ἐνῶ εἰς ὅλην τὴν
χώραν τῶν ἐνεφανίσθησαν σμήνη ποντικῶν. Εξ αἰτίας ὅλων
αὐτῶν τῶν πληγῶν εἰς τὰς πόλεις τῶν κατέλαβε τὴν χώραν
πανικός καὶ ἐξηπλώθη ὁ θάνατος.

A Βασ. 5,7

καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν· ὅτι
οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ἡμῶν, ὅτι
σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγών θεὸν ἡμῶν.

A Βασ. 5,7

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀζώτου, ὅταν εἶδον ὅτι προσεβλήθησαν ἀπὸ
τοιαύτην συμφορὰν, συνεκεντρώθησαν καὶ εἶπαν· “δεν
πρέπει νὰ παραμείνη ἡ Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ μαζὴ
μας, διότι ἐπέσεν ἐναντίον μας βαρεῖα ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ
Θεοῦ καὶ ἐναντίον καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ θεοῦ μας Δαγών”.

A Βασ. 5,8

καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν
ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσι· τί ποιήσωμεν τῇ
κιβωτῷ Θεοῦ Ἰσραὴλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαῖοι·
μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· καὶ μετῆλθε
κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ εἰς Γέθ.

A Βασ. 5,8

Ἀπέστειλαν λοιπὸν ἀνθρώπους καὶ προσεκάλεσαν εἰς

σύσκεψιν τους ἄρχοντας των Φιλισταίων και τους ηρώτησαν· “τι θα κάνωμεν σχετικῶς με την Κιβωτὸν του Θεοῦ του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ”; Οι κάτοικοι της Γεθ απήντησαν· “ας μεταφερθῇ ἡ Κιβωτὸς του Θεοῦ εἰς την πόλιν μας”. Πράγματι ἡ Κιβωτὸς του Θεοῦ μετεφέρθη εἰς την πόλιν Γέθ.

A Βασ. 5,9 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται χεὶρ Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἔδρας.

A Βασ. 5,9 Ἀλλὰ συνέβη τότε τοῦτο το γεγονός· ὅταν αὐτὴ μετεφέρθη ἐκεῖ, ἐπεσε βαρεία ἡ τιμωρὸς χεὶρ του Κυρίου ἐναντίον των κατοίκων της πόλεως και μεγάλη αναταραχὴ συνέβη μεταξύ των, διότι προσέβαλε δια νόσου ὁ Κύριος τοὺς αφεδρώνας των. Δια τοῦτο οἱ κάτοικοι της Γεθ κατεσκεύασαν εἰδικὰ καθίσματα, δια να κάθωνται.

A Βασ. 5,10 καὶ ἐξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα. καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται λέγοντες· τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;

A Βασ. 5,10 Ἐστειλαν τότε τὴν Κιβωτὸν του Θεοῦ εἰς την πόλιν Ἀσκάλωνα. Ὅταν ὁμως ἡ Κιβωτὸς του Θεοῦ εἰσῆλθεν εἰς την Ἀσκάλωνα, ἐφώναξαν οἱ κάτοικοι της Ἀσκάλωνος λέγοντες· “διατί ἐστείλατε τὴν Κιβωτὸν του Θεοῦ του Ἰσραὴλ εἰς ἡμᾶς; Δια να θανατώσετε ἡμᾶς και ὅλον τον λαὸν μας;”

A Βασ. 5,11 καὶ ἐξαποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἄλλοφύλων καὶ εἶπον· ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν·

A Βασ. 5,11 Ἀπέστειλαν λοιπὸν ἀγγελιαφόρους και προσεκάλεσαν τοὺς

σατράπας των Φιλισταίων και είπαν· “πάρετε και απομακρύνετε την Κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ και ας σταλή αυτή να τοποθετηθή στον τόπον της, δια να διαφύγωμεν έτσι τον θάνατον ημεῖς και ο λαός μας.

A Βασ. 5,12 ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα, ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ, καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἔδρας, καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

A Βασ. 5,12 Πρέπει δε να φύγη το συντομώτερον, διότι από την στιγμήν, κατά την οποίαν η Κιβωτός του Θεού των Ισραηλιτῶν εἰσῆλθεν εἰς την πόλιν μας, ἐξηπλώθη και ἐπεκράτησε μία βαρεῖα και πρωτοφανῆς σύγχυσις και πανικός ἐξ αιτίας των θανάτων. Οσοι ἔζησαν και δεν ἀπέθαναν, προσεβλήθησαν ἀπὸ νόσον στους αφεδρώνας των”. Τοσον δε μεγάλη ἦτο η κραυγὴ της πόλεως, ὥστε ἐφθασεν ἕως στον ουρανόν.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 6

A Βασ. 6,1 Καὶ ἦν κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέξεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας.

A Βασ. 6,1 Η Κιβωτός της Διαθήκης εἶχεν αφεθῇ στους αγρούς των Φιλισταίων ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας. Η χώρα των ἐξέβρασε ποντικούς.

A Βασ. 6,2 καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν λέγοντες· τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Κυρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτήν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς.

A Βασ. 6,2 Οἱ Φιλισταῖοι τότε προσεκάλεσαν τους ἱερεῖς, τους μάντις και τους μάγους, οἱ οποίοι ψάλλουν μαγικὰς ᾠδὰς, και τους ηρώτησαν· “τι πρέπει να κάμωμεν με την Κιβωτόν του

Κυρίου; Πληροφορήσατέ μας, πως πρέπει να αποστείλωμεν αυτήν στον τόπον της”.

A Βασ. 6,3

καὶ εἶπαν· εἰ ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενήν, ἀλλ’ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν, μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ’ ὑμῶν.

A Βασ. 6,3

Οἱ ἱερεῖς, οἱ μάντις καὶ οἱ μάγοι ἀπήντησαν· “ἐάν θὰ ἐπιστρέψετε τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ μὴ τὴν στείλετε κενήν, χωρὶς δῶρα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀσεβοῦς καὶ ἀναξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς σας πρὸς τὴν Κιβωτὸν, προσφέρετε προθύμως δῶρα καὶ τότε θὰ θεραπευθῇτε καὶ θὰ ἐξιλεωθῇτε. Ἐάν ὅμως δὲν ἐνεργήσετε ἔτσι, ὑπάρχει φόβος νὰ μὴν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ σας ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Κυρίου”.

A Βασ. 6,4

καὶ λέγουσι· τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶπαν· κατ’ ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσᾶς, ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ,

A Βασ. 6,4

Οἱ Φιλισταῖοι ἠρώτησαν· “τί πρέπει νὰ τῆς προσφέρωμεν εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀσεβείας μας καὶ τῆς ἀναξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς μας πρὸς τὴν Κιβωτὸν;” Ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν· “ἀναλόγως με τὸν ἀριθμὸν τῶν σατραπειῶν θὰ προσφέρετε ὁμοιώματα ἐδρῶν χρυσῶν ὡς ἀφιερώματα, διότι αὕτη ἡ ἐνοχὴ βαρύνει κυρίως σας, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν.

A Βασ. 6,5

καὶ μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ’ ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.

A Βασ. 6,5

Ἐπίσης θὰ προσφέρετε ὡς ἀφιερώματα χρυσὰ ὁμοιώματα ποντικῶν, οἱ οἵοι κατέστρεψαν τὴν χώραν σας, καὶ ἔτσι θὰ ἀποδώσετε τὴν πρέπουσαν τιμὴν καὶ δόξαν στὸν Θεόν.

Αυτός δε θα απαλύνῃ και θα αποσύρῃ την τιμωρόν χεῖρα του ἀπὸ σας, ἀπὸ τους θεοὺς σας, ἀπὸ την χώραν σας.

A Βασ. 6,6

καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς, καὶ ἀπῆλθον;

A Βασ. 6,6

Διατί σκληρύνετε τὰς καρδίας σας και δεν θέλετε να αποστείλετε την Κιβωτόν; Σκληρύνετε, λοιπόν, τὰς καρδίας σας, ὅπως ἄλλοτε οἱ Αἰγύπτιοι και ο Φαραὼ και δεν ἀφῆκαν ἐλευθέρους τους Ἰσραηλίτας; Διατί δεν ἐνθυμείσθε, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι και ο Φαραὼ, ἀφοῦ ο Θεὸς τους ἐτιμώρησέ με σκληρὰς πληγὰς, ἠναγκάσθησαν να ἀφήσουν τους Ἰσραηλίτας να ἀπέλθουν ἐλεύθεροι;

A Βασ. 6,7

καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἄμαξαν καινήν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον·

A Βασ. 6,7

Τώρα λοιπόν σεις κατασκευάσατε μίαν καινουργὴν ἄμαξαν, πάρετε δύο ἀγελάδες, αἱ ὁποῖαι μόλις το πρῶτον ἐγέννησαν, ἀλλὰ χωρὶς τὰ τέκνα των. Αὐτὰς τὰς ἀγελάδας ζεύξατέ τὰς εἰς την ἄμαξαν, τὰ δε τέκνα των ἀπομακρύνετε τὰ ἀπὸ αὐτὰς και κλείσατέ τὰ στον σταῦλον.

A Βασ. 6,8

καὶ λήψεσθε τὴν κιβωτόν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὰ σκεῦη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθὰν ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεται·

A Βασ. 6,8

Θα παρέτε την Κιβωτόν και θα την θέσετε εἰς την ἄμαξαν. Ὡς προς δε τὰ χρυσὰ σκεῦη, τὰ ὁποῖα θα προσφέρετε ὡς ἀφιερώματα εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀσεβείας σας προς αὐτήν, θα τὰ θέσετε εἰς δοχεῖον παραπλεύρως. Τὰς ἀγελάδας με την ἄμαξαν και με τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐπάνω αὐτῆς, θα ἀφήσετε να φύγουν ἀπὸ κοντὰ σας θα τὰ ἀφήσετε ἐλεύθερα

να απέλθουν.

A Βασ. 6,9 καὶ ὄψεσθε, εἰ εἰς ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμύς, αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ ἐὰν μή, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἦπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

A Βασ. 6,9 Θα προσέξετε δέ, εἰς αἱ ἀγελάδες θα κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν Βαιθσαμύς, πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἰσραηλιτῶν, αὐτὸ θα σημαίνει, ὅτι πράγματι ὁ Θεὸς ἐπέφερεν ἐναντίον σας τὰς καταστροφὰς ἐκεῖνας τὰς μεγάλας. Εἰς ὅμως δὲν κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰσραὴλ, εἶναι σημεῖον ὅτι αἱ συμφοραὶ δὲν προήλθον ἀπὸ τὴν τιμωρὸν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ συνέβησαν τυχαίως”.

A Βασ. 6,10 καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτω. καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον

A Βασ. 6,10 Οἱ Φιλιισταῖοι ἐπραξαν, ὅπως τοὺς εἶπαν οἱ μάντιες καὶ οἱ μάγοι. Ἐπῆραν δηλαδὴ δύο ἀγελάδας, αἱ ὁποῖαι τὸ πρῶτον πρὸ ολίγου εἶχον γεννήσει, ἔζευξαν αὐτὰς εἰς τὴν ἀμαξαν, τὰ δὲ τέκνα τῶν τα ἐκλείσαν εἰς σταῦλον.

A Βασ. 6,11 καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὸ θέμα ἐργάβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς χρυσοῦς.

A Βασ. 6,11 Ἐθεσαν τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐπάνω εἰς τὴν ἀμαξαν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ ἐργάβ, ἐντὸς τοῦ οὗ οὗ ἦσαν τὰ χρυσὰ ὁμοιώματα τῶν ποντικῶν.

A Βασ. 6,12 καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμύς, ἐν τρίβῳ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά· καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμύς.

A Βασ. 6,12 Αἱ ἀγελάδες ἐπῆραν τὴν κατεύθυνσιν τῆς οδοῦ, ἡ ὁποία ὡδηγούσε εἰς τὴν πάλιν Βαιθσαμύς. Ἠκολούθουν δὲ πάντοτε τὸν ἴδιον δρόμον, χωρὶς νὰ παρεκκλίνουν οὔτε

δεξιά ούτε αριστερά. Οι σατράπαι των Φιλισταίων ακολουθούσαν όπισθεν από την άμαξαν έως τα σύνορα της Βαιθσαμύς.

A Βασ. 6,13 καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμὺς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι· καὶ ἦσαν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου καὶ ἠύφρανθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς.

A Βασ. 6,13 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην οἱ κάτοικοι τῆς Βαιθσαμὺς ἐθέριζον τα σιτηρὰ των εἰς την πεδιάδα. Εσῆκωσαν τους οφθαλμούς των, εἶδον αἰφνης την Κιβωτὸν του Κυρίου και ευχαριστήθησαν πάρα πολύ, μόλις την αντίκρυσαν.

A Βασ. 6,14 καὶ ἡ ἄμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηὲ τὸν ἐν Βαιθσαμὺς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν καὶ σχίζουσι τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαύτωςιν τῷ Κυρίῳ.

A Βασ. 6,14 Η άμαξα, συνεχίζουσα την πορεία της, εισήλθεν στον αγρόν του Ωσηέ, που ευρίσκετο εἰς την περιοχήν της Βαιθσαμύς, εσταμάτησαν δε αι αγελάδες ἐκεῖ πλησίον ενός μεγάλου λίθου. Οι κάτοικοι τῆς Βαιθσαμύς ἐσχισαν τα ξύλα τῆς ἀμάξης και προσέφεραν ως θυσίαν ὀλοκαυτώματος προς τον Κυριον τας αγελάδας αυτάς.

A Βασ. 6,15 καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ θέμα ἐργάβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκευὴ τὰ χρυσᾶ καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου, καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ Κυρίῳ.

A Βασ. 6,15 Οι ιερεῖς Λευῖται ἐπήραν και ἔφεραν την Κιβωτὸν του Κυρίου και το δοχεῖον, το αργάβ, με τα χρυσά αντικείμενα, που περιείχε, και ἔθεσαν αυτὰ ἐπάνω στον μεγάλον ἐκεῖνον λίθον. Οι κάτοικοι τῆς Βαιθσαμύς προσέφεραν κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὀλοκαυτώματα και ἄλλας θυσίας προς τον Κυριον.

A Βασ. 6,16 καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων ἐώρων καὶ

ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

A Βασ. 6,16

Οἱ δε πέντε σατράπαι τῶν Φιλισταίων, ὅταν εἶδαν αὐτά, ἐπέστρεψαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὴν πόλιν Ἀσκάλωνα.

A Βασ. 6,17

καὶ αὗται αἱ ἔδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ Κυρίῳ· τῆς Ἀζώτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γέθ μίαν, τῆς Ἀκκαρῶν μίαν.

A Βασ. 6,17

Τὰ πέντε χρυσὰ ομοιώματα τῶν ἐδρῶν, το ὅποια οἱ Φιλιισταῖοι προσέφεραν στὸν Κυρίον δια να ἀπαλλαγούν ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐξ αἰτίας τῆς ἀσεβείας τῶν που ἔδειξαν ἀπέναντι τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, προήρχοντο ἀπὸ τὰς ἐξῆς πόλεις· Μία ἔδρα ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀζωτον, μία ἔδρα ἀπὸ τὴν πόλιν Γαζαν, μία ἔδρα ἀπὸ τὴν Ἀσκάλωνα, μία ἀπὸ τὴν Γεθ καὶ μία ἀπὸ τὴν Ἀκκαρῶν,

A Βασ. 6,18

καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐσπερευμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οἷ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηὲ τοῦ Βαιθσαμυσίτου.

A Βασ. 6,18

Τὰ δε χρυσὰ ομοιώματα τῶν ποντικῶν ἦσαν εἰς ἀριθμὸν ἀνάλογα με ὅλας τὰς πόλεις καὶ τῶν πέντε σατραπειῶν τῶν Φιλισταίων ἀπὸ τῆς πλέον ὠχυρωμένης πόλεως μέχρι τοῦ ἀνοχυρώτου χωρίου τοῦ Φερεζαίου. Εκεί ἀκόμη εὐρίσκεται ὁ μέγας λίθος, ἐπάνω στὸν ὁποῖον ἐθεσαν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου, στὸν ἀγρὸν τοῦ Ὡσηὲ τοῦ κατοικοῦ τῆς Βαιθσαμύς.

A Βασ. 6,19

Καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμύς, ὅτι εἶδον κιβωτὸν Κυρίου· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐπένθησεν ὁ λαός, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

- A Βασ. 6,19 Τα παιδιά του Ιεχονίου δεν έμειναν ικανοποιημένα με τους κατοίκους της Βαιθσαμύς διότι εκείνοι είδον την Κιβωτόν με κάποιαν περιέργειαν μάλλον και όχι με την πρέπουσαν ευσέβειαν. Δια τούτο ο Κυριος εφόνευσεν εβδομήκοντα άνδρας και πενήντα άλλας χιλιάδας ανδρών. Ο λαός κατελήφθη από μεγάλο πένθος, διότι ο Κυριος εκτύπησε τον λαόν με την μεγάλην αυτήν τιμωρίαν.
- A Βασ. 6,20 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμύς· τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἐφ’ ἡμῶν;
- A Βασ. 6,20 Εἶπαν δε οἱ κάτοικοι της πόλεως Βαιθσαμύς· “ποιὸς ἡμπορεῖ να παρουσιασθῇ ἐνώπιον του Ἀγίου Θεοῦ, του Κυρίου ἡμῶν; Προς ποῖον μέρος θα μεταφερθῇ ἡ Κιβωτὸς του Κυρίου, δια να απομακρυνθῇ ἀπὸ ἡμᾶς;”
- A Βασ. 6,21 καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαρίμ λέγοντες· ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου· κατὰβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτοὺς.
- A Βασ. 6,21 Ἀπέστειλαν, λοιπόν, αγγελιαφόρους προς τους κατοίκους της Καριαθιαρίμ, δια να εἶπουν εις αὐτοὺς· “οἱ Φιλισταῖοι ἐπέστρεψαν εις ἡμᾶς τὴν Κιβωτόν του Κυρίου. Ελάτε να τὴν πάρετε και να τὴν μεταφέρετε στον τόπον σας”.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 7

- A Βασ. 7,1 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρίμ καὶ ἀνάγουσι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ τὸν Ἑλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.
- A Βασ. 7,1 Ἐρχονται οἱ κάτοικοι της Καριαθιαρίμ και μεταφέρουν τὴν

Κιβωτόν της Διαθήκης του Κυρίου και εισήγαγαν αυτήν στον οίκον του Αμιναδάβ, ο οποίος οίκος ευρίσκετο εις κάποιο υψωμα. Καθιέρωσαν δε και ώρισαν τον υιόν αυτού τον Ελεάζαρ, να φυλάττη την Κιβωτόν της Διαθήκης.

A Βασ. 7,2

Καὶ ἐγενήθη ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαρίμ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι καὶ ἐγένετο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.

A Βασ. 7,2

Από την ημέραν όμως, κατά την οποίαν η Κιβωτός του Κυρίου ευρίσκετο εις την Καριαθιαρίμ, επέρασε πολύ χρονικόν διάστημα, εικόσιν ολόκληρα ἔτη. Αλλ Α κατόπιν ὅλοι οι Ισραηλται ἐστρεψαν τα βλέμματά των εν μετανοία, προς τον Θεόν.

A Βασ. 7,3

καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ λέγων· εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς Κύριον, περιέλετε θεοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἁλλοφύλων.

A Βασ. 7,3

Τότε τους εἶπεν ο Σαμουήλ τα εξής· “εάν με ὅλην σας την καρδίαν μετανοήτε και επιστρέφετε προς τον Κυριον, αφαιρέσατε τα αγάλματα των ξένων θεῶν τα οποία ευρίσκονται μεταξύ σας. Καταστρέψατε τα δάση και τα αγάλματα της Αστάρτης, ετοιμάσατε τας καρδίας σας δια τον Κυριον και εις αυτόν μόνον να υπακούσετε και να δουλεύσετε· και τότε ο Κυριος θα σας απαλλάξῃ ἀπὸ την κυριαρχίαν των ἁλλοφύλων”.

A Βασ. 7,4

καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἄλση Ἀσταρῶθ καὶ ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ.

A Βασ. 7,4

Οι Ισραηλίται πράγματι ἀφήρεσαν τα διάφορα αγάλματα του θεοῦ Βααλ, τα διάφορα αγάλματα της θεᾶς Αστάρτης και ἐλάτρευσαν ἐκτοτε μόνον τον Κυριον.

A Βασ. 7,5

καὶ εἶπε Σαμουὴλ· ἀθροίσατε πάντα Ἰσραὴλ εἰς

- Μασσηφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς Κύριον.
- A Βασ. 7,5 Ο Σαμουήλ δε εἶπε· “συγκεντρωθῆτε ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται εἰς τὴν πόλιν Μασσηφάθ, ἐγὼ δε θα προσευχηθῶ δια σας πρὸς τὸν Κύριον”.
- A Βασ. 7,6 καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφάθ καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπαν· ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδίκασε Σαμουήλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ.
- A Βασ. 7,6 Οἱ Ἰσραηλίται συνεκεντρώθησαν πράγματι εἰς Μασσηφάθ. Εκεί, εἰς ἐκδήλωσιν τῆς μετανοίας των καὶ τῆς ἀποκηρύξεως των ἀμαρτιῶν των, ἀντλούσαν ὕδωρ καὶ ἐχυναν αὐτὸ εἰς τὴν γην. Ἐπίσης ἐνήστευσαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ διεκήρυξαν ἐν μετανοίᾳ· “ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου”. Ο δε Σαμουήλ ἦτο Κριτὴς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ἔμενεν εἰς Μασσηφάθ.
- A Βασ. 7,7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ, καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 7,7 Οἱ Φιλισταῖοι ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται εἶχαν συγκεντρωθῆ εἰς Μασσηφάθ. Ἐνόμισαν, ὅτι πρόκειται περὶ πολεμικῆς παρατάξεως, δια τοῦτο ὅλοι οἱ σατράπαι των Φιλισταίων με τὸν στρατὸν των ἀνέβησαν ἐκεῖ, δια να πολεμήσουν ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰσραηλίται, ὅταν ἐπληροφορήθησαν τὴν παράταξιν αὐτὴν των Φιλισταίων, κατελήφθησαν ἀπὸ φόβον καὶ δεν ἐτόλμησαν να ἀντιπαραταχθοῦν ἐναντίον αὐτῶν.
- A Βασ. 7,8 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Σαμουήλ· μὴ παρασιωπήσης ἀφ’ ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 7,8 Εἶπαν δε πρὸς τὸν Σαμουήλ· “μὴ παύσης με φωνὴν μεγάλην

να προσεύχεσαι υπέρ ημών προς τον Κυριον τον Θεόν σου, διότι έτσι θα μας σώση ο Θεός από τα χέρια των Φιλισταίων”.

A Βασ. 7,9 καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα γαλαθινὸν ἓνα, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωςιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ. καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος.

A Βασ. 7,9 Ο Σαμουήλ επήρεν ένα αρνί που εθήλαζεν ακόμη, και μαζί με όλον τον λαόν το προσέφερεν ως ολοκαύτωμα προς τον Κυριον. Ο Σαμουήλ εκραύγασεν εις την προσευχήν του προς τον Κυριον υπέρ του Ισραηλιτικού λαού. Ο Κυριος ήκουσε την προσευχήν του Σαμουήλ.

A Βασ. 7,10 καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτωςιν, καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραὴλ.

A Βασ. 7,10 Κατὰ την ὥραν λοιπόν που ο Σαμουήλ προσέφερε το ολοκαύτωμα ως θυσίαν στον Κυριον, οι Φιλισταίοι επλησίαζα δια να επιτεθούν εναντίον των Ισραηλιτών. Τότε ο Κυριος, κατὰ την ιστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν, απέστειλε βροντὰς εκκωφαντικὰς κατὰ των Φιλισταίων. Οι Φιλισταίοι κατελήφθησαν ἀπὸ πανικόν και ἐτσι ἐνικήθησαν ἀπὸ τους Ισραηλίτας.

A Βασ. 7,11 καὶ ἐξῆλθαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφάθ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχόρ.

A Βασ. 7,11 Εξώρμησαν οι Ισραηλίται ἀπὸ την Μασσηφάθ, κατεδίωξαν τους Φιλισταίους και εφόνευσαν αὐτοὺς μέχρι του κάτω τμήματος της Βαιθχόρ.

A Βασ. 7,12 καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ λίθον ἓνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνὰ μέσον Μασσηφάθ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς καὶ

ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέζερ, Λίθος τοῦ βοηθοῦ,
καὶ εἶπεν· ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν Κύριος.

A Βασ. 7,12

Ο δε Σαμουήλ, εἰς ἀνάμνησιν τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς θείας
επεμβάσεως, ἐπήρεν ἓνα λίθον καὶ τὸν ἐστήσε μεταξύ
Μασσηφάθ καὶ Παλαιάς. ὠνόμασε δε αὐτὸν τὸν λίθον
“Ἀβενέζερ” ὄνομα το ὁποῖον σημαίνει “Λίθος τοῦ
βοηθούντος Θεοῦ”. Καὶ προσέθεσε· “μέχρις ἐδῶ μας
εβοήθησεν ὁ Κύριος”.

A Βασ. 7,13

καὶ ἐταπείνωσε Κύριος τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ οὐ
προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὄριον Ἰσραὴλ· καὶ
ἐγενήθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους πάσας τὰς
ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.

A Βασ. 7,13

Εἴτι δε ὁ Κύριος ἐξηυτέλισε τοὺς Φιλισταίους οἱ ὁποῖοι δὲν
ετόλμησαν ἄλλην φοράν εἰσβάλουν εἰς τὴν χώραν τοῦ
ισραηλιτικοῦ λαοῦ, διότι τοὺς ἐβάρυνεν ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ
Κυρίου ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τοῦ Σαμουήλ.

A Βασ. 7,14

καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις, ἃς ἔλαβον οἱ ἄλλόφυλοι
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ
ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ, καὶ τὸ ὄριον Ἰσραὴλ
ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων. καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ
μέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου.

A Βασ. 7,14

Αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας οἱ Φιλισταῖοι εἶχαν ἀφαιρῆσαι ἀπὸ
τοὺς Ἰσραηλίτας, ἀνακατελήφθησαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραηλίτας, οἱ
δε Φιλισταῖοι ἐπέστρεψαν αὐτὰς τὰς πόλεις ἀπὸ τῆς
Ἀσκάλωνα μέχρι τῆς Ἀβόζ. Εἴτι οἱ Ἰσραηλίται ἀφῆρσαν
τὴν χώραν τῶν ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους καὶ τὴν ἀνέκτησαν.
Συνήφθη δὲ μεταξύ Ἰσραηλιτῶν καὶ Ἀμορραίων εἰρήνη.

A Βασ. 7,15

καὶ ἐδίκηζε Σαμουήλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτοῦ.

A Βασ. 7,15

Ο Σαμουήλ ἐμείνε Κριτὴς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὅλας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς τοῦ.

A Βασ. 7,16

καὶ ἐπορεύετο κατ’ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου

Βαιθήλ καὶ τὴν Γαλγαλὰ καὶ τὴν Μασσηφάθ καὶ ἐδίκαζε
τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις·

A Βασ. 7,16 Καθε δε ἔτος περιώδευε και ἔκαμνε τον κύκλον των πόλεων
Βαιθήλ Γαλγαλὰ, Μασσηφάθ, και ἐδίκαζε τας διαφοράς των
Ισραηλιτών, οι οποίοι κατοικοῦσαν τους ιερούς αυτούς
τόπους της γης της επαγγελίας.

A Βασ. 7,17 ἡ δὲ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος
αὐτοῦ, καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὠκοδόμησεν
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

A Βασ. 7,17 Η μόνιμος ὁμως κατοικία του ἦτο εἰς Ἀρμαθαίμ, διότι ἐκεῖ
ἦτο το σπίτι του, η πατρίδα του και ἐκεῖ κυρίως ἔλυε τας
διαφοράς των Ισραηλιτών. Εκεῖ δε και ἐκτίσε θυσιαστήριον
εἰς τιμὴν του Κυρίου.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 8

A Βασ. 8,1 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουήλ, καὶ κατέστησε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 8,1 Ο Σαμουήλ, επειδὴ πλέον εἶχε γηράσει, κατέστησεν ὡς
δικαστὰς του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ τα παιδιά του.

A Βασ. 8,2 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος
Ἰωήλ, καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβιά, δικασταὶ ἐν
Βηρσαβεέ.

A Βασ. 8,2 Τα δε ὀνόματα των υἱῶν του εἶναι τα εξῆς· Ο πρωτότοκος
ωνομάζετο Ιωήλ, ο δε δευτερότοκος ὠνομάζετο Αβιά. Και οι
δύο αυτοὶ ἦσαν δικασταὶ των Ισραηλιτών και ἐδίκαζαν εἰς
την πόλιν Βηρσαβεέ.

A Βασ. 8,3 καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ
ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ ἐλάμβανον δῶρα
καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα.

A Βασ. 8,3 Τα παιδιά ὁμως του Σαμουήλ δεν ηκολούθησαν το ευσεβές

παράδειγμα του πατρός των, αλλά κυριευθέντες από φιλαργυρίαν παρεξέκλιναν από τον νόμον του Θεού, εδωροδοκούντο κατά την απονομήν της δικαιοσύνης και καταπατούσαν τοιουτοτρόπως την δικαιοσύνην του Θεού.

A Βασ. 8,4 καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ παραγίνονται εἰς Ἀρμαθαὶμ πρὸς Σαμουὴλ

A Βασ. 8,4 Τότε αντιπρόσωποι του Ισραηλιτικού λαοῦ συνεκεντρώθησαν, ἤλθον εἰς τὴν πόλιν Ἀρμαθαὶμ πρὸς τὸν Σαμουὴλ

A Βασ. 8,5 καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατάστησον ἐφ’ ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.

A Βασ. 8,5 καὶ τοὺς εἶπαν· “ἰδοὺ, σὺ πλέον ἔχεις γηράσει, τὰ δὲ παιδιὰ σου δὲν ἀκολουθοῦν τὸ ἰδικόν σου εὐσεβὲς παράδειγμα. Διὰ τοῦτο ζητοῦμεν νὰ ἐγκαταστήσης εἰς ἡμᾶς βασιλέα, διὰ νὰ λύῃ αὐτὸς τὰς διαφοράς μας, ὅπως ἀκριβῶς βασιλεῖα ἔχουν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη”.

A Βασ. 8,6 καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουὴλ, ὥς εἶπαν, δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς· καὶ προσηύξατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.

A Βασ. 8,6 Ο λόγος αὐτός, τὸν ὁποῖον εἶπαν οἱ Ἰσραηλίται “δὸς μας βασιλέα διὰ νὰ μας διοική”, δὲν ἐφάνη καλὸς στὸν Σαμουὴλ. Διὰ τοῦτο ὁ Σαμουὴλ προσηυχήθη πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ φανερώσῃ τι πρέπει νὰ κάμῃ.

A Βασ. 8,7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθὰ ἂν λαλῶσί σοι· ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ’ ἢ ἐμὲ ἐξουθενήκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ’ αὐτῶν.

A Βασ. 8,7 Ο Κύριος ἀπήντησε πρὸς τὸν Σαμουὴλ καὶ τοῦ εἶπεν· “ἄκουσε τὸ αἶτημα τοῦ λαοῦ, κάμε ὅ,τι αὐτοὶ σου ἐζήτησαν, διότι με τὸ αἶτημά των αὐτὸ δὲν περιφρονοῦν σέ, ἀλλὰ ἐμὲ περιφρονοῦν, ἐπειδὴ δὲν θέλουν νὰ βασιλεύω ἐγὼ εἰς αὐτούς.

- A Βασ. 8,8 κατὰ πάντα τὰ ποιήματα, ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις, οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί.
- A Βασ. 8,8 Ὡς στο παρελθόν εφέρθησαν προς ἐμέ ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν τοὺς ἐβγάλα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὅπως δηλαδὴ ἐγκατέλιπον ἐμέ καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς, ἐτσι συμπεριφέρονται καὶ αὐτοὶ τώρα προς σέ.
- A Βασ. 8,9 καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοῖς καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως, ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς.
- A Βασ. 8,9 Καὶ τώρα ἀκουσε τὸ αἶτημά των. Μονον θα διαμαρτυρηθῆς ἐντόνως προς αὐτοὺς καὶ θα προβάλης τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα θα ἔχη ἐπάνω των ὁ βασιλεὺς”.
- A Βασ. 8,10 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα
- A Βασ. 8,10 Ὁ Σαμουὴλ ἀνεκοίνωσε τὸν λόγον αὐτὸν τοῦ Κυρίου στον λαόν, εἰς αὐτοὺς ποὺ ἐζητούσαν βασιλέα
- A Βασ. 8,11 καὶ εἶπε· τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως, ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν ἵππεῦσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ
- A Βασ. 8,11 καὶ τοὺς εἶπεν· “αὐτὰ θα εἶναι τὰ δικαιώματα τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος θα βασιλεύσῃ εἰς σας· Θα πάρῃ τοὺς υἱοὺς σας καὶ θα βάλῃ αὐτοὺς ὁδηγούς εἰς τὰ ἅρματά του, ἱππεῖς στο ἱππικόν του, προπορευόμενους ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἅρματά του.
- A Βασ. 8,12 καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ·

- A Βασ. 8,12 Θα πάρη από αυτούς και θα τοποθετήσει προς εξυπηρέτησίν του άλλους μεν εκατοντάρχους και χιλιάρχους, άλλους δε εργάτας δια να θερίζουν τα σπαρτά του, να τρυγούν τα αμπέλια του, να κατασκευάζουν τα πολεμικά του όπλα και τα εξαρτήματα δια τα άρματά του.
- A Βασ. 8,13 καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσοῦσας·
- A Βασ. 8,13 Θα πάρη τας θυγατέρας σας, τας οποίας θα κάμη μυροποιούς, μαγείρισσας και αρτοποιούς.
- A Βασ. 8,14 καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ.
- A Βασ. 8,14 Θα πάρη τους αγρούς σας και τα αμπέλια σας και τους καρποφόρους ελαιώνας σας, και θα τα δώσει στους δούλους του.
- A Βασ. 8,15 καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
- A Βασ. 8,15 Θα πάρη το δέκατον από την εσοδείαν των σπαρτῶν σας και των αμπελιῶν σας, και θα τα δώσει στους ευνούχους και τους δούλους του.
- A Βασ. 8,16 καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ
- A Βασ. 8,16 Ακόμη δε θα πάρη τους δούλους σας και τας δούλας σας, τα παχειά βόδια σας και τους ὄνους σας και το δέκατον από τα εισοδήματά σας δια τα έργα του.
- A Βασ. 8,17 καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι.
- A Βασ. 8,17 Και από τα ποιμνιά σας θα πάρη το δέκατον. Και ἐπὶ πλέον σεις θα εἰσθε δούλοι του.
- A Βασ. 8,18 καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου

βασιλέως ὑμῶν, οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα.

A Βασ. 8,18 Κατὰ την εποχὴν δε ἐκείνην καταπικραμμένοι σεις ἀπὸ την καταθλιπτικὴν αὐτὴν μεταχείρισιν ἐκ μέρους του βασιλέως, τον ὁποῖον οἱ ἴδιοι δια τον εαυτὸν σας ἔχετε ἐκλέξει, θα φωνάξετε πρὸς τον Κυριον. Ἀλλὰ ο Κύριος δεν θα σας ἀκούσῃ τότε, ἐπειδὴ σεις αὐτοβούλως ἐξελέξατε δια τον εαυτὸν σας βασιλέα”.

A Βασ. 8,19 καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐχί, ἀλλ’ ἢ βασιλεὺς ἔσται ἐφ’ ἡμᾶς,

A Βασ. 8,19 Ο λαὸς ὁμῶς δεν ἠθέλε νὰ υπακούσῃ στον Σαμουὴλ καὶ ἀπήντησαν εἰς αὐτόν· “οχι ! Ἡμεῖς θέλομεν ὅπωςδήποτε νὰ ἔχωμεν βασιλέα.

A Βασ. 8,20 καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν.

A Βασ. 8,20 Θέλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεθα καὶ νὰ διοικούμεθα, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη. Ο βασιλεὺς θα μας κυβερνᾷ καὶ θα δικάζῃ τὰς διαφορὰς μας. Εἰς περίπτωσιν δε πολέμου αὐτὸς θα ἐξέρχεται καὶ θα προπορεύεται ἐμπρὸς ἀπὸ ἡμᾶς καὶ θα διεξάγῃ τὸν πόλεμόν μας”.

A Βασ. 8,21 καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα Κυρίου.

A Βασ. 8,21 Ο Σαμουὴλ ἤκουσε τὰ λόγια αὐτὰ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἀνέφερεν ἐνώπιον του Κυρίου.

A Βασ. 8,22 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραὴλ· ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

A Βασ. 8,22 Ο Κύριος ἀπήντησεν στον Σαμουὴλ· “νὰ υπακούσῃς εἰς τὴν ἀπαίτησιν αὐτῶν καὶ νὰ ἀναδείξῃς εἰς αὐτοὺς βασιλέα”. Ο

Σαμουήλ εἶπε τότε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ·
“πηγαίνετε ὁ καθένας σας εἰς τὴν πόλιν τοῦ καὶ τὸ αἶτημά
σας θὰ πραγματοποιηθῇ.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 9

- A Βασ. 9,1 Καὶ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κίς, υἱὸς Ἀβιήλ, υἱοῦ Ἰαρέδ, υἱοῦ Βαχίρ, υἱοῦ Ἀφέκ, υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατός.
- A Βασ. 9,1 Ἐζούσε τότε ἓνας ἀνὴρ ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμίν, ὁ οὗτος ὠνομάζετο Κίς. Αὐτὸς ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀβιήλ, υἱοῦ τοῦ Ἰαρέδ, ὁ οὗτος Ἰαρέδ ἦτο υἱὸς τοῦ Βαχίρ, ὁ δὲ Βαχίρ ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀφέκ καὶ ὁ Ἀφέκ ἦτο υἱὸς ἀνδρὸς Βενιαμίτου. Αὐτὸς ὁ Κίς ἦτο πλούσιος καὶ ἰσχυρός.
- A Βασ. 9,2 καὶ τούτῳ υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαούλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν, ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.
- A Βασ. 9,2 Εἶχε δὲ υἱὸν ὁ οὗτος ὠνομάζετο Σαούλ. Αὐτὸς ὁ Σαούλ ἦτο ἀνδρὸς υψηλόσωμος καὶ ωραῖος. Κανεῖς ἄλλος μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν ἦτο ωραιότερος ἀπὸ αὐτόν. Ἦτο ὑψηλός, ὑψηλότερος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅλης τῆς χώρας τοῦ.
- A Βασ. 9,3 καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κίς πατὴρ Σαούλ, καὶ εἶπε Κίς πρὸς Σαούλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους.
- A Βασ. 9,3 Μίαν ἡμέραν αἱ ὄνοι τοῦ πατρός τοῦ Κίς ἐχάθησαν. Εἶπε δὲ ὁ Κίς πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ, τὸν Σαούλ· “πάρε μαζὴ σου ἓνα ἀπὸ τοὺς νεαροὺς υπηρέτας καὶ σηκωθήτε καὶ πηγαίνετε εἰς ἀναζήτησιν τῶν ὄνων”. Αὐτὸ καὶ ἐγένε.
- A Βασ. 9,4 καὶ διήλθον δι’ ὄρους Ἐφραὶμ καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς

Σελχὰ καὶ οὐχ εὖρον· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλείμ,
καὶ οὐκ ἦν· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμὶν καὶ οὐχ
εὖρον.

A Βασ. 9,4 Ο Σαούλ με τον υπηρέτην επέρασαν την ορεινήν περιοχὴν
της φυλῆς Εφραὶμ, ἐφθασαν εἰς τὴν χώραν Σελχὰ, ἀλλὰ δεν
εὖρον τὰς ὄνους. Ἦλθον ἐπίσης εἰς τὴν χώραν Σεγαλείμ καὶ
οὔτε ἐκεῖ τὰς εὖρον. Ἦλθον εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς
Βενιαμὶν καὶ δεν τὰς εὐρήκαν.

A Βασ. 9,5 αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σίφ, καὶ Σαούλ εἶπε τῷ
παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ· δεῦρο καὶ
ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεῖς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους
φροντίζῃ τὰ περὶ ἡμῶν·

A Βασ. 9,5 Οταν ἐφθασαν εἰς τὴν χώραν Σιφ, εἶπεν ὁ Σαούλ στον
δούλον του, τὸν ὁποῖον εἶχε μαζὴ του· “ἐλα νὰ
επανέλθωμεν, μήπως ὁ πατήρ μου ἀφήσῃ πλέον τὴν
φροντίδα διὰ τὰς ὄνους του καὶ φροντίζῃ νὰ εὐρῇ ἡμᾶς”.

A Βασ. 9,6 καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον· ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ
Θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος, πᾶν,
ὃ ἐὰν λαλήσῃ, παραγινόμενον παρέσται· καὶ νῦν
πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν, ἐφ'
ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν.

A Βασ. 9,6 Ο δούλος ἐκεῖνος εἶπεν στον Σαούλ· “ἰδοὺ, εἰς τὴν πόλιν
αὐτὴν ὑπάρχει εἷς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος
αὐτός ἐστὶν ὀνομαστός. Καθε τι τὸ ὁποῖον θὰ προείπῃ,
ἀσφαλῶς θὰ γίνῃ. Ἀς πάμε λοιπὸν πρὸς αὐτὸν νὰ μας
πληροφορήσῃ, ποῖαν ὁδὸν πρέπει νὰ πάρωμεν, διὰ νὰ
εὕρωμεν τὰς ὄνους μας”.

A Βασ. 9,7 καὶ εἶπε Σαούλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ· καὶ
ἰδοὺ πορευσόμεθα, καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ
Θεοῦ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν,
καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ Θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν.

- A Βασ. 9,7 Ο Σαούλ απήντησεν στον δούλον του· “ναι, να πάμε. Τι θα δώσωμεν όμως στον άνθρωπον αυτόν του Θεού; Οι άρτοι εις τα σακκιδιά μας έχουν εξαντληθή, ούτε και κανένα άλλο δώρον έχομεν μαζί μας, δια να προσφέρωμεν στον άνθρωπον αυτόν του Θεού”.
- A Βασ. 9,8 καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαούλ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ εὗρηται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.
- A Βασ. 9,8 Ο νεαρός δούλος εκινήθη να απαντήσει πάλιν και εἶπε· “ἰδοὺ, εις τα χέρια μου υπάρχει ἓνα τέταρτον αργυροῦ σίκλου. Αυτό θα δώσης στον άνθρωπον του Θεοῦ, τον προφήτην τούτον, και θα μας εἴπη, ποῖον δρόμον πρέπει να ακολουθήσωμεν δια να εὕρωμεν τας ὁδους μας;
- A Βασ. 9,9 καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν Θεόν· δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν Ὁ βλέπων.
- A Βασ. 9,9 Ἀλλοτε οι Ισραηλίται, όταν ἐπήγαιναν να ἐρωτήσουν τον Θεόν, ἔλεγαν μεταξύ των· “Ἐλα να πάμε προς τον βλέποντα. Ἐτσι ο λαὸς ωνόμαζε τον προφήτην του Θεοῦ· “ο Βλέπων”.
- A Βασ. 9,10 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ· ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν, οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ Θεοῦ.
- A Βασ. 9,10 Ο Σαούλ εἶπε προς τον νεαρόν υπηρέτην του· “καλὰ εἶπες, ἔλα να πάμε”. Ἐπήγαν εις την πόλιν, ὅπου εὐρίσκετο ο ἄνθρωπος αὐτός του Θεοῦ, ο προφήτης.
- A Βασ. 9,11 αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύεσθαι ὕδωρ καὶ λέγουσιν αὐταῖς· εἰ ἔστιν ἐνταῦθα Ὁ βλέπων;
- A Βασ. 9,11 Ἐνὼ αυτοὶ ἀνέβαιναν τον ἀνωφερὴ δρόμον προς την πόλιν, συνήντησαν τας νεάνιδας της πόλεως, αι ὁποῖαι εἶχαν

εξέλθει, δια να πάρουν νερό από κάποιαν εκεί πηγήν ἔξω από την πόλιν. Ο Σαούλ και ο υπηρέτης ηρώτησαν τας νεάνιδας αὐτάς· “μήπως ευρίσκεται ἐδῶ ο “βλέπων”, ο προφήτης;”

A Βασ. 9,12

καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς· ἔστιν, ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἥκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾶ·

A Βασ. 9,12

Αἱ νεάνιδες ἀπήντησαν εἰς αὐτοὺς· “ναί, ἐδῶ εἶναι, ἰδοὺ ευρίσκεται ἐμπροσθέν σας. Σήμερα ἀκριβῶς ἔχει ἔλθει εἰς τὴν πόλιν λόγῳ τῆς ἡμέρας, διότι πρόκειται κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν να μεταβῇ καὶ να προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ εἰς κάποιο υψωμα, στον λόφον.

A Βασ. 9,13

ὥς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὐρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμᾶ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὐρήσετε αὐτόν.

A Βασ. 9,13

Ἀμέσως μόλις εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν θα τον συναντήσετε, πρὶν αὐτὸς ἀνέβῃ στον λόφον, ὅπου θα παρακαθήσῃ στο μετὰ τὴν θυσίαν γεῦμα. Ο λαὸς, ἄλλωστε, δεν πρόκειται να φάγῃ ἐκεῖ, ἀν αὐτὸς προηγουμένως δεν μεταβῇ δια να ευλογήσῃ τὴν θυσίαν καὶ κατόπιν θα φάγουν οἱ ξένοι, οἱ προσκυνηταί. Πηγαίνετε λοιπὸν τώρα καὶ θα τον εὐρήτε ἐκεῖ λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἡμέρας αὐτῆς”.

A Βασ. 9,14

καὶ ἀναβαίνουνσι τὴν πόλιν. αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ.

A Βασ. 9,14

Πράγματι μετέβησαν ὁ Σαούλ καὶ ὁ υπηρέτης εἰς τὴν πόλιν. Καθὼς δε αὐτοὶ εἰσῆρχοντο ἐντὸς τῆς πόλεως, ἰδοὺ ὁ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησίν των, δια να ἀναβῇ κατόπιν στον λόφον δια τὴν θυσίαν.

- A Βασ. 9,15 καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὥτίον Σαμουήλ ἡμέρα μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαούλ λέγων·
- A Βασ. 9,15 Ο Κυριος εἶχεν ομιλήσει προς τον Σαμουήλ και μίαν ἡμέραν πρὶν ἐλθῇ ο Σαούλ προς αὐτὸν εἶχεν ἀποκαλύψει τα ἐξῆς·
- A Βασ. 9,16 ὥς ὁ καιρὸς, αὖριον ἀποστελῶ πρὸς σε ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων· ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοή αὐτῶν πρὸς με.
- A Βασ. 9,16 “Αὖριον, κατὰ τὴν ὥραν αὐτήν, θα στείλω προς σε ἓνα ἄνδρα ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμίν, τὸν ὁποῖον θα χρίσης βασιλεῖα δια τὸν λαόν μου τὸν ἰσραηλιτικόν. Αὐτὸς θα ἀπαλλάξῃ τὸν λαόν μου ἀπὸ τα χέρια τῶν Φιλισταίων. Θα τοὺς σώσω τοὺς Ἰσραηλίτας, διότι εἶδα με εὐσπλαγχνικὸν βλέμμα τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ μου και διότι ἡ βοή του στεναγμοῦ τῶν ἐφθασεν ἕως εἰς ἐμέ”.
- A Βασ. 9,17 καὶ Σαμουήλ εἶδε τὸν Σαούλ· καὶ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ· ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος, ὃν εἶπά σοι, οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.
- A Βασ. 9,17 Ο Σαμουήλ εἶδε τὸν Σαούλ και ο Κυριος εἶπε προς τον Σαμουήλ· “ἰδού, αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, δια τὸν ὁποῖον σου ὠμίλησα. Αὐτὸς θα γίνῃ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ μου”.
- A Βασ. 9,18 καὶ προσήγαγε Σαούλ πρὸς Σαμουήλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἶπεν· ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος.
- A Βασ. 9,18 Ο Σαούλ ἐπλησίασε τὸν Σαμουήλ ἐντὸς τῆς πόλεως και τὸν ἠρώτησε· “εἰπέ μου, σε παρακαλῶ, ποῖό εἶναι τὸ σπῖτι τοῦ βλέποντος, τοῦ προφήτου;”
- A Βασ. 9,19 καὶ ἀπεκρίθη Σαμουήλ τῷ Σαούλ καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμᾶ καὶ φάγε μετ’ ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε πρῶτ’ καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι·

- A Βασ. 9,19 Ο Σαμουήλ απήντησε προς τον Σαούλ· “εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ἀνέβα μαζί μου στον λόφον και φάγε ἐκεῖ μαζί με ἐμέ σήμερον. Ἀύριον θα σε ἀφήσω ἐλεύθερον να ἀναχωρήσης, ἀφοῦ προηγουμένως σου ἀποκαλύψω ὅλα ὅσα ἀπασχολοῦν τον νουν σου.
- A Βασ. 9,20 καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν σήμερον τριταίων μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὗρηνται· καὶ τίνι τὰ ὠραῖα τοῦ Ἰσραήλ; οὐ σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου;
- A Βασ. 9,20 Δια δε τας ὄνους τας ὁποίας ἐχάσατε προ τριῶν ἡμερῶν, μην ἀνησυχῆς, διότι ευρέθησαν. Εἰς ποῖον, ἄλλωστε, ἄλλον εἰμὴ στον οἶκον του πατρός σου θα ἀποδοθοῦν ὅλα τα ἀγαθὰ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ;”
- A Βασ. 9,21 καὶ ἀπεκρίθη Σαούλ καὶ εἶπεν· οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγὼ εἶμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλους σκήπτρου Βενιαμίν; καὶ ἵνατί ἐλάλησας πρὸς ἐμέ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;
- A Βασ. 9,21 Ο Σαούλ απήντησεν· “αὐτὸ δεν εἶναι δυνατόν, διότι ἐγὼ εἶμαι υἱὸς ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Βενιαμίν, τῆς μικροτέρας ἀπὸ ὅλας τας ἄλλας φυλάς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ἡ δε οἰκογένειά μου εἶναι μικροτέρα ἀπὸ ὅλας τας οἰκογενείας τῆς φυλῆς του Βενιαμίν. Διατί λοιπὸν ὠμίλησες πρὸς ἐμέ και εἶπες αὐτὰ τα λόγια;”
- A Βασ. 9,22 καὶ ἔλαβε Σαμουήλ τὸν Σαούλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλημένων ὥσεὶ ἐβδομήκοντα ἀνδρῶν.
- A Βασ. 9,22 Ο Σαμουήλ ἐπῆρε τον Σαούλ και τον νεαρόν υπηρέτην του, τους ὠδήγησε στον οἶκον του και τους ἔβαλε να καθίσουν εἰς τιμητικὴν θέσιν μεταξύ των ἄλλων ἐβδομήκοντα περίπου προσκεκλημένων ἐπισήμων ἀνδρῶν.

- A Βασ. 9,23 καὶ εἶπε Σαμουήλ τῷ μαγείρῳ· δός μοι τὴν μερίδα, ἣν ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοι.
- A Βασ. 9,23 Εἶπε δε ο Σαμουήλ στον μάγειρον· “δος μου την μερίδα του κρέατος, την οποίαν σου ἔδωκα και δια την οποίαν σου εἶπα να την θέσης κατά μέρος”.
- A Βασ. 9,24 καὶ ἤψησεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν, καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαούλ· καὶ εἶπε Σαμουήλ τῷ Σαούλ· ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τοὺς ἄλλους· ἀπόκνιζε. καὶ ἔφαγε Σαούλ μετὰ Σαμουήλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- A Βασ. 9,24 Ο μάγειρος εἶχε ψῆσει την μερίδα αὐτήν, η οποία ἦτο το παχύ σαρκώδες μέρος του μηρού, και την παρέθεσε πλησίον του Σαμουήλ. Ο Σαμουήλ εἶπεν στον Σαούλ· “ιδού, αὐτή η μερίς ἔχει φυλαχθῇ δια σέ. Παρε την εμπρός σου και φάγε, διότι αὐτή εἶναι δείγμα, που μαρτυρεῖ την ιδιαιτέραν μου προτίμησιν προς σέ, και τίθεται εμπρός σου ἐπὶ παρουσία ὅλων των ἄλλων. Φαγε λοιπόν”. Και ἔφαγε πράγματι ο Σαούλ κατά την ἡμέραν ἐκείνην μαζή με τον Σαμουήλ.
- A Βασ. 9,25 καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾶ εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τῷ Σαούλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη.
- A Βασ. 9,25 Ο Σαμουήλ κατέβη ἀπὸ το ὕψωμα του λόφου μαζή με τον Σαούλ και τον δούλον του εἰς την πόλιν. Διέταξε δε να στρώσουν δια τον Σαούλ στο ἐπάνω διαμέρισμα του σπιτιοῦ. Του ἐστρώσαν και ἐκεῖ ἐκοιμήθη.
- A Βασ. 9,26 καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουήλ τὸν Σαούλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων· ἀνάστα, καὶ ἔξαποστελῶ σε· καὶ ἀνέστη Σαούλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουήλ ἕως ἔξω.
- A Βασ. 9,26 Οταν ἐξημέρωσεν, ο Σαμουήλ ἐκάλεσε τον Σαούλ ἀπὸ το δῶμα, στο οποίον ἐκοιμάτο, και του εἶπε· “σῆκω, θα σε ἀφήσω τώρα ἐλεύθερον να φύγης”. Ο Σαούλ ἐσηκώθη και

- εξήλθον μαζί με τον Σαμουήλ έξω από την πόλιν.
- A Βασ. 9,27 αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ Σαμουήλ εἶπε τῷ Σαούλ· εἰπὸν τῷ νεανίσκῳ καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ σὺ στήθι ὡς σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα Θεοῦ.
- A Βασ. 9,27 Οταν κατέβαιναν στο ἄκρον της πόλεως, ο Σαμουήλ εἶπεν στον Σαούλ· “πες στον νεαρόν δούλον σου να προχωρήση εμπρός από ημάς, συ δε στάσου τώρα εδώ, και πρόσεξε να ακούσης τον λόγον του Κυρίου”.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 10

- A Βασ. 10,1 Καὶ ἔλαβε Σαμουήλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐχὶ κέκχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐπὶ Ἰσραήλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν.
- A Βασ. 10,1 Ο Σαμουήλ ἐπῆρε τότε το δοχεῖον του ελαίου και ἔχυσε ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του Σαούλ, τον ἐφίλησε και του εἶπεν· “ο Κύριος σε δεν ἔχει χρίσει ἄρχοντα και βασιλέα στον ἰσραηλιτικὸν λαὸν του; Ναι, συ θα εἶσαι ἀρχηγός του λαοῦ του Κυρίου· συ θα σώσης αὐτὸν ἀπὸ τα χέρια των γύρω ἐχθρῶν του.
- A Βασ. 10,2 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέ σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα· ὡς ἂν ἀπέλθης σήμερον ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ εὕρησεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ ἐν τῷ ὄρει Βενιαμὴν ἀλλομένους μεγάλα, καὶ ἐροῦσί σοι· εὕρηνται αἱ ὄνοι, ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν, καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων καὶ ἐδαψιλεύσατο δι’ ὑμᾶς λέγων· τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ

A Βασ. 10,2	Αυτά δε είναι δια σε τα σημεία, από τα οποία θα πεισθής, ότι πράγματι ο Κυριος σε έχρισεν ως άρχοντα του εκλεκτού λαού του. Πρώτον· αμέσως μόλις σήμερα αναχωρήσης από εμέ, θα εύρης πλησίον στον τάφον της Ραχήλ, εις τα νοτία όρια της φυλής Βενιαμίν, δύο άνδρας που θα πηδούν από την χαράν των και οι οποίοι θα σου ειπουν· Ευρέθησαν αι όνοι, τας οποίας επήγατε να αναζητήσετε, και ο πατήρ σου έπαυσε πλέον να ασχολήται με το ζήτημα των όνων. Εχει όμως κυριευθή από ανησυχίαν να εύρη σας και λέγει· Τι πρέπει να κάμω δια να εύρω τον υιόν μου;
A Βασ. 10,3	καί άπελεύση εκείθεν καί επέκεινα ήξεις έως τής δρυός Θαβώρ καί εύρήσεις εκεί τρεις άνδρας αναβαίνοντας προς τόν Θεόν εις Βαιθήλ, ένα αίροντα τρία αιγίδια καί ένα αίροντα τρία άγγεϊά άρτων καί ένα αίροντα άσκόν οίνου.
A Βασ. 10,3	Δεύτερον σημείον· θα φύγης από εκεί, θα προχωρήσης και θα φθάσης μέχρι της τοποθεσίας, η οποία λέγεται “Δρυς Θαβώρ”. Εκεί θα συναντήσης τρεις άνδρας, οι οποίοι θα ανέρχονται προς την Σκηνήν του Μαρτυρίου, εις την Βαιθήλ. Ο ένας από αυτούς θα οδηγή τρία ερίφια, ο δευτερος θα φέρη τρία αγγεϊά, μέσα εις τα οποία θα υπάρχουν άρτοι, και ο τρίτος θα φέρη ένα ασκί με κρασί.
A Βασ. 10,4	καί έρωτήσουσί σε τὰ εις ειρήνην καί δώσουσί σοι δύο άπαρχάς άρτων, καί λήψη έκ τής χειρός αύτῶν.
A Βασ. 10,4	Αυτοί θα σε χαιρετήσουν ειρηνικώς και θα σου δώσουν δύο άρτους, τους οποίους συ θα λάβης από τα χέρια των.
A Βασ. 10,5	καί μετά ταῦτα είσελεύση εις τόν βουνόν τοῦ Θεοῦ, οὔ έστιν εκεί τὸ ανάστημα τῶν άλλοφύλων, εκεί Νασιβ ὁ άλλόφυλος. καί έσται ὡς αν είσέλθητε εκεί εις τήν πόλιν, καί άπαντήσεις χορῶ προφητῶν καταβαινόντων έκ τής Βαμᾶ, καί έμπροσθεν αύτῶν νάβλα καί τύμπανον

καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες·

A Βασ. 10,5

Τρίτον σημεῖον· ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ θα ανεβῆς εἰς ἓνα ὑψωμα αφιερωμένον στον Θεόν, ὅπου ὑπάρχει κάποιο φυλάκιον των Φιλισταίων. Εκεί εἶναι ὁ Φιλισταῖος Νασίβ. Θα συμβῇ δε τούτο· Οταν εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν, ἐπάνω στο ὑψωμα, θα συναντήσης μία ομάδα προφητῶν, οἱ ὁποῖοι θα κατεβαίνουν ἀπὸ αὐτὸ το ὑψωμα. Ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοὺς θα προηγούνται μουσικὰ ὄργανα, λύρα, τύμπανον, αὐλὸς καὶ κιθάρα. Ἡ ομάς αὐτὴ των προφητῶν θα προφέρῃ λόγια ιερὰ καὶ ιερὰ ἄσματα, ἀπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου.

A Βασ. 10,6

καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.

A Βασ. 10,6

Τότε θα ἔλθῃ ἔξαφνα καὶ εἰς σε καὶ θα σε καταλάβῃ Πνεῦμα Κυρίου καὶ μαζὴ με αὐτοὺς θα λέγῃς καὶ συ ιερὰ λόγια καὶ ιερὰ ἄσματα. Θα γίνῃς ἄλλος ἄνθρωπος.

A Βασ. 10,7

καὶ ἔσται ὅταν ἤξῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ, ποίει πάντα, ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.

A Βασ. 10,7

Οταν δε πραγματοποιηθοῦν εἰς σε αὐτὰ τὰ τρία σημεῖα, κάμε ὅλα ὅσα αἱ περιστάσεις σου ἐπιβάλλουν, διότι ὁ Κύριος εἶναι πλέον μαζὴ σου.

A Βασ. 10,8

καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγάλ, καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σε ἀνενεγκεῖν ὀλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρηνικὰς· ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σε, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις.

A Βασ. 10,8

Κατόπιν θα προχωρήσῃς ἔμπροσς καὶ θα ἐλθῇς εἰς Γαλγαλα. Σου δηλώνω δε ὅτι θα ἐλθῶ καὶ ἐγὼ ἐκεῖ πρὸς σέ, διὰ νὰ προσφέρω ὀλοκαυτώματα καὶ γενικὰς θυσίας πρὸς τὸν Θεόν. Θα περιμένῃς ἑπτὰ ἡμέρας μέχρις ὅτου ἐλθῶ καὶ ἐγὼ ἐκεῖ, ὅπου καὶ θα σου εἰπῶ, τι πρέπει νὰ κάμῃς”.

A Βασ. 10,9

καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὧμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουήλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ Θεὸς

καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

A Βασ. 10,9 Αμέσως μόλις ο Σαούλ, ἐκπληκτος δι' ὅσα ἤκουσε, ἐστρεψε τα νώτα του δια να αναχωρήσῃ ἀπὸ τον Σαμουήλ, ο Θεὸς μετέβαλε αὐτοῦ την καρδίαν, ὥστε να γίνῃ ο Σαούλ ἄλλος ἄνθρωπος. Επραγματοποιήθησαν δε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὅλα ἐκεῖνα τα σημεῖα, που του εἶχε προεῖπει ο Σαμουήλ.

A Βασ. 10,10 καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

A Βασ. 10,10 Ἠλθεν ἀπὸ ἐκεῖ ο Σαούλ στο υψωμα και ιδου μία ομάς προφητῶν ἀπέναντί του. Επесεν εἰς αὐτὸν Πνεῦμα Θεοῦ και ἐδίδασκε και αὐτὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν λόγια Θεοῦ.

A Βασ. 10,11 καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθές και τρίτης καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαούλ ἐν προφήταις;

A Βασ. 10,11 Ολοι δε ἐκεῖνοι, οἱ οἱ εἰδότες αὐτὸν προηγουμένως και εἶδον και ιδου ὅτι αὐτὸς εὐρίσκετο ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν προφητεύων, διηρωτήθησαν και ἔλεγεν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον· “τι εἶναι αὐτὸ το ὁποῖον συνέβη στο παιδί του Κίς; Πράγματι και ο Σαούλ ἀνήκει εἰς την τάξιν τῶν προφητῶν;”

A Βασ. 10,12 καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπε· καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ; καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολήν, ἢ καὶ Σαούλ ἐν προφήταις;

A Βασ. 10,12 Καποῖος δε ἀπὸ τον λαὸν ἀπεκρίθη περιφρονητικῶς και εἶπε· “ποιὸς εἶναι ὁ πατέρας του;” Δια τούτο η φράσις αὐτὴ “πράγματι και ο Σαούλ εἶναι μετὰ τῶν προφητῶν;” Ἐγινε πλέον παροιμιώδης μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

- A Βασ. 10,13 καὶ συνετέλεσε προφητεύων καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν.
- A Βασ. 10,13 Οταν ο Σαούλ ετελείωσε τους ιερούς λόγους, μετέβη στο ὑψωμα του Θεοῦ.
- A Βασ. 10,14 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ· ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπαν· ζητεῖν τὰς ὄνους· καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσὶ, καὶ εἰσῆλθομεν πρὸς Σαμουήλ.
- A Βασ. 10,14 Ενας συγγενῆς του εἶπεν εἰς αὐτὸν καὶ στον νεαρόν δούλον του· “που ἐπήγατε;” Εκείνοι ἀπάντησαν· “ἐπήγαμεν εἰς ἀναζήτησιν των ὄνων. Επειδὴ ὅμως δεν τους εὐρήκαμε πουθενά, ἐπανήλθομεν εἰς τὴν πόλιν ὅπου ἦτο ὁ Σαμουήλ”.
- A Βασ. 10,15 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαούλ· ἀπάγγειλον δὴ μοι, τί εἶπέ σοι Σαμουήλ;
- A Βασ. 10,15 Ο συγγενῆς αὐτός του Σαούλ εἶπεν στον Σαούλ· “πῆς μου λοιπόν, τι εἶπεν εἰς σε ὁ Σαμουήλ;”
- A Βασ. 10,16 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ· ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι. τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.
- A Βασ. 10,16 Ο Σαούλ ἀπήντησε πρὸς τὸν συγγενή του· “μας ἐπληροφόρησεν ὅτι εὐρέθησαν αἱ ὄνοι”. Το ζήτημα τῆς βασιλείας δεν το ἀνέφερεν στον συγγενή του.
- A Βασ. 10,17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουήλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ
- A Βασ. 10,17 Ο Σαμουήλ παρήγγειλλε καὶ ἦλθεν ὅλος ὁ λαὸς ὁ ἰσραηλιτικός εἰς Μασσηφάθ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 10,18 καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ· τὰδε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ λέγων· ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς·

- A Βασ. 10,18 Εἶπε δε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντος Ἰσραηλῖτας· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· Εγὼ ἐβγάλα ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλῖτας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· σας ἐβγάλα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Φαραὼ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ κατόπιν σας ἐσωσα ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα σας κατέθλιβον.
- A Βασ. 10,19 καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν Θεόν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν, καὶ εἶπατε· οὐχί, ἀλλ’ ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ’ ἡμῶν· καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλάς ὑμῶν.
- A Βασ. 10,19 Σεις ὁμῶς σήμερα περιεφρονήσατε ἐμὲ τὸν Θεόν σας, ὁ ὁποῖος υπῆρξα ὁ σωτὴρ σας ἀπὸ ὅλας τὰς περιπετείας καὶ τὰς συμφορὰς σας, καὶ εἶπατε· Τιποτε ἄλλο δεν θέλομεν πλην τοῦ να ἐγκαταστήσης βασιλέα εἰς ἡμᾶς. Παρουσιασθήτε λοιπὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου κατὰ φυλάς καὶ κατὰ δῆμους”.
- A Βασ. 10,20 καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραὴλ, καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν·
- A Βασ. 10,20 Ὁ Σαμουὴλ, προκειμένου να κάμῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ βασιλέως, διέταξε να προσέλθουν ὅλαι αἱ φυλαὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Εββαλε δε κλήρους καὶ ὁ κλῆρος ἐπεσεν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν, ἐκ τῆς ὁποίας θα ἐπρεπε να ἐκλεγῇ ὁ βασιλεὺς.
- A Βασ. 10,21 καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμίν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν Ματταρί εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς. καὶ ἐζήτει αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρίσκετο.
- A Βασ. 10,21 Προσῆλθεν ἡ φυλὴ Βενιαμίν κατὰ δῆμους, ἐγένε πάλιν κλήρωσις καὶ δια κλήρου ὠρίσθη ὁ δῆμος Ματταρί, ἀπὸ ὅπου ἐπρεπε να ἐκλεγῇ ὁ βασιλεὺς. Ενεφανίσθη ὁ δῆμος

Ματταρί κατ' άνδρας και ερρίφθη κλήρος και ο κλήρος έπεσεν στον Σαούλ, τον υιόν του Κις. Ο Σαμουήλ εζήτει αυτόν αλλά δεν τον εύρικεν.

A Βασ. 10,22 καὶ έπηρώτησε Σαμουήλ έτι έν Κυρίω· εί έρχεται ό άνήρ ένταϋθα; και είπε Κύριος· ίδου αυτός κέκρυπται έν τοῖς σκεύεσι.

A Βασ. 10,22 Ο Σαμουήλ ηρώτησε και πάλιν τότε τον Κυριον· “θα έλθη αυτός ο άνθρωπος εδώ;” Ο Κυριος απήντησεν· “ιδού, αυτός είναι κρυμμένος εις τας αποσκευάς”.

A Βασ. 10,23 καὶ έδραμε και λαμβάνει αυτόν εκείθεν και κατέστησεν έν μέσω τοϋ λαοϋ, και ύψώθη ύπέρ πάντα τον λαόν ύπερωμίαν και επάνω.

A Βασ. 10,23 Ο Σαμουήλ έτρεξε, επήρεν αυτόν από εκεί και τον ετοποθέτησεν εν μέσω του Ισραηλιτικού λαού. Ο Σαούλ, χάρις στο μεγάλο ανάστημά του, ήτο υψηλότερος ανάμεσα εις όλους τους άλλους, από τους ώμους και επάνω, και διεκρίνετο μεταξύ των Ισραηλιτών.

A Βασ. 10,24 καὶ είπε Σαμουήλ προς πάντα τον λαόν· εί έωράκατε όν εκλέλεκται έαυτῷ Κύριος, ότι ούκ έστιν όμοιος αϋτῷ έν πᾶσιν ύμῖν; και έγνωσαν πᾶς ό λαός και είπαν· ζήτω ό βασιλεύς.

A Βασ. 10,24 Ο Σαμουήλ είπε προς όλον τον λαόν· “δεν είδατε αυτόν, τον οποίον ο Κυριος εξέλεξεν ως βασιλέα σας; Δεν υπάρχει άλλος όμοιος με αυτόν μεταξύ όλων των Ισραηλιτών”. Ολος ο λαός ανεγνώρισε και παρεδέχθη την εκλογήν αυτήν του βασιλέως και εφώναξαν· “ζήτω ο βασιλεύς”.

A Βασ. 10,25 καὶ είπε Σαμουήλ προς τον λαόν το δικαίωμα τοϋ βασιλέως και έγγραφεν έν βιβλίω και έθηκεν ένώπιον Κυρίου. και εξαπέστειλε Σαμουήλ πάντα τον λαόν, και άπήλθεν έκαστος εις τον τόπον αϋτοϋ.

A Βασ. 10,25 Ανεκοίνωσε τότε ο Σαμουήλ στον λαόν τα δικαιώματα του βασιλέως και έγγραφεν αυτά εις βιβλίον, το οποίον και

ετοποθέτησε πλησίον εις την Ιεράν Κιβωτόν. Μετά ταῦτα ο Σαμουήλ διέλυσεν ὅλον τον λαόν και ο κάθε Ισραηλίτης μετέβη εις την πόλιν του.

A Βασ. 10,26 καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων, ὧν ἤφατο Κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαοὺλ.

A Βασ. 10,26 Και ο Σαοὺλ μετέβη στον οἶκον του εις Γαβαά. Μερικοὶ δε γενναῖοι ἄνδρες, των οποίων τας καρδίας ο Κυριος εἶχε παρακινήσει, επορεύθησαν μαζή με τον Σαοὺλ.

A Βασ. 10,27 καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν· τίς σώσει ὑμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

A Βασ. 10,27 Παρ ὅλα ὅμως αὐτὰ τα σημεῖα ευρέθησαν και μερικοὶ ασεβεῖς ἄνθρωποι, οι οποίοι εἶπαν περιφρονητικῶς· “ποῖος εἶναι αὐτός ο Σαοὺλ, ο οποίος θα μας σώση;” Ετσι δε περιεφρόνησαν τον Σαοὺλ και δεν προσέφεραν κανένα δῶρον προς αὐτόν ως προς βασιλέα.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 11

A Βασ. 11,1 Καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαάδ. καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην· διάθου ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλεύσομέν σοι.

A Βασ. 11,1 Ενα μῆνα ἔπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ο Ναας ο βασιλεὺς των Αμμωνιτῶν ἐπροχώρησε με στρατόν προς βορράν και ἐστρατοπέδευσε πλησίον της Ιαβὶς της πρωτευούσης της χώρας Γαλαάδ. Οι Ισραηλίται, οι κάτοικοι της Ιαβὶς, εἶπαν προς τον Ναας τον Αμμωνίτην· “κάμε συμφωνίαν φιλίας με ημᾶς και ημεῖς θα γίνωμεν δούλοι σου.

A Βασ. 11,2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης· ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἔξορύξαι ὑμῶν πάντα

ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραήλ.

A Βασ. 11,2

Ο Ναας με αγερωχίαν πολλήν απήντησε προς αυτούς· “ιδού υπό ποῖον ὅρον θα κλείσω συμφωνίαν φιλίας μαζί σας· αν θα βγάλω το δέξι μάτι από ὅλους τους Ἰσραηλίτας και ἔτσι θα προσάψω εντροπήν εις ὅλον τον λαόν του Ἰσραήλ”.

A Βασ. 11,3

καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς· ἄνες ἡμῖν ἐπτά ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ἦ ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς.

A Βασ. 11,3

Οι κάτοικοι της Ιαβίς απήντησαν εις αὐτόν· “δώσε μας προθεσμίαν ἐπτά ημερῶν, δια να στείλωμεν ἀγγελιοφόρους εις ὅλην την χώραν των Ἰσραηλιτῶν. Εάν δε δεν παρουσιασθῇ κανεὶς να μας σώσῃ, θα ἐξέλθωμεν και θα παραδοθῶμεν χωρὶς ὁρους εις τα χέρια σας”.

A Βασ. 11,4

καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαοὺλ καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.

A Βασ. 11,4

Ἀγγελιαφόροι της Ιαβίς μετέβησαν εις Γαβαά, πλησίον του Σαοὺλ, και ἀνέφεραν την δεινὴν θέσιν των ἐνώπιον ὅλου του ἐκεῖ λαοῦ. Ὅλος ο λαός, μόλις ἤκουσαν την φοβερὰν θέσιν των, ἐφώναξαν δυνατὰ και ἐκλαυσαν.

A Βασ. 11,5

καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἦρχετο μετὰ τὸ πρωῒ ἐξ ἀγροῦ, καὶ εἶπε Σαοὺλ· τί ὅτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς.

A Βασ. 11,5

Και ἰδοὺ, ο Σαοὺλ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τους ἀγρούς του, ὅταν η ἡμέρα εἶχε πλέον προχωρήσει. Ἠρώτησε τότε· “διατί κλαίει αὐτός ο λαός;” Ἀνέφεραν εις αὐτόν τα λόγια των κατοίκων της Ιαβίς.

A Βασ. 11,6

καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ’ αὐτοὺς ὀργῇ αὐτοῦ σφόδρα.

A Βασ. 11,6

Ο Σαοὺλ, ἀμέσως μόλις ἤκουσε τα λόγια αὐτά, συνηρπάσθη

από πνεύμα Θεού, ωργίσθη με πάρα πολύ μεγάλον θυμόν εναντίον των Αμμωνιτών και του Ναας.

A Βασ. 11,7

καὶ ἔλαβε δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω Σαμουήλ, κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βουσὶν αὐτοῦ. καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς.

A Βασ. 11,7

Επήρε δύο αγελάδας τας διεμέλισε και τα κομμάτια των απέστειλε με αγγελιαφόρους εις ὅλην την περιοχὴν του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ λέγων· “εκείνος, που δεν θα ακολουθήσῃ τον Σαοὺλ και τον Σαμουήλ στον πόλεμον εναντίον των Αμμωνιτών, αὐτός θα τιμωρηθῇ· αὐτὴν την τύχην θα ἔχουν τα βόδια του”. Τρόμος δε ἀπὸ Θεοῦ ἐπεσεν εις ὅλον τον ισραηλιτικὸν λαὸν και ὅλοι ἐφώναζαν, ὡς εἰάν ἦσαν ενας ἄνθρωπος, και ἐδέχθησαν την πρόσκλησιν του Σαοὺλ.

A Βασ. 11,8

καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς Ἀβιεζέκ ἐν Βαμᾶ, πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας καὶ ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας.

A Βασ. 11,8

Συνεκέντρωσεν ο Σαοὺλ εις Αβιεζέκ, η οποία ευρίσκετο εις υψηλὸν τόπον, ὅλους τους Ισραηλίτας, οι οποίοι ανήλθον εις ἑξακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν. Μονη η φυλὴ του Ιούδα ἔδωσε στρατιώτας, οι οποίοι ανήλθον εις εβδομήκοντα χιλιάδας ἄνδρας.

A Βασ. 11,9

καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις· τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς· αὐριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, καὶ εὐφράνθησαν.

A Βασ. 11,9

Ο Σαοὺλ εἶπε τότε στους αγγελιαφόρους της Ιαβίς· “αὐτὰ θα πῆτε στους κατοίκους της Ιαβίς· Αὐριον το πρωῒ, μόλις ο ἥλιος ἀρχίσῃ να θερμαίνει, η σωτηρία σας θα γίνῃ πραγματικότης”. Οι αγγελιαφόροι ἦλθον εις την πόλιν των

την Ιαβίς και ανήγγειλαν στους κατοίκους αυτά, και όλοι
εχάρησαν.

A Βασ. 11,10 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμωνίτην·
αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ
ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.

A Βασ. 11,10 Οἱ κάτοικοι τῆς Ιαβίς εἶπαν στον Ναας τον Αμμωνίτην·
“αὔριον θα ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν πόλιν μας καὶ κάμετέ μας,
ὅπως σας ἀρέσει”.

A Βασ. 11,11 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον καὶ ἔθετο Σαοὺλ τὸν λαὸν
εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς
παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἐωθινῇ καὶ ἔτυπον τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα, καὶ ἐγενήθη καὶ
ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν
αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.

A Βασ. 11,11 Κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ Σαοὺλ διήρесе τὸν στρατὸν
τοῦ εἰς τρία τμήματα καὶ ἐπετέθη με δύναμιν στο κέντρον
τῆς παρατάξεως τῶν Αμμωνιτῶν κατὰ τὰς πρωϊνάς ὥρας. Οἱ
Ἰσραηλίται θαρραλέοι ἐκτυπούσαν καὶ ἐφόνευαν τοὺς
ἐχθροὺς τῶν, μέχρις ὅτου ἐξέστανεν ἡ ἡμέρα. Οἱ
ἀπομείναντες ἀπὸ τοὺς Αμμωνίτας διεσκορπίσθησαν καὶ
ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τόσον μεγάλον φόβον, ὥστε δὲν υπήρχον
οὔτε δύο μαζή.

A Βασ. 11,12 καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουήλ· τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαοὺλ
οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας, καὶ
θανατώσομεν αὐτούς.

A Βασ. 11,12 Ο λαὸς εἶπε τότε πρὸς τὸν Σαμουήλ· “ποῖοι εἶναι αὐτοί, οἱ
οποῖοι εἶπαν ὅτι ὁ Σαοὺλ δὲν θα εἶναι βασιλεὺς μας; Φέρετε
αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας ἐδῶ, δια νὰ τοὺς φονεύσωμεν”.

A Βασ. 11,13 καὶ εἶπε Σαοὺλ· οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν
Ἰσραήλ.

A Βασ. 11,13 Ο Σαοὺλ ὁμῶς εἶπε· “κανεῖς δὲν θα φονευθῇ κατὰ τὴν

ημέραν αυτήν, διότι σήμερον ο Κυριος έστειλε την σωτηρίαν στον ισραηλιτικόν λαόν”.

A Βασ. 11,14 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων· πορευθῶμεν εἰς Γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.

A Βασ. 11,14 Ο Σαμουήλ εἶπε πρὸς τὸν λαόν· “ας πάμε εἰς τα Γαλγαλα, δια να εγκαινιάσωμεν ἐπισημως την εκλογὴν του Σαούλ ὡς βασιλέως”.

A Βασ. 11,15 καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαούλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγάλοις καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

A Βασ. 11,15 Πράγματι μετέβησαν εἰς τα Γαλγαλα, ὅπου ο Σαμουήλ ἔχρισε δι' ἐλαίου τὸν Σαούλ βασιλέα εἰς τα Γαλγαλα ἐνώπιον του Θεοῦ. Εκεί ο Σαμουήλ προσέφερε διαφόρους θυσίας καὶ θυσίας εἰρηνικὰς πρὸς τὸν Κυριον. Ηυφράνθησαν δε πάρα πολὺ ο Σαμουήλ καὶ ὅλος ο ισραηλιτικὸς λαός.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 12

A Βασ. 12,1 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα, ὅσα εἶπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα.

A Βασ. 12,1 Εἶπε τότε ο Σαμουήλ πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας· “ιδού, ἐγὼ ἤκουσα το αἴτημά σας, ὅλα ὅσα μου εἶπατε, καὶ ἐγκατέστησα ὡς κυβερνήτην σας βασιλέα.

A Βασ. 12,2 καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν, κάγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν· κάγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος

καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

A Βασ. 12,2

Και τώρα ιδού, ο βασιλεύς σας πηγαινοέρχεται αναμεταξύ σας. Εγώ όμως έχω γηράσει πλέον και πρέπει να αναπαυθώ. Τα παιδιά μου ευρίσκονται μεταξύ σας, χωρίς να έχουν καμμίαν αξίωσιν δια να με διαδεχθούν εις την εξουσίαν. Εγώ επέρασα την ζωήν μου ενώπιόν σας από της νεότητός έως την ημέραν αυτήν.

A Βασ. 12,3

ιδού ἐγώ, ἀποκρίθητε κατ' ἑμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ· μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν ἢ τίνα ἐξεπίεσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ' ἑμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

A Βασ. 12,3

Ιδού ἐγώ θέτω τώρα τον εαυτόν μου και την συμπεριφοράν μου ως Κριτοῦ υπό την κρίσιν σας. Ενώπιον του Θεοῦ και του βασιλέως εἶπατε ελεύθερα, εἴαν ἔχετε κανένα παράπονον ἐναντίον μου. Μηπως τυχόν και ἀφῆρεσα τον μόσχον ἀπό κανένα σας, η τον ὄνον του; Μηπως ἐτυράνησα η ἀπλῶς ἐπίεσα κανένα ἀπό σας; Μηπως ἐπήρα δῶρον ἀπό κάποιον, δια να ἐξιλεωθῇ αὐτός ἀέναντί μου η ἐπήρα ἔστω και ὑποδήματα; Εἴαν σας ἔχω ἀδικήσει εἰπέτε το, δια να ἐπιστρέψω εις σας ο,τι ἀδίκως ἔλαβα”.

A Βασ. 12,4

καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ· οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν.

A Βασ. 12,4

Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἀπήντησε πρὸς τον Σαμουὴλ· “οὔτε μας ἠδίκησες, οὔτε μας ἐτυράνησες, οὔτε μας συνέτριψες και τίποτε δεν ἐπήρες ἀπό τα χέρια κανενός”.

A Βασ. 12,5

καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν· μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ εὐρήκατε ἐν χειρὶ μου οὐδέν. καὶ εἶπαν· μάρτυς.

A Βασ. 12,5

Ο Σαμουὴλ εἶπε τότε πρὸς τον λαόν· “ἐπομένως εἶναι μάρτυς ἐνώπιόν σας ο Κύριος και ο χρισθεὶς βασιλεύς

Σαούλ κατά την ημέραν αυτήν, ὅτι τίποτε το ἀδίκον δεν ευρήκατε εἰς τὴν ζωὴν μου καὶ τὰς χεῖράς μου”. Ὁ λαὸς ἀπήντησε· “ναί, μάρτυρες τῶν ὧν εἶπομεν εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ὁ βασιλεὺς μας”.

A Βασ. 12,6 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων· μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

A Βασ. 12,6 Ὁ Σαμουὴλ ὠμίλησε τότε πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπε· “μάρτυς εἶναι πράγματι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἔφερεν εἰς τὴν ζωὴν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών καὶ ὁ ὁποῖος ἐβγάλε τοὺς προγόνους μας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

A Βασ. 12,7 καὶ νῦν κατάρστητε, καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην Κυρίου, ἣ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν·

A Βασ. 12,7 Καὶ τώρα ἐλάτε καὶ σταθῆτε νὰ σας δικάσω ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ νὰ διακηρύξω τὴν ἀχαριστίαν σας ἀπέναντι τῆς καλωσύνης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς δικαιοσύνης τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος ἐδειξεν εἰς σας καὶ στοὺς προγόνους σας.

A Βασ. 12,8 ὥς εἰσῆλθεν Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος, καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

A Βασ. 12,8 Ὅταν ὁ Ἰακώβ μαζή με τὰ παιδιὰ τοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον, οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς ἐπίεσαν καὶ τοὺς ἐξουθένωσαν. Τότε οἱ πρόγονοί μας ἐβόησαν διὰ τῆς προσευχῆς τῶν πρὸς τὸν Κύριον ζητοῦντες ἀπελευθέρωσιν. Ὁ Κύριος ἐστειλε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών, οἱ ὁποῖοι ἐβγάλαν πράγματι τοὺς προπάτορας μας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς ἔφερεν ὁ Θεὸς καὶ τοὺς ἐγκατέστησεν στὸν τόπον αὐτόν, εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας.

A Βασ. 12,9 καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο

αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγου Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσώρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωάβ, καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς.

A Βασ. 12,9 Εκεῖνοι ὁμῶς ἐλησμόνησαν τὸν Θεόν καὶ διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοὺς παρέδωκεν ὡς δούλους εἰς τὰ χέρια τοῦ Σισάρα, τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ βασιλέως Ἰαβὶν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἐδρὰν τοῦ εἰς τὴν πόλιν Ἀσώρ. Τους παρέδωκεν ἐπίσης ὡς δούλους εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Φιλισταίων καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως τῶν Μωαβιτῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων καὶ ἐπολέμησαν, ἀλλὰ ματαίως.

A Βασ. 12,10 καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον καὶ ἔλεγον· ἡμάρτομεν, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι.

A Βασ. 12,10 Παρεκάλεσαν τότε τὸν Κυρίον καὶ ἐβόησαν πρὸς αὐτόν· Ἠμαρτήσαμεν, διότι ἐγκατελείψαμεν τὸν Κυρίον καὶ ἐλατρεύσαμεν τὰ ἀγάλματα τοῦ Βααλ, τὰ ἱερά ἄλση καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀστάρτης, καὶ τώρα γλύτωσέ μας ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας καὶ υποσχόμεθα νὰ λατρεύσωμεν σέ.

A Βασ. 12,11 καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Ἱεροβάαλ καὶ τὸν Βαράκ καὶ τὸν Ἰεφθάε καὶ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατωκείτε πεποιθότες.

A Βασ. 12,11 Ὁ Κύριος ἐστείλε τότε ἐλευθερωτάς τοὺς Κριτὰς Γεδεὼν, Βαράκ, Ἰεφθάε καὶ ἐμὲ τὸν Σαμουὴλ καὶ σὰς ἐβγαλεν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν γύρω ἐχθρῶν μας καὶ ἐτσι τώρα σεῖς κατοικεῖτε ἐδῶ ἀσφαλεῖς καὶ ἡσυχοί.

A Βασ. 12,12 καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε· οὐχί, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν.

A Βασ. 12,12 Καὶ ὅταν εἶδατε ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμμωνιτῶν ἐπῆλθεν ἐναντίον σας, εἶπατε· Δὲν θέλομεν παρὰ ὁ βασιλεὺς νὰ μας

- κυβερνά, αν και υπήρχε βασιλεύς ιδικός σας, ο Κυριος μας.
A Βασ. 12,13 καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεύς, ὃν ἐξελέξασθε, καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα.
- A Βασ. 12,13 Και τώρα ιδού ο βασιλεύς, τον οποίον εξελέξατε να σας κυβερνά. Ιδοὺ σας ἔδωκεν ο Κυριος βασιλέα.
- A Βασ. 12,14 ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεύς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω Κυρίου πορευόμενοι·
- A Βασ. 12,14 Εάν λοιπόν τώρα φοβῆσθε τον Κυριον και λατρεύετε αὐτόν και υπακούετε εις τας εντολάς του και δεν γογγύζετε δια τας εντολάς τας οποίας αὐτός ἔχει ορίσει, τουναντίον δε σεις και ο βασιλεύς σας συνεχίζετε να υπακούετε εις τας εντολάς του Κυρίου και να πορεύεσθε σύμφωνα με αὐτάς, τότε ο Θεός θα σας ευλογήση.
- A Βασ. 12,15 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν.
- A Βασ. 12,15 Εάν όμως δεν υπακούσετε εις την φωνήν του Κυρίου, γογγύζετε δε και ανθίστασθε εις την εκπλήρωσιν των εντολῶν του, η τιμωρός χειρ του Κυρίου βαρειά θα πέσῃ ἐπάνω σας και ἐπάνω στον βασιλέα σας.
- A Βασ. 12,16 καὶ νῦν κατὰστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.
- A Βασ. 12,16 Και τώρα σταθήτε, να ἰδῆτε το μέγα και θαυμαστόν γεγονός, το οποίον ο Κυριος θα πραγματοποιήσῃ εμπρός εις τα μάτια σας.
- A Βασ. 12,17 οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν, καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποιήσατε ἐνώπιον Κυρίου, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.
- A Βασ. 12,17 Εποχὴ θερισμοῦ εἶναι τώρα και επομένως εἶναι εποχὴ

ξηρασίας. Εγώ όμως θα παρακαλέσω τον Κυριον και θα δώση αστραπάς και βροντάς και βροχήν. Από το θαύμα δε αυτό θα πεισθήτε, ότι η αμαρτία, την οποίαν διεπράξατε ενώπιον του Κυρίου, ήτο μεγάλη, με το να ζητήσετε δηλαδή δια τον εαυτόν σας και να έχετε βασιλέα, όπως τα γύρω σας ειδωλολατρικά έθνη”.

A Βασ. 12,18 καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουήλ τὸν Κύριον, καὶ ἔδωκε Κύριος φωνάς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουήλ.

A Βασ. 12,18 Πράγματι ο Σαμουήλ παρεκάλεσε τον Κυριον και ο Κυριος ἔδωσε κατά την ημέραν εκείνην αστραπάς και βροντάς και βροχήν. Από το γεγονός αυτό ὅλος ο ισραηλιτικός λαός εφοβήθη πολύ τον Θεόν και τον Σαμουήλ.

A Βασ. 12,19 καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουήλ· πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

A Βασ. 12,19 Ολος τότε ο Ισραηλιτικός λαός εἶπε προς τον Σαμουήλ. “να προσεύχεσαι προς τον Θεόν δι’ ημάς τους δούλους σου, δια να μη θανατωθώμεν. Διότι μέσα εις ὅλας τας ἄλλας αμαρτίας μας προσεθέσαμεν και αυτήν, με το να ζητήσωμεν δια τον εαυτόν μας βασιλέα”.

A Βασ. 12,20 καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς τὸν λαόν· μὴ φοβεῖσθε· ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλην μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὀπισθεν Κυρίου καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν

A Βασ. 12,20 Ο Σαμουήλ εἶπε προς τον λαόν. “μη φοβεῖσθε τώρα. Εἶναι αλήθεια ότι σεις διεπράξατε ὅλην αυτήν την κακίαν ζητήσαντες βασιλέα, πλην ὅμως μη απομακρύνεσθε ἀπὸ τον Κυριον, ἀλλά να λατρεύετε τον Κυριον με ὅλην σας την καρδίαν.

A Βασ. 12,21 καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἳ οὐ

περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθὲν εἰσιν.

A Βασ. 12,21 Μη ακολουθήσετε και μη πορευθήτε οπίσω από τα είδωλα, τα οποία εις την πραγματικότητα είναι ανύπαρκτοι θεοί και οι οποίοι δεν κατορθώνουν ποτέ να φέρουν τίποτε εις πέρας και δεν έχουν την δύναμιν να σας απαλλάξουν από τας συμφοράς σας, διότι δεν είναι τίποτε είναι ανύπαρκτοι.

A Βασ. 12,22 ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς εἰς λαόν.

A Βασ. 12,22 Μη αποκαρδιώνεσθε ὁμως, διότι ο Κυριος χάριν του ονόματός του δεν θα απορρίψη τον λαόν του. Θα δείξη επιείκειαν και ευσπλαγχνίαν προς σας, διότι σας έχει προσλάβει ως ιδιαίτερόν του λαόν.

A Βασ. 12,23 καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν, καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν·

A Βασ. 12,23 Εγώ δέ ποτέ δεν θα διαπράξω την αμαρτίαν να σταματήσω προσευχόμενος δια σας. Εξ αντιθέτου, θα εξακολουθώ να υπηρετώ τον Κυριον, να διδάσκω εις σας την καλήν και την ευθείαν οδόν του Κυρίου.

A Βασ. 12,24 πλήν φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν,

A Βασ. 12,24 Σεις ὁμως να φοβήσθε τον Κυριον, να λατρεύετε αὐτόν εν αλήθεια και με ὅλην σας την καρδίαν, διότι είδατε ποίας και πόσας θαυμαστάς ευεργεσίας ἔκαμε προς σας ο Θεός.

A Βασ. 12,25 καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

A Βασ. 12,25 Εὰν ὁμως τυχόν και εκτραπήτε και επιμείνετε εις την κακίαν σας, τότε και σεις και ο βασιλεὺς σας μαζί θα καταστραφήτε”.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 13

- A Βασ. 13,1 Καὶ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμάς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν, καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκηνώμα αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,1 Ο Σαοὺλ ἐξέλεξε ἀπὸ ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν ὡς σωματοφύλακάς του τρεῖς χιλιάδας ἀνδρας. Ἀπὸ αὐτοῦς αἰ μεν δύο χιλιάδες ἦσαν μαζή με τον Σαοὺλ εἰς Μαχμάς, εἰς την ορεινὴν περιοχὴν της Βαιθήλ. Οἱ ἄλλοι χίλιοι ἦσαν μαζή με τον Ἰωνάθαν εἰς Γαβαὰ της φυλῆς Βενιαμίν. Τους υπολοίπους Ἰσραηλίτας ο Σαοὺλ ἐστείλε τον καθένα εἰς την κατοικίαν του.
- A Βασ. 13,3 καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασίβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι. καὶ Σαοὺλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων· ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι.
- A Βασ. 13,3 Ο Ἰωνάθαν ἐκτύπησε τον Νασίβ τον Φιλισταῖον, ο οποίος εὐρίσκετο με φρουράν εἰς ἓνα ὑψωμα. Οἱ Φιλισταῖοι ἐπληροφορήθησαν την ἐπιχείρησιν του Ἰωνάθαν ἐναντίον της φρουράς των. Ο Σαοὺλ ἐπήρε θάρρος ἀπὸ την νίκην αὐτὴν του Ἰωνάθαν καὶ διέταξε να σαλπίσουν εἰς ὅλην την χώραν της Παλαιστίνης, ὅτι οἱ ἕως τώρα σκλαβωμένοι Ἰσραηλίται ἐπανεστάτησαν ἐναντίον των Φιλισταίων.
- A Βασ. 13,4 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε λεγόντων· πέπαικε Σαοὺλ τὸν Νασίβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἡσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις.
- A Βασ. 13,4 Ολοι οἱ Ἰσραηλίται ἐπληροφορήθησαν την εἶδησιν, ὅτι ο

Σαούλ προσέβαλε τον αλλόφυλον Νασίβ και εκυρίευσε το φυλάκιον εκείνο των Φιλισταίων, δια τούτο ο Ισραηλτικός λαός κατεφρονήθη περισσότερο από τους Φιλισταίους. Ο ισραηλιτικός λαός ηκολούθησε τον Σαούλ και συνεκεντρώθη εις τα Γαλγαλα.

A Βασ. 13,5 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβαίνουνσιν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἄρμάτων καὶ ἕξ χιλιάδες ἰππέων καὶ λαὸς ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ ἀναβαίνουνσιν καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμάς ἐξ ἐναντίας Βαιθωρὼν κατὰ νότου.

A Βασ. 13,5 Οἱ Φιλισταῖοι συνηθροίσθησαν, δια να πολεμήσουν τους Ισραηλίτας. Ανέβησαν εναντίον των Ισραηλιτῶν με τριάκοντα χιλιάδας πολεμικά ἄρματα και εξ χιλιάδας ιππεῖς και με στρατὸν τόσον κατὰ το πλῆθος, ὅση εἶναι ἡ ἄμμος ἡ πλησίον της θαλάσσης. Οἱ Φιλισταῖοι συνεκεντρώθησαν και εστρατοπέδευσαν εις Μαχμάς, ἀπέναντι και προς νότον της Βαιθωρῶν.

A Βασ. 13,6 καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις,

A Βασ. 13,6 Οἱ Ισραηλίται, ολιγάριθμοι καθὼς ἦσαν, ὅταν εἶδαν ὅτι ευρίσκοντο εις αδυναμίαν να πολεμήσουν εναντίον τόσον πολλῶν εχθρῶν, ἐκρύβησαν ἄλλοι εις τα σπήλαια, ἄλλοι εις τας μάνδρας, ἄλλοι στους βράχους, ἄλλοι στους βόθρους και ἄλλοι στους λάκκους.

A Βασ. 13,7 καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαάδ. καὶ Σαούλ ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ.

A Βασ. 13,7 Μερικοὶ δε διέβησαν τον Ιορδάνην ποταμὸν και ἦλθαν εις την χώραν Γαδ και την χώραν Γαλαάδ. Ο Σαούλ ὁμως

- ευρίσκετο ακόμη εις τα Γαλαλα και ο άλλος Ισραηλιτικός λαός, ο οποίος τον ακολουθούσε, ήτο καταπτοημένος.
- A Βασ. 13,8 καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμουήλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουήλ εἰς Γάλαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,8 Ο Σαούλ ἐπερίμενε τον Σαμουήλ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας σύμφωνα με την ἐντολήν του Σαμουήλ, ἀλλὰ ἀκόμη δεν εἶχεν ἔλθει ο Σαμουήλ εἰς τα Γαλαλα. Ο ἰσραηλιτικός λαὸς διεσπάρη καὶ ἔφυγε μακρὰν ἀπὸ τον Σαούλ.
- A Βασ. 13,9 καὶ εἶπε Σαούλ· προσαγάγετε, ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὀλοκαύτωσιν.
- A Βασ. 13,9 Εἶπε τότε ο Σαούλ· “φέρετέ μου να προσφέρω ἐγὼ θυσίαν ὀλοκαυτώματος καὶ θυσίαν εἰρηνικὴν”. Ο Σαούλ προσέφερε πράγματι τὴν θυσίαν του ὀλοκαυτώματος.
- A Βασ. 13,10 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουήλ παραγίνεται· καὶ ἐξῆλθε Σαούλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ εὐλογῆσαι αὐτόν.
- A Βασ. 13,10 Οταν ἐτελείωσε τὴν προσφορὰν τῆς θυσίας, ἦλθεν ο Σαμουήλ. Ο Σαούλ ἐβγήκεν εἰς προὔπαντησίν του, δια να τον χαιρετήσῃ εἰρηνικῶς.
- A Βασ. 13,11 καὶ εἶπε Σαμουήλ· τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαούλ· ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ’ ἐμοῦ καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμάς,
- A Βασ. 13,11 Ο Σαμουήλ ἠρώτησε τότε τον Σαούλ· “τι ἔκαμες; Διατί ἐθυσιάσες;” Ο Σαούλ ἀπήντησεν· “ἐθυσίασα διότι εἶδον ὅτι ο λαὸς διεσκορπίσθη μακρὰν ἀπὸ ἐμέ καὶ διότι ἀκόμη συ δεν εἶχες ἔλθει, ὅπως μου εἶχες υποσχεθῇ, κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν. Καὶ ἐπὶ πλέον, διότι οἱ Φιλισταῖοι εὐρίσκονται εἰς Μαχμάς.
- A Βασ. 13,12 καὶ εἶπα· νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς με εἰς

- Γάλγαλα καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδέθηθην·
καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὀλοκαύτωςιν.
- A Βασ. 13,12 Ενώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἐσκέφθην καὶ εἶπα· Τώρα
θα ἐπέλθουν οἱ Φιλισταῖοι ἐναντίον μου εἰς Γάλγαλα καὶ
ἀκόμη δὲν ἔχω παρακαλέσει τὸν Κύριον. Τότε ἐπῆσα τὸν
ἐαυτὸν μου καὶ ἀπεφάσισα καὶ ἐθυσίασα τὸ ὀλοκαύτωμα”.
- A Βασ. 13,13 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ· μεματαίωταί σοι, ὅτι οὐκ
ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν μου, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος,
ὥς νῦν ἡτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ
ἕως αἰῶνος·
- A Βασ. 13,13 Ο Σαμουὴλ εἶπεν στὸν Σαοὺλ· “ἐνήργησες κατὰ τρόπον
ἀνόητον καὶ αμαρτωλόν, διότι δὲν ἐσεβάσθης τὴν ἐντολὴν
μου, τὴν ὁποῖαν ἐντολὴν ὁ Κύριος σε διέταξε. Εἰάν δὲν
εφῆρεσο με αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ Κύριος εἶχεν ἐτοιμάσει,
ὥστε νὰ εἶναι παντοτερινὴ ἡ βασιλεία σου.
- A Βασ. 13,14 καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται σοι, καὶ ζητήσῃ
Κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ
ἐντελεῖται Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος.
- A Βασ. 13,14 Ἀλλὰ τώρα ἡ βασιλεία σου δὲν θὰ παραμείνῃ πλέον εἰς σέ.
Ὁ Κύριος θὰ ζητήσῃ καὶ θὰ εὕρῃ ἄνδρα, ὅπως τὸν ποθεῖ ὁ
ἴδιος. Ὁ Κύριος θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐντολὴν νὰ
βασилεύσῃ, ἐπειδὴ σὺ δὲν ἐτήρησες ὅσα σε διέταζεν ὁ
Κύριος”.
- A Βασ. 13,15 καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγᾶλων εἰς ὁδὸν
αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ
εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ. αὐτῶν
παραγενομένων ἐκ Γαλγᾶλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμὴν καὶ
ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὐρεθέντα μετ’ αὐτοῦ
ὥς ἑξακοσίους ἄνδρας.
- A Βασ. 13,15 Ὁ Σαμουὴλ ἠγέρθη καὶ ἐφυγεν ἀπὸ τὰ Γαλγαλα ἀκολουθῶν
τὸν δρόμον του. Οἱ υπόλοιποι ἄνδρες τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ

λαού ηκολούθησαν τον Σαούλ, δια να συναντήσουν τον στρατόν και ασφαλισθούν εις τα μετόπισθεν. Όταν αυτοί ήλθον από τα Γαλαλα εις την Γαβαά, της φυλής Βενιαμίν, ο Σαούλ επιθεώρησε τον στρατόν του, ο οποίος ευρέθη μαζή του, και είδε ότι ήσαν εξακόσιοι μόνον άνδρες.

A Βασ. 13,16 καὶ Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὗρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ Βενιαμίν καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς.

A Βασ. 13,16 Ο Σαούλ και ο υιός του Ιωνάθαν και ο λαός, ο οποίος ευρίσκετο μαζή του, εκάθισαν εις την Γαβαά της φυλής Βενιαμίν και έκλαιον, επειδή οι Φιλισταίοι είχαν πλέον στρατοπεδεύσει πλησίον των εις την Μαχμάς.

A Βασ. 13,17 καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερά ἐπὶ γῆν Σωγάλ,

A Βασ. 13,17 Από κάποιον δε αγρόν των Φιλισταίων εβγήκαν τρία τμήματα στρατού των αλλοφύλων, δια να λεηλατήσουν την χώραν των Ισραηλιτών. Το πρώτον τμήμα του εχθρικού στρατού εστράφη προς την οδόν, η οποία ωδηγούσε εις Γοφεράν, εις την χώραν Σωγάλ.

A Βασ. 13,18 καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρῶν, καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὰ τὴν εἰσκύπτουσιν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ.

A Βασ. 13,18 Το δεύτερον τμήμα του στρατού εστράφη προς την πόλιν Βαιθωρῶν και το τρίτον τμήμα του στρατού έλαβε την οδόν, η οποία κατευθύνεται προς την Γαβαά την πόλιν Γαι της Σαβίμ.

A Βασ. 13,19 καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὗρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι· μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ.

A Βασ. 13,19 Σιδηρουργός δεν υπήρχεν εις όλην την ώραν των

- Ισραηλιτών, διότι οι αλλόφυλοι είχαν διατάξει να μη κατασκευάσουν οι Εβραίοι ρομφαίας και δόρατα.
- A Βασ. 13,20 καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,20 Δια τοῦτο ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται κατέβαιναν εἰς τὴν χώραν τῶν Φιλισταίων, δια να σφυρηλατήσῃ ὁ καθένας τὸ θεριστήριόν του καὶ κάθε ἄλλο οικιακὸν εργαλεῖον, δηλαδὴ τὴν ἀξίνην του, τὸ δρέπανόν του.
- A Βασ. 13,21 καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεῦη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή.
- A Βασ. 13,21 Ο θερισμὸς ἐπλησίαζεν, τὰ δὲ γεωργικὰ εργαλεῖα ἦσαν πανάκριβα. Τρεῖς σίκλους ἐστοίχιζε τὸ ὑνὶ καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ ἦτο δια τὴν ἀξίναν καὶ δια τὸ δρέπανον.
- A Βασ. 13,22 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχμὰς καὶ οὐχ εὐρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν, καὶ εὐρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,22 Συνέβη ὁμως κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ πολέμου εἰς τὴν Μαχμὰς μεταξὺ Φιλισταίων καὶ Ἰσραηλιτῶν να μη εὐρίσκειται οὔτε δόρυ, οὔτε ρομφαία εἰς τὰ χέρια τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο μαζὴ με τὸν Σαοὺλ καὶ με τὸν Ἰωνάθαν. Μονον ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ὁ Ἰωνάθαν εἶχον ὄπλον.
- A Βασ. 13,23 καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμὰς.
- A Βασ. 13,23 Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἓνα τμήμα τοῦ στρατοῦ τῶν Φιλισταίων ἦλθε καὶ ἐπροχώρησεν σε τοποθεσίαν, ἡ ὁποία εὐρίσκετο πέραν ἀπὸ τὴν περιοχὴν Μαχμὰς.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 14

- A Βασ. 14,1 Καὶ γίνεται ἡ ἡμέρα καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαούλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἶροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ· δεῦρο, καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσάβ τῶν ἄλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε.
- A Βασ. 14,1 Οταν εξημέρωσεν, ο Ιωνάθαν ο υιὸς του Σαούλ εἶπεν εἰς ἓνα νεαρόν δούλον του, ο οποίος ἔφερε τον οπλισμόν του· “ἐλα, ας περάσωμεν στο φυλάκιον των Φιλισταίων, που ευρίσκεται ἐκεῖ εἰς τὴν ἄλλην πλευράν”. Δεν ἀνέφερε δε τίποτε στον πατέρα του δια το διάβημα αὐτό.
- A Βασ. 14,2 καὶ Σαούλ ἐκάθητο ἐπ’ ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν Μαγδών, καὶ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες·
- A Βασ. 14,2 Ο Σαούλ ευρίσκετο στο ἄκρον του υψώματος καὶ ἐκάθητο κάτω ἀπὸ μίαν ροδιάν εἰς Μαγδών. Μαζή του ἦσαν ἑξακόσιοι περίπου ἄνδρες.
- A Βασ. 14,3 καὶ Ἀχιά υἱὸς Ἀχιτῶβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεές υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ αἵρων ἐφοῦδ. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.
- A Βασ. 14,3 Ἐπίσης μαζή του ἦτο καὶ ο ἀρχιερεὺς Ἀχιά, υἱὸς του Ἀχιτῶβ του ἀδελφοῦ του Ἰωχαβήδ, ο οποίος ἦτο υἱὸς του Φινεές υἱοῦ του Ηλὶ. Ο Ἀχιά ἦτο ἀρχιερεὺς εἰς Σηλώμ φορῶν το ἀρχιερατικὸν ἐφοῦδ. Οὔτε δε ο λαὸς ἐγνώριζε τίποτε δια το διάβημα αὐτό του Ἰωνάθαν.
- A Βασ. 14,4 καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως, οὗ ἐζήτει Ἰωνάθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἄλλοφύλων, καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου, ὄνομα τῷ ἐνὶ Βασές καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννά·
- A Βασ. 14,4 Ἀπὸ το ἓνα μέρος καὶ το ἄλλο της στενωποῦ, που ἠθέλε νὰ διαβῇ ο Ἰωνάθαν δια νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὅπου υπήρχον οὖν οὖν Φιλισταῖοι, ἦσαν δύο ἀπότομοι βράχοι, ο ἓνας εἰς τὴν μίαν

πλευράν και ο άλλος εις την άλλην. Το όνομα του ενός βράχου ήτο Βασές, το δε όνομα του δευτέρου Σεννά.

A Βασ. 14,5 ή όδός ή μία από βορρά έρχομένω Μαχμάς και ή όδός ή άλλη από νότου έρχομένω Γαβαέ.

A Βασ. 14,5 Δυο δε δρόμοι ωδηγούσαν προς τους Φιλισταίους, ο ένας προς βορράν απέναντι της Μαχμάς, ο δε άλλος δρόμος ήτο προς νότον απέναντι της Γαβαά.

A Βασ. 14,6 και είπεν Ιωνάθαν προς τò παιδάριον τò αίρον τὰ σκεύη αύτοϋ· δεϋρο διαβώμεν εις Μεσσαβ τών απεριτμήτων τούτων, είτι ποιήσαι Κύριος ήμίν· ότι ούκ έστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν έν πολλοίς ή έν όλίγοις.

A Βασ. 14,6 Ο Ιωνάθαν είπεν στον νεαρόν δούλον του, ο οποίος εκρατούσε τον οπλισμόν του· “έλα, ας περάσωμεν το φυλάκιον των απεριτμήτων αυτών. Πιθανόν ο Κυριος να μας βοηθήση, διότι τίποτε δεν ημπορεί να εμποδίση τον Κυριον στο να σώση, δια πολλών η δι' ολίγων, κάποιον, που ευρίσκεται εις στενόχωρον θέσιν”.

A Βασ. 14,7 και είπεν αύτῷ ό αίρων τὰ σκεύη αύτοϋ· ποίει πάν, ό εάν ή καρδιά σου έκλίνη, ίδου έγώ μετά σοϋ, ως ή καρδιά σου καρδιά μου.

A Βασ. 14,7 Ο νεαρός δούλος, ο φέρων το οπλισμόν του Ιωνάθαν, είπεν εις αυτόν· “κάμε ο,τι ποθεί ή καρδιά σου. Εγώ ιδού, θα είμαι μαζί σου. Η καρδιά σου είναι καρδιά μου, το θέλημά σου θέλημά μου”.

A Βασ. 14,8 και είπεν Ιωνάθαν· ίδου ήμείς διαβαίνομεν προς τούς άνδρας και κατακυλισθησόμεθα προς αυτούς·

A Βασ. 14,8 Ο Ιωνάθαν είπεν· “ιδού, ημείς μεταβαίνομεν προς τους Φιλισταίους, του άνδρας της προφυλακής. Θα παρουσιασθώμεν έξαφνα ενώπιόν των.

A Βασ. 14,9 εάν τάδε είπωσι προς ήμας· απόστητε έκεί έως αν απαγγείλωμεν ύμίν, και στησόμεθα έφ' έαυτοίς και ού μή αναβώμεν επ' αυτούς·

- A Βασ. 14,9 Εάν λοιπόν εκείνοι οι άνδρες μας ειπουν· Σταθήτε αυτού και θα σας δώσωμεν απάντησιν δεν θα προχωρήσωμεν εναντίον των.
- A Βασ. 14,10 ἐὰν τὰδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς· ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον.
- A Βασ. 14,10 Εάν όμως μας ειπουν· Ελάτε κοντά μου θα μεταβώμεν τότε προς αυτούς, διότι αυτό σημαίνει ὅτι ο Κυριος τους παρέδωκεν εις τα χέρια μας. Αυτό θα εἶναι το σημεῖον της νίκης μας”.
- A Βασ. 14,11 καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς Μεσσάβ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν, οἳ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.
- A Βασ. 14,11 Και οι δύο, ο Ιανάθαν και ο δούλος του, ενεφανίσθησα στο φυλάκιον των Φιλισταίων. Οι άνδρε του φυλακίου εκείνου ειπαν μεταξύ των· “ιδού, οι Εβραῖοι βγαίνουν από τας τρώγλας ὅπου εἶχαν κρυφθῇ”.
- A Βασ. 14,12 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσάβ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν· ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα. καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ.
- A Βασ. 14,12 Ωμίλησαν δε οι άνδρες του φυλακίου προς τον Ιωνάθαν και προς τον υπηρέτην, που εἶχεν τον πολεμικόν οπλισμόν του Ιωνάθαν, και τους ειπαν· “ανεβήτε προς ημᾶς και ἔχομεν να σας ανακοινώσωμεν κάτι”. Εἶπε τότε ο Ιωνάθαν προς αυτόν, που ἔφερε τον οπλισμόν του· “ανέβα υστέρᾳ από ἐμέ, διότι ο Κυριος ἔχει παραδώσει αυτούς εις τα χέρια ημῶν των Ισραηλιτῶν”.
- A Βασ. 14,13 καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ·

καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ.

A Βασ. 14,13 Ο Ἰωνάθαν ανερριχήθη με τα χέρια και με τα πόδια και μαζή του, ἐπειτα ἀπὸ αὐτόν, ἀκολουθοῦσε και ο νεαρός δούλος του, που ἔφερε τον οπλισμόν του. Ο Φιλισταῖοι εἶδον ἐνώπιόν των τον Ἰωνάθαν. Ο Ἰωνάθαν ὥρμησε τότε και ἐφόνευσεν αὐτούς. Πισω ἀπὸ αὐτόν ο δούλος που ἔφερε τον οπλισμόν του, ἐδίδεν εἰ τον Ἰωνάθαν ἀκόντια και λίθους, δια να κτυπά τους Φιλισταίους.

A Βασ. 14,14 καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη, ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσιν ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου.

A Βασ. 14,14 Ἡ αἰφνιδιαστικὴ αὐτὴ και ορμητικὴ ἐπίθεσις του Ἰωνάθαν και του δούλου, που ἔφερε τον οπλισμόν του, ἐναντίον των Φιλισταίων τούτων, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τον θάνατον εἴκοσι ἀνδρῶν, οἱ οποίοι ἐφονεύθησαν με ἀκόντιον, με πετροβολισμούς και με χαλίκια ἀκόμα της ὑπαίθρου.

A Βασ. 14,15 καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσσάβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ Κυρίου.

A Βασ. 14,15 Συγχυσις και πανικός ἐπεκράτησεν στο στρατόπεδον των Φιλισταίων εἰς την ὑπαίθρον και εἰς ὅλον τον λαόν του φυλακίου. Και αὐτὸ το κύριον σώμα του στρατοῦ των Φιλισταίων κατελήφθη ἀπὸ τρόμον και δεν ἤθελαν να κάμουν τίποτε εἰς ἀπόκρουσιν της ἐπιθέσεως. Εσείσθη ἡ γῆ και τρόμος παρὰ Κυρίου κατέλαβεν ὅλους

A Βασ. 14,16 καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμὶν καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

A Βασ. 14,16 Οἱ σκοποὶ του Σαοὺλ, που ἦσαν ἐκ Γαβαὰ της φυλῆς Βενιαμὶν, παρετήρησαν με ἐκπληξιν ὅτι το στρατόπεδον

των Φιλισταιών είχε περιέλθει εις μεγάλην ταραχήν και σύγχυσιν, οι δε στρατιώται επγαινοήρχοντο από εδώ και από εκεί.

A Βασ. 14,17 καὶ εἶπε Σαούλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ· ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ εὐρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἵρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

A Βασ. 14,17 Εἶπε τότε ο Σαούλ στους ανθρώπους, τους στρατιώτας που τον περιέβαλλαν· “εξετάσατε, λοιπόν, και εξακριβώσατε ποιός έχει φύγει από ημάς”. Εξήτασαν, και αἴφνης εἶδον ὅτι δεν ευρίσκετο ο Ιωνάθαν μαζί των και ο φέρων τον οπλισμόν νεαρός δούλος του.

A Βασ. 14,18 καὶ εἶπε Σαούλ τῷ Ἀχιᾶ· προσάγαγε τὸ ἐφούδ· ὅτι αὐτὸς ἦρε τὸ ἐφούδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραήλ.

A Βασ. 14,18 Ο Σαούλ εἶπεν στον Αχιά· “φέρε εδώ το εφούδ και ρώτησε τον Θεόν, τι πρέπει να κάμωμεν”. Αυτός, ο Αχιά, ως αρχιερεὺς που ἦτο, εφορούσε κατὰ την εποχήν ἐκείνην ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν το ιερατικόν ἄμφιον, το εφούδ.

A Βασ. 14,19 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαούλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἄλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν ἱερέα· συνάγαγε τὰς χεῖράς σου.

A Βασ. 14,19 Καθ' ὃν χρόνον ὠμιλοῦσεν ο Σαούλ προς τον αρχιερέα τον Αχιά, ο θόρυβος και η οχλοβοή, που προήρχετο από το πανικοβληθέν στρατόπεδον των Φιλισταιών, ολοένα και εμεγάλωνεν. Ο Σαούλ εἶπε τότε προς τον αρχιερέα Αχιά· “ἀπόσυρε τα χέρια σου και παύσε να ερωτάς τον Θεόν”.

A Βασ. 14,20 καὶ ἀνέβη Σαούλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

- A Βασ. 14,20 Επειτα ο ίδιος ο Σαούλ και όλος ο στρατός, που ήτο μαζί του, επροχώρησαν και έφθασαν στο στρατόπεδον των Φιλισταίων εις την πεδιάδα της μάχης. Και ιδού, είδον ότι η ρομφαία του ενός Φιλισταίου εστρέφετο φονική κατά του άλλου και έτσι επικρατούσε μεταξύ των πολύ μεγάλη σύγχυσις.
- A Βασ. 14,21 καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν.
- A Βασ. 14,21 Οι δε δούλοι των Φιλισταίων, οι Εβραίοι, οι οποίοι είχαν λιποτακτήσει προηγουμένως στο στρατόπεδον των Φιλισταίων, επέστρεψαν προς τους ομοεθνείς των τους Ισραηλίτας, οι οποίοι ήσαν μαζί με τον Σαούλ και με τον Ιωνάθαν.
- A Βασ. 14,22 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον.
- A Βασ. 14,22 Όλοι δε οι Ισραηλίται, οι οποίοι εκρύπτοντο εις την ορεινήν περιοχὴν της φυλῆς Εφραὶμ, όταν εληφορήθησαν ὅτι οι Φιλισταῖοι ἐτράπησαν εις φυγὴν, ἔσπευσαν και ηνώθησαν με τους άλλους Ισραηλίτας και ἔλαβον μέρος εις την καταδίωξιν των Φιλισταίων.
- A Βασ. 14,23 καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε τὴν Βαμῶθ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ.
- A Βασ. 14,23 Ετσι ο Κυριος ἔσωσε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην τον ισραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τους Φιλισταίους. Η μάχη ὁμως εσυνεχίζετο και ἐφθασε μέχρι της Βαμῶθ. Όλος ο ισραηλιτικος λαός, ο οποίος ήτο μαζί με τον Σαούλ, ανήρχετο τώρα εις δέκα χιλιάδες ἀνδρας. Ο δε πόλεμος

είχεν επεκταθή εις ὅλας τας πόλεις της ορεινῆς περιοχῆς της φυλῆς Εφραΐμ.

A Βασ. 14,24 καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων· ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος, ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου· καὶ οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου. καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα.

A Βασ. 14,24 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην της καταδιώξεως των Φιλισταίων ο Σαοὺλ διέπραξε μίαν μεγάλην ἀπερισκεψίαν, διότι ὥρκισε τὸν λαὸν τοῦ εἰπών· “κατηραμένος θα εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ποῦ θα φάγῃ κάτι κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν ἕως τὴν ἐσπέραν. Διότι θέλω νὰ ἐξοντώσω τοὺς ἐχθροὺς μου τοὺς Φιλισταίους”. Κανεῖς πράγματι ἀπὸ τὸν λαὸν δὲν ἔφαγε τίποτε. Οἱ ἐνήστευσαν.

A Βασ. 14,25 καὶ Ἰάαλ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ,

A Βασ. 14,25 Εἰς τὸ δάσος της Ἰάαλ υπήρχε μελισσῶν εἰς μίαν ἀνοικτὴν περιοχὴν.

A Βασ. 14,26 καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον Κυρίου.

A Βασ. 14,26 Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς διήλθε διὰ τοῦ μελισσῶνος αὐτοῦ καὶ ἐπροχωροῦσε συζητών. Κανεῖς ὅμως δὲν ἐτόλμησε νὰ φέρῃ με τὸ χεῖρ τοῦ στο στόμα τοῦ τροφῆν καὶ νὰ φάγῃ κάτι, διότι ὅλοι ἐφοβήθησαν τὸ τάξιμον ποῦ εἶχε κάμει ὁ Σαοὺλ στὸν Κύριον.

A Βασ. 14,27 καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὀρκίζεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

- A Βασ. 14,27 Ο Ιωνάθαν όμως δεν είχε ακούσει τον πατέρα του, όταν ενόρκως edέσμευε τον λαόν να μη φάγη τίποτε έως την εσπέραν. Δι' αυτό άπλωσε την ράβδον, που εκρατούσε εις το χέρι του, και εβύθισε το άκρον αυτής εις κηρήθραν. Εστρεψε κατόπιν το άκρον της ράβδου του, που κρατούσε στο χέρι του, το έφερε στο στόμα του και έφαγε το μέλι που είχε κολλήσει εις αυτήν. Ετσι οι οφθαλμοί του με την ελαχίστην αυτήν τροφήν εξωήρευσαν.
- A Βασ. 14,28 καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν· ὀρκίσας ὥρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου λέγων· ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον, καὶ ἐξελύθη ὁ λαός.
- A Βασ. 14,28 Ενας δε εκ του λαού απεκρίθη και ειπεν στον Ιωνάθαν· “ο πατήρ σου edέσμευσε με ὀρκον τον λαόν και ειπε· Καταράμενος ο άνθρωπος, που θα φάγη σήμερον οποιαδήποτε τροφήν”. Ετσι δε ο λαός ειχεν εξαντληθή από την πείναν.
- A Βασ. 14,29 καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ εἶπεν· ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν· ἰδὲ δὴ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι τοῦ μέλιτος τούτου·
- A Βασ. 14,29 Όταν ο Ιωνάθαν έμαθε τον ὀρκον του πατρός του, ειπεν· “ο πατέρας μου έβλαψε τον λαόν. Κυττάξτε ότι το φως των οφθαλμών μου εξωήρευσε με το ολίγον μέλι το οποίον εγεύθην.
- A Βασ. 14,30 ἀλλ' ὅτι εἰ ἔφαγεν ἔσθων σήμερον ὁ λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὧν εὔρεν, ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἢ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.
- A Βασ. 14,30 Εάν ο λαός έτρωγε σήμερον από την πολεμικήν λείαν, από τα λάφυρα που περιήλθον εις τα χέρια του, θα ενισχύετο και η θραύσις κατά των Φιλισταίων θα ήτο πολύ μεγαλύτερα”.
- A Βασ. 14,31 καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν

Μαχμάς, καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα.

A Βασ. 14,31

Ο Ισραηλιτικός λαὸς ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐκτύπησε τὸ τμήμα τῶν Φιλισταίων, ποὺ εὐρίσκετο εἰς Μαχμάς, ἀλλὰ ἐκοπίασε πολὺ καὶ περιέπεσεν εἰς μεγάλην ἐξάντλησιν λόγῳ τῆς πείνης.

A Βασ. 14,32

καὶ ἐκλήθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα, καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι.

A Βασ. 14,32

Μετά τὸ πέρας τῆς νηστείας, ὁ λαὸς προσεκλήθη εἰς τὰ λάφυρα τῶν Φιλισταίων νὰ λάβῃ καὶ νὰ φάγῃ. Ἐλαβαν λοιπὸν πρόβατα, βόδια, μοσχάρια, τὰ ὁποῖα ἔσφαζαν κάτω στο χῶμα καὶ ἔφαγαν τὸ κρέας πρὶν ἀκόμῃ στραγγίσει τὸ αἷμα.

A Βασ. 14,33

καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ λέγοντες· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ φαγὼν σὺν τῷ αἵματι. καὶ εἶπε Σαοὺλ ἐκ Γεθθαίμ· κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν.

A Βασ. 14,33

Εἰς τὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐκτελέσθη ἐν τῷ λαῷ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, διότι ἔφαγε κρέας μαζὴ μετὰ τὸ αἷμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπηγόρευεν ὁ Θεός. Ὁ Σαοὺλ ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο εἰς Γεθθαίμ, εἶπε· “κυλίσατέ μοι καὶ φέρετε ἐδῶ ἓνα μέγαν λίθον.

A Βασ. 14,34

καὶ εἶπε Σαοὺλ· διασπάρετε ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ ἁμάρτητε τῷ Κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι· καὶ προσῆγεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ.

A Βασ. 14,34

Εἶπεν ἀκόμῃ Σαοὺλ· “διασκορπισθήτε ἀνάμεσα εἰς ὅλον τὸν λαόν καὶ εἶπατε τοῖς ἀνθρώποις νὰ φέρῃ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοῦ ἐδῶ τὸ μοσχάρι τοῦ, τὸ πρόβατόν τοῦ καὶ ας σφάξουν αὐτὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο. Ἐτσι, δὲν θὰ ἁμαρτήσετε τρώγοντες τὰς σάρκας μαζὴ μετὰ τὸ αἷμα”. Πράγματι ὁ

καθένας εκ του λαού έφερε το ζών, που ήτο εις την κατοχήν του, το έσφαζεν εκεί και το αίμα εχύνετο κοντά στον λίθον, που επείχε θέσιν θυσιαστηρίου.

A Βασ. 14,35 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαοὺλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τοῦτο ἤρξατο Σαοὺλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

A Βασ. 14,35 Ετσι ο Σαούλ οικοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον προς τιμήν του Κυρίου. Αυτό δε ήτο το πρώτον θυσιαστήριον, το οποίον οικοδόμησεν ο Σαούλ προς τιμήν του Κυρίου.

A Βασ. 14,36 Καὶ εἶπε Σαοὺλ· καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφάυση ἡμέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα. καὶ εἶπαν· πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ. καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς· προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν Θεόν.

A Βασ. 14,36 Εἶπε τότε ο Σαούλ στον λαόν του· “ας καταβώμεν και να συνεχίσωμεν την καταδίωξιν των Φιλισταίων κατά την νύκτα. Ας λεηλατήσωμεν αυτούς, ἕως ὅτου εξημερώση, και ας μη αφήσωμεν κανένα από αυτούς να ζήση”. Οι Ισραηλίται απήντησαν· “ο,τι σου φαίνεται καλόν, αυτό και κάμε”. Ο δε αρχιερεὺς Αχιά επρότεινεν· “ας πλησιάσωμεν και ας ερωτήσωμεν δια τούτο τον Θεόν”.

A Βασ. 14,37 καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ τὸν Θεόν· εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

A Βασ. 14,37 Ο Σαούλ ηρώτησε τον Θεόν· “να καταβώ και να συνεχίσω την καταδίωξιν των Φιλισταίων; Θα παραδώσῃς αυτούς εις τα χέρια ημών των Ισραηλιτών;» Ο Θεός δεν του απήντησε κατά την ημέραν εκείνην.

A Βασ. 14,38 καὶ εἶπε Σαοὺλ· προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ γινώτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον·

A Βασ. 14,38 Ο Σαούλ ἔδωσεν εντολήν και εἶπε· “φέρετε εδῶ ὅλους τους

αρχηγούς του λαού. Εξετάσατε και μάθετε, ποίος διέπραξε την αμαρτίαν αυτήν σήμερον.

A Βασ. 14,39 ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σῶσας τὸν Ἰσραήλ, ὅτι ἐὰν ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ ἀποθανεῖται. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ.

A Βασ. 14,39 Διότι, ορκίζομαι στον ζῶντα Κυριον, ο οποίος έσωσε τον ισραηλιτικόν λαόν, ὅτι και αν ακόμη η απάντησις είναι εναντίον του υιού μου του Ιωνάθαν, θα καταδικασθῇ και αυτός εις θάνατον”. Κανείς όμως από τον λαόν δεν απήντησεν εις την ένορκον αυτήν έκκλησιν του Σαούλ.

A Βασ. 14,40 καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραήλ· ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαούλ· τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει.

A Βασ. 14,40 Ο Σαούλ εἶπε τότε στους σιωπώντας Ισραηλίτας· “σεῖς με την σιωπὴν σας, που δεν αποκαλύπτετε τον ένοχον, οδηγείτε τον εαυτὸν σας εις υποδούλωσιν. Μαζή δέ με σας θα γίνωμεν δούλοι των Φιλισταίων και εγὼ και ο Ιωνάθαν”. Ο λαός τότε απήντησε· “κάμε ο,τι θέλεις”.

A Βασ. 14,41 καὶ εἶπε Σαούλ· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ δὸς δῆλους· καὶ ἐὰν τάδε εἶπης, ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραήλ, δὸς δὴ ὁσιότητα. καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαούλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.

A Βασ. 14,41 Εἶπε τότε ο Σαούλ προς τον Θεόν· “Κυριε, Θεέ του Ισραηλιτικού λαού, διατί δεν απήντησες εις εμέ τον δούλον σου σήμερον, που σε ηρώτησα; Εὰν η παράβασις έγινεν από εμέ η από τον Ιωνάθαν, ω Κυριε, Θεέ του Ισραηλιτικού λαού, φανέρωσε τούτο με την δήλωσίν που υπάρχει στο αρχιερατικόν εφούδ. Εὰν όμως η ενοχή βαρύνη τον λαόν, φανέρωσον τούτο με την αλήθειαν που υπάρχει στο εφούδ”.

Εγινε κλήρος και ο κλήρος έπεσε και ώρισεν ως ενόχους τον Ιωνάθαν και τον Σαούλ. Ο λαός απηλλάγη από κάθε ευθύνην.

A Βασ. 14,42 καὶ εἶπε Σαούλ· βάλετε ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου· ὃν ἂν κατακληρώσῃται Κύριος, ἀποθανέτω. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαούλ· οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ κατεκράτησε Σαούλ τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν.

A Βασ. 14,42 Εἶπε τότε ο Σαούλ· “βάλτε κλήρους δι' ἐμέ και δια τον υιόν μου τον Ιωνάθαν. Εκείνος δέ, τον οποίον δια του κλήρου θα δείξη ο Κυριος, θα καταδικασθῇ εις θάνατον”. Ο λαός απήντησε· “δεν ημπορεῖ να γίνῃ κάτι τέτοιο”. Αλλά, η γνώμη του Σαούλ επεκράτησεν. Εγινε κλήρωσις μεταξύ αὐτοῦ και του υιού του του Ιωνάθαν, ο δε κλήρος έδειξεν ως ένοχον τον Ιωνάθαν.

A Βασ. 14,43 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Ἰωνάθαν· ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν καὶ εἶπε· γευόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω.

A Βασ. 14,43 Ο Σαούλ ηρώτησε τον Ιωνάθαν· “πές μου, τι έκαμες;” Ο Ιωνάθαν ανέφερεν εις αὐτόν και ειπεν· “με το άκρον της ράβδου μου, που ευρίσκετο εις τα χέρια μου, επήρα και εγεύθην ολίγον μέλι. Και να, τώρα εγώ δια τούτο καταδικάζομαι εις θάνατον”.

A Βασ. 14,44 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαούλ· τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον.

A Βασ. 14,44 Ο Σαούλ ειπεν εις αὐτόν· “οιανδήποτε τιμωρίαν και αν θέλῃ ας μου επιβάλῃ ο Κυριος, και την ακόμη βαρυτέραν ας προσθέσῃ, εάν δεν καταδικασθῇς σήμερον εις θάνατον”.

A Βασ. 14,45 καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαούλ· εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην

ταύτην ἐν Ἰσραὴλ; ἤ Κύριος, εἰ πεσεῖται τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.

A Βασ. 14,45

Ο ἰσραηλιτικὸς ὁμῶς λαὸς εἶπεν στον Σαοὺλ· “θα θανατωθῇ λοιπὸν ὁ Ἰωνάθαν σήμερον, αὐτὸς ὁ ὁποῖος υπῆρξεν ὁ αἴτιος τῆς μεγάλης νίκης των Ἰσραηλιτῶν; Ὁ Κύριος ἤ και δεν θα πέση οὔτε τρίχα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνάθαν”. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε τὴν νίκην ἐκείνην, αὐτὸς προσευχήθη υπέρ τοῦ Ἰωνάθαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐτσι δεν κατεδικάσθη αὐτὸς εἰς θάνατον.

A Βασ. 14,46

καὶ ἀνέβη Σαοὺλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

A Βασ. 14,46

Ὁ Σαοὺλ συνέχισε τὴν καταδίωξιν των Φιλισταίων εἰς Γαβαά, οἱ δε Φιλισταῖοι πανικόβλητοι ἐπανήλθον εἰς τὴν χώραν των.

A Βασ. 14,47

Καὶ Σαοὺλ κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, εἰς τὸν Μωάβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἑδὼμ καὶ εἰς τὸν Βαιθεὼρ καὶ εἰς βασιλέα Σουβὰ καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους· οὗ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο.

A Βασ. 14,47

Ὁ Σαοὺλ εἶχε λάβει μεθεῖον κλῆρον τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ἐπολέμησε τοὺς γύρω ἐχθροὺς του, δηλαδὴ τοὺς Μωαβίτας, τοὺς Ἀμμωνίτας, τοὺς Ἰδουμαίους, τοὺς κατοικούντας Βαιθεὼρ, τὸν βασιλέα Σουβὰ καὶ τοὺς Φιλισταίους. Οποδὴποτε δε καὶ ἀν ἐστρεφε τας πολεμικὰς του ἐπιχειρήσεις, ἐνικούσε.

A Βασ. 14,48

καὶ ἐποίησε δύναμιν καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλήκ καὶ ἐξείλατο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν.

A Βασ. 14,48

Συνεκέντρωσε δε πολὺν στρατὸν καὶ ἐπολέμησε τοὺς Ἀμαληκίτας, τοὺς ἐνίκησε καὶ ἐτσι ἀπῆλλαξε τον

ισραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τα χέρια των εχθρῶν των, κάτω ἀπὸ
την ἐξουσίαν των ὁποίων εὐρίσκοντο και συνεχῶς
ελεηλατοῦντο.

A Βασ. 14,49 καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαοὺλ Ἰωνάθαν καὶ Ἰεσσιοῦ καὶ
Μελχισά· καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ,
ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μερόβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ
Μελχόλ·

A Βασ. 14,49 Οἱ υἱοὶ του Σαοὺλ ἦσαν· Ο Ἰωνάθαν, ο Ἰεσσιοῦ και ο
Μελχισά. Αἱ δε δύο θυγατέρες του ὠνομάζοντο, ἡ μεν
πρωτοτόκος ὠνομάζετο Μερόβ, ἡ δε δευτερότοκος
ὠνομάζετο Μελχόλ.

A Βασ. 14,50 καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοὸμ θυγάτηρ Ἀχιμάας,
καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ Ἀβεννήρ, υἱὸς Νήρ,
υἱοῦ οἰκείου Σαοὺλ·

A Βασ. 14,50 Ἡ σύζυγος του Σαοὺλ ὠνομάζετο Ἀχινοὸμ, ἦτο δε θυγάτηρ
του Ἀχιμάας. Ο ἀρχιστράτηγός του ὠνομάζετο Ἀβεννήρ και
ἦτο υἱὸς του Νηρ, υἱοῦ του θείου του Σαοὺλ.

A Βασ. 14,51 καὶ Κίς πατήρ Σαοὺλ καὶ Νήρ πατήρ Ἀβεννήρ υἱὸς Ἰαμὶν
υἱοῦ Ἀβιήλ.

A Βασ. 14,51 Ο πατήρ του Σαοὺλ ὠνομάζετο Κίς. Ο δε πατήρ του
Ἀβεννήρ ὠνομάζετο Νηρ, ἦτο δε υἱὸς του Ἰαμὶν, ο ὁποῖος
πάλιν ἦτο υἱὸς του Ἀβιήλ.

A Βασ. 14,52 καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας
τὰς ἡμέρας Σαοὺλ. καὶ ἰδὼν Σαοὺλ πάντα ἄνδρα
δυνατὸν καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως καὶ συνήγαγεν
αὐτοὺς πρὸς αὐτόν.

A Βασ. 14,52 Καθ' ὅλον το διάστημα της ζωῆς του Σαοὺλ ο πόλεμος των
Ἰσραηλιτῶν ἐναντίον των Φιλισταίων υπήρξεν ἐντονος. Ο
Σαοὺλ, ὅταν ἐβλεπε ἄνδρα δυνατὸν και ικανόν, τον
προσελάμβανεν εἰς την υπηρεσίαν του.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 15

- A Βασ. 15,1 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ· ἐμὲ ἀπέστειλε Κύριος
χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ νῦν ἄκουε τῆς
φωνῆς Κυρίου·
- A Βασ. 15,1 Ο Σαμουὴλ εἶπεν στον Σαοὺλ· “ἐμὲ ἐστείλεν ὁ Θεὸς να σε
χρίσω βασιλέα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ἀκουσε λοιπὸν τώρα
την ἐντολὴν του Κυρίου.
- A Βασ. 15,2 τάδε εἶπε Κύριος Σαβαώθ· νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν
Ἀμαλήκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ
ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου·
- A Βασ. 15,2 Αυτὰ διατάσσει Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Τώρα ἐγὼ θα
τιμωρήσω τοὺς Ἀμαλικίτας δι' ὅσα ἐκείνοι ἐπραξαν ἐναντίον
τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅταν τοὺς συνήνησαν καθ' ὁδόν, καθὼς
ἀνέβαιναν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.
- A Βασ. 15,3 καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλήκ καὶ Ἰερὶμ καὶ
πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ
ἐξολοθρεύσεις αὐτὸν καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα
τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ
ἄνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως
θηλάζοντος καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ
καμήλου ἕως ὄνου.
- A Βασ. 15,3 Πηγαινε λοιπὸν τώρα να κτυπήσῃς τοὺς Ἀμαληκίτας καὶ
ἀναθεμάτισε αὐτοὺς καὶ ὅλα τα υπάρχοντά των. Δεν θα
λυπηθῇς κανένα, ἀλλὰ θα ἐξολοθρεύσῃς αὐτοὺς, θα
ἀναθεματίσῃς αὐτοὺς καὶ τα υπάρχοντά των. Κανένα ἀπὸ
αὐτοὺς δεν θα λυπηθῇς ἀλλὰ θα φονεύσῃς ὅλους, ἀπὸ
ἄνδρα ἕως γυναῖκα, ἀπὸ νήπιον μέχρι καὶ θηλάζον, ἀπὸ
μοσχάρι μέχρι προβάτον, ἀπὸ καμήλαν μέχρι ὄνον”.
- A Βασ. 15,4 καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς
ἐν Γαλάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν

Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων.

A Βασ. 15,4

Ο Σαούλ ἔκαμε αὐτὰ γνωστὰ εἰς ὅλον τον λαόν και ὥρισεν ὡς συγκέντρωσιν του στρατοῦ τα Γαλγαλα. Εκεί επεθεώρησε και ηρίθμησεν ο Σαούλ τον στρατόν του, ο οποίος ευρέθη ἀπὸ μεν τας ἄλλας φυλάς ὅτι ανήρχετο εἰς τετρακοσίας χιλιάδας πεζῶν, ἀπὸ δε την φυλὴν του Ιούδα εἰς τριάκοντα χιλιάδας πεζοῦς.

A Βασ. 15,5

καὶ ἦλθε Σαούλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλήκ καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ.

A Βασ. 15,5

Ο Σαούλ με τον στρατόν αὐτόν επροχώρησεν ἕως εἰς τας πόλεις των Αμαληκιτῶν και ἔστησεν ἐνέδρας εἰς κάποιον ξηροπόταμον.

A Βασ. 15,6

καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν Κιναῖον· ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε μετ’ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλήκ.

A Βασ. 15,6

Ο Σαούλ, πρὶν επιχειρήσῃ τι κατὰ των Αμαληκιτῶν, εἶπεν στους Κιναίους ἀπογόνους του πενθεροῦ του Μωϋσέως· “φύγετε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου των Αμαληκιτῶν, δια να μη συμπεριλάβῃ και σας ἡ τιμωρία, που θα επιτέσῃ ἐναντίον ἐκείνων, πρᾶγμα που δεν επιθυμῶ, διότι οἱ πρόγονοί σας ἐβοήθησαν τους Ἰσραηλίτας, ὅταν ἀνέβαιναν ἀπὸ την Αἴγυπτον”. Οἱ Κιναῖοι πρᾶγματι ἀπεμακρύνθησαν ἐκ μέσου των Αμαληκιτῶν.

A Βασ. 15,7

καὶ ἐπάταξε Σαούλ τὸν Ἀμαλήκ ἀπὸ Εὐϊλάτ ἕως Σοῦρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου.

A Βασ. 15,7

Κατόπιν ο Σαούλ ἐπετέθη και κατενίκησε τους Αμαληκίτας ἀπὸ την Εὐϊλάτ ἕως την Σοῦρ ἀνατολικά ἀπὸ την Αἴγυπτον.

A Βασ. 15,8

καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ ζῶντα και πάντα τὸν λαόν καὶ Ἰερὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας.

- A Βασ. 15,8 Συνέλαβε δε αιχμάλωτον τον Αγάγ τον βασιλέα των Αμαληκιτών, τον οποίον και εκράτησεν εις την ζωήν, ενώ όλον τον άλλον λαόν των Αμαληκιτών κατά τον αναθεματισμόν τον επέρασεν εν στόματι μαχαίρας.
- A Βασ. 15,9 καὶ περιεποιήσατο Σαούλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγάγ ζῶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά· καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσαν.
- A Βασ. 15,9 Ο Σαούλ και ο ισραηλιτικός λαός ελυπήθησαν και δεν εφόνευσαν τον Αγάγ, τον εκράτησαν ζώντα. Και δεν κατέστρεψαν τα εκλεκτά από τα πρόβατά του, από τα βόδια του, από τα φαγητά του, τους αμπελώνας του και γενικώς όλα εκείνα τα εκλεκτά αγαθά που είχε. Δεν ηθέλησαν να τα καταστρέψουν, όπως ο Θεός τους είχε διατάξει, αλλά κατέστρεψαν κάθε τι μηδαμινόν και ευτελές.
- A Βασ. 15,10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ λέγων·
- A Βασ. 15,10 Ο Κυριος εἶπε τότε προς τον Σαμουήλ τα εξής·
- A Βασ. 15,11 παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαούλ εἰς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθέν μου καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε. καὶ ἠθύμησε Σαμουὴλ καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.
- A Βασ. 15,11 “μετεμεληθην διότι κατέστησα τον Σαούλ βασιλέα, επειδή αυτός απεμακρύνθη από τον δρόμον μου και δεν ετήρησε τας εντολάς μου”. Ο Σαμουήλ όταν ήκουσεν αυτά, περιέπεσεν εις μεγάλην λύπην και με θερμήν προσευχήν ὅλην την νύκτα εβόησε προς τον Κυριον.
- A Βασ. 15,12 καὶ ὥρθρισε Σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τὸ πρῶτ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ λέγοντες· ἦκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἄρμα. καὶ κατέβη εἰς Γάλγαλα πρὸς Σαούλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωςιν τῷ Κυρίῳ

τὰ πρῶτα τῶν σκύλων, ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλήκ.

A Βασ. 15,12

Εσηκώθη δε λίαν πρωΐ και επορεύθη, δια να συναντήση τους Ισραηλίτας. Εγνωστοποιήθη στον Σαούλ το γεγονός και του είπαν· “ἔχει ἔλθει ο Σαμουήλ στο Καρμηλον ὄρος”. Εκεί ο Σαούλ εἶχεν ανεγείρει τρόπαιον. Ο Σαμουήλ ιδὼν το τρόπαιον αὐτοῦ ἠλλάξε κατεύθυνσιν του ἄρματός του. Κατέβη εἰς τα Γαλγαλα προς τον Σαούλ. Και ιδού εἶδεν αὐτόν να προσφέρη θυσίαν ολοκαυτώματος προς τον Κυριον τα εκλεκτότερα ἀπὸ τα λάφυρα, που εἶχε πάρει κατὰ τον πόλεμον ἐναντίον των Αμαληκιτών.

A Βασ. 15,13

καὶ παρεγένετο Σαμουήλ πρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαούλ· εὐλογητὸς σὺ τῷ Κυρίῳ· ἔστησα πάντα, ὅσα ἐλάλησε Κύριος.

A Βασ. 15,13

Ο Σαμουήλ ἦλθε προς τον Σαούλ, ο δε Σαούλ τον εχαιρέτησεν εἰρηνικῶς και εἶπε προς αὐτόν· “εὐλογημένος ας εἶσαι ἀπὸ τον Κυριον. Εγὼ ἐτήρησα ὅλα ὅσα ο Κυριος εἶχε διατάξει”.

A Βασ. 15,14

καὶ εἶπε Σαμουήλ· καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὡσί μου καὶ φωνὴ τῶν βοῶν, ὧν ἐγὼ ἀκούω;

A Βασ. 15,14

Ο Σαμουήλ τον ηρώτησε· “τι εἶναι αὐτὰ τα βελάσματα προβάτων, που φθάνουν εἰς τα αυτιά μου και τι σημαίνουν οι μυκηθμοὶ αὐτοὶ των βοῶν, που ἀκούω;”

A Βασ. 15,15

καὶ εἶπε Σαούλ· ἐξ Ἀμαλήκ ἤνεγκα αὐτὰ, ἃ περιεποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυθῇ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα.

A Βασ. 15,15

Ο Σαούλ ἀπήντησεν· “αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τους Αμαληκίτας. Εἶναι δε τα καλύτερα ἀπὸ τα πρόβατά τους και ἀπὸ τα βόδια τους, τα ὁποῖα ο λαὸς δεν ἐξωλόθρευσε, δια να τα προσφέρη θυσίαν εἰς Κυριον τον Θεόν· ὅλα δε τα ἀλλὰ τα κατέστρεψα”.

A Βασ. 15,16

καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς Σαούλ· ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ἃ

ἐλάλησε Κύριος πρὸς με τὴν νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ·
λάλησον.

A Βασ. 15,16 Εἶπε τότε ο Σαμουὴλ πρὸς τον Σαοὺλ· “ἀφησε αὐτὰς τας
δικαιολογίας. Θα σου αναγγεῖλω ὅσα μου εἶπεν ο Θεὸς κατὰ
τὴν νύκτα αὐτήν”. Ο Σαοὺλ ἀπήντησεν· “εἰπέ τα”.

A Βασ. 15,17 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ· οὐχὶ μικρὸς εἶ σὺ
ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκῆπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ
ἔχρισέ σε Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 15,17 Ο Σαμουὴλ εἶπε τότε πρὸς αὐτόν· “συ δεν ἦσουνα πολὺ
μικρὸς ἐνώπιον του Θεοῦ, ὅταν ἐγίνες βασιλεὺς και ἐλάβες
εἰς τα χέρια σου το σκῆπτρον των φύλων του Ἰσραηλιτικοῦ
λαοῦ, τότε που ο Θεὸς σε ἐχρῖσε βασιλέα του λαοῦ αὐτοῦ;

A Βασ. 15,18 καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέ σοι· πορεύθητι
καὶ ἐξολόθρευσον τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμέ, τὸν
Ἀμαλήκ, καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως συντελέσης
αὐτούς.

A Βασ. 15,18 Ο Θεὸς σε ὠδήγησεν στον δρόμον ἐκεῖνον της καταστροφῆς
των Ἀμαληκιτῶν και εἶπε πρὸς σέ· Πηγαινε, ἐξολόθρευσε
αὐτούς, οἱ οποίοι ἠμάρτησαν ἀπέναντί μου, τους
Ἀμαληκίτας. Θα πολεμήσης, μέχρις ὅτου ὅτι ολοκληρώσης
τον ὀλεθρὸν των.

A Βασ. 15,19 καὶ ἵνατί οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, ἀλλ’ ὥρμησας
τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου;

A Βασ. 15,19 Διατί δεν ἤκουσες τὴν ἐντολήν του Κυρίου, ἀλλὰ ἐρρίφθης
και ἀπλῶσες τα χέρια σου εἰς τα λάφυρα και ἐτσι διέπραξες
τὴν μεγάλην αὐτὴν παράβασιν ἐνώπιον του Κυρίου;”

A Βασ. 15,20 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ· διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς
φωνῆς τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ, ἣ ἀπέστειλέ
με Κύριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ καὶ τὸν
Ἀμαλήκ ἐξολόθρευσα·

A Βασ. 15,20 Ο Σαοὺλ ἀπήντησε πρὸς τον Σαμουὴλ· “υπήκουσα εἰς τὴν

φωνήν του λαού. Επορεύθην στον δρόμον, στον οποίον με είχε στείλει ο Κυριος και έφερα ζωντανόν τον βασιλέα των Αμαληκιτών τον Αγάγ, αλλά τους Αμαληκίτας τους εξωλόθρευσα.

A Βασ. 15,21 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια, τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολοθρευμένου, θῦσαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλγάλοις.

A Βασ. 15,21 Ο λαός επήρεν από τα καλύτερα εκ των αναθεματισμένων λαφύρων, πρόβατα και βόδια, δια να θυσιάση αυτά προς τον Κυριον εις τα Γαλγαλα”.

A Βασ. 15,22 καὶ εἶπε Σαμουήλ· εἰ θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν·

A Βασ. 15,22 Ο Σαμουήλ εἶπε· “νομίζεις ότι είναι προτιμότερα δια τον Κυριον τα ολοκαυτώματα και αι άλλαι θυσῖαι, από το να υπακούη κανείς εις την εντολήν του; Η υπακοή εις την εντολήν του είναι ανωτέρα από κάθε θυσίαν και η προσεκτικὴ ακρόασις του θελήματός του είναι προτιμότερα και από το λίπος των κριῶν.

A Βασ. 15,23 ὅτι ἁμαρτία οἰώνισμά ἐστίν, ὀδύνην καὶ πόνους θεραφὶν ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.

A Βασ. 15,23 Είναι δε αμαρτία, ομοιάζει με ειδωλολατρικὴν θυσίαν και φέρει οδύνην και πόνον η προσφορά θυσιῶν χωρὶς υπακοήν στο θεῖον θέλημα. Επειδὴ δε κατεφρόνησες την εντολήν του Κυρίου, δια τούτο θα σε αποδοκιμάση ο Κυριος, ὥστε να μη εἶσαι πλέον βασιλεὺς στους Ισραηλίτας”.

A Βασ. 15,24 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουήλ· ἡμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν·

A Βασ. 15,24 Εἶπε τότε συγκινημένος ο Σαουλ προς τον Σαμουήλ·

“ἡμάρτηκα, διότι παρέβην την εντολήν του Κυρίου και τον ιδικόν σου λόγον. Εκαμα όμως αυτό, διότι εφοβήθην τον λαόν και την φωνήν του λαού ἤκουσα.

A Βασ. 15,25 καὶ νῦν ἄρον δὴ τὸ ἀμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον μετ’ ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

A Βασ. 15,25 Τώρα συγχώρησέ με και ἐξάλειψε το ἀμάρτημά μου και ἔλα πάλιν μαζί μου και θα λατρεύσω τον Κυριον τον Θεόν σου”.

A Βασ. 15,26 καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς Σαούλ· οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε Κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

A Βασ. 15,26 Ο Σαμουήλ εἶπε προς τον Σαούλ· “δεν θα εἶμαι πλέον μαζί σου, διότι κατεφρόνησες την εντολήν του Κυρίου. Δια τούτο θα σε εξουθενώσει ο Κυριος, ὥστε να μη εἶσαι πλέον βασιλεύς του Ισραηλιτικού λαού”.

A Βασ. 15,27 καὶ ἐπέστρεψε Σαμουήλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν. καὶ ἐκράτησε Σαούλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτό·

A Βασ. 15,27 Και ο Σαμουήλ ἐγύρισε το πρόσωπόν του, δια να απομακρυνθῇ ἀπὸ τον Σαούλ. Εκείνος ἐκράτησε το ἄκρον ἀπὸ το επανωφόριον του Σαμουήλ και το ἐσχισεν.

A Βασ. 15,28 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουήλ· διέρρηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραήλ ἐκ χειρός σου σήμερον καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ·

A Βασ. 15,28 Ο Σαμουήλ του εἶπε τότε· “ἐσχισεν ο Κυριος την βασιλείαν σου ἐπὶ του Ισραηλιτικού λαού σήμερον. Την ἐπῆρε ἀπὸ τα χέρια σου και θα την δώση στον πλησίον σου, ο οποίος θα εἶναι πολὺ καλύτερος ἀπὸ σέ.

A Βασ. 15,29 καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραήλ εἰς δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι αὐτός.

A Βασ. 15,29 Ο δε Ισραηλιτικός λαός θα διαιρεθῇ εἰς δύο βασιλεια. Ο Θεός θα πραγματοποιήσῃ τούτο και δεν θα ἀλλάξῃ γνώμην,

ούτε θα μετανοήση, διότι δεν είναι άνθρωπος ώστε να μετανοή”.

A Βασ. 15,30 καὶ εἶπε Σαοὺλ· ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου καὶ ἀνάστρεψον μετ’ ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

A Βασ. 15,30 Ο Σαοὺλ εἶπε πάλιν· “ομολογῶ ὅτι ἡμάρτησα. Σε παρακαλῶ ὁμῶς ἀποκατάστησέ με, ὅπως ἤμουνα πρὶν ἐνώπιον των πρεσβυτέρων καὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ἐλα καὶ συ μαζή μου καὶ σου ὑπόσχομαι ὅτι θα λατρεύσω Κυρίον τὸν Θεόν σου”.

A Βασ. 15,31 καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαοὺλ καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

A Βασ. 15,31 Ο Σαμουὴλ ἐπέστρεψε πράγματι καὶ ἠκολούθησε τὸν Σαοὺλ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐλάτρευσε τὸν Κύριον.

A Βασ. 15,32 καὶ εἶπε Σαμουὴλ· προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ. καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων, καὶ εἶπεν Ἀγὰγ· εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος;

A Βασ. 15,32 Ο Σαμουὴλ ἔδωσεν ἐντολὴν καὶ εἶπε· “φέρετε ἐδῶ τὸν Ἀγὰγ τὸν βασιλέα των Ἀμαληκιτῶν”. Καὶ τὸν ἔφεραν. Προσῆλθεν ὁ Ἀγὰγ πλησίον στον Σαμουὴλ τρέμων. Βλέπων δε τὸν θάνατον ποὺ ἐπῆρχετο, εἶπε· “τόσον λοιπὸν πικρὸς εἶναι ὁ θάνατος !”

A Βασ. 15,33 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἀγὰγ· καθότι ἠτέκνωσε γυναῖκα ἢ ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἢ μήτηρ σου, καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγὰλ.

A Βασ. 15,33 Ο Σαμουὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ἀγὰγ· “ὅπως ἡ ρομφαία σου ἀφήκε μητέρας χωρὶς παιδιὰ, ἔτσι καὶ ἐν μέσῳ των ἄλλων μητέρων ἡ δική σου μητέρα θα μείνη χωρὶς σέ, τὸ τέκνον της”. Ο Σαμουὴλ ἔσφαξε τὸν Ἀγὰγ εἰς Γαλγαλα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

- A Βασ. 15,34 καὶ ἀπῆλθε Σαμουήλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ Σαούλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά.
- A Βασ. 15,34 Ἀνεχώρησεν ὁ Σαμουήλ δια τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα, τὴν Ἀρμαθαίμ, ὁ δὲ Σαούλ ἀνέβη στὸν οἶκον τοῦ εἰς Γαβαά.
- A Βασ. 15,35 καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σαμουήλ ἰδεῖν τὸν Σαούλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει Σαμουήλ ἐπὶ Σαούλ· καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαούλ ἐπὶ Ἰσραήλ.
- A Βασ. 15,35 Ὁ Σαμουήλ δὲν ἐπεδίωξε νὰ ἐπανίδῃ πλέον τὸν Σαούλ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ καὶ ἐθρῆναι δια τὸ κατάντημα τοῦ Σαούλ. Ὁ δὲ Κύριος μετεμελήθη, διότι κατέστησε βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τὸν Σαούλ.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 16

- A Βασ. 16,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ· ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαούλ, κάγῳ ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλησον τὸ κέρας σου ἐλαίου, καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως Βηθλεέμ, ὅτι ἐώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα.
- A Βασ. 16,1 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ· “ἕως πότε σὺ θα πένθῃς δια τὸν Σαούλ; Εγὼ ἐξουθένωσα καὶ ἀπέρριψα αὐτόν, ὥστε νὰ μὴ εἶναι πλέον βασιλεὺς στὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Γέμισε τὸ δοχεῖόν σου με ἐλαίον καὶ ἐλα, διότι θα σε στείλω πρὸς τὸν Ἰεσσαὶ ἕως τὴν Βηθλεέμ, ἐπειδὴ εἶδα μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θα εἶναι βασιλεὺς ὅπως ἐγὼ τὸν θέλω”.
- A Βασ. 16,2 καὶ εἶπε Σαμουήλ· πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαούλ καὶ ἀποκτενεῖ με. καὶ εἶπε Κύριος· δάμαλιν βοῶν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἐρεῖς· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἤκω·

- A Βασ. 16,2 Ο Σαμουήλ απήντησε· “πως να πορευθώ; Ο Σαούλ θα πληροφορηθή το γεγονός αυτό και θα με φονεύση”. Ο Κυριος απήντησε· “πάρε μίαν δάμαλιν από τα βόδια, την οποίαν θα οδηγήσης μέχρι της Βηθλεέμ, και εκεί θα πης· Ηλθα να θυσιάσω αυτήν στον Κυριον.
- A Βασ. 16,3 καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι ἃ ποιήσεις, καὶ κρίσεις ὃν ἂν εἶπω πρὸς σε.
- A Βασ. 16,3 Κατὰ δε την θυσίαν θα προσκαλέσης τον Ιεσσαί και εκεί εγώ θα σου αποκαλύψω, τι πρέπει να κάμης. Θα κρίσης δηλαδή βασιλέα εκείνον, τον οποίον εγώ θα σου υποδείξω”.
- A Βασ. 16,4 καὶ ἐποίησε Σαμουήλ πάντα, ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ. καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπαν· εἰρήνη ἡ εἰσοδός σου, ὃ βλέπων;
- A Βασ. 16,4 Ο Σαμουήλ έκαμεν όλα όσα διέταξεν αυτόν ο Κυριος. Και ήλθεν εις την Βηθλεέμ. Οι πρεσβύτεροι της Βηθλεέμ, όταν τον είδαν εκεί, εξεπλάγησαν και είπαν· “ο ερχομός σου είναι ειρηνικός και ευχάριστος δι' ημάς, ω προφήτα;”
- A Βασ. 16,5 καὶ εἶπεν· εἰρήνη· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἥκω, ἀγιάσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ’ ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.
- A Βασ. 16,5 Ο Σαμουήλ απήντησε “ναι, ειρηνικός και ευχάριστος είναι. Ηλθα να θυσιάσω προς τον Κυριον. Ετοιμασθήτε να λάβετε μέρος και σεις μαζί μου εις την θυσίαν σήμεραν”. Ο Σαμουήλ εξήγγινε, σύμφωνα με τον Νομον, τον Ιεσσαί και τα παιδιά του και έπειτα προσεκάλεσε και αυτούς εις την θυσίαν.
- A Βασ. 16,6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι αὐτοὺς καὶ εἶδε τὸν Ἐλιᾶβ καὶ εἶπεν· ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ.
- A Βασ. 16,6 Μετά την θυσίαν, όταν ο Σαμουήλ μαζί με τον Ιεσσαί και τα παιδιά του εισήλθαν εις την οικίαν του Ιεσσαί, είδε τον

μεγαλύτερον υἱόν του Ἰεσσαὶ τον Ελιάβ, και εσκέφθη ἀπὸ μέσα του και εἶπε· “αὐτός εἶναι ἐκεῖνος ο ὁποῖος ἐνώπιον του Κυρίου θα εἶναι ἄξιος να χρισθῇ βασιλεὺς”.

A Βασ. 16,7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἔξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὅψεται ὁ Θεός, ὅτι ἄνθρωπος ὅψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θεὸς ὅψεται εἰς καρδίαν.

A Βασ. 16,7 Ο Κυριος ὁμως εἶπεν στον Σαμουήλ· “μη προσέχῃς και μη παρασύρεσαι ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν του ὄψιν, ἀπὸ τὴν ωραιότητά του, οὔτε ἀπὸ το ἀνάστημά του, διότι ἐγὼ ἀπέρριψα αὐτόν. Ο Θεὸς δεν βλέπει, ὅπως βλέπουν οἱ ἄνθρωποι. Ο ἄνθρωπος βλέπει το πρόσωπον. Ο Θεὸς βλέπει τὴν καρδίαν”.

A Βασ. 16,8 καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ παρήλθε κατὰ πρόσωπον Σαμουήλ, καὶ εἶπεν· οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ Θεός.

A Βασ. 16,8 Ο Ἰεσσαὶ ἐκάλεσε κατόπιν τον ἄλλον υἱόν του τον Αμιναδάβ, ο ὁποῖος προσήλθεν ἐνώπιον του Σαμουήλ. Ο Σαμουήλ εἶπεν· “οὔτε αὐτόν ἐξέλεξεν ο Θεὸς ὡς βασιλέα”.

A Βασ. 16,9 καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμά· καὶ εἶπε· καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.

A Βασ. 16,9 Κατόπιν ο Ἰεσσαὶ ὠδήγησεν ἐνώπιον του Σαμουήλ τον τρίτον υἱόν του, τον Σαμά. Ο Σαμουήλ εἶπεν ἀπὸ μέσα του· “οὔτε αὐτόν ἐξέλεξεν ο Κυριος ὡς βασιλέα”.

A Βασ. 16,10 καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουήλ· καὶ εἶπε Σαμουήλ· οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.

A Βασ. 16,10 Ο Ἰεσσαὶ ὠδήγησεν ἐνώπιον του Σαμουήλ και τοὺς ἄλλους τέσσαρας υἱοὺς του, ἐν ὅλῳ ἑπτά. Ο Σαμουήλ εἶπε· “κανένα ἀπὸ αὐτοὺς δεν ἐξέλεξεν ο Κυριος ὡς βασιλέα”.

A Βασ. 16,11 καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς Ἰεσσαὶ· ἐκλελοίπασι τὰ παιδάρια;

καὶ εἶπεν· ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί· ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν.

A Βασ. 16,11

Ἡ ρώτησε τότε ὁ Σαμουὴλ τὸν Ἰεσσαί· “δεν ἔχεις ἄλλα παιδιὰ;” Ὁ Ἰεσσαί ἀπήντησεν· “ἔχω καὶ κάποιον νεαρόν, ὁ ὁποῖος βόσκει τὰ πρόβατα”. Του εἶπεν ὁ Σαμουὴλ· “στεῖλε ἄνθρωπον καὶ φέρε τὸν ἐδῶ, διότι δεν θα καθήσωμεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ, πρὶν ἐλθῇ καὶ αὐτός”.

A Βασ. 16,12

καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυρρᾶκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυίδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός.

A Βασ. 16,12

Ὁ Ἰεσσαί ἐστειλε καὶ ἔφερεν αὐτόν καὶ τὸν παρουσίασεν στὸν Σαμουὴλ. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί ἦτο ξανθός, εἶχεν ωραία μάτια καὶ ἦτα ἀγαθὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουὴλ· “σῆκω καὶ χρίσε ὡς βασιλέα τὸν Δαυίδ, διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς καὶ ἄξιος ἐνώπιόν μου”.

A Βασ. 16,13

καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἐφῆλτο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Δαυίδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω. καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἄρμαθαίμ.

A Βασ. 16,13

Ὁ Σαμουὴλ ἐπῆρε τὸ δοχεῖον με τὸ ἐλαίον καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀδελφούς αὐτόν ἐχρίσεν ὡς βασιλέα. Ἀπὸ δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐπειτα Πνεῦμα Κυρίου ἐπλημύρισε τὸν Δαυίδ καὶ τὸν καθωδηγούσε. Κατόπιν αὐτῶν ὁ Σαμουὴλ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν πατρίδα του τὴν Ἀρμαθαίμ.

A Βασ. 16,14

Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαούλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου.

A Βασ. 16,14

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν Σαούλ. Ἐνα δε ἄλλο πνεῦμα, κατὰ

- παραχώρησιν Θεού, πνεῦμα πονηρόν ἐτάρασεν αὐτόν.
A Βασ. 16,15 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ δὴ πνεῦμα Κυρίου πονηρόν πνίγει σε·
- A Βασ. 16,15 Οἱ δούλοι τοῦ Σαοὺλ τοῦ εἶπαν· “ἰδοὺ, λοιπόν, ὅτι ἓνα πνεῦμα πονηρόν κατὰ παραχώρησιν τοῦ Κυρίου σε πνίγει.
- A Βασ. 16,16 εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησάτωσαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρα, καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρόν ἐπὶ σοι καὶ ψαλῆ ἐν τῇ κινύρα αὐτοῦ καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε.
- A Βασ. 16,16 Καὶ τώρα ἀκουσε καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν τῶν δούλων σου. Εἰπρέφόν μας νὰ ζητήσωμεν διὰ σε τὸν κύριόν μας ἓνα ἄνδρα, ποὺ νὰ γνωρίζῃ νὰ παίξῃ κιθάραν, ὥστε, ὅταν τὸ πονηρόν πνεῦμα σε καταλαμβάνῃ, νὰ παίξῃ αὐτὸς τὴν κιθάραν τοῦ καὶ τὸ παίξιμόν τοῦ θὰ σοὺ κάμνῃ καλόν, διότι θὰ σοὺ φέρῃ ἀνάπαυσιν καὶ ἡρεμίαν”.
- A Βασ. 16,17 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτόν πρὸς με.
- A Βασ. 16,17 Εἶπε τότε ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους τοῦ· “εἰρευνήσατε, λοιπόν, καὶ εὑρετε ἓνα τέτοιον ἄνδρα, ὁ οὗτος νὰ παίξῃ καλὰ τὴν κιθάραν καὶ φέρετέ τον πρὸς ἐμέ”.
- A Βασ. 16,18 καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτόν εἰδότα ψαλμόν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετὸς καὶ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ Κύριος μετ’ αὐτοῦ.
- A Βασ. 16,18 Ἐνας ἀπὸ τοὺς νεαροὺς δούλους τοῦ εἶπε πρὸς τὸν Σαοὺλ· “ἰδοὺ, ἐγὼ γνωρίζω τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου, ὁ οὗτος γνωρίζει νὰ παίξῃ κιθάραν. Ἐπὶ πλέον ὁ ἀνὴρ αὐτὸς εἶναι συνετὸς, πολεμιστὴς, σοφὸς εἰς τὰ λόγια τοῦ, ἀνὴρ ωραῖος κατὰ τὴν ὄψιν ὁ δὲ Κύριος εἶναι μαζὴ τοῦ”.
- A Βασ. 16,19 καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων·

ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ
ποιμνίῳ σου.

A Βασ. 16,19 Ο Σαούλ ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τον Ιεσσαὶ καὶ του
εἶπαν· “στὲλε μου το παιδί σου, τον Δαυίδ, ο οποίος τώρα
φυλάσσει τα πρόβατά σου”.

A Βασ. 16,20 καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γομὸρ ἄρτων καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ
ἔριφον αἰγῶν ἓνα καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυίδ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαούλ.

A Βασ. 16,20 Ο Ιεσσαὶ ἐπῆρε δύο περίπου κιλά ἄρτους, ἓνα ασκὶ κρασί
ἓνα ἐρίφιον ἀπὸ τα γίδια του καὶ ἐστειλεν αὐτά δια του
Δαυίδ ὡς δῶρα πρὸς τον Σαούλ.

A Βασ. 16,21 καὶ εἰσῆλθε Δαυίδ πρὸς Σαούλ καὶ παρειστήκει ἐνώπιον
αὐτοῦ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ
αἵρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

A Βασ. 16,21 Ο Δαυίδ εἰσῆλθεν εἰς τα ἀνάκτορα του Σαούλ καὶ
παρουσιάσθη ἐνώπιόν του. Ο Σαούλ τον ἠγάπησε πάρα
πολύ καὶ τον ἔκαμε οπλοφόρον του.

A Βασ. 16,22 καὶ ἀπέστειλε Σαούλ πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων· παριστάσθω
δὴ Δαυίδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὔρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
μου.

A Βασ. 16,22 Ἐστειλε δε ο Σαούλ πρὸς τον Ιεσσαὶ ἀνθρώπους, δια να του
εἶπουν· “ας παραμένῃ κοντά μου ο Δαυίδ, διότι τον ἔχω
εκτιμήσει καὶ ἀγαπήσει πολύ”.

A Βασ. 16,23 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαούλ καὶ
ἐλάμβανε Δαυίδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ
αὐτοῦ. καὶ ἀνέψυχε Σαούλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ. καὶ
ἀφίστατο ἀπ’ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

A Βασ. 16,23 Οταν λοιπὸν το πονηρὸν πνεῦμα κατελάμβανε καὶ
συνετάρασσε τον Σαούλ, ο Δαυίδ ἐπαιρνε την κιθάραν,
ἐπαιζεν αὐτὴν με τα δάκτυλά του καὶ ἔφερεν ἀναψυχὴν καὶ
ἀνακούφισιν στον Σαούλ, ο οποίος καὶ ἐγαλήνευσε, διότι το
πονηρὸν πνεῦμα ἀπεμακρύνετο ἀπὸ αὐτόν.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 17

- A Βασ. 17,1 Καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς Σοκχώθ τῆς Ἰουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχώθ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμέμ.
- A Βασ. 17,1 Οἱ Φιλισταῖοι συνήθροισαν τα στρατεύματα των προς πόλεμον κατὰ των Ἰσραηλιτῶν, συνεκεντρώθησαν εἰς Σοκχώθ της Ἰουδαίας και ἐκεῖ εστρατοπέδευσαν εἰς Ἐφερμέμ μεταξύ της Σοκχώθ και της Αζηκά.
- A Βασ. 17,2 καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 17,2 Ο δε Σαοὺλ και οι στρατιῶται του Ἰσραὴλ συνεκεντρώθησαν και εστρατοπέδευσαν εἰς την κοιλάδα. Παρετάχθησαν δε ἀπέναντι ἀπὸ τους Φιλισταίους, ἔτοιμοι δια την μάχην.
- A Βασ. 17,3 καὶ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀνὰ μέσον αὐτῶν.
- A Βασ. 17,3 Ἐτσι οι Φιλισταῖοι ευρίσκοντο εἰς την πλαγίαν του ενός βουνού, οι δε Ἰσραηλίται εἰς την πλαγίαν του ἄλλου, μεταξύ δε αὐτῶν υπήρχεν η κοιλάς.
- A Βασ. 17,4 καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων Γολιάθ ὄνομα αὐτῶν ἐκ Γέθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς·
- A Βασ. 17,4 Ἀπὸ την παράταξιν των Φιλισταίων ἐξῆλθεν ενας ἀνὴρ ισχυρὸς ονομαζόμενος Γολιάθ, καταγόμενος ἀπὸ την πόλιν Γέθ, του οποίου το ὕψος του σώματος ἦτο δυόμισυ περίπου μέτρα.

- A Βασ. 17,5 καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδुकῶς, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου·
- A Βασ. 17,5 Εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἔφερε περικεφαλαίαν, εἰς δὲ τὸ στήθος τοῦ εἶχε φορέσει αλυσιδωτὸν θώρακα. Αὐτὸς ὁ θώραξ ἦτο κατασκευασμένος ἀπὸ σίδηρον καὶ χαλκόν, τὸ δὲ βάρος τοῦ ἦτο πενήντα περίπου χιλιόγραμμα.
- A Βασ. 17,6 καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπίς χαλκῇ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ·
- A Βασ. 17,6 Εἰς τὰ πόδια τοῦ εφοροῦσε χάλκινες περικνημίδες καὶ στὸν ὦμον τοῦ ἔφερεν ἀσπίδα χαλκίνην.
- A Βασ. 17,7 καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥσῃ μέσακλον ὑφαινόντων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἶρων τὰ ὄπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ.
- A Βασ. 17,7 Ὁ κοντὸς τοῦ δόρατός τοῦ ἦτο χονδρὸς καὶ μεγάλος ὥσάν το ἀντὶ τοῦ υφαντοῦ. Ἡ σιδερένια λόγχη τοῦ ἐζύγιζεν ἐξ καὶ πλέον κιλά. Ὁ ὀπλοφόρος τοῦ ἐπροπορεύετο ἀπὸ αὐτόν.
- A Βασ. 17,8 καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀλλόφυλος καὶ ὑμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαοῦλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρὸς με,
- A Βασ. 17,8 Ἐσταμάτησε λοιπὸν ἀλαζονικὸς ὁ Γολιάθ καὶ ἐκραύγασε με φωνὴν μεγάλην στὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “διὰ τί ἐξήλθετε νὰ παραταχθῆτε ἐναντίον μας; Εγὼ δὲν εἰμαι Φιλισταῖος καὶ σεις δὲν εἰστε Ἑβραῖοι με τὸν βασιλέα Σαοῦλ; Εκλέξατε ἓνα ἄνδρα, διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ αὐτὸς ἐναντίον μου.
- A Βασ. 17,9 καὶ ἐὰν δυνηθῇ πολεμῆσαι πρὸς με καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους· ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ

πατάξω αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύετε ἡμῖν.

A Βασ. 17,9 Εὖν αὐτὸς τολμήσῃ καὶ ἡμπορέσῃ νὰ μονομαχήσῃ μαζί μου καὶ με καταβάλῃ, ἡμεῖς οἱ Φιλισταῖοι θὰ εἴμεθα δούλοι δικοὶ σας. Εὖν ὁμῶς ἐγὼ φανῶ ἰσχυρότερος ἀπὸ αὐτόν καὶ τον καταβάλω, σεις θὰ εἰσθε δούλοι εἰς ἡμᾶς καὶ θὰ μας υπηρετήτε πάντοτε”.

A Βασ. 17,10 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος· ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ μονομαχήσωμεν ἀμφότεροι.

A Βασ. 17,10 Ο Φιλισταῖος αὐτὸς προσέθεσεν ἀκόμη· “ἰδοὺ, ἐγὼ σήμερον υβρίζω καὶ προκαλῶ τὴν παράταξιν του Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν. Δώστε ἓνα ἄνδρα καὶ νὰ μονομαχήσωμεν οἱ δύο μας”.

A Βασ. 17,11 καὶ ἤκουσε Σαοὺλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

A Βασ. 17,11 Ο Σαοὺλ καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται ἤκουσαν τὰ ἀλαζονικά αὐτὰ λόγια του ἀλλοφύλλου, κατεπλάγησαν καὶ ἐτρόμαξαν πάρα πολὺ.

A Βασ. 17,12 [Καὶ εἶπε Δαυὶδ υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου· οὗτος ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεσσαί, καὶ αὐτῷ ὀκτὼ υἱοί· καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Σαοὺλ πρεσβύτερος ἐληλυθὼς ἐν ἀνδράσι.

A Βασ. 17,12 Εἶπε τότε ὁ Δαυὶδ, υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου· αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας καὶ ὠνομάζετο Ἰεσσαί. Εἶχε δε ὀκτὼ υἱούς. Ο ἀνθρώπος αὐτὸς ὁ Ἰεσσαί κατὰ τὰς ἡμέρας του Σαοὺλ ἦτο ὁ γεροντότερος μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

A Βασ. 17,13 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαί οἱ μείζονες ὀπίσω Σαοὺλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον, Ἐλιὰβ ὁ πρωτότοκος

αὐτοῦ καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Ἀμιναδάβ καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαμμά.

- A Βασ. 17,13 Οι τρεις μεγαλύτεροι υιοὶ του Ιεσσαὶ εἶχον μεταβῆ στον πόλεμον, τον οποίον διεξήγεν ὁ Σαοὺλ ἐναντίον των Φιλισταίων. Τα ὀνόματα των τριῶν αὐτῶν παιδιῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον πορευθῆ στον πόλεμον ἦσαν· Ὁ πρωτοτόκος Ελιάβ, ὁ δευτερότοκος Ἀμιναδάβ καὶ ὁ τρίτος Σαμμά.
- A Βασ. 17,14 καὶ Δαυὶδ αὐτός ἐστιν ὁ νεώτερος καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαοὺλ.
- A Βασ. 17,14 Ὁ δε Δαυὶδ ἦτο ὁ νεώτερος ἀπὸ ὅλους. Οἱ τρεῖς μεγαλύτεροι ἠκολούθησαν τον Σαοὺλ δια τον πόλεμον.
- A Βασ. 17,15 Καὶ Δαυὶδ ἀπῆλθε καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.
- A Βασ. 17,15 Ὁ Δαυὶδ εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ την βασιλικὴν αὐλὴν του Σαουλ, ἐπέστρεψεν εἰς την πατρίδα του την Βηθλεέμ, ὅπου ἐβοσκε τα πρόβατα του πατρὸς του.
- A Βασ. 17,16 καὶ προῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀψίζων καὶ ἐστηλώθη τεσσαράκοντα ἡμέρας.
- A Βασ. 17,16 Ὁ ἀλλόφυλος, αὐτός ὁ Φιλισταῖος, προχωροῦσε ἐμπρὸς ἀπὸ το στράτευμα των Φιλισταίων με στάσιν προκλητικὴν κάθε πρωὶ καὶ κάθε βράδυ. Τοῦτο διήρκει ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.
- A Βασ. 17,17 καὶ εἶπεν Ἰεσσαὶ πρὸς Δαυὶδ· λαβὲ δὴ τοῖς ἀδελφοῖς σου οἶφι τοῦ ἀλφίτου καὶ δέκα ἄρτους τούτους καὶ διάδραμε εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ δὸς τοῖς ἀδελφοῖς σου,
- A Βασ. 17,17 Εἶπε δε ὁ Ιεσσαὶ στον Δαυὶδ τον υἱὸν του· “πάρε ἓνα οἶφι (εἴκοσι περίπου κιλά) χονδραλεσμένο σιτᾶρι ἢ κριθᾶρι καὶ τοὺς δέκα αὐτοὺς ἄρτους καὶ πηγαινέ τα πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται στον πόλεμον.
- A Βασ. 17,18 καὶ τὰς δέκα τρυφαλίδας τοῦ γάλακτος τούτου εἰσοίσεις τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἐπισκέψῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρήζωσι γνώσῃ.

- A Βασ. 17,18 Επίσης πάρε και δέκα κομμάτια τυρί, τα οποία θα προσφέρης ως δώρον στον χιλιάρχον. Να ιδής πως έχουν οι αδελφοί σου και θα μάθης αν χρειάζονται τίποτε”.
- A Βασ. 17,19 καὶ Σαούλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δρυὸς πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἄλλοφύλων.
- A Βασ. 17,19 Ο ἴδιος ο Σαούλ και ὅλος ο ισραηλιτικός στρατός ευρίσκοντο εις την κοιλάδα της δρυός, εις πόλεμον εναντίον των Φιλισταίων.
- A Βασ. 17,20 καὶ ὥρθρισε Δαυὶδ τὸ πρωῒ, καὶ ἀφῆκε τὰ πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλαβε καὶ ἀπῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαί· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν στρογγύλωσιν καὶ δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς τὴν παράταξιν· καὶ ἠλάλαξαν ἐν τῷ πολέμῳ.
- A Βασ. 17,20 Ο Δαυίδ εσηκώθη πολύ πρωῒ, παρέδωκε προσωρινῶς τα πρόβατά του εις κάποιον φύλακα, επήρε τα τρόφιμα και ανεχώρησεν εις συνάντησιν των αδελφών του, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο πατήρ του ο Ιεσσαί. Ηλθεν στο οχύρωμα την στιγμὴν, κατὰ την οποίαν μία στρατιωτικὴ δύναμις ἐβγαине ἀπὸ το στρατόπεδον, δια να παραταχθῇ εις μάχην και εκραύγαζαν τας πολεμικὰς των ιαχὰς.
- A Βασ. 17,21 καὶ παρετάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄλλόφυλοι παράταξιν ἐξεναντίας παρατάξεως.
- A Βασ. 17,21 Οι Ισραηλίται ἀπὸ το ἓνα μέρος και οι Φιλισταῖοι ἀπὸ το ἄλλο παρετάχθησαν κατὰ τμήματα δια τον πόλεμον.
- A Βασ. 17,22 καὶ ἀφῆκε Δαυὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀφ’ ἑαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἦλθε καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην.
- A Βασ. 17,22 Ο Δαυίδ ἀφῆκε τας αποσκευὰς του εις ἓνα φύλακα, δια να τας φυλάττη, ἔτρεξεν εμπρὸς εις την πρώτην γραμμὴν. Και ὅταν ἦλθεν ἐκεῖ ἠρώτησε τους αδελφούς του τι κανοῦν, πως ἔχουν.
- A Βασ. 17,23 καὶ αὐτοῦ λαλοῦντος μετ’ αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ ὁ μεσαῖος

ἀνέβαινε, Γολιάθ ὁ Φιλισταῖος ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ, ἐκ τῶν παρατάξεων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἤκουσε Δαυὶδ.

A Βασ. 17,23 Εὐὼ αὐτὸς συνωμιλοῦσε με τοὺς ἀδελφοὺς του, ἰδοὺ ὁ γίγας ἐκεῖνος ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατευμάτων Ἰσραηλιτῶν καὶ Φιλισταίων ἐνεφανίσθη καὶ ἀνέβαινε προκλητικῶς. Ὁ Φιλισταῖος αὐτὸς ὠνομάζετο Γολιάθ καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν Γέθ, ἀπὸ τοῦ στρατόπεδου τῶν Φιλισταίων. Αὐτὸς λοιπὸν ὠμίλησεν υβριστικῶς καὶ ἐμπαικτικῶς, ὅπως συνήθως, ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Δαυὶδ ἤκουσε τὰ ἀλαζονικά ἐκεῖνα λόγια.

A Βασ. 17,24 Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν ἄνδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

A Βασ. 17,24 Ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται ὅταν εἶδαν τὸν Φιλισταῖον αὐτόν, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, διότι ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ.

A Βασ. 17,25 καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ· εἰ ἐωράκατε τὸν ἄνδρα τὸν ἀναβαίνοντα τοῦτον, ὅτι ὄνειδῖσαι τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἀνὴρ, ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν, πλουτίσει αὐτόν ὁ βασιλεὺς πλοῦτον μέγαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δώσει αὐτῷ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ποιήσῃ ἐλεύθερον ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 17,25 Καποῖος Ἰσραηλίτης, (κῆρυξ ἰσως τοῦ βασιλέως), εἶπε· “εἶδατε αὐτόν τὸν ἄνδρα τὸν Φιλισταῖον, ὁ οὗτος προχωρεῖ; Ἐρχεται δια να προκαλέσῃ τοὺς Ἰσραηλῖτας. Ἐκεῖνος ὁ Ἰσραηλίτης ὁ οὗτος θα τὸν φονεύσῃ, θα πάρῃ ἀπὸ τοῦ βασιλέα πολὺν πλοῦτον καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως θα τὴν λάβῃ ὡς σύζυγόν του. Ὁ δε βασιλεὺς θα ἀπαλλάξῃ καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἀπὸ κάθε φορολογίαν”.

A Βασ. 17,26 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς συνεστηκότας μετ’ αὐτοῦ λέγων· ἢ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν πατάξῃ τὸν ἀλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφελεῖ ὄνειδισμὸν

ἀπὸ Ἰσραήλ; ὅτι τίς ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος αὐτός,
ὅτι ὠνείδισε παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;

A Βασ. 17,26

Ο Δαυίδ ηρώτησε τους ἄνδρας, οἱ οἱ εὐρίσκοντο ἐκεῖ κοντά του· “θα ἀμειφθῇ λοιπὸν ὁ ἄνδρας ἐκεῖνος, ὁ οἱ οἱ θα καταβάλῃ τὸν Φιλισταῖον τούτον καὶ θα ἐξαλείψῃ ἔτσι τὴν προσβολὴν τοῦ κατὰ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ; Ποῖος εἶναι αὐτός ὁ ἀπερίτμητος Φιλισταῖος, ὁ οἱ οἱ υβρίζει τὸν στρατὸν τοῦ ἀληθινοῦ καὶ αἰωνίου Θεοῦ;”

A Βασ. 17,27

καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων· οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἄνδρὶ, ὅς ἂν πατάξῃ αὐτόν.

A Βασ. 17,27

Οἱ ἐκεῖ γύρω ἄνθρωποι ἀπήντησαν στὸν Δαυίδ καὶ τοῦ εἶπον· “ναί, ἔτσι θα ἀμειφθῇ ὁ ἄνδρας ἐκεῖνος, ὁ οἱ οἱ θα νικήσῃ καὶ θα φονεύσῃ τὸν Γολιάθ”.

A Βασ. 17,28

καὶ ἤκουσεν Ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ ὠργίσθη θυμῷ Ἐλιὰβ ἐν τῷ Δαυίδ καὶ εἶπεν· ἵνα τί τοῦτο κατέβης καὶ ἐπὶ τίνα ἀφήκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ; ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφανίαν σου καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἔνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον κατέβης.

A Βασ. 17,28

Ο Ἐλιὰβ, ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς τοῦ Δαυίδ, ὠργίσθη ἐναντίον τοῦ Δαυίδ, ὅταν τὸν εἶδε νὰ συνομιλῇ με τοὺς ἀνθρώπους τοῦ στρατοῦ καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· “διατί ἦλθες ἐδῶ, εἰς ποῖόν ἀφήκες τὰ λίγα πρόβατά μας εἰς τὴν ἐρημον; Εγὼ ξέρω τὴν ὑπερηφάνειάν σου καὶ τὴν κακὴν σου καρδίαν. Εγκατέλειψες τὰ πρόβατα καὶ ἦλθες ἐδῶ, διὰ νὰ ἰδῇς τὸν πόλεμον”.

A Βασ. 17,29

καὶ εἶπε Δαυίδ· τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμά ἐστι;

A Βασ. 17,29

Ο Δαυίδ ἀπήντησε· “τί ἐκάμα λοιπὸν τώρα. Ἐνὰ ἀπλοῦν λόγον δὲν εἶπα;”

A Βασ. 17,30

καὶ ἐπέστρεψε παρ’ αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἑτέρου καὶ εἶπε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου.

- A Βασ. 17,30 Ο Δαυίδ απεμακρύνθη από τον αδελφόν του δια να ερωτήσει άλλον, στον οποίον και απηύθυνε τα ίδια λόγια. Ολοι του απήντησαν, όπως του είχαν απαντήσει και οι πρώτοι.
- A Βασ. 17,31 καὶ ἠκούσθησαν οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Δαυίδ, καὶ ἀνηγγέλησαν ὀπίσω Σαούλ καὶ παρέλαβεν αὐτόν.]
- A Βασ. 17,31 Οἱ λόγοι, τοὺς οὗτοι ἀντήλλαξεν ὁ Δαυίδ με τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, ἐφθασαν εἰς τὰ αὐτὰ τοῦ βασιλέως. Ὁ βασιλεὺς ἐστείλεν ἕνα ἄνθρωπον καὶ παρέλαβεν αὐτόν καὶ τὸν ὠδήγησε πρὸς τὸν Σαούλ.
- A Βασ. 17,32 Καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Σαούλ· μὴ δὴ συμπεσέτω καρδία τοῦ Κυρίου μου ἐπ’ αὐτόν· ὁ δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου.
- A Βασ. 17,32 Ὁ Δαυίδ εἶπε τότε πρὸς τὸν Σαούλ· “ὡς μὴ ταραχθῇ. Καὶ ὡς μὴ πτοηθῇ καθόλου ἡ καρδία τοῦ κυρίου μου, τοῦ βασιλέως· ἐγὼ ὁ δούλος σου θὰ μεταβῶ καὶ θὰ πολεμήσω ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ Φιλισταίου”.
- A Βασ. 17,33 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν Δαυίδ· οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ’ αὐτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ σύ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
- A Βασ. 17,33 Ἀπήντησεν ὁ Σαουλ πρὸς τὸν Δαυίδ· “δεν εἶναι δυνατόν νὰ βαδίσῃς ἐναντίον τοῦ Φιλισταίου αὐτοῦ καὶ νὰ πολεμήσῃς αὐτόν, διότι εἶσαι μικρὸς κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ σῶμα, ἐνῶ ἐκεῖνος εἶναι πολεμιστῆς ἀξιόλογος ἀπὸ τὴν νεαράν τοῦ ἡλικίαν”.
- A Βασ. 17,34 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Σαούλ· ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ, καὶ ὅταν ἦρχετο ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης,
- A Βασ. 17,34 Ὁ Δαυίδ τοῦ ἀπήντησε καὶ εἶπεν· “ἐγὼ ὁ δούλος σου ἤμουν αἰνοποιός, ποὺ ἐβοσκα τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Ὅταν συνέβαινε νὰ ἐλθῇ λιοντάρι ἢ ἀρκούδα, καὶ ἤρπαζε

- πρόβατον από την αγέλην των προβάτων μου,
A Βασ. 17,35 καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ’ ἐμέ, καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν.
- A Βασ. 17,35 ἔτρεχα πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, ἐφόνευσά το θηρίον τοῦτο καὶ ἀποσπούσα το πρόβατον ἀπὸ το στόμα του. Ἀν δε το θηρίον ἐπετίθετο ἐναντίον μου, το ἐπiana ἀπὸ τον λαιμόν, το ἐκτυπούσα καὶ το ἐφόνευσά.
- A Βασ. 17,36 καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον ἔτυπεν ὁ δοῦλός σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων· οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραήλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος, ὃς ὠνείδισε παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;
- A Βασ. 17,36 Λέοντο καὶ ἄρκτον ἐγὼ ὁ δούλος σου ἐκτύπησα καὶ ἐφόνευσά. Ὁ ἀπερίτμητος, λοιπόν, αὐτὸς Φιλισταῖος, θα γίνῃ εἰς τὰ χέρια μου σαν ἓνα ἀπὸ τὰ θηρία αὐτά. Ἀφοῦ τέτοια ἔχω κατορθώσει, δεν πρέπει λοιπόν τώρα νὰ μεταβῶ καὶ νὰ φονεύσω τὸν Φιλισταῖον καὶ νὰ ἐξαλείψω τὴν προσβολὴν τὴν ὁποῖαν κάνει κατὰ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ; Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ἀπερίτμητος ὁ ὁποῖος ἐτόλμησε νὰ ομιλήσῃ περιφρονητικῶς διὰ τὸν στρατὸν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ;
- A Βασ. 17,37 Κύριος, ὃς ἐξεῖλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου, αὐτὸς ἐξελεῖταιί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου. καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Δαυίδ· πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ.
- A Βασ. 17,37 Ὁ Κυριος ὁ ὁποῖος με ἐγλύτωσε ἀπὸ το στόμα τοῦ λέοντος καὶ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς ἀρκούδας, αὐτὸς θα με γλυτώσῃ καὶ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀπερίτμητου αὐτοῦ Φιλισταίου”. Ὁ Σαούλ εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυίδ· “πῆγαινε καὶ ὁ Κυριος εἴθε νὰ εἶναι μαζὴ σου”.

- A Βασ. 17,38 καὶ ἐνέδυσσε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν καὶ περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
- A Βασ. 17,38 Ο Σαοὺλ ἐφόρεσεν στον Δαυὶδ στρατιωτικὸν μανδύαν καὶ ἔθεσεν εἰς τὴν κεφαλὴν του χαλκίνην περικεφαλαίαν.
- A Βασ. 17,39 καὶ ἔζωσε τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου αὐτοῦ. καὶ ἐκοπίασε περιπατήσας ἅπαξ καὶ δῖς· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ· οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι. καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ’ αὐτοῦ.
- A Βασ. 17,39 Ἀκόμη δε ἔζωσε τὸν Δαυὶδ με τὴν ρομφαίαν του ἐπάνω ἀπὸ τὸν μανδύαν. Ο Δαυὶδ ἔτσι ἐξωπλισμένος προσεπάθησε νὰ βαδίσῃ μίαν καὶ δύο φορές, ἀλλὰ μόλις καὶ μετὰ κόπου το κατώρθωσεν. Ο Δαυὶδ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “δεν ἠμπορῶ νὰ βαδίσω με αὐτά, διότι δεν ἔχω συνηθίσῃ”. Κατ’ ἐντολὴν τοῦ βασιλέως ἀφηήρεσαν τὴν πανοπλίαν αὐτὴν ἀπὸ τὸν Δαυὶδ.
- A Βασ. 17,40 καὶ ἔλαβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμαινικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν καὶ σφενδόνην αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον.
- A Βασ. 17,40 Ο Δαυὶδ ἐπῆρε τὴν ράβδον του στὸ χέρι του, ἐδιάλεξε πέντε λείους λίθους ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς στὸ ποιμενικὸν τοῦ σακκίδιον, τὸ ὁποῖον εἶχε πάντοτε μαζὴ του, δια νὰ θέτῃ μέσα εἰς αὐτὰ τὰ διάφορα πράγματα. Ἐπίσης ἐπῆρε καὶ τὴν σφενδόνην του στὸ χέρι καὶ ἐβάδισεν ἐναντίον τοῦ ἀνδρός αὐτοῦ, τοῦ Φιλισταίου.
- A Βασ. 17,41 [Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀλλόφυλος πορευόμενος καὶ ἐγγίζων πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνὴρ ὁ αἴρων τὸν θυρεὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλόφυλος.]
- A Βασ. 17,41 Ο Φιλισταῖος ἐπροχώρησε πρὸς τὸν Δαυὶδ καὶ ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν, ὁ δε ὀπλοφόρος τοῦ Φιλισταίου, ὁ ὁποῖος ἔφερε

- την ασπίδα εκείνου, εβάδιζεν ἔμπρος ἀπὸ τον Γολιάθ. Ο Γολιάθ παρετήρησε προσεκτικά,
- A Βασ. 17,42 καὶ εἶδε Γολιάθ τὸν Δαυὶδ καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρρᾶκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν.
- A Βασ. 17,42 εἶδε τον Δαυὶδ και τον κατεφρόνησε, διότι τον εἶδε μικρὸν παιδίον ξανθὸν με ωραία μάτια.
- A Βασ. 17,43 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ· ὡσεὶ κύων ἐγὼ εἰμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ’ ἐμὲ ἐν ράβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ· οὐχί, ἀλλ’ ἡ χεῖρων κυνός. καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.
- A Βασ. 17,43 Ο αλλόφυλος λοιπὸν αὐτὸς εἶπε πρὸς τον Δαυὶδ· “ὡς εἴν εἶμαι σκυλί ἐρχεσαι ἐναντίον μου με ράβδον και με πέτρες;” Ο Δαυὶδ ἀπήντησεν· “ὄχι, ἀλλὰ εἶσαι χειρότερος ἀπὸ το σκυλί”. Ο Φιλισταῖος κατηράσθη τον Δαυὶδ ἐν ὀνόματι των θεῶν του.
- A Βασ. 17,44 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ· δεῦρο πρὸς με, καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς.
- A Βασ. 17,44 Εἶπε δε τότε ο αλλόφυλος πρὸς τον Δαυὶδ· “ἐλα ἐδὼ και θα δώσω τας σάρκας σου εἰς τα πτηνὰ του ουρανοῦ και εἰς τα θηρία της γης”.
- A Βασ. 17,45 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον· σὺ ἔρχῃ πρὸς με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κάγὼ πορεύομαι πρὸς σε ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Σαβαὼθ παρατάξεως Ἰσραὴλ, ἦν ὠνειδίσας σήμερον·
- A Βασ. 17,45 Εἶπε δε ο Δαυὶδ πρὸς τον αλλόφυλον· “συ ἐρχεσαι ἐναντίον μου με ρομφαίαν και με δόρυ και με ασπίδα. Εγὼ δε προχωρῶ ἐναντίον σου ἐν ὀνόματι Κυρίου του Θεοῦ του Παντοκράτορος, του Θεοῦ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τον ὁποῖον συ σήμερον ἐνέπαιξες και ὕβρισες.
- A Βασ. 17,46 καὶ ἀποκλείσει σε Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ

ἀποκτενῶ σε καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ
δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς
ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ
γῆ, ὅτι ἔστι Θεὸς ἐν Ἰσραὴλ·

A Βασ. 17,46 Σημερον θα σε παραδώσῃ ὁ Κύριος εἰς τὰ χέρια μου, θα σε
φονεύσω, θα ἀποκόψω τὴν κεφαλὴν σου καὶ θα δώσω τὰ
μέλη σου καὶ τὰ μέλη τοῦ στρατοῦ τῶν Φιλισταίων κατὰ τὴν
ἡμέραν αὐτὴν εἰς τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ θηρία
τῆς γῆς καὶ θα μάθουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὅτι ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς εὐρίσκεται στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.

A Βασ. 17,47 καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ δόρατι σώζει Κύριος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ
παραδώσει Κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

A Βασ. 17,47 Ὀλον δε αὐτὸ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ θα μάθῃ ὅτι ὁ Κύριος δεν
σώζει μόνον με τὸ δόρυ καὶ με τὴν ρομφαίαν, ὅτι ὁ Θεὸς
εἶναι ὁ κυρίαρχος καὶ τοῦ πολέμου καὶ ὅτι ὁ Κύριος θα σας
παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια μας”.

A Βασ. 17,48 καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν
Δαυίδ.

A Βασ. 17,48 Ἐσηκώθη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τοῦ
Δαυίδ.

A Βασ. 17,49 καὶ ἐξέτεινε Δαυίδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον καὶ
ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἓνα καὶ ἐσφενδόνισε καὶ ἐπάταξε
τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδου ὁ λίθος
διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

A Βασ. 17,49 Ὁ Δαυίδ ἀπλῶσε τὸ χεῖρ του στὸ σακκίδιον του, ἐπῆρεν ἀπὸ
ἐκεῖ ἓνα λίθον τὸν ὁποῖον καὶ ἐξεσφενδόνισεν ἐναντίον τοῦ
Φιλισταίου καὶ τὸν ἐκτύπησεν στὸ μέτωπον. Ὁ λίθος αὐτὸς
διετρύπησε τὴν περικεφαλαίαν, εἰσῆλθεν στὸ μέτωπον τοῦ
Φιλισταίου καὶ τὸν ἐπλήγωσε θανασίμως. Ὁ Γολιάθ ἔπεσε

πρηνής κάτω στο χώμα.

A Βασ. 17,50 [Καὶ ἐκραταίωσε Δαυὶδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον ἐν τῇ σφενδόνῃ καὶ ἐν τῷ λίθῳ, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ῥομφαία οὐκ ἦν ἐν χειρὶ Δαυίδ.]

A Βασ. 17,50 Ετσι ο Δαυίδ ανεδείχθη ισχυρότερος από τον αλλόφυλον και νικητής εναντίον του με μίαν σφενδόνην και ένα λίθον. Εκτύπησε τον Φιλισταίον και τον εφόνευσε. Ο Δαυίδ δεν είχε ρομφαίαν εις τα χέρια του.

A Βασ. 17,51 καὶ ἔδραμε Δαυὶδ καὶ ἐπέστη ἐπ’ αὐτόν καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔφυγον.

A Βασ. 17,51 Δια τοῦτο ἔτρεξε και εστάθη επάνω από τον βαρέως τραυματισμένον Φιλισταίον, επήρε την ρομφαίαν εκείνου, τον εθανάτωσε και του απέκοψε την κεφαλὴν. Οι Φιλιισταῖοι εἶδαν ὅτι ο ακατανίκητος, ὅπως ἐπίστευαν, πρόμαχός των εφονεύθη, κατελήφθησαν από πανικόν και ετράπησαν εις φυγὴν.

A Βασ. 17,52 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γέθ καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος, καὶ ἔπεσον τραυματῖαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γέθ καὶ ἕως Ἀκκαρῶν.

A Βασ. 17,52 Οι Ισραηλίται ηγέρθησαν τότε με αλαλαγμόν, κατεδίωξαν τους Φιλισταίους ἕως την εισοδον της Γεθ και ἕως την πύλην της Ασκάλωνος. Από τους Φιλισταίους εφονεύθησαν πολλοί και οι νεκροί κατέκειντο εις την οδὸν των πυλῶν μέχρι της Γεθ και μέχρι της Ακκαρῶν.

A Βασ. 17,53 καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.

A Βασ. 17,53 Οι Ισραηλίται επιστρέφοντες από την καταδίωξιν των

Φιλισταίων καταπατούσαν και ελεηλατούσαν τα
στρατόπεδά των.

A Βασ. 17,54 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄλλοφύλου, καὶ
ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ σκεῦη αὐτοῦ
ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.

A Βασ. 17,54 Ο Δαυίδ επήρε την κεφαλὴν του Γολιάθ, ἔφερεν αὐτὴν εἰς
την Ἱερουσαλὴμ, τα δε ὅπλα του εχθροῦ τα ἀπέθεσεν ο
Δαυίδ εἰς την σκηνὴν του.

A Βασ. 17,55 [Καὶ ὡς εἶδε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ ἐκπορευόμενον εἰς
ἀπάντησιν τοῦ ἄλλοφύλου, εἶπε πρὸς Ἀβεννήρ τὸν
ἄρχοντα τῆς δυνάμεως· Υἱὸς τίνος ὁ νεανίσκος οὗτος;
καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ· ζῆ ἡ ψυχὴ σου, βασιλεῦ, εἰ οἶδα.

A Βασ. 17,55 Όταν ο Σαοὺλ εἶδε τον Δαυίδ να προχωρὴ εἰς μονομαχίαν
κατὰ του Γολιάθ εἶπε πρὸς τον Αβεννήρ τον ἀρχηγὸν του
στρατοῦ του· “τίνος εἶναι υἱὸς αὐτὸς ο νεαρός;” Ο Αβεννήρ
ἀπήντησεν· “ὀρκίζομαι εἰς την ζωὴν μου, βασιλεῦ, ὅτι δεν
τον γνωρίζω”.

A Βασ. 17,56 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἐπερώτησον σύ, υἱὸς τίνος ὁ
νεανίσκος οὗτος.

A Βασ. 17,56 Ο βασιλεὺς εἶπ· “ρώτησε συ, τίνος εἶναι υἱὸς ο νεαρός
αὐτός”.

A Βασ. 17,57 καὶ ὡς ἐπέστρεψε Δαυὶδ τοῦ πατάξαι τὸν ἄλλόφυλον,
καὶ παρέλαβεν αὐτὸν Ἀβεννήρ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν
ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἄλλοφύλου ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.

A Βασ. 17,57 Όταν ο Δαυίδ ἐπέστρεψεν ἀπὸ την νίκην του ἐναντίον του
Φιλισταίου Γολιάθ τον παρέλαβεν ο Αβεννήρ και τον
παρουσίασεν ἐνώπιον του Σαοὺλ. Η δε κεφαλὴ του Γολιάθ
ἦτο εἰς τα χέρια του.

A Βασ. 17,58 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ· υἱὸς τίνος εἶ, παιδάριον, καὶ
εἶπε Δαυὶδ· υἱὸς δούλου σου Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμῆτου.]

A Βασ. 17,58 Ο Σαοὺλ ἠρώτησεν αὐτόν· “νεαρέ, τίνος εἶσαι υἱός;” Ο

Δαυίδ απήντησεν· “εἰμαι υἱὸς του δούλου σου του Ιεσσαί, ο οποίος κατάγεται από την Βηθλεέμ.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 18

- A Βασ. 18,1 [Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε λαλῶν πρὸς Σαούλ, καὶ ἡ ψυχὴ Ἰωνάθαν συνεδέθη τῇ ψυχῇ Δαυίδ καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν Ἰωνάθαν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
- A Βασ. 18,1 Όταν ο Δαυίδ ετελείωσε την συνομιλίαν του με τον Σαούλ, η ψυχὴ του Ιωνάθαν συνεδέθη με στενήν φιλίαν με την ψυχὴν του Δαυίδ. Ο Ιωνάθαν τον ηγάπησεν, ὅπως και τον εαυτὸν του.
- A Βασ. 18,2 καὶ ἔλαβεν αὐτὸν Σαούλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ἐπιστρέψαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- A Βασ. 18,2 Επήρην ο Σαούλ τον Δαυίδ κατὰ την ημέραν ἐκείνην μαζὴ του και δεν τον αφήκε να επιστρέψῃ εἰς την οικογένειαν του πατρὸς του.
- A Βασ. 18,3 καὶ διέθετο Ἰωνάθαν καὶ Δαυίδ ἐν τῷ ἀγαπᾶν αὐτὸν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
- A Βασ. 18,3 Ο Ιωνάθαν συνεδέθη δια στενῆς φιλίας με τον Δαυίδ, διότι τον ηγάπα ὅπως και τον εαυτὸν του.
- A Βασ. 18,4 καὶ ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην τὸν ἐπάνω καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ Δαυίδ καὶ τὸν μανδύαν αὐτοῦ καὶ ἕως τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ ἕως τοῦ τόξου αὐτοῦ καὶ ἕως τῆς ζώνης αὐτοῦ.
- A Βασ. 18,4 Και, ἐπάνω εἰς την μεγάλην του αὐτὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην, ἐβγαλεν ο Ιωνάθαν το επανωφόρι του και το ἔδωκεν στον Δαυίδ, ὅπως ἐπίσης τον στρατιωτικὸν μανδύαν του, την ρομφαίαν, το τόξον του και την ζώνην του.
- A Βασ. 18,5 καὶ ἐξεπορεύετο Δαυίδ, ἐν πᾶσιν, οἷς ἀπέστειλεν αὐτὸν

Σαούλ, συνήκε· καὶ κατέστησεν αὐτὸν Σαούλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου, καὶ ἤρρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ γε ἐν ὀφθαλμοῖς δούλων Σαούλ.]

A Βασ. 18,5 Ο Δαυὶδ ἀνελάμβανε προθύμως κάθε ἐπιχείρησιν, πρὸς τὴν ὁποίαν τὸν ἐστελλεν ὁ Σαούλ, καὶ τὴν ἔφερε πάντοτε εἰς πέρας. Διὰ τοῦτο ὁ Σαούλ διώρισεν αὐτὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ του. Ἡ πράξις αὕτη ἤρρεσεν εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς αὐλικούς του Σαούλ.

A Βασ. 18,6 Καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις.

A Βασ. 18,6 Ὅταν ὁ Δαυὶδ ἐπέστρεψε μετὰ τὸν φόνον τοῦ Φιλισταίου, αἱ γυναῖκες ἐβγήκαν ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῶν Ἰσραηλιτῶν, χορεύουσαι καὶ τραγουδοῦσαι, εἰς συνάντησιν τοῦ Δαυὶδ με τῦμπανα καὶ κύμβαλα καὶ με χαρὰν μεγάλην.

A Βασ. 18,7 καὶ ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες καὶ ἔλεγον· ἐπάταξε Σαούλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ.

A Βασ. 18,7 Αἱ δὲ γυναῖκες, ποὺ διηύθυναν τὸν χορὸν τῶν γυναικῶν, ἔλεγον· “ὁ Σαούλ ἐφόνευσεν χιλιάδες ἐχθρῶν, ὁ δὲ Δαυὶδ ἐφόνευσεν μυριάδες ἐχθρῶν”.

A Βασ. 18,8 καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαούλ περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ εἶπε· τῷ Δαυὶδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας.

A Βασ. 18,8 Τὸ ἐγκώμιον αὐτὸ τῶν γυναικῶν πρὸς τὸν Δαυὶδ δὲν ἤρρεσεν στὸν Σαούλ. Αὐτὸς δὲ παραπονούμενος ἔλεγεν· “στὸν Δαυὶδ ἀπέδωκαν τὰς μυριάδας, εἰς ἐμὲ δὲ τὰς χιλιάδας”.

A Βασ. 18,9 [Καὶ ἦν Σαούλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα.

A Βασ. 18,9 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐντεύθεν ὁ Σαούλ υπέβλεπε τὸν Δαυίδ.

A Βασ. 18,10 καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον καὶ ἔπεσε πνεῦμα Θεοῦ

πονηρόν ἐπὶ Σαοὺλ καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ οἴκου αὐτοῦ. Καὶ Δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ Σαοὺλ.

A Βασ. 18,10

Δια τοῦτο την επομένην ἡμέραν κατέλαβε τον Σαοὺλ, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, ἓνα πονηρόν πνεῦμα και τον περιέφερεν εις ἐκστασιν μέσα στον οἶκον του. Ο Δαυὶδ ἐπαιζε με τα χέρια του κιθάραν, ὅπως συνήθως, το δε δόρυ ευρίσκετο στο χέρι του Σαοὺλ.

A Βασ. 18,11

καὶ ἦρε Σαοὺλ τὸ δόρυ καὶ εἶπε· πατάξω ἐν Δαυὶδ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ· καὶ ἐξέκλινε Δαυὶδ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δίς.]

A Βασ. 18,11

Εσήκωσε ο Σαοὺλ το δόρυ του και εἶπε ἀπὸ μέσα του· “θα καρφώσω τον Δαυὶδ στον τοίχον”. Ο Δαυὶδ ὁμως δύο φορές εφυλάχθη και εσώθη.

A Βασ. 18,12

καὶ ἐφοβήθη Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ,

A Βασ. 18,12

Ο Σαοὺλ εφοβήθη και δεν ἠθελε πλέον να βλέπη τον Δαυὶδ.

A Βασ. 18,13

καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἑαυτῷ χιλιάρχον, καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

A Βασ. 18,13

Τον ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ ἐμπρός του και τον διώρισεν ἀρχηγὸν χιλίων μόνον ἀνδρῶν. Ο Δαυὶδ πηγαينوήρχετο ἀνάμεσα στον λαόν.

A Βασ. 18,14

καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ.

A Βασ. 18,14

Ο Δαυὶδ υπήρξε συνετός εις ὅλας τας ἐνεργείας του, διότι ο Κύριος ἦτο μαζή του.

A Βασ. 18,15

καὶ εἶδε Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιεῖ σφόδρα, καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

A Βασ. 18,15

Εἶδεν ο Σαοὺλ, ὅτι ο Δαυὶδ ἐνεργεῖ με πολλήν σύνεσιν και κατελήφθη ἀπὸ ἑνα δέος προς αὐτόν.

A Βασ. 18,16

καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυὶδ, ὅτι αὐτὸς εἰσεπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.

- A Βασ. 18,16 Ολοι όμως οι Ισραηλίται και μάλιστα οι Ιουδαίοι αγαπούσαν τον Δαβίδ, ο οποίος επικοινωνούσε με τον λαόν και πηγαينوήρχετο ανάμεσα από τους ανθρώπους.
- A Βασ. 18,17 [Καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Δαυίδ· ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μείζων Μερὸβ, αὐτὴν δώσω σοι εἰς γυναῖκα, καὶ πλήν γίνου μοι εἰς υἱὸν δυνάμεως καὶ πολέμει τοὺς πολέμους Κυρίου. καὶ Σαούλ εἶπε· μὴ ἔστω χεὶρ μου ἐπ’ αὐτῷ, καὶ ἔσται ἐπ’ αὐτὸν χεὶρ ἄλλοφύλων.
- A Βασ. 18,17 Ο Σαούλ εἶπε κάποιαν ἡμέραν πρὸς τον Δαβίδ· “ἡ μεγαλυτέρα μου κόρη εἶναι ἡ Μερὸβ. Αὐτὴν θα σου δώσω ὡς σύζυγον ὑπὸ τον ὅρον ὅτι συ θα ἀναδειχθῇς γενναῖος πολεμιστῆς καὶ θα λαμβάνης μέρος στους πολέμους, τους οὐοίους ορίζει ο Κύριος”. Επρότεινε δε αὐτό ο Σαούλ συλλογιζόμενος καθ’ εαυτὸν καὶ λέγων· “ας μην ἀπλώσω ἐγὼ φονικὸν το χεῖρι μου ἐναντίον του. Ας ἀφήσω να φονευθῇ ἀπὸ τα χέρια των ἀλλοφύλων”.
- A Βασ. 18,18 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Σαούλ· τίς ἐγὼ εἰμι καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας τοῦ πατρός μου ἐν Ἰσραήλ, ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως;
- A Βασ. 18,18 Ο Δαβίδ ὁμως εἶπε πρὸς τον Σαούλ· “ποιὸς εἰμαι ἐγὼ καὶ ποιά εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀξία της συγγενείας του πατρός μου μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν, ὥστε ἐγὼ να γίνω γαμβρὸς του βασιλέως; Εἶναι δι’ ἐμέ αὐτό πάρα πολὺ”.
- A Βασ. 18,19 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν Μερὸβ θυγατέρα Σαούλ τῷ Δαυίδ, καὶ αὕτη ἐδόθη τῷ Ἰσραήλ τῷ Μοθυλαθείτῃ εἰς γυναῖκα. ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ.]
- A Βασ. 18,19 Οταν ὁμως ἦλθεν ο καιρὸς να δοθῇ ἡ κόρη του Σαούλ ἡ Μερὸβ ὡς σύζυγος εἰς τον Δαυίδ ἐδόθη αὐτὴ εἰς ἓνα Ἰσραηλίτην Μοθυλαθείτην.
- A Βασ. 18,20 Καὶ ἡγάπησε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαούλ τὸν Δαυίδ, καὶ

ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, καὶ ἠθύνηθη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

A Βασ. 18,20 Η Μελχόλ ὁμως, ἡ ἄλλη κόρη τοῦ Σαούλ, ἠγάπησε τὸν Δαυὶδ καὶ ἐγένεν αὐτὸ γνωστὸν στὸν Σαούλ, πρᾶγμα τοιοῦτον ἰδιαιτέρως τὸν ἠγαρίστησε.

A Βασ. 18,21 καὶ εἶπε Σαούλ· δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον. καὶ ἦν ἐπὶ Σαούλ χεὶρ ἄλλοφύλων.

A Βασ. 18,21 Ο Σαούλ εἶπεν ἀπὸ μέσα τοῦ· “θα δώσω τὴν Μελχόλ ὡς σύζυγον στὸν Δαυὶδ καὶ αὐτὴ θα γίνῃ δι’ αὐτὸν πρόσκομμα καὶ πειρασμός”. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ Φιλιισταῖοι ἐπίζαν πάλιν τοὺς Ἰσραηλῖτας.

A Βασ. 18,22 καὶ ἐνετείλατο Σαούλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων· λαλήσετε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ.

A Βασ. 18,22 Ο Σαούλ διέταξε τοὺς δούλους τοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “εἴπατε εἰς τὸν Δαυὶδ ἐμπιστευτικῶς ὅτι να, ὁ βασιλεὺς θέλει να σου δώσῃ τὴν κόρην τοῦ ὡς σύζυγον. Οἱ δὲ οἱ αὐλικοὶ σε ἀγαποῦν. Γίνε λοιπὸν γαμβρὸς τοῦ βασιλέως”.

A Βασ. 18,23 καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαούλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἶπε Δαυὶδ· εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ; κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ οὐχὶ ἔνδοξος.

A Βασ. 18,23 Οἱ αὐλικοὶ τοῦ Σαούλ εἶπαν αὐτὰ ἐμπιστευτικῶς στὸν Δαυὶδ. Ο Δαυὶδ ἀπήντησε· “καὶ εἰς σας τοὺς ἰδίους δὲν φαίνεται ἀνόητον να θελήσω ἐγὼ να γίνω γαμβρὸς τοῦ βασιλέως; Εγὼ εἶμαι ἄσημος καὶ πτωχὸς ἄνθρωπος. Ἐπομένως δὲν ἔχω να προσφέρω στὸν βασιλέα ὡς δῶρον κάτι, ποῦ να ἀξίζῃ”.

A Βασ. 18,24 καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαούλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησε Δαυὶδ.

A Βασ. 18,24 Οἱ δούλοι τοῦ Σαούλ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπάντησιν,

την οποίαν τους είχε δώσει ο Δαβίδ.

A Βασ. 18,25 καὶ εἶπε Σαούλ· τὰδε ἐρεῖτε τῷ Δαβίδ· οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως· καὶ Σαούλ ἐλογίσαστο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων.

A Βασ. 18,25 Ο Σαούλ εἶπε τότε· “αὐτὰ θα πῆτε στον Δαβίδ· Ο βασιλεὺς δεν θέλει κανένα γαμήλιον δῶρον. Ενα μόνον θέλει. Εκατὸν ἀκροβυστίας ἀλλοφύλων, δια να ἐκδικηθῆς ἔτσι τους ἐχθροὺς του βασιλέως”. Ο Σαούλ εἶπεν αὐτὰ σκεπτόμενος να ρίψη τον Δαβίδ εἰς τα χέρια των Φιλισταίων.

A Βασ. 18 ,26 καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαούλ τῷ Δαβίδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠυθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαβίδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ.

A Βασ. 18,26 Οἱ δούλοι του Σαούλ ἐγνωστοποίησαν στον Δαβίδ αὐτὰ τα λόγια του βασιλέως καὶ ἤρρεσεν στον Δαβίδ να γίνῃ κατ' αὐτὸν τον τρόπον γαμβρός του βασιλέως.

A Βασ. 18,27 καὶ ἀνέστη Δαβίδ καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας καὶ ἀνήνεγκε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν. καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὼλ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

A Βασ. 18,27 Ο Δαβίδ ἠτοιμάσθη, μετέβη αὐτός καὶ οἱ ἄνδρες του ἐναντίον των Φιλισταίων. Εφόνευσαν πράγματι ἑκατὸν Φιλισταίους καὶ ἔφερε τὰς ἀκροβυστίας των στον Σαούλ. Ἐγινε τότε γαμβρός του βασιλέως, διότι ο βασιλεὺς του ἔδωσε τὴν θυγατέρα του Μελχὼλ ὡς σύζυγον.

A Βασ. 18,28 καὶ εἶδε Σαούλ ὅτι Κύριος μετὰ Δαβίδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν,

A Βασ. 18,28 Ο Σαούλ εἶδεν ὅτι ο Κύριος ἦτο μαζὴ με τον Δαβίδ καὶ ὅτι ὅλος ο Ἰσραηλιτικὸς λαὸς τον ἀγαποῦσε.

A Βασ. 18,29 καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαβίδ ἔτι.

A Βασ. 18,29 Αὐτὸ δε το γεγονός του ἐνέβαλε ἀκόμη μεγαλύτερον δέος

απέναντι του Δαυίδ.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 19

- A Βασ. 19,1 Καὶ ἐλάλησε Σαούλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ.
- A Βασ. 19,1 Ο Σαούλ, εἰς στιγμὴν παροξυσμοῦ τοῦ φθονοῦ του, ωμίλησε πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, τὸν υἱὸν του, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς δούλους του καὶ συνέστησεν εἰς αὐτοὺς νὰ θανατώσουν τὸν Δαυίδ.
- A Βασ. 19,2 καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαούλ ἠρεῖτο τὸν Δαυίδ σφόδρα, καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ λέγων· Σαούλ ζητεῖ θανατῶσαί σε· φύλαξαι οὖν αὖριον πρῶτῃ καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυφῇ,
- A Βασ. 19,2 Ο Ἰωνάθαν ὁμως, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, εἶχε πολὺ μεγάλην φιλίαν πρὸς τὸν Δαυίδ. Δια τούτο καὶ ἐπληροφόρησεν αὐτὸν λέγων “ὁ Σαούλ ζητεῖ νὰ σε φονεύσῃ. Φυλάξου αὖριον τὸ πρῶτῃ. Κρύψου, μείνε εἰς ἀγνωστον μέρος, εἰς κάποια κρύπτην.
- A Βασ. 19,3 καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ, οἷ ἐὰν ᾗς ἐκεῖ, καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ὁψομαι ὅ,τι ἐὰν ᾗ, καὶ ἀπαγγελῶ σοι.
- A Βασ. 19,3 Εγὼ δε θα ἐξέλθω στὸν ἀγρὸν, ὅπου θα ἔχῃς κρυβῇ, θα σταθῶ ὀρθίος πλησίον τοῦ πατρός μου. Εκεί θα τοῦ ομιλήσω δια σε καὶ θα ἴδω, τι θα μου εἴπῃ. Αὐτὸ δε θα σου το καταστήσω γνωστὸν”.
- A Βασ. 19,4 καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ Δαυίδ ἀγαθὰ πρὸς Σαούλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου Δαυίδ, ὅτι οὐχ

ἡμάρτηκεν εἰς σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ
σφόδρα,

A Βασ. 19,4

Πράγματι ο Ιωνάθαν, στον τόπον εκείνον, ωμίλησεν
ευνοϊκὰ ὑπὲρ του Δαυὶδ πρὸς τον πατέρα του τον Σαοὺλ και
εἶπε μεταξύ των ἄλλων εἰς αὐτόν· “ο βασιλεὺς ας μη
αμαρτήσῃ φονεύων τον δούλον του Δαυὶδ, διότι ποτὲ αὐτὸς
δεν ἐπταίσεν ἀπέναντι του βασιλέως, ἄλλα και τα
κατορθώματά του εἶναι πάρα πολὺ ωφέλιμα.

A Βασ. 19,5

καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν
μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἵνατί
ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῶον θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ
δωρεάν;

A Βασ. 19,5

Ο Δαυὶδ αὐτὸς ἐξέθεσε τὴν ζωὴν του εἰς κίνδυνον και
εφόνευσε τον ἀλλόφυλον Γολιάθ. Ἐτσι δε ο Κυριος δια του
Δαυὶδ ἐσωσε τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ μεγάλον ὀλεθρον.
Ολοι δε οι Ἰσραηλῖται εἶδον τὴν νίκην αὐτὴν και ἐχάρησαν.
Διατί λοιπὸν ἀμαρτάνεις ἐνώπιον του Θεοῦ και ἐπιθυμεῖς να
χύσης αἷμα ἀθῶον χωρὶς λόγον;”

A Βασ. 19,6

καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε
Σαοὺλ λέγων· ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖται.

A Βασ. 19,6

Ο Σαοὺλ ἤκουσε και παρεδέχθη τα ὀρθὰ λόγια του Ἰωνάθαν
και ὠρκίσθη λέγων· “ὀρκίζομαι ἐνώπιον του ζώντος Κυρίου
ὅτι ο Δαυὶδ δεν θα φονευθῇ”.

A Βασ. 19,7

καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν
Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθὲς καὶ
τρίτην ἡμέραν.

A Βασ. 19,7

Ο Ἰωνάθαν ἐκάλεσε τότε τον Δαυὶδ, κατέστησεν εἰς αὐτόν
γνωστὰ τα λόγια, τα ὁποῖα ἀντήλλαξε και τον παρουσίασεν
στον Σαοὺλ. Ο δε Δαυὶδ υπηρετοῦσε πιστῶς τον Σαοὺλ
ὅπως και κατὰ το παρελθόν.

- A Βασ. 19,8 καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαούλ, καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.
- A Βασ. 19,8 Νέος πόλεμος ἐγένετο τότε ἐκ μέρους των Φιλισταίων κατὰ τοῦ Σαούλ. Ὁ Δαυὶδ καὶ πάλιν κατὰ τὰς μάχας αὐτὰς ἀνεδείχθη νικητὴς. Ἐπολέμησε καὶ ἐπέφερε πολὺ μεγάλην καταστροφὴν στοὺς Φιλισταίους. Οἱ δὲ Φιλισταῖοι πανικόβλητοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐμπροσθέν του
- A Βασ. 19,9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαούλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ·
- A Βασ. 19,9 Ἀλλὰ ἓνα πνεῦμα πονηρὸν, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, κατέλαβε πάλιν τὸν Σαούλ. Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπέφτε νὰ κοιμηθῇ τὸ δόρυ τοῦ εὐρίσκετο πάντοτε στὸ χεῖρ τοῦ. Τότε ὁ Δαυὶδ ἐπαιζε τὴν κιθάραν με τὰ δάκτυλά του, διὰ νὰ κατευνάζῃ τὴν μελαγχολίαν τοῦ Σαούλ.
- A Βασ. 19,10 καὶ ἐζήτηι Σαούλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαούλ καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη.
- A Βασ. 19,10 Ἐν τούτοις ὁ Σαούλ ἐπεζήτησε νὰ φονεύσῃ τὸν Δαυὶδ με τὸ δόρυ τοῦ. Ὁ Δαυὶδ ὅμως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τοῦ Σαούλ καὶ ἔτσι τὸ δόρυ ἐκτύπησε τὸν τοῖχον. Ὁ Δαυὶδ πρὸ τοῦ φανεροῦ πλέον αὐτοῦ κινδύνου ἔφυγε καὶ ἐσώθη.
- A Βασ. 19,11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλε Σαούλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρωΐ· καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὼλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· ἔὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θανατωθήσῃ.
- A Βασ. 19,11 Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα ὁ Σαούλ ἐστείλεν ἀνθρώπους τοῦ στὸν οἶκον τοῦ Δαυὶδ νὰ παραφυλάξουν, διὰ νὰ φονεύσουν αὐτὸν τὴν πρωΐαν, ὅταν θὰ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν

οίκον του. Η Μελχολ όμως, η σύζυγος του Δαβίδ, κατέστησε εις αυτόν γνωστόν το γεγονός τούτο και του υπέδειξεν ότι, αν δεν διαφύγη εκείνην την νύκτα, το πρωί θα φονευθή.

A Βασ. 19,12 καὶ κατὰγει ἡ Μελχὼλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται.

A Βασ. 19,12 Ο Δαβίδ ἐδέχθη τὴν υπόδειξιν τῆς Μελχὼλ. Επειδὴ ὅμως αἱ θύραι ἐφρουροῦντο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Σαούλ, ἡ Μελχὼλ κατεβίβασε τὸν Δαυὶδ ἀπὸ κάποιο παράθυρον τῆς οἰκίας. Ο Δαβίδ τοιοῦτοτρόπως ἐφυγεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ ἐσώθη.

A Βασ. 19,13 καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὼλ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ.

A Βασ. 19,13 Ἡ Μελχὼλ ἐπῆρε κάτι σαν ομοίωμα ἀνθρώπου καὶ ἐθεσεν αὐτὸ εἰς τὴν κλίνην τοῦ. Εἰς τὴν θέσιν δὲ τῆς κεφαλῆς ἔβαλε ἓνα σκύτι αἰγῶν. Εσκέπασε καὶ τὰ δύο μετὰ τοῦ ἐπανωφόρι τοῦ Δαβίδ, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ὁ Δαβίδ κοιμάται.

A Βασ. 19,14 καὶ ἀπέστειλε Σαούλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν·

A Βασ. 19,14 Ο Σαούλ εἶχεν ἀποστείλει ἀνθρώπους νὰ συλλάβουν τὸν Δαυὶδ. Οὗτοι ἐπανήλθον καὶ εἶπον στὸν Σαούλ, ὅτι ὁ Δαβίδ εἶναι ἀδιάθετος εἰς τὴν κλίνην.

A Βασ. 19,15 καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ λέγων· ἀγάγετε αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μετὰ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

A Βασ. 19,15 Ο Σαούλ ἀπέστειλε καὶ πάλιν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ καὶ τοὺς εἶπε· “φέρετε τὸν Δαυὶδ πρὸς ἐμὲ ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην τοῦ δια νὰ τὸν φονεύσω”.

A Βασ. 19,16 καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

A Βασ. 19,16 Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ εἰσῆλθον ἀφνιδίως εἰς τὴν οἰκίαν καὶ στὸ δωμάτιον τοῦ Δαβίδ καὶ αἴφνης βλέπουν ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην σαν ομοίωμα ἀνθρώπου καὶ σκύτι αἰγῶν στὸ μέρος

της κεφαλής.

A Βασ. 19,17 καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχόλ· ἵνατί οὕτως παρελογίσω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθῃ; καὶ εἶπε Μελχόλ τῷ Σαοὺλ· αὐτὸς εἶπεν· ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανατώσω σε.

A Βασ. 19,17 Ανεκοίνωσαν αὐτὰ στον Σαοὺλ ὁ δε Σαουλ εἶπεν εἰς τὴν Μελχόλ· “διατί με ἐνέπαιξες ἔτσι καὶ ἐδωσες καιρὸν στον ἐχθρόν μου νὰ φύγῃ καὶ νὰ σωθῇ;” Ἡ Μελχόλ ἀπήντησεν· “αὐτὸς μου εἶπε· Βοήθησέ με νὰ φύγω, εἰδ' ἄλλως θὰ σε θανατώσω”.

A Βασ. 19,18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθῃ καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουήλ εἰς Ἀρμαθαὶμ καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαοὺλ, καὶ ἐπορεύθη Σαμουήλ καὶ Δαυὶδ καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυάθ ἐν Ῥαμά.

A Βασ. 19,18 Ὁ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ ἔτσι διεσώθῃ. Ἠλθε πρὸς τὸν Σαμουήλ, πού εὐρίσκετο εἰς τὴν Ἀρμαθαὶμ, καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν ὅλα ὅσα ἐκάμε ἐναντίον τοῦ ὁ Σαοὺλ. Ὁ Σαμουήλ καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπορεύθησαν καὶ ἐκάθισαν εἰς Ναυάθ Ῥαμά.

A Βασ. 19,19 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες· ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυάθ ἐν Ῥαμά.

A Βασ. 19,19 Μερικοὶ ὅμως καταδόται ἀνέφεραν στον Σαοὺλ καὶ εἶπαν· “ἰδοὺ, ὁ Δαυὶδ εὐρίσκεται εἰς Ναυάθ ἐν Ῥαμά”.

A Βασ. 19,20 καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουήλ εἰσπτήκει καθεστηκῶς ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προφητεύουσι.

A Βασ. 19,20 Ὁ Σαοὺλ ἀμέσως ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἄνδρας, διὰ νὰ συλλάβουν τὸν Δαυὶδ. Ἐκεῖνοι ὅταν ἦλθαν, εἶδαν μίαν συγκέντρωσιν προφητῶν καὶ τὸν Σαμουήλ νὰ ἵσταται ἐν μέσῳ αὐτῶν, διὰ νὰ τοὺς καθοδηγῇ. Ἠλθεν ὅμως καὶ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα Θεοῦ καὶ ἤρχισαν νὰ ψάλλουν ἱερὰ ἄσματα.

A Βασ. 19,21 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους

ἐτέρους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί. καὶ προσέθετο
Σαοὺλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφήτευσαν
καὶ αὐτοί.

A Βασ. 19,21 Αὐτό ἐγένετο γνωστὸν στον Σαοὺλ, ὁ ὁποῖος ἐστελεν ἄλλους
ανθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι δια πνεύματος Θεοῦ ἤρχισαν
να ψάλλουν ιερὰ ἄσματα. Ὁ Σαοὺλ ἀπέστειλε καὶ τρίτην
ομάδα ἀνθρώπων, στους ὁποῖους συνέβησαν τὰ ἴδια, διότι
καὶ αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ ψάλλουν ιερὰ ἄσματα.

A Βασ. 19,22 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς
Ἄρμαθαίμ καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἄλλω τοῦ ἐν
τῷ Σεφί καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε· ποῦ Σαμουήλ καὶ Δαυίδ;
καὶ εἶπαν· ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμά.

A Βασ. 19,22 Ὁ Σαοὺλ κατελήφθη ἀπὸ μεγάλην ὀργὴν καὶ ἐπορεύθη
αὐτοπροσώπως εἰς Ἀρμαθαίμ. Ὢταν ἐφθάσε ἕως τοῦ φρέατος
τοῦ αλωνίου, ποῦ εὐρίσκεται εἰς Σεφί, ἠρώτησε καὶ εἶπε·
“ποῦ εἶναι ὁ Σαμουήλ καὶ ὁ Δαυίδ;” Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ εἶπαν·
“ἰδοὺ, εὐρίσκεται εἰς Ναυὰθ Ῥαμά”.

A Βασ. 19,23 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμά, καὶ ἐγενήθη
καὶ ἐπ’ αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων
ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμά.

A Βασ. 19,23 Μετέβη ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Ναυὰθ Ῥαμά. Ἠλθεν ὁμῶς καὶ εἰς
αὐτὸν καθ’ ὁδὸν πνεῦμα Θεοῦ καὶ ἐβάδιζεν ἀπαγγέλλων
ιερὰ ἄσματα, μέχρις ὅτου ἐφθασεν εἰς Ναυὰθ Ῥαμά.

A Βασ. 19,24 καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν
ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔπασσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· διὰ τοῦτο ἔλεγον· εἰ καὶ
Σαοὺλ ἐν προφήταις;

A Βασ. 19,24 Ἐκεῖ ἀφήρεσε τὰ ἐνδύματά του καὶ ἀπήγγειλεν ιερὰ ἄσματα
ἐνώπιον τοῦ Σαμουήλ καὶ τοῦ Δαυίδ. Ἐπασσε γυμνὸς ὅλην
ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα. Οἱ ἄνθρωποι
ἐκπληκτοὶ δι’ αὐτό, ἔλεγον· “ἀλήθεια ὁ Σαοὺλ εἶναι μεταξύ
τῶν προφητῶν;”

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 20

- A Βασ. 20,1 Καὶ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμὰ καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν καὶ εἶπε· τί πεποίηκα καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχὴν μου;
- A Βασ. 20,1 Ο Δαυὶδ ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Ραμὰ Ναυάθ, ἦλθε καὶ συνήντησε τὸν Ἰωνάθαν, στὸν ὁποῖον καὶ εἶπε· “τι κακὸν ἔχω πράξει; Ποῖον εἶναι τὸ ἀδίκημά μου; Εἰς τι ἐγὼ ἔχω πταίσει ἀπέναντι τοῦ πατρός σου, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ με θανατώσῃ;”
- A Βασ. 20,2 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν· μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα ἢ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὥτιόν μου· καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο.
- A Βασ. 20,2 Ο Ἰωνάθαν εἶπεν στὸν Δαυίδ· “καθόλου· δεν πρόκειται, νὰ φονευθῇς. Οχι. Ἰδού, ὁ πατήρ μου δεν κάμνει καμμίαν μεγάλην ἢ μικράν πράξιν, ἀν προηγουμένως δεν μου τὴν ἐκμυστηρευθῇ. Πως λοιπὸν θὰ κρύψῃ ὁ πατέρας μου ἓνα τέτοιο πράγμα ἀπὸ ἐμέ; Αὐτὸ δεν πρόκειται νὰ γίνῃ”.
- A Βασ. 20,3 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν καὶ εἶπε· γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου ὅτι εὔρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε· μὴ γνώτω τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, ὅτι, καθὼς εἶπον, ἐμπέπλησται ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου.
- A Βασ. 20,3 Ο Δαυίδ ἀπήντησεν στὸν Ἰωνάθαν καὶ εἶπε· “γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ πατήρ σου ὅτι ἔχω τὴν συμπάθειάν σου. Δεν αποκλείεται νὰ πῃ· Ἀς μὴ μάθῃ αὐτὸ ὁ Ἰωνάθαν, διότι δεν θὰ ἐγκρίνῃ τὴν πράξιν μου. Σου ὀρκίζομαι λοιπὸν στὸν

Κυριον και εις την ζωην σου, οτι οπως σου ειπα πιστευω οτι
εφθασε πλεον ο καιρος του θανατου μου”.

A Βασ. 20,4 και ειπεν Ιωνathan προς Δαυιδ· τι επιθυμει η ψυχη σου
και τι ποιησω σοι;

A Βασ. 20,4 Ο Ιωνathan ηρωτησε τον Δαυιδ· “τι λοιπον επιθυμει η ψυχη
σου; Τι θελεις να कामω εγω δια σε;”

A Βασ. 20,5 και ειπε Δαυιδ προς Ιωνathan· ιδου δη νεομηνια αυριον,
και εγω καθισας ου καθησομαι φαγειν, και εξαποστελεις
με, και κρυβησομαι εν τω πεδιω εως δειλης.

A Βασ. 20,5 Ο Δαυιδ απηνητησε προς τον Ιωνathan· “ιδου, αυριον ειναι η
εορτη της πρωτης του νεου μηνος. Εγω δεν προκειται να
παρακαθησω οπως συνηθως εις την τραπεζαν και να
συμφαγω με τον πατερα σου. Αφησε με να φυγω και να
κρυφθω εις την πεδιαδα εως το απογευμα.

A Βασ. 20,6 και εαν επισκεπτομενος επισκεψηται με ο πατηρ σου,
και ερεις· παραιτουμενος παρητησατο απ’ εμου Δαυιδ
δραμειν εως εις Βηθλεεμ την πολιν αυτου, οτι θυσια
των ημερων εκει ολη τη φυλη.

A Βασ. 20,6 Εαν δε ο πατηρ σου παρατηρηση την απουσιαν μου και σε
ερωτησει δι’ εμε, να του απαντησης· Ο Δαυιδ μου εξητησεν
αδειαν να μεταβη εως την πατριδα του την Βηθλεεμ, διοτι
εκει προκειται να ποσοφερθη η ετησια θυσια δι’ ολην την
οικογενειαν του.

A Βασ. 20,7 εαν ταδε ειπη· αγαθως, ειρηνη τω δουλω σου· και εαν
σκληρωως αποκριθη σοι, γνωθι οτι συντετελεσται η κακια
παρ’ αυτου.

A Βασ. 20,7 Εαν σου απαντησει· Πολυ καλα η ειρηνη ας ειναι με τον
δουλον σου, τοτε καλα θα ειναι δι’ εμε τα πραγματα. Εαν
ομως σου απαντησει με θυμον και σκληροτητα, γνωριζε οτι
η κακια του εχει φθασει πλεον στο αποκορυφωμα της.

A Βασ. 20,8 και ποιησεις ελεος μετα του δουλου σου, οτι εισηγαγες
εις διαθηκην Κυριου τον δουλον σου μετα σεαυτου· και

- εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σύ, καὶ ἕως τοῦ πατρὸς σου ἵνατί οὕτως εἰσάγεις με;
- A Βασ. 20,8 Δείξε τότε συ καλωσύνην προς ἐμέ, τον δούλον σου. Ἀλλωστε συ εἶχες την πρωτοβουλίαν να συνάψης ἐνορκον δεσμόν φιλίας με ἐμέ ἐνώπιον του Θεοῦ. Ἐάν βλέπης ὅτι ἐγὼ ο δούλος σου διέπραξα μίαν ἀδικίαν, θανάτωσέ με συ. Διατί να με οδηγήσης προς τον πατέρα σου, ὥστε να με φονεύση ἐκεῖνος;”
- A Βασ. 20,9 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν· μηδαμῶς σοι, ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ, καὶ ἐὰν μὴ ᾗ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι.
- A Βασ. 20,9 Ο Ἰωνάθαν εἶπε· “κατ’ οὐδένᾳ λόγον καὶ τρόπον δεν θα γίνη αὐτό. Διότι ἐγὼ ἐὰν ἀντιληφθῶ, ὅτι ἡ κακία του πατρὸς μου ἔχει φθάσει στο ἀπροχώρητον ἐναντίον σου καὶ ἔχει την ἀπόφασιν να σε φονεύση, καὶ ἀν ἀκόμη δεν ἔχη φθάσει ἡ πληροφορία αὐτή εἰς οἰανδήποτε πόλιν, εἰς την ὁποίαν συ θα εἰσαι, ἐγὼ ο ἴδιος θα σου ἀναγγεῖλω αὐτό”.
- A Βασ. 20,10 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν· τίς ἀπαγγεῖλή μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς;
- A Βασ. 20,10 Ο Δαυὶδ ἠρώτησε τότε τον Ἰωνάθαν· “ποιός θα με εἰδοποιήση, ἐὰν ο πατέρας σου ἀποκριθῇ κατὰ ἓνα σκληρόν τροπον προς σέ;”
- A Βασ. 20,11 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ· πορεύου καὶ μένε εἰς ἀγρόν. καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.
- A Βασ. 20,11 Ο Ἰωνάθαν εἶπεν στον Δαυίδ· “πήγαινε καὶ μένε στον ἀγρόν”. Ἀνεχώρησαν δε καὶ οἱ δύο δια τον ἀγρόν ἐκεῖνον.
- A Βασ. 20,12 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυίδ· Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὥς ἂν ὁ καιρὸς τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾗ περὶ Δαυίδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σε εἰς ἀγρόν·
- A Βασ. 20,12 Εἶπε δε ο Ἰωνάθαν στον Δαυίδ· “Κυριος ο Θεὸς του Ἰσραὴλ

γνωρίζει, ότι εγώ θα ξεψαχνίσω τον πατέρα μου στον κατάλληλον καιρόν μεθαύριον. Εάν έχη αγαθὰς διαθέσεις δια σε τον Δαυίδ, δεν θα αποστείλω άνθρωπον προς σε να σε ειδοποιήση στον αγρόν.

A Βασ. 20,13 τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὥτιόν σου καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύση εἰς εἰρήνην· καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ, καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου.

A Βασ. 20,13 Ἀλλως, εγώ θα σου αποκαλύψω ὅσα κακὰ απειλεῖ ἐναντίον σου ὁ πατήρ μου, καὶ θα προσπαθῇσω να σε φυγαδεύσω, καὶ συ θα ἀπέλθης ἐν εἰρήνῃ. Ὁ Θεὸς να με τιμωρήσῃ με κάθε τιμωρίαν, ἀν δὲν ἐνεργήσω ἔτσι. Ὁ Κύριος θα εἶναι μαζὴ σου, ὅπως ἦτο καὶ με τον πατέρα μου προηγουμένως.

A Βασ. 20,14 καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,

A Βασ. 20,14 Ὅταν ὅμως συ γίνῃς βασιλεὺς καὶ ζω ἀκόμη ἐγώ, θα δείξης καλωσύνην πρὸς ἐμέ. Εάν ὅμως ἔχω ἀποθάνει,

A Βασ. 20,15 οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαίρειν Κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς εὕρεθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐκζητῆσαι Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ.

A Βασ. 20,15 σου ζητῶ να μὴ στερήσης ποτὲ τοὺς ἀπογόνους μου ἀπὸ τὴν καλωσύνην σου, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ Κύριος ἀπομακρύνῃ τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ σένα τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν πρέπει δια τῶν ἀπογόνων του να ἐπιζήσῃ χάρις εἰς τὴν προστασίαν τοῦ οἴκου Δαυὶδ. Εἴθε ὁ Κύριος να ἀναζητήσῃ καὶ να τιμωρήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ”.

A Βασ. 20,17 καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὁμῶσαι τῷ Δαυίδ, ὅτι ἡγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν.

- A Βασ. 20,17 Ο Ιωνάθαν ωρκίσθη προς τον Δαβίδ και πάλιν ότι τον αγαπά, όπως αγαπά τον εαυτόν του.
- A Βασ. 20,18 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν· αὐριον νεομηνία, καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου.
- A Βασ. 20,18 Προσέθεσε δε ἀκόμη ο Ιωνάθαν· “αὐριον εἶναι εορτὴ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ νέου μηνός. Ο πατήρ μου θα προσέξῃ τὴν κενὴν ἰδικήν σου θέσιν.
- A Βασ. 20,19 καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου, οὗ κρυβῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ ἐργάβ ἐκεῖνο.
- A Βασ. 20,19 Σὺ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας θα ἀπουσιάσῃς. Θα ἐπανέλθῃς στὸν τόπον σου, ὅπου θα κρυφθῇς κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν ἐργάσιμον. Θα καθίσῃς πλησίον στο γνωστὸν μας ἐκεῖνο κοῖλωμα.
- A Βασ. 20,20 καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν ἀματταρί.
- A Βασ. 20,20 Εγὼ δε τὴν τρίτην ἡμέραν θα κάμω σκοποβολὴν καὶ θα ρίψω βέλη εἰς ἓνα στόχον.
- A Βασ. 20,21 καὶ ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδάριον λέγων· δεῦρο εὐρέ μοι τὴν σχίζαν·
- A Βασ. 20,21 Κατόπιν θα στείλῃ τὸν νεαρόν δούλον μου λέγων πρὸς αὐτόν· Ελα, πῆγαινε νὰ βρῇς τὸ βέλος μου.
- A Βασ. 20,22 ἐὰν εἶπω λέγων τῷ παιδαρίῳ· ὦδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὦδε, λάβε αὐτήν, παραγίνου, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος, ζῇ Κύριος· ἐὰν τὰδε εἶπω τῷ νεανίσκῳ· ὦδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα, πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος.
- A Βασ. 20,22 Εὰν εἶπω στὸν νεαρόν δούλον, τὸ βέλος εἶναι ἐδῶ, δηλαδὴ ἀνάμεσα ἀπὸ ἐμέ καὶ ἀπὸ σέ, πάρε συ ὁ ἴδιος τὸ βέλος καὶ ἐλα, διότι τὰ πράγματα εἶναι εἰρηνικά, καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας κίνδυνος διὰ σέ. Ορκίζομαι ὅτι ἔτσι θα ἐνεργήσω. Εὰν ὅμως εἶπω στὸν νεαρόν δούλον μου· Τὸ βέλος εἶναι

εκεί, πέραν από την θέσιν, που συ ευρίσκεσαι, φύγε διότι ο Θεός σε διατάσσει να αναχωρήσης.

A Βασ. 20,23 καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν ἐγὼ καὶ σύ, ἰδοὺ Κύριος μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.

A Βασ. 20,23 Δια τα λόγια αυτά, τα οποία αντηλλάξαμεν συ και εγώ, ιδού, θα εἶναι μάρτυς παντοτεινός μεταξύ μας ο Κυριος και Θεός μας”.

A Βασ. 20,24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται ὁ μὴν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν.

A Βασ. 20,24 Ο Δαυίδ εκρύφθη πράγματι στον αγρόν. Εφθασεν η πρώτη του μηνός. Ο βασιλεύς Σαούλ ήλθεν εις την τράπεζαν, δια να φάγη.

A Βασ. 20,25 καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννήρ ἐκ πλαγίων Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυίδ.

A Βασ. 20,25 Εκάθισεν εις την ωρισμένην καθέδραν του, ὅπως και προηγουμένως, εις την καθέδραν πλησίον του τοίχου. Ο Ιωνάθαν εκάθισεν ἀπέναντί του. Παραπλεύρως και εκ πλαγίων του Σαούλ εκάθισεν ο Αβεννήρ, ο στρατηγός. Εγινε δε αισθητόν το γεγονός ὅτι ήτο κενή η θέσις του Δαυίδ.

A Βασ. 20,26 καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἶρηκε· σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται.

A Βασ. 20,26 Ο Σαούλ δεν εἶπε τίποτε κατά την ημέραν εκείνην, διότι εσκέφθη καθ' εαυτόν, ὅτι ἴσως ο Δαυίδ να μη ήτό νομικῶς καθαρὸς και δεν του εἶχε δοθή η ευκαιρία να κάμη τον νομικόν καθαρισμόν.

A Βασ. 20,27 καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυίδ, καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ· τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ

τὴν τράπεζαν;

A Βασ. 20,27 Τὴν επομένην ἡμέραν, δευτέραν τοῦ μηνός, ἔκαμεν ἐντύπωσιν πάλιν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Δαυὶδ ἦτο κενή. Ὁ Σαουλ ἠρώτησε τὸν Ἰωνάθαν, τὸν υἱὸν τοῦ· “διατί το παιδί τοῦ Ἰεσσαὶ δὲν ἦλθε χθες καὶ σήμερον εἰς τὴν τράπεζάν μας;”

A Βασ. 20,28 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ· παρήτηται παρ’ ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς Βηθλεέμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι.

A Βασ. 20,28 Ὁ Ἰωνάθαν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν στὸν Σαουλ· “ὁ Δαυὶδ ἐζήτησεν ἀπὸ ἐμέ ἀδειαν νὰ μεταβῇ ἕως εἰς τὴν Βηθλεέμ, τὴν πατρίδα τοῦ.

A Βασ. 20,29 καὶ εἶπεν· ἐξαπόστειλον δὴ με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐντεῖλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου, καὶ νῦν εἰ εὔρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, διαβήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

A Βασ. 20,29 Μου εἶπε δηλαδή· Αφῆσέ με, σε παρακαλῶ, διότι ἡ οἰκογένειά μου θὰ τελέσῃ θυσίαν εἰς τὴν πόλιν Βηθλεέμ καὶ οἱ ἀδελφοί μου μου παρήγγειλαν νὰ μεταβῶ καὶ ἐγὼ ἐκεῖ. Εἰάν λοιπὸν ἔχω κάποια χάριν ἐνώπιόν σου, δός μου τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῶ καὶ νὰ ἰδῶ τοὺς ἀδελφούς μου. Δι’ αὐτὸ δὲν ἦλθεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ὁ Δαυὶδ”.

A Βασ. 20,30 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ· υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρὸς σου;

A Βασ. 20,30 Ὁ Σαουλ κατελήφθη ἀπὸ ἰσχυρόν θυμόν ἐναντίον τοῦ Ἰωνάθαν καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· “νόθε υἱέ, τέκνον διεφθαρμένων γυναικῶν, νομίζεις ὅτι ἐγὼ δὲν γνωρίζω, πὼς εἶσαι φίλος καὶ συνένοχος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαὶ πρὸς ἐντροπὴν σου καὶ πρὸς ἐντροπὴν τῆς μητρὸς, ἡ ὁποία σε ἐγέννησε;

- A Βασ. 20,31 ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἐτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.
- A Βασ. 20,31 Διότι, ἐφ' ὅσον ὁ υἱὸς τοῦ Ιεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, δεν πρόκειται συ να γίνῃς βασιλεὺς. Λοιπὸν στείλε αμέσως καὶ φέρε ἐδῶ τὸν νεαρόν, διότι εἶναι ἀξίος θανάτου καὶ πρέπει να θανατωθῇ”.
- A Βασ. 20,32 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαούλ· ἵνατί ἀποθνήσκει; τί πεποίηκε;
- A Βασ. 20,32 Ὁ Ἰωνάθαν ἀπήντησε πρὸς τὸν Σαούλ· “διατί να θανατωθῇ; Τὶ κακὸν ἔχει κάμει;”
- A Βασ. 20,33 καὶ ἐπῆρε Σαούλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ,
- A Βασ. 20,33 Ὁ Σαούλ τυφλωμένος ἀπὸ τὸν θυμὸν ἐσήκωσε τὸ δόρυ ἐναντίον τοῦ Ἰωνάθαν, δια να τὸν θανατώσῃ. Ὁ Ἰωνάθαν ἐπείσθη ὅτι ἡ κακία αὕτη τοῦ πατρὸς τοῦ ἐφθασεν στο ἀποκορύφωμά της καὶ τὴν οδηγεῖ πλέον, ὥστε να θανατώσῃ τὸν Δαυίδ.
- A Βασ. 20,34 καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυίδ, ὅτι συνετέλεσεν ἐπ’ αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
- A Βασ. 20,34 Ὁ Ἰωνάθαν γεμάτος καὶ ἐκεῖνος θυμὸν ἀνεπήδησεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν, δεν ἔφαγε κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ἐκ τοῦ φαγητοῦ, διότι συνετρίβη ἡ καρδιά τοῦ ἀπὸ τὸν πόνον δια τὸν Δαυίδ, ὅταν εἶχε πλέον πεισθῇ, ὅτι ὁ πατέρας τοῦ ἐπῆρεν ὀριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον ἀπόφασιν ἐναντίον τοῦ Δαυίδ.
- A Βασ. 20,35 Καὶ ἐγενήθη πρῶτ’ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυίδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ’ αὐτοῦ.

- A Βασ. 20,35 Την πρωΐαν της επομένης ημέρας, εξήλθεν ο Ιωνάθαν στον αγρόν, ὅπως εἶχε συμφωνήσει προηγουμένως με τον Δαυίδ. Μαζή του δε ἦτο και ἓνας νεαρός δούλος.
- A Βασ. 20,36 καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· δράμε, εὐρέ μοι τὰς σχίζας, ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω. καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντιζε τῇ σχίξῃ καὶ παρήγαγεν αὐτήν.
- A Βασ. 20,36 Εἶπε δε ο Ιωνάθαν στον νεαρόν δούλον· “τρέξε δια να βρης και να μου φέρης πάλιν τα βέλη, τα οποία ἐγὼ ρίχνω δια του τόξου”. Πράγματι ο Ιωνάθαν ἔκαμε σκοποβολήν και ἐρριψε τα βέλη του. Ο νεαρός δούλος του ἔτρεξε να τα φέρη.
- A Βασ. 20,37 καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης, οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν, καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν· ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα·
- A Βασ. 20,37 Ο νεαρός δούλος του Ιωνάθαν ἐφθασεν στον τόπον, ὅπου εἶχεν εξακοντίσει το βέλος ο Ιωνάθαν. Εφώναξε τότε ο Ιωνάθαν και εἶπε· “το βέλος εἶναι ἐκεῖ πέρα, πίσω ἀπὸ σένα. Ἐκεῖ εἶναι το βέλος”.
- A Βασ. 20,38 καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων· ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ στῆς. καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας καὶ ἤνεγκε τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ.
- A Βασ. 20,38 Ο Ιωνάθαν εφώναξε τον υπηρέτην καθὼς ἐκεῖνος ἐπῆγαινε· “φύγε γρήγορα, μη σταματᾷς”. Ο νεαρὸς δούλος ἐμάζεψε τα βέλη και ἔφερεν αὐτὰ πρὸς τον κύριόν του.
- A Βασ. 20,39 καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν, παρέξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ ἔγνωσαν τὸ ῥῆμα.
- A Βασ. 20,39 Αὐτὸς ο δούλος δεν ἐκατάλαβε τίποτε ἀπὸ ὅσα ἐλέχθησαν, εἰμὴ μόνον ο Ιωνάθαν και ο Δαυίδ κατενόησαν την σημασίαν των λεχθέντων.
- A Βασ. 20,40 καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ· πορεύου, εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν.

- A Βασ. 20,40 Ο Ιωνάθαν έδωκε τον οπλισμόν του στο παιδάριον και του είπε· “πήγαινε, γύρισε εις την πόλιν”.
- A Βασ. 20,41 καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ ἐργάβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως συντελείας μεγάλης.
- A Βασ. 20,41 Όταν ο νεαρός δούλος ἔφυγε δια την πόλιν, ο Δαυίδ εσηκώθη ἀπὸ το κοῖλωμα, όπου ἦτο κρυμμένος, ἔπεσέ με το πρόσωπον αὐτοῦ προς την γην και προσεκύνησε τρεις φορές τον Ιωνάθαν. Και οι δύο ησπάσθησαν ο ἕνας τον ἄλλον, ἔκλαυσαν ἐπὶ πολὺ και με πολλὰ δάκρυα.
- A Βασ. 20,42 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ· πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφοτέροι ἐν ὀνόματι Κυρίου λέγοντες· Κύριος ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος.
- A Βασ. 20,42 Ο Ιωνάθαν εἶπεν στον Δαυίδ· “πήγαινε στο καλὸ. Θα γίνῃ, ὅπως οι δύο μας ωρκίσθημεν ενώπιον του Κυρίου λέγοντες ὅτι ο Κυριος θα εἶναι παντοτεινὸς μάρτυς της φιλίας μας η οποία θα επικρατῇ μεταξύ ημῶν των δύο και μεταξύ των απογόνων μας.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 21

- A Βασ. 21,1 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.
- A Βασ. 21,1 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτά, ο Δαυίδ εσηκώθη και ανεχώρησεν, ο δε Ιωνάθαν επανήλθεν εις την πόλιν.
- A Βασ. 21,2 καὶ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα.

καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθὲς μετὰ σοῦ;

A Βασ. 21,2

Ο Δαυὶδ ἦλθεν εἰς πόλιν Νομβά πρὸς τον ἀρχιερέα τον Ἀβιμέλεχ. Ο Ἀβιμέλεχ ἐξεπλάγη πολὺ, ὅταν εἶδε τον Δαυὶδ καὶ του εἶπε· “διατί εἶσαι μόνος σου καὶ διατί κανεῖς ἄλλος δεν υπάρχει μαζὴ σου;”

A Βασ. 21,3

καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ· ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέ μοι· μηδεὶς γνῶτω τὸ ῥῆμα, περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαί σοι· καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ Θεοῦ πίστις, Φελλανὶ Ἀλεμωνί· καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὐρεθέν.

A Βασ. 21,3

Ἀπήντησεν ὁ Δαυὶδ στον Ἀρχιερέα· “ὁ βασιλεὺς μου ἀνέθεσε σήμερον κάποιον ἔργον καὶ μου εἶπε· Πρόσεξε, κανεῖς νὰ μὴ μάθῃ τὴν ἀποστολὴν, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐγὼ σε στέλλω καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν σου ἔχω δώσει ἐντολὰς. Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐντόνως συνέστησα στους νεαροὺς που με ἀκολουθοῦν νὰ με περιμεῖνουν στον τόπον που λέγεται “Θεοῦ πίστις”, Φελλανὶ Ἀλεμωνί. Καὶ τώρα σε παρακαλῶ, εἴ σοι εὐρίσκωνται πέντε ἄρτοι νὰ μου τους δώσης, ἢ ὅσοι σου εὐρίσκονται”.

A Βασ. 21,4

καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν· οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἄλλ’ ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσὶν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάρια ἐστὶν ἀπὸ γυναικός, καὶ φάγεται.

A Βασ. 21,4

Ο ἀρχιερεὺς ἀπήντησεν στον Δαυὶδ καὶ του εἶπε· “δεν ἔχω εἰς τὴν διάθεσίν μου ἄρτους κοινούς καὶ συνήθεις, ἀλλὰ μόνον υπάρχουν οἱ ἅγιοι ἄρτοι τῆς προθέσεως, οἱ προωρισμένοι διὰ τους ἱερεῖς. Εἴ οἱ νεαροὶ ἀκόλουθοί σου ἔχουν φυλαχθῇ ἀπὸ γυναῖκα, ἡμποροῦν νὰ τους φάγουν”.

A Βασ. 21,5

καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀλλὰ ἀπὸ

γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδία ἡγνισμένα, καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου.

Α Βασ. 21,5

Ο Δαυὶδ ἀπήντησεν στον ἀρχιερεά και του εἶπεν· “ἀπὸ γυναῖκα ἔχομεν φυλαχθῇ ἐδῶ και τρεις ημερες. Οταν δε ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ την πόλιν, οι μεν νεαροὶ ἀκόλουθοί μου ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ κάθε νομικὴν ἀκαθαρσίαν. Ο δρόμος ὁμως και ο σκοπὸς, δια τον οποιον πορευόμεθα δεν εἶναι ἅγιος, ἀλλὰ κοσμικὸς. Τα σακκίδιά μας ὁμως θα εἶναι καθαρὰ, ὥστε να δεχθὺν τους καθιερωμένους ἄρτους, τους οποιους σήμερον θα πάρωμεν”.

Α Βασ. 21,6

καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτος, ἀλλ’ ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἥ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτοὺς.

Α Βασ. 21,6

Ο ἀρχιερεὺς, ο Αβιμέλεχ, ἔπειτα ἀπὸ την διαβεβαίωσιν αὐτὴν του Δαυὶδ, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τους ἄρτους της προθέσεως, διότι δεν υπήρχον ἐκεῖ ἄλλοι ἄρτοι, εἰμὴ μόνον οἱ ἄρτοι οἱ οποῖοι εἶχον τεθῇ προ του Κυρίου· οἱ ἄρτοι, οἱ οποῖοι θα ἀφηρὺντο ἀπὸ ἐμπροσθεν του Κυρίου, δια να ἀντικατασταθὺν ἀπὸ ἄλλους θερμοὺς και προσφάτους ἄρτους, ὅπως γίνεται κάθε εβδομάδα.

Α Βασ. 21,7

καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος νεεσσαρὰν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνους Σαοὺλ.

Α Βασ. 21,7

Εκεῖ, ἐνώπιον του Κυρίου, εὐρίσκετο και ἕνας δούλος του Σαοὺλ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ἐγκλειστος στον ναὸν του Κυρίου. Ο δούλος αὐτὸς ὠνομάζετο Δωὴκ ο Συρος. Εβόσκε δε τας ἡμιόνους του Σαοὺλ.

Α Βασ. 21,8

καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ· ἰδὲ εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου

καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρὶ μου, ὅτι ἦν τὸ
ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδὴν.

A Βασ. 21,8

Ο Δαυὶδ ἠρώτησε τον Αβιμέλεχ, μήπως εἶναι ἐδῶ μαζί σου
κανένα δόρυ ἢ καμμία ρομφαία, διότι τὴν ἰδικήν μου
ρομφαίαν καὶ τὰ ἄλλα ὅπλα μου δὲν τὰ ἐπῆρα μαζί μου,
ἐπειδὴ ἦτο βιαστική καὶ δὲν ἐπεδέχετο ἀναβολὴν ἢ ἐντολὴν
τοῦ βασιλέως”.

A Βασ. 21,9

καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς· ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιάθ τοῦ
ἄλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἡλᾶ, καὶ αὐτὴν
ἐνείλημμένη ἦν ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ
λαβέ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρει ταύτης ἐνταῦθα. καὶ
εἶπε Δαυὶδ· ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὕτη, δός μοι αὐτήν.

A Βασ. 21,9

Ο ἀρχιερεὺς εἶπεν στον Δαυὶδ· “ἰδοὺ, ἡ ρομφαία τοῦ Γολιάθ
τοῦ ἀλλοφύλου, τὸν ὁποῖον συ ἐκτύπησες εἰς τὴν κοιλάδα
Ἡλᾶ, ὑπάρχει ἐδῶ καὶ εἶναι τυλιγμένη στο ἱμάτιον. Εἴαν
θέλῃς νὰ πάρῃς αὐτήν, πάρε τὴν διὰ τὸν εαυτὸν σου. Ἀλλὴ
ἐκτὸς αὐτῆς δὲν ὑπάρχει”. Καὶ εἶπεν ὁ Δαυὶδ· “καὶ ἂν
υπῆρχε καμμία ἄλλη, δὲν θὰ ἦτο περισσότερον κατάλληλος
ἀπὸ αὐτὴν δι’ ἐμέ. Δός μοι τὴν.

A Βασ. 21,10

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἔφυγεν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαοὺλ. Καὶ ἦλθε
Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς βασιλέα Γέθ.

A Βασ. 21,10

Ο ἀρχιερεὺς τοῦ τὴν ἔδωκεν. Ο Δαυὶδ ἐσηκώθη καὶ ἔφυγε
κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μακρὰν ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ. Ἦλθε δὲ
πρὸς τὸν Ἀγχοῦς βασιλέα τῆς Γέθ.

A Βασ. 21,11

καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχοῦς πρὸς αὐτόν· οὐχὶ οὗτος
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ
χορεύουσαι λέγουσαι· ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ
καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

A Βασ. 21,11

Οἱ δούλοι τοῦ Ἀγχοῦς εἶπαν πρὸς αὐτόν· “αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας τῶν Ἰσραηλιτῶν; Πρὸς χάριν
αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ αἱ προεξάρχουσαι τοῦ χοροῦ

δεν έψαλλαν και δεν έλεγαν· Ο Σαούλ εφόνευσε χιλιάδας εχθρών ο Δαυίδ όμως εφόνευσε μυριάδας;”

A Βασ. 21,12 καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχοῦς βασιλέως Γέθ.

A Βασ. 21,12 Ο Δαυίδ ήκουσε και επρόσεξε τα λόγια αυτά και εφοβήθη πολύ τον Αγχούς τον βασιλέα, μήπως τυχόν και τον εκδικηθή.

A Βασ. 21,13 καὶ ἡλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ.

A Βασ. 21,13 Δι' αυτό άλλαξε το πρόσωπόν του ενώπιον του βασιλέως και προσεποιήθη κατά την ημέραν εκείνην τον παράφρονα. Εκτυπούσε τας θύρας των οικιών της πόλεως, εκινούσε κατά έξαλλον τρόπον τα χέρια του, έπεφτε εμπρός εις τας θύρας των πυλώνων της πόλεως, καθ' ον χρόνον ο σιελός του έτρεχεν στο γένειόν του, όπως ακριβώς συμβαίνει με τους τρελλούς.

A Βασ. 21,14 καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπίληπτον, ἵνατί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρὸς με;

A Βασ. 21,14 Ο Αγχούς είπε προς τους δούλους του· “ιδού, για κυττάξετε, ο άνθρωπος αυτός είναι τρελλός. Διατί τον εφέρατε προς εμέ;

A Βασ. 21,15 μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγώ, ὅτι εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεῦεσθαι πρὸς με; οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

A Βασ. 21,15 Μηπως εγώ έχω έλλειψιν από επιληπτικούς ανθρώπους και εφέρατε αυτόν να κάμνη εξάλλους πράξεις, όπως οι επιληπτικοί; Μη τον αφήσετε να εισέλθη εις καμμίαν οικίαν”.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 22

- A Βασ. 22,1 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ καὶ διεσώθη καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ. καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουνσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ.
- A Βασ. 22,1 Ο Δαυὶδ ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Γεθ καὶ ἦλθε σῶος καὶ αβλαβῆς στο σπήλαιον τῆς Οδολλάμ. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ τοῦ, ὅταν ἐπληροφορήθησαν αὐτό, κατήλθον ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ στο σπήλαιον, πλησίον τῆς πόλεως, πρὸς αὐτόν.
- A Βασ. 22,2 καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος· καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.
- A Βασ. 22,2 Συνεκεντρώθησαν γύρω ἀπὸ τὸν Δαυὶδ καὶ πολλοὶ ἐνδεεῖς χρεωφειλέται καὶ καθένας, ὁ ὁποῖος ἦτο λυπημένος κατὰ τὴν καρδίαν. Εἰς ὅλους αὐτοὺς ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Δαυὶδ. Ὅλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζὴ τοῦ, ἀνῆρχοντο εἰς τετρακοσίους περίπου ἄνδρας.
- A Βασ. 22,3 καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφάθ τῆς Μωάβ καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ· γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί, ἕως ὅτου γινῶ τί ποιήσει μοι ὁ Θεός.
- A Βασ. 22,3 Ο Δαυὶδ ἐφυγεν ἀπὸ το σπήλαιον τῆς Οδολλάμ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πάλιν Μασσηφάθ τῆς χώρας Μωάβ. Εἶπε δε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν· “ας παραμείνουν, σε παρακαλῶ, κοντὰ σου ὁ πατέρας μου καὶ ἡ μητέρα μου, μέχρις ὅτου ἰδῶ τι θα κάμῃ δι' ἐμὲ ὁ Θεός”.
- A Βασ. 22,4 καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωάβ, καὶ κατῴκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὄντος τοῦ

Δαυίδ ἐν τῇ περιοχῇ.

Α Βασ. 22,4

Αυτὰ παρεκάλεσεν ο Δαυίδ τον βασιλέα των Μωαβιτών. Εκείνος εδέχθη την παράκλησιν του Δαυίδ και έτσι οι γονεῖς αυτού ἔμειναν εἰς την χώραν Μωάβ καθ' ὅλον το διάστημα, κατὰ το οποίον ο Δαυίδ ευρίσκετο εἰς την περιοχὴν εκείνην.

Α Βασ. 22,5

καὶ εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυίδ· μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ, πορεύου καὶ ἤξεις εἰς γῆν Ἰούδα. καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίχ.

Α Βασ. 22,5

Ο προφήτης Γαδ εἶπε πρὸς τον Δαυίδ· “μὴ κάθεσαι εἰς την περιοχὴν αὐτήν, ἀλλὰ φύγε και πηγαινε εἰς την χώραν της Ιουδαίας”. Ο Δαυίδ πράγματι μετέβη και ἦλθεν εἰς την χώραν της Ιουδαίας και ἐκάθισεν εἰς την πόλιν Σαρίχ.

Α Βασ. 22,6

Καὶ ἤκουσε Σαούλ, ὅτι ἔγνωσται Δαυίδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ Σαούλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ῥαμά, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ.

Α Βασ. 22,6

Ο Σαούλ ἐπληροφορήθη το γεγονός, διότι εἶχε γίνει πλέον γνωστός ο τόπος, ὅπου ευρίσκετο ο Δαυίδ και οι ἄνδρες, οι οποίοι ἦσαν μαζὴ του. Ο Σαούλ ἐκάθισεν εἰς κάποιον ὑψωμα ἐπάνω ἀπὸ ἓνα χωράφι εἰς την Ραμά. Εἰς τα χέρια του δε ἐκρατοῦσε το δόρυ και ὅλοι οι δούλοι του ἴσταντο ὀρθιοι πλησίον του.

Α Βασ. 22,7

καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ· ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμὴν· εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους;

Α Βασ. 22,7

Εἶπε ο Σαούλ πρὸς τους δούλους του, οι οποίοι τον περιεστοίχιζαν· “ἀκούσατε, λοιπόν, σεις που ανήκετε εἰς την φυλὴν Βενιαμὴν. Ο υἱὸς του Ιεσσαὶ θα σας δώσῃ πράγματι ἀγροὺς και ἀμπελῶνας και θα διορίσῃ ὅλους σας ἑκατοντάρχους και χιλιάρχους; Πιστεῦετε εἰς τέτοιες

υποσχέσεις;

A Βασ. 22,8

ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ’ ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὥτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱὸν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὥτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ’ ἐμέ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

A Βασ. 22,8

Και ὁμως ὅλοι σεις, σαν να ἔχετε συνωμοτήσῃ ἐναντίον μου, διότι κανεῖς ἀπὸ σας δεν μου ἀνέφερεν ὅτι ο υἱὸς μου ἔκαμε ἐνορκον συμφωνίαν φιλίας με τον υἱὸν του Ἰεσσαί. Κανεῖς ἀπὸ σας δεν ενδιαφέρεται και δεν πονεῖ για μένα, διότι ἄλλως θα μου εἶχεν ἀναφέρει ὅτι το παιδί μου ἐξήγειρεν αὐτὸν τον δούλον μου και τον ἔκαμε ἐχθρόν ἐναντίον μου μέχρι της σημερινῆς ἡμέρας”.

A Βασ. 22,9

καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους Σαοὺλ καὶ εἶπεν· ἐώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαί παραγινόμενον εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ τὸν ἱερέα,

A Βασ. 22,9

Ο Δωήκ, ο Συρος, ο οποίος ἦτο ἀρχηγὸς ἐπὶ των ἀνθρώπων που ἐφύλασσαν τὰς ἡμιόνους του Σαουλ, ἐσηκώθη και εἶπεν· “ἐγὼ εἶδα τὸν υἱὸν του Ἰεσσαί, ὅτι ἦλθεν εἰς Νομβὰ πρὸς τον ἀρχιερέα Ἀβιμέλεχ, τον υἱὸν του Ἀχιτῶβ.

A Βασ. 22,10

καὶ ἡρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ.

A Βασ. 22,10

Ο ἀρχιερεὺς δε ἠρώτησε χάριν αὐτοῦ τον Θεόν και ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τροφάς. Και την ρομφαίαν του Γολιάθ του ἀλλοφύλου του ἔδωκεν”.

A Βασ. 22,11

καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβὰ, καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.

- A Βασ. 22,11 Ο βασιλεύς έστειλε τότε ανθρώπους του και εκάλεσαν τον Αβιμέλεχ, τον υιόν του Αχιτώβ, και όλους τους υιούς του πατρός του, τους ιερείς που ευρίσκοντο εις Νομβά. Ολοι δε αυτοί ήλθον και παρουσιάσθησαν στον βασιλέα.
- A Βασ. 22,12 καὶ εἶπε Σαούλ· ἄκουε δὴ, υἱὲ Ἀχιτώβ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, λάλει κύριε.
- A Βασ. 22,12 Εἶπεν ο Σαούλ· “ἄκουσε, λοιπόν, παιδί του Αχιτώβ”. Εκείνος ἀπήντησεν· “ἰδοὺ ἐγώ, λαλεῖ, Κυριε”.
- A Βασ. 22,13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαούλ· ἵνατί συνέθου κατ’ ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ρομφαίαν καὶ ἑρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ’ ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη;
- A Βασ. 22,13 Ο Σαούλ εἶπε· “διατί ἔχετε συνωμοτήσῃ ἐναντίον μου συ καὶ ὁ υἱὸς του Ιεσσαί, ὥστε να δώσης εἰς αὐτὸν ἄρτον καὶ να δώσης τὴν ρομφαίαν του Γολιάθ καὶ να συμβουλευθῇς δι’ αὐτὸν τὸν Θεόν καὶ ἔτσι να γίνῃ αὐτὸς ἐχθρὸς μου μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς;”
- A Βασ. 22,14 καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὥς Δαυὶδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου;
- A Βασ. 22,14 Ο ἀρχιερεὺς ἀπήντησεν στον βασιλέα καὶ εἶπε· “ποιὸς ἄλλος ἀπὸ ὅλων τῶν δούλων σου εἶναι τόσο πιστὸς εἰς σέ, ὅσον ὁ Δαυὶδ, ὁ γαμβρὸς του βασιλέως ὁ προεξάρχων πάντοτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κάθε ἐντολῆς σου, ἔνδοξος μετὰ ὅλων τῶν αὐλικῶν σου;
- A Βασ. 22,15 ἢ σήμερον ἡργμαὶ ἑρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς. μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ’ ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ἤδει ὁ δοῦλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα.
- A Βασ. 22,15 Μηπως, τάχα, σήμερον ἐκαμα ἀρχὴν να ἐρωτῶ δι’ αὐτὸν τὸν Θεόν; Καθόλου. Μη θελήσῃ ὁ βασιλεὺς να καταλογίσῃ

ευθύνην εις ἐμέ και εις ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σπιτιοῦ μου δια τὴν διαγωγὴν μου πρὸς τὸν Δαυίδ, διότι ἐγὼ ὁ δούλος σου οὔτε ὅλην τὴν ὑπόθεσιν γνωρίζω οὔτε καν μικρὰν γνῶσιν αὐτῆς ἔχω”.

A Βασ. 22,16 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαούλ· θανάτῳ ἀποθανῇ, Ἀβιμέλεχ, σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου.

A Βασ. 22,16 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαούλ· “θα ἐκτελεσθῇς συ, Ἀβιμέλεχ, καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ πατρός σου”.

A Βασ. 22,17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτόν· προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυίδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὥτιόν μου. καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου.

A Βασ. 22,17 Διέταξεν ὁ βασιλεὺς ἀμέσως τοὺς ἀνδρας τῆς σωματοφυλακῆς του, πού ἴσταντο πλησίον του, καὶ εἶπε· “φέρετε ἐδῶ καὶ ἐκτελέσατε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, διότι αὐτοὶ ἔχουν συμμαχήσει με τὸν Δαυίδ. Ἐνῶ δε ἐγνώριζαν ὅτι ὁ Δαυίδ εἶχε δραπετεύσει ἀπὸ ἐμέ δια νὰ μὴ τιμωρηθῇ, δὲν μου ἀπεκάλυψαν τὸ γεγονός”. Οἱ ἄνδρες τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ βασιλέως, δὲν ἐτόλμησαν νὰ σηκώσουν τὰ χέρια των καὶ νὰ φονεύσουν τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

A Βασ. 22,18 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ· ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἅπαντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἐπεστράφη Δωὴκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας, πάντας αἶροντας ἐφ’ οὐδοῦ.

A Βασ. 22,18 Εἶπε τότε ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δωὴκ· “γύρισε συ καὶ κτύπα τοὺς ἱερεῖς”. Ὁ Δωὴκ ὁ Σύρος ἐγύρισε πράγματι καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἡμέραν

εκείνην. Τριακοσίους και πέντε άνδρας εφόνευσε, όλους έχοντας το ιερατικόν ένδυμα εφούδ.

A Βασ. 22,19 καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπ’ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου.

A Βασ. 22,19 Ο δε Σαούλ εν στόματι μαχαίρας επέρασε την πόλιν Νομβά, όλους τους κατοίκους της πόλεως αυτής των ιερέων από ανδρὸς ἕως γυναικός, από νηπίου μέχρι θηλάζοντος, από μόσχου μέχρι ὄνου και προβάτου.

A Βασ. 22,20 καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Ἀβιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτῶβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυίδ.

A Βασ. 22,20 Από δε την σφαγήν αυτήν διεσώθη ἕνας μόνον υἱὸς του Αβιμέλεχ, υἱοῦ του Αχιτῶβ. Το ὄνομα του διασωθέντος ἦτο Αβιάθαρ. Αυτὸς ἔσπευσε και κατέφυγε πλησίον του Δαυίδ.

A Βασ. 22,21 καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυίδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαούλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

A Βασ. 22,21 Ο Αβιάθαρ ανήγγειλεν στον Δαυίδ ὅτι ο Σαούλ εθανάτωσεν όλους τους ιερεῖς του Κυρίου.

A Βασ. 22,22 καὶ εἶπε Δαυίδ τῷ Ἀβιάθαρ· ἦδιν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου·

A Βασ. 22,22 Ο δε Δαυίδ ἀπῆντησεν στον Αβιάθαρ· “καλά το εἶχα ἀντιληφθῇ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὅτι ο Δωὴκ ο Συρος θα ἔσπευδε να ἀναγγεῖλῃ ὅλα στον Σαούλ. Εγὼ εἰμαι η αιτία του φόνου των ἀνθρώπων της πατρικῆς σου οικογενείας.

A Βασ. 22,23 κάθου μετ’ ἐμοῦ, μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ ἂν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ’ ἐμοί.

A Βασ. 22,23 Καθισε μαζί μου και μη φοβῆσαι. Διότι ἐγὼ, ὅπως φροντίζω δια τον εαυτὸν μου, θα φροντίσω και δια την ιδικὴν σου ζωήν. Μεινε πλησίον μου και θα εὐρίσκεσαι εν ασφαλείᾳ”.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 23

- A Βασ. 23,1 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλᾷ, καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσι, καταπατοῦσι τοὺς ἄλλω.
- A Βασ. 23,1 Ἦλθον μερικοὶ καὶ ἀνήγγειλαν στον Δαυίδ· “ἰδοὺ, οἱ Φιλισταῖοι κάνουν πολεμικὰς επιχειρήσεις ἐναντίον τῆς πόλεως Κεῖλᾷ, καταπατοῦν τὰ ἀλώνια τῶν καὶ λεηλατοῦν τὰ σιτηρὰ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως”.
- A Βασ. 23,2 καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου λέγων· εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε Κύριος· πορεύου καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεῖλᾷ.
- A Βασ. 23,2 Ὁ Δαυίδ συνεβουλεύθη τὸν Κύριον καὶ ἠρώτησε· “να μεταβῶ καὶ να κτυπήσω τοὺς Φιλισταῖους;” Ὁ Κύριος τοῦ ἀπήντησε· “πῆγαινε, καὶ θα κτυπήσης τοὺς ἀλλοφύλους τούτους καὶ θα σώσης τὴν πόλιν Κεῖλᾷ”. Ὁ Δαυίδ ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν τοῦ Κυρίου στοὺς ἄνδρας τοῦ.
- A Βασ. 23,3 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυίδ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἂν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλᾷ; εἰς τὰ σκῦλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα;
- A Βασ. 23,3 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ἡμεῖς φοβούμεθα, μολονότι εὐρισκόμεθα στὸ κέντρον τῆς Ἰουδαίας. Καὶ πῶς θα τολμήσωμεν να πορευθῶμεν εἰς τὴν Κεῖλᾷ; Θα ρίψωμεν τὸν εαυτὸν μας ἀνάμεσα εἰς τὰ λάφυρα τῶν ἀλλοφύλων;”
- A Βασ. 23,4 καὶ προσέθετο Δαυὶδ ἔτι ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι καὶ κατὰβηθι εἰς Κεῖλᾷ, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς

άλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.

A Βασ. 23,4 Συνεβουλεύθη και πάλιν ο Δαυὶδ τον Κυριον και ο Κυριος εἶπε προς αὐτόν· “σῆκω, και κατέβα εις την πόλιν Κεῖλᾶ, διότι εγὼ παραδίδω τους αλλοφύλους εις τα χέρια σου”.

A Βασ. 23,5 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ εἰς Κεῖλᾶ καὶ ἐπολέμησε τοῖς αλλοφύλοις, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλᾶ.

A Βασ. 23,5 Πλήρης πίστεως στους λόγους του Κυρίου εβάδισεν ο Δαυὶδ και οι ἄνδρες, που ἦσαν μαζή του, εις την Κεῖλᾶ και ἐπολέμησαν τους Φιλισταίους. Εκείνοι δε νικημένοι ἐτράπησαν εις φυγὴν. Ο Δαυὶδ τότε ἐπῆρε τα κτήνη αὐτῶν και ἐπέφερε τρομεράν καταστροφὴν εις αὐτούς. Ἐτσι δε ἔσωσε τους κατοίκους της Κεῖλᾶ.

A Βασ. 23,6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀβιμέλεχ πρὸς Δαυὶδ καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾶ κατέβη ἔχων ἐφουδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

A Βασ. 23,6 Ο Αβιάθαρ, ο υἱὸς του Αδιμέλεχ, ο οποίος εἶχε καταφύγει κοντὰ στον Δαυὶδ, κατέβηκε μαζή με αὐτόν εις την πόλιν Κεῖλᾶ, ἔχων το ἀρχιερατικὸν ἄμφιον του εφουδ.

A Βασ. 23,7 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾶ, καὶ εἶπε Σαούλ· πέπρακεν αὐτόν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν.

A Βασ. 23,7 Αυτό το ἀνήγγειλαν στον Σαούλ, ὅτι δηλαδή ο Δαυὶδ ἔχει ἐλθεῖ εις την Κεῖλᾶ. Ο Σαούλ εἶπε τότε· “ο Θεὸς τον ἔχει πλέον οριστικῶς παραδῶσει εις τα χέρια μου, διότι εἶναι ἀποκλεισμένος εις την πόλιν αὐτήν. Τα τείχη της ἔχουν θύρας και μοχλοὺς, ὥστε να, μη ἡμπορῇ να διαφύγῃ”.

A Βασ. 23,8 καὶ παρήγγειλε Σαούλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεῖλᾶ συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας

αὐτοῦ.

- A Βασ. 23,8 Ο Σαούλ ἔδωσεν ἐντολήν εἰς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, ποὺ ἠμποροῦσαν νὰ φέρουν ὅπλα, νὰ κατεβοῦν εἰς Κεϊλά καὶ νὰ ἀποκλείσουν ἐκεῖ τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας του.
- A Βασ. 23,9 καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι οὐκ ἀπασιωπᾷ Σαούλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα· προσάγαγε τὸ ἐφούδ Κυρίου.
- A Βασ. 23,9 Ο Δαυὶδ ἀντελήφθη ὅτι ἡ μοχθηρία τοῦ Σαούλ ἐναντίον τοῦ δὲν εἶχε καθόλου κατευνασθῇ. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβιάθαρ τὸν ἀρχιερέα· “φέρε τὸ ἐφούδ καὶ ἐρώτησε διὰ μέσου αὐτοῦ τὸν Κύριον”.
- A Βασ. 23,10 καὶ εἶπε Δαυὶδ· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ζητεῖ Σαούλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεϊλά διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι’ ἐμέ.
- A Βασ. 23,10 Καὶ ὁ ἴδιος προσηυχῆθη καὶ εἶπε· “Κυριε, Θεέ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐγὼ ὁ δούλος σου ἔχω πληροφορηθῇ ὅτι ὁ Σαούλ ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐλθῇ εἰς Κεϊλά, νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας μου.
- A Βασ. 23,11 εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαούλ, καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σου. καὶ εἶπε Κύριος· ἀποκλεισθήσεται.
- A Βασ. 23,11 Σε παρακαλῶ, λοιπὸν, φανέρωσέ μου ἂν θὰ κατεβῇ πράγματι ὁ Σαούλ διὰ νὰ κάμῃ ἀποκλεισμόν εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, ὅπως ὁ δούλος σου, ἐγὼ, ἔχω πληροφορηθῇ; Κυριε, Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπάντησε εἰς τὴν ἐρώτησίν μου αὐτήν”. Ὁ Κύριος ἀπήντησε· “ναί. Θὰ ἀποκλεισθῇ ἡ πόλις αὕτη ἀπὸ τοῦ Σαούλ”.
- A Βασ. 23,12 [Καὶ εἶπε Δαυὶδ· εἰ παραδώσουσι παρὰ τῆς Κεϊλά ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς χεῖρας Σαούλ; καὶ εἶπε Κύριος· παραδώσουσι.]
- A Βασ. 23,12 Πάλιν ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε τὸν Κύριον· “οἱ κάτοικοι τῆς Κεϊλά

- θα παραδώσουν εμέ και τους άνδρας μου εις τα χέρια του Σαούλ;” Και ο Κυριος απήντησε· “ναι, θα σας παραδώσουν”.
- A Βασ. 23,13 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλὰ καὶ ἐπορεύοντο οὐ ἂν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαούλ ἀπηγγέλη ὅτι, διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ Κεῖλὰ, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἐλθεῖν.
- A Βασ. 23,13 Ο Δαυίδ και οι τετρακόσιοι περίπου άνδρες του, εσηκώθηκαν, έφυγαν από την Κεϊλά και επορεύοντο ασκόπως ανά τα διάφορα μέρη. Ανηγγέλθη δε στον Σαούλ ότι έφυγεν ο Δαυίδ από την Κεϊλά. Ο Σαούλ έτσι εματαιώσε την μετάβασίν του εις την πόλιν αυτήν.
- A Βασ. 23,14 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν Μασερέμ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζίφ, ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμῶδει· καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαούλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
- A Βασ. 23,14 Ο Δαυίδ εκάθησεν εις την έρημον, εις Μασερέμ, εις στενοὺς τόπους. Εκάθητο εις την έρημον στο όρος Ζιφ, εις γην δηλαδή ξηράν και άνυδρον. Ο Σαούλ αναζητούσε να εύρη αὐτόν, όπως και όλες τας προηγούμενας ημέρας. Ο Κυριος όμως δεν επέτρεψε να πέση ο Δαυίδ εις τα χέρια του Σαούλ.
- A Βασ. 23,15 καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι ἐξέρχεται Σαούλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμῶδει ἐν τῇ Καὶνῇ Ζίφ.
- A Βασ. 23,15 Επληροφορήθη όμως ο Δαυίδ ότι ο Σαούλ εξήλθεν εις αναζητήσιν του. Ο Δαυίδ ευρίσκετο στο γυμνόν και τραχὺ όρος, εις την Καϊνήν Ζιφ.
- A Βασ. 23,16 καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαούλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς Καϊνήν καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ.
- A Βασ. 23,16 Ο Ιωνάθαν, ο υιός του Σαούλ, εσηκώθη και μετέβη προς τον Δαυίδ, εις Καϊνήν και με την δύναμιν του Κυρίου ενίσχυσε

τον Δαυίδ.

A Βασ. 23,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρός μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι εἰς δεύτερον· καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως.

A Βασ. 23,17 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς αὐτόν· “μη φοβήσαι, δεν θα πέσης εἰς τὰ χέρια τοῦ πατρός μου. Σὺ θα γίνῃς βασιλεὺς στον ἰσραηλιτικὸν λαόν. Εγὼ δε θα εἶμαι δια σε δεύτερος κατὰ τὴν ἀξίαν. Ὁ πατήρ μου ὁ Σαοὺλ το γνωρίζει αὐτό, ὅτι ἔτσι θα ἐξελιχθoύν τὰ πράγματα”.

A Βασ. 23,18 καὶ διέθεντο ἀμφοτέρω διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου. καὶ ἀκάθητο Δαυίδ ἐν Καινῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ.

A Βασ. 23,18 Ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Δαυίδ ἀνενέωσαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴν συμφωνίαν τῆς φιλίας των. Κατόπιν ἐχωρίσθησαν. Ὁ Δαυίδ ἐκάθησεν εἰς τὴν Καινὴν, Ὁ δε Ἰωνάθαν ἐπέστρεψεν στον οἶκον του.

A Βασ. 23,19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδους πρὸς Σαοὺλ ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες· οὐκ ἰδοὺ Δαυίδ κέκρυπται παρ’ ἡμῖν ἐν Μεσσαρά, ἐν τοῖς στενοῖς, ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελά τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦν;

A Βασ. 23,19 Οἱ Ζιφαῖοι ἀνέβησαν ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ τραχεῖαν χώραν των στο βουνόν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ Σαοὺλ, καὶ του εἶπαν· “ὁ Δαυίδ εἶναι κρυμμένος πλησίον μας εἰς Μεσσαρά, εἰς στενάς καὶ δυσβάτους περιοχάς, εἰς τὴν τοποθεσίαν Καινὴν, στον λόφον Ἐχελά δεξιὰ τοῦ Ἰεσσαιμοῦν.

A Βασ. 23,20 καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς· κεκλείκασιν αὐτόν εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

A Βασ. 23,20 Καὶ τώρα ὁ βασιλεὺς, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας του, ἀς κατεβῇ πρὸς ἡμᾶς. Οἱ Ζιφαῖοι ἔχουν ἀποκλείσει τὸν Δαυίδ, δια νὰ τον παραδώσουν εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως”.

- A Βασ. 23,21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ·
- A Βασ. 23,21 Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Σαοὺλ· “σεῖς εἰσθε εὐλογημένοι παρὰ τοῦ Θεοῦ, διότι ἐπονέσατε δι' ἐμέ.
- A Βασ. 23,22 πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι καὶ γινώτε τὸν τόπον αὐτοῦ, οὗ ἔσται ὁ πούς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ, οὗ εἶπατε, μὴ ποτε πανουργεῖσθαι·
- A Βασ. 23,22 Πηγαίνετε λοιπὸν ἐκεῖ καὶ ἐτοιμάσατε τα τῆς συλλήψεώς του. Πληροφορηθήτε ακριβῶς καὶ ταχέως τὸν τόπον, ὅπου αὐτὸς εὐρίσκεται καὶ προσέξατε νὰ μὴν εἴπητε τίποτε, μήπως τυχόν ὁ Δαυὶδ, πανούργος καθὼς εἶναι, διαφύγῃ ἀπὸ τα χέρια σας.
- A Βασ. 23,23 καὶ ἴδετε καὶ γινώτε, καὶ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ἰούδα.
- A Βασ. 23,23 Εξακριβώσατε καὶ μάθετε καλῶς, πὺ εἶναι· καὶ ἐγὼ θα ἔλθω μαζὴ σας. Σας λέγω δε ὅτι καὶ ἀν ἀκόμη ἔχη χωθὴ μέσα εἰς τὴν γῆν, ἐγὼ θα ἐρευνήσω καὶ θα τὸν εὕρω μεταξὺ των χιλιάδων των οἰκογενειῶν τῆς φυλῆς του Ἰοῦδα”.
- A Βασ. 23,24 καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαοὺλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὰν καθ' ἐσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίμου.
- A Βασ. 23,24 Οἱ Ζιφαῖοι ἐξεκίνησαν καὶ ἐπροχώρησαν ἔμπρὸς ἀπὸ τὸν Σαοὺλ. Ὁ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες του εὐρίσκοντο κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς τὴν ἐρημον Μαὰν, ἐκ δεξιῶν του Ἰεσσαίμου.
- A Βασ. 23,25 καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαὰν. καὶ ἤκουσε Σαοὺλ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυίδ εἰς τὴν ἐρημον Μαὰν.
- A Βασ. 23,25 Ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες του ἐπροχώρησαν εἰς ἀναζήτησιν του Δαυίδ. Μερικοὶ ὅμως ἄνθρωποι ἀνήγγειλαν στὸν Δαυίδ

το γεγονός. Δια τούτο ο Δαυίδ κατέβηκε από τον βράχον, που ευρίσκετο, εις την έρημον Μαάν. Ο Σαούλ πάλιν επληροφορήθη αυτό και κατεδίωξε τον Δαυίδ εις την έρημον Μαάν.

A Βασ. 23,26 καὶ πορεύονται Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου, καὶ ἦν Δαυίδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου· καὶ ἦν Δαυίδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαούλ, καὶ Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυίδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς.

A Βασ. 23,26 Ο Σαούλ και οι άνδρες του εβάδιζαν από την μίαν πλευράν του ὄρους, ο δε Δαυίδ και οι άνδρες του από την άλλην πλευράν του ὄρους. Ησαν δε πολύ πλησίον, ὥστε ο Δαυίδ επροχωρούσε προφυλακτικά από τον Σαούλ. Ο Σαούλ και οι άνδρες του εστρατοπέδευσαν σε κάποιαν τοποθεσίαν εναντίον του Δαυίδ και των ανδρών του δια να τους συλλάβουν.

A Βασ. 23,27 καὶ πρὸς Σαούλ ἦλθεν ἄγγελος λέγων· σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν.

A Βασ. 23,27 Την ὥραν εκείνην ἦλθε προς τον Σαούλ ένας αγγελιαφόρος και του εἶπε· “σπεύσε εδώ, διότι οι αλλόφυλοι επιτίθενται εναντίον της χώρας μας”.

A Βασ. 23,28 καὶ ἀνέστρεψε Σαούλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυίδ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

A Βασ. 23,28 Ο Σαούλ εσταμάτησε πλέον να καταδιώκη τον Δαυίδ και επροχώρησε να συναντήση τους αλλοφύλους. Δια τούτο ο τόπος εκείνος ωνομάσθη “Βράχος διαχωρισμού”, διότι εχωρίσθη ο Σαούλ από τον Δαυίδ.

- A Βασ. 24,1 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,1 Ο Δαυὶδ εσηκώθη, ανεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ εστρατοπέδευσεν εἰς τὰς στενωπούς καὶ τὰ καταφύγια τῆς περιοχῆς Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,2 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐνέστρεψε Σαοὺλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων, ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,2 Οταν ο Σαοὺλ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν καταδίωξιν τῶν ἀλλοφύλων, του ἀνήγγειλαν ὅτι ο Δαυὶδ εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐρημον Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,3 καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδαιέμ.
- A Βασ. 24,3 Ο Σαουλ ἐπῆρε μαζὴ του τρεις χιλιάδας ἀνδρας ἐκλεκτοὺς ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἐπορεύθη, δια να ἀναζητήσῃ καὶ εὕρῃ τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἀνδρας του εἰς τὴν περιοχὴν Σαδαιέμ.
- A Βασ. 24,4 καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον, καὶ Σαοὺλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἀνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.
- A Βασ. 24,4 Εφθασε εἰς τὰ ποιμνιοστάσια, που εὐρίσκοντο παραπλεύρως ἀπὸ κάποιον δρόμον. Ἐκεῖ υπήρχεν ἓνα σπήλαιον. Εἰς αὐτὸ εἰσῆλθεν ο Σαοὺλ, δια να ἀνακουφισθῇ καὶ ξεκουρασθῇ. Εἰς τὸ ἐσωτερικόν ὅμως του σπηλαίου ἐκάθηντο ο Δαυὶδ καὶ οἱ ἀνδρες του.
- A Βασ. 24,5 καὶ εἶπον οἱ ἀνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σε παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀφεῖλε τὸ

πτερύγιον τῆς διπλοΐδος τοῦ Σαούλ λαθραίως.

A Βασ. 24,5

Οι ἄνδρες του Δαυὶδ εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ἐφθασεν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἀπεφάσισε καὶ σου παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια τὸν ἐχθρόν σου. Καμὲ λοιπὸν εἰς αὐτόν ὅ,τι σου φαίνεται καλόν”. Ὁ Δαυὶδ ἐσηκώθη, ἐπλησίασε τὸν κοιμώμενον Σαούλ καὶ ἀφῆρεσε ἓνα ἄκρον ἀπὸ τοῦ ἐπανωφόρι τοῦ Σαούλ κρυφίως.

A Βασ. 24,6

καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφείλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ,

A Βασ. 24,6

Κατόπιν ὁμῶς ὁ Δαυὶδ ἠσθάνθη μεγάλην στενοχωρίαν εἰς τὴν καρδίαν του, διότι ἀφῆρεσε τὸ ἄκρον ἀπὸ τοῦ ἐπανωφόρι τοῦ Σαούλ.

A Βασ. 24,7

καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ· μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ Κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ’ αὐτόν, ὅτι χριστὸς Κυρίου ἐστὶν οὗτος·

A Βασ. 24,7

Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἄνδρας του· “ποτέ να μὴ ἐπιτρέψῃ ὁ Κύριος καὶ κάμω τὸ πρᾶγμα αὐτό, τὸ κακόν που υπονοεῖτε, στὸν κύριόν μου τὸν Σαούλ, ὁ ὁποῖος ἔχει χρισθὴ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν Θεόν. Ποτέ ἐγὼ δὲν θα βάλω τὸ χέρι μου εἰς αὐτόν, διὰ νὰ τὸν φονεύσω, διότι αὐτὸς ἔχει χρισθὴ ἀπὸ τὸν Κύριον ὡς βασιλεὺς καὶ εἶναι βασιλεὺς”.

A Βασ. 24,8

καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν Σαούλ. καὶ ἀνέστη Σαούλ καὶ κατέβη τὴν ὁδόν.

A Βασ. 24,8

Με τὰ λόγια αὐτὰ ἐπείσεν ὁ Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας του καὶ δὲν τοὺς ἀφῆκε νὰ ξεσηκωθοῦν καὶ νὰ φονεύσουν τὸν Σαούλ. Ὁ Σαούλ ἔπειτα ἐσηκώθη καὶ κατέβαινε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

A Βασ. 24,9

καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου, καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαούλ λέγων· κύριε βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαούλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν

αὐτῷ.

- A Βασ. 24,9 Ο Δαυὶδ εσηκώθη ἀπὸ το σπήλαιον ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Σαοὺλ καὶ ἐφώνησε πίσω ἀπὸ αὐτὸν λέγων· “κύριε, βασιλεὺς !” Ο Σαοὺλ ἐγύρισε τὴν κεφαλὴν πρὸς τα οπίσω καὶ τότε ὁ Δαυὶδ ἐσκυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τὸν Σαοὺλ.
- A Βασ. 24,10 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ· ἵνατί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων· ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου;
- A Βασ. 24,10 Εἶπε δὲ ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν Σαοὺλ· “διὰ τί πείθεσαι εἰς τὰς συκοφαντίας ἀνθρώπων ἀναξιοπίστων, οἱ οἵοι σου λέγουν· Ἰδοὺ, ὁ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ζωὴν σου.
- A Βασ. 24,11 ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐώρακασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἠβουλήθην ἀποκτεῖναί σε καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα· οὐκ ἐποίησω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστι.
- A Βασ. 24,11 Ἰδοὺ, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἶδες με τὰ μάτια σου, ὅτι ὁ Κύριος σήμερον σε εἶχε παραδώσει εἰς τὰ χέρια μου μέσα στο σπήλαιον. Δὲν ἠθέλησα ὅμως νὰ σε φονεύσω. Σε ἐλυπήθην. Ἐσκέφθην καὶ εἶπα· Δὲν θὰ ἀπλώσω ἐγὼ τὸ χεῖρ μου ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ βασιλέως μου, διὰ νὰ τὸν φονεύσω. Διότι αὐτός ἐχει χρισθὴ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ Θεόν.
- A Βασ. 24,12 καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου· ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πτερύγιον καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε. καὶ γινώθι καὶ ἰδὲ σήμερον ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ· καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.
- A Βασ. 24,12 Ἰδοὺ δὲ τὸ ἄκρον ἀπὸ το ἐπανωφόρι σου εὐρίσκεται εἰς τὰ χέρια μου. Ἐγὼ σου ἀφῆρσα τὴν ἄκραν αὐτὴν τοῦ ἐνδύματός σου καὶ δὲν σε ἐφόνευσα. Ἰδὲ λοιπὸν σήμερον καὶ μάθε ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν καρδίαν μου καμμία κακὴ

διάθεσις εναντίον σου, ούτε ασέβεια, ούτε επανάστασις.
Μαθε ότι δεν σου έχω πταίσει εις τίποτε. Εσύ όμως με
κατατρέχεις και μου στήνεις παγίδας, δια να μου αφαιρέσης
την ζωήν.

A Βασ. 24,13 δικάσαι Κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι
με Κύριος ἐκ σοῦ· καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σοί,

A Βασ. 24,13 Ἀς κρίνη και ας δικάσῃ ο Κυριος μεταξὺ σου και εμού. Ἀς
μου αποδώσῃ ο Κυριος το δίκαιον ἀπέναντί σου. Το ιδικόν
μου όμως χέρι ποτέ δεν θα πέσῃ φονικόν εναντίον σου.

A Βασ. 24,14 καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία· ἐξ ἀνόμων
ἐξελεύσεται πλημμέλεια· καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ
σέ.

A Βασ. 24,14 Ὡπως λέγει και κάποια αρχαία παροιμία· Ἀπὸ τους κακοὺς
προέρχεται ἡ κακία. Εγὼ όμως δεν θα απλώσω το χέρι μου
ἐπάνω σου.

A Βασ. 24,15 καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ, βασιλεῦ Ἰσραὴλ;
ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος
καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός;

A Βασ. 24,15 Τωρα δέ σε ερωτώ, βασιλεὺ του Ισραηλιτικου λαου,
εναντίον τίνος επιτίθεσαι; Ποιόν συ ο βασιλεὺς
καταδιώκεις; Καταδιώκεις ἐμέ, ο οποίος εἶμαι ἓνα ψόφιο
σκυλί, ἓνας ψύλλος;

A Βασ. 24,16 γένοιτο Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ· ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν
μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου.

A Βασ. 24,16 Εἶθε ο Κυριος να γίνῃ κριτὴς και δικαστὴς μεταξὺ εμού και
σου. Ο Κυριος ας ἴδῃ, ας κρίνῃ και ας με υπερασπισθῇ και
ας με γλυτώσῃ ἀπὸ τα δικά σου τα χέρια”.

A Βασ. 24,17 καὶ ἐγένετο ὥς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα
λαλῶν πρὸς Σαούλ, καὶ εἶπε Σαούλ· ἡ φωνὴ σου αὕτη
τέκνον Δαυὶδ; καὶ ἦρε Σαούλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ
ἔκλαυσε.

- A Βασ. 24,17 Όταν ετελείωσεν ο Δαβίδ τα λόγια αυτά προς τον Σαούλ, εἶπεν ο Σαούλ· “παιδί μου Δαβίδ, αὐτή εἶναι ἡ φωνή σου;” Καὶ ἔβγαλε μεγάλην φωνήν ο Σαούλ καὶ ἐκλαυσε.
- A Βασ. 24,18 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Δαβίδ· δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακὰ.
- A Βασ. 24,18 Εἶπε δε πρὸς τον Δαβίδ· “συ Δαβίδ εἶσαι πολὺ καλῦτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι με ευεργετεῖς με πολλὰ ἀγαθὰ, ἐγὼ δε ἀντὶ των ευεργεσιῶν σου σου ανταπέδωκα κακὰ.
- A Βασ. 24,19 καὶ σὺ ἀπήγγειλās μοι σήμερον ᾧ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὥς ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖράς σου σήμερον καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με·
- A Βασ. 24,19 Συ μου εἶπες σήμερον το καλόν, το ὁποῖον μου ἔκαμες, ὅταν ο Θεός με παρέδωσεν εἰς τα χεῖριά σου καὶ δεν με εφόνευσες.
- A Βασ. 24,20 καὶ ὅτι εἰ εὗροι τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψει αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον.
- A Βασ. 24,20 Εκείνος δε ο ὁποῖος θα εὕρη τον εχθρὸν του εἰς δύσκολον θέσιν, ἀπὸ την ὁποίαν δεν θα ἡμπορῇ να του ξεφύγῃ καὶ τον ἀφήσῃ να φύγῃ ἐλεύθερος στον δρόμον του, ὅπως ἔκαμες συ σήμερον, θα ἀμειφθῇ με πολλὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τον Κυριον.
- A Βασ. 24,21 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις καὶ στήσεται ἐν χειρὶ σου ἡ βασιλεία Ἰσραὴλ.
- A Βασ. 24,21 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἐγὼ γνωρίζω ὅτι συ ὁπωσδήποτε θα γίνῃς βασιλεὺς καὶ με το δικό σου χεῖρι θα στερεωθῇ ἡ βασιλεία των Ἰσραηλιτῶν.
- A Βασ. 24,22 καὶ νῦν ὁμοσὸν μοι ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου.
- A Βασ. 24,22 Ορκίσου μου λοιπὸν σήμερον ἐνώπιον του Κυρίου, ὅτι δεν θα ἐξολοθρεύσης τους απογόνους μου καὶ δεν θα ἐξαφανίσῃς το ὄνομά μου ἀπὸ τον πατρικὸν μου οἶκον”.

A Βασ. 24,23 καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ Σαούλ. καὶ ἀπῆλθε Σαούλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρὰ στενὴν.

A Βασ. 24,23 Ο Δαυὶδ ωρκίσθη στον Σαούλ ὅτι ἔτσι θα πράξῃ. Ο Σαούλ ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν του ὁ δὲ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες του ἀνεχώρησαν εἰς τὰς στενωποὺς τῆς Μεσσαράς.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 25

A Βασ. 25,1 Καὶ ἀπέθανε Σαμουήλ, καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μαάν.

A Βασ. 25,1 Ο Σαμουήλ ἀπέθανε, καὶ συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἐπένθησαν μετὰ θρῆνων καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν αὐλὴν αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ. Τότε ὁ Δαυὶδ ἠτοιμάσθη καὶ κατέβηκε ἀπὸ τὴν ἔρημον Μαάν.

A Βασ. 25,2 καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαάν, καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ· καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα, καὶ τοῦτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἶγες χίλιαι· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ.

A Βασ. 25,2 Εκεί εἰς τὴν Μαάν υπῆρχεν ἓνας ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῖου τὰ ποίμνια εὐρίσκοντο στὸ Καρμηλὸν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο πολὺ πλούσιος. Εἶχε τρεῖς χιλιάδες πρόβατα καὶ χιλίας αἶγας. Ἦλθεν ἡ εποχὴ, ποὺ θα ἐκούρευε τὰ ποῖμνιά του στὸ Καρμηλὸν.

A Βασ. 25,3 καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός.

- A Βασ. 25,3 Ο άνθρωπος αυτός ωνομάζετο Ναβαλ, η δε γυναίκα του ωνομάζετο Αβιγαία. Η γυναίκα του ήτο πολύ συνετή και ωραιότατη εις την όψιν. Εξ αντιθέτου ο σύζυγός της ήτο σκληρός, άνθρωπος των κακών έργων, αναιδής και κτηνώδης.
- A Βασ. 25,4 καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ,
- A Βασ. 25,4 Ο Δαυίδ, εκεί εις την έρημον, που ευρίσκετο, επληροφορήθη ότι ο Ναβαλ κουρεύει τα γιδοπρόβατά του εις Καρμηλον.
- A Βασ. 25,5 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις· ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην
- A Βασ. 25,5 Εστειλε προς αὐτόν δέκα νεαρούς και εἶπεν εις αὐτούς· “ανεβήτε στο Καρμηλον, πηγαίνετε προς τον Ναβαλ και χαιρετήσατό τον ειρηνικῶς εκ μέρους μου.
- A Βασ. 25,6 καὶ ἐρεῖτε τὰδε· εἰς ὥρας· καὶ σὺ ὑγιαίνων, καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνουντα.
- A Βασ. 25,6 Να του πήτε τα εξής· Καλή σου ὥρα· ευχόμεθα υγείαν εις σε και στους ανθρώπους του σπιτιού σου και εις ὅλα ὅσα σου ανήκουν.
- A Βασ. 25,7 καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου, οἳ ἦσαν μεθ’ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ·
- A Βασ. 25,7 Τώρα δε εγώ έμαθα, ότι οι ποιμένες σου, οι οποίοι ευρίσκοντο μαζί μου εις την έρημον, κουρεύουν τα αιγοπρόβατά σου. Αὐτούς τους ποιμένας σου ουδέποτε ημεῖς τους ενοχλήσαμεν και οὔτε τους εμποδίσσαμεν να βόσκουν τα ποῖμνιά σου, οὔτε τους διετάξαμεν να μας κάμουν κάτι, να μας εξυπηρετήσουν εις κάτι καθ' ὅλον το

χρονικόν διάστημα, που ευρίσκοντο στο Καρμηλον.

A Βασ. 25,8 ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι. καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν· δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὖρη ἡ χεὶρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυίδ.

A Βασ. 25,8 Ερώτησε τους υπηρέτας σου δι' αυτά, που σου λέγω, και θα τα πληροφορηθής από αυτούς. Ας βρουν λοιπόν χάριν και ας γίνουν ευμενώς δεκτοί από σε οι νεαροί αυτοί, τους οποίους αποστέλλω. Εχομεν ἐλθει εις καλήν ημέραν, την εόρτιον ημέραν της κουράς. Δοσε σε παρακαλώ εις αυτούς ο,τι σου ευρεθή πρόχειρον δι' εμέ, το παιδί σου, τον Δαυίδ”.

A Βασ. 25,9 καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ. καὶ ἀνεπήδησε

A Βασ. 25,9 Οι νεαροί αυτοί του Δαυίδ ἦλθαν και εἶπαν τους λόγους αυτούς προς τον Ναβαλ εκ μέρους του Δαυίδ, ὅπως τους εἶχε διατάξει ο Δαυίδ.

A Βασ. 25,10 καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυίδ καὶ εἶπε· τίς ὁ Δαυίδ καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

A Βασ. 25,10 Εκείνος ὁμως κατελήφθη ἀπὸ θυμόν, ανεπήδησε και απεκρίθη εις τα παιδιά του Δαυίδ και εἶπε· “Και ποιός εἶναι αὐτός ο Δαυίδ, ποιός εἶναι αὐτός ο υἱός του Ιεσσαί; Σημερον ἔχουν πληθυνθῇ οι δούλοι, που εδραπέτευσαν κρυφίως ἀπὸ τους κυρίους αὐτῶν. Δεν αποκλείεται ενας ἀπὸ αυτούς να εἶναι και ο Δαυίδ.

A Βασ. 25,11 καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου, ἃ τέθουκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶ;

A Βασ. 25,11 Θα πάρω λοιπόν εγώ τα ψωμιά μου και το κρασί μου και τα σφαχτά μου, τα οποία ἔσφαξα δι' εκείνους που κουρεύουν

τα πρόβατά μου, και θα δώσω αυτά προς ανθρώπους, τους οποίους δεν γνωρίζω από που είναι και από που κατάγονται;”

A Βασ. 25,12 καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

A Βασ. 25,12 Οι νεαροὶ ἀπεσταλμένοι του Δαυὶδ ἀνεχώρησαν ὀπίσω στον δρόμον των, ἐπέστρεψαν, ἦλθαν και ἀνήγγειλαν στον Δαυὶδ ὅλα αὐτὰ τα λόγια του Ναβαλ.

A Βασ. 25,13 καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ· ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες, καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν.

A Βασ. 25,13 Εἶπε τότε ο Δαυὶδ στους ἀνδρας του· “ας ζωσθῇ ο καθένας τὴν ρομφαίαν του”. Και τετρακόσιοι ἄνδρες ἀπὸ αὐτοῦς ἀνέβησαν μαζὴ με τον Δαυὶδ, ἐνῶ διακύσιοι ἄλλοι ἐκάθισαν με τας ἀποσκευάς.

A Βασ. 25,14 καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἓν τῶν παιδαρίων λέγων· ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ’ αὐτῶν.

A Βασ. 25,14 Ενας ἀπὸ τους νεαροὺς δούλους του Ναβαλ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἀβιγαίαν, τὴν γυναῖκα του Ναβαλ. Και τῆς εἶπεν· “ἰδοὺ, ο Δαυὶδ ἐστειλεν ἀπὸ τὴν ἐρημον, που εὐρίσκεται, ἀγγελιαφόρους να χαιρετήσῃ τον κύριον μας και ἐκεῖνος τους ἀπέπεμψε με τραχύτητα.

A Βασ. 25,15 καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα· οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας, ὥς ἦμεν παρ’ αὐτοῖς·

A Βασ. 25,15 Οι ἄνδρες αὐτοὶ ἐφέρθησαν πολὺ καλὰ ἀπέναντί μας. Δεν μας ἠμπόδισαν εἰς τίποτε, οὔτε μας διέταξαν να τους δώσωμεν κάτι ὅλας αὐτὰς τας ἡμέρας, κατὰ τας ὁποίας

ευρισκόμεθα κοντά των.

A Βασ. 25,16 καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἤμεθα παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποῖμνιον.

A Βασ. 25,16 Ἐπὶ πλέον, ὅταν εἴμεθα εἰς τὴν ἐξοχὴν, αὐτοὶ μας ἐφύλατταν ολόγυρά μας σαν τεῖχος νύκτα καὶ ἡμέραν, καθ' ὅλον το διάστημα, κατὰ το ὁποῖον ἡμεῖς ἐβόσκαμεν τὰ ποῖμνιά μας.

A Βασ. 25,17 καὶ νῦν γινῶθι καὶ ἰδὲ σὺ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὗτος υἱὸς λοιμός, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.

A Βασ. 25,17 Καὶ τώρα σκέψου καὶ ἰδὲ συ, τι θα κάμῃς. Διότι ἡ κακία τοῦ κυρίου μας ἔχει ἀποκορυφωθῇ καὶ θα ξεσπάσῃ ἐναντίον ὅλου τοῦ οἴκου τοῦ. Διότι αὐτὸς εἶναι τραχὺς καὶ χυδαῖος καὶ κανεῖς δὲν ἡμπορεῖ νὰ τοῦ ομιλήσῃ”.

A Βασ. 25,18 καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου καὶ πέντε πρόβατα πεπονημένα καὶ πέντε οἰφὶ ἀλφίτου καὶ γόμορ ἐν σταφίδος καὶ διακοσίας παλάθας καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους

A Βασ. 25,18 Ἡ Ἀβιγαία ἐσπευσεν ἀμέσως, ἐπῆρε διακοσίους ἄρτους, δύο ἀσκούς κρασί, πέντε πρόβατα ἡτοιμασμένα δια το φαγητόν, ἑκατὸ καὶ πλέον κιλά κοπανισμένην κριθήν, πέντε περίπου κιλά ξηρὰν σταφίδα, διακόσιες τσαπέλες σύκα, καὶ ὅλα αὐτὰ τα ἐφόρτωσεν στοὺς ὄνους.

A Βασ. 25,19 καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς· προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι. καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε.

A Βασ. 25,19 Εἶπε δὲ στοὺς νεαροὺς δούλους τῆς· “πηγαίνετε σεις ἐμπρὸς καὶ ἐγὼ θα σὰς ἀκολουθήσω”. Εἰς τὸν συζυγόν τῆς δὲν εἶπε τίποτε.

A Βασ. 25,20 καὶ ἐγενήθη αὐτῆς ἐπιβεβηκυῖης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρου καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ

ἀπήντησεν αὐτοῖς·

A Βασ. 25,20

Οταν αὐτὴ καβάλα εἰς τὴν ὄνον τῆς, κατέβαινε μίαν ἀναδίπλωσιν τοῦ ὄρου, ἰδοὺ ὁ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαιναν πρὸς συνάντησίν τῆς. Καὶ συνηντήθησαν.

A Βασ. 25,21

καὶ Δαυὶδ εἶπεν· ἴσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν·

A Βασ. 25,21

Ἐλεγε δε ὁ Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας του· “ματαίως ἐγὼ ἐφύλαξα ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐρημον καὶ ἐδωσα ἐντολὴν τοῖς ἀνθρώποις μου νὰ μὴ πάρουν ἀπολύτως τίποτε, ἀπὸ ὅσα του ἀνήκουν. Αὐτὸς μου ἀνταπέδωσε κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ποὺ του ἔκαμα.

A Βασ. 25,22

τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθεῖη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρῶτ’ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον.

A Βασ. 25,22

Ἄς με τιμωρήσῃ ὁ Θεὸς με πολλὰς τιμωρίας, εἴ ἕως αὐρίου το πρῶτ’ ἀφήσω ἔστω καὶ ἓνα ἄνδρα ζωντανόν ἀπὸ ὅσους ἀνήκουν στὸν Νάβαλ”.

A Βασ. 25,23

καὶ εἶδεν Ἀβιγαῖα τὸν Δαυὶδ καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν

A Βασ. 25,23

Ἡ Ἀβιγαῖα εἶδε τὸν Δαυὶδ, ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τὴν ὄνον τῆς, ἔπεσε μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς ἐνώπιον τοῦ Δαυὶδ καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν βαθύτατα ἕως τοῦ ἔδαφος

A Βασ. 25,24

ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἢ ἀδικία· λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ ἄκουσον λόγων τῆς δούλης σου.

A Βασ. 25,24

ἐμπρὸς εἰς τὰ πόδια τοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “κύριέ μου, εἰς ἐμέ ἄς καταλογισθῇ ἡ ἀδικία, τὴν ὁποίαν ὁ σύζυγός μου ἔκαμε ἐναντίον σου. Ἐπίτρεψέ μοι, σε παρακαλῶ, νὰ ομιλήσω ἐγὼ

- η δούλη σου ενώπιόν σου. Άκουσε τα λόγια της δούλης σου.
- A Βασ. 25,25 μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου, ἃ ἀπέστειλας.
- A Βασ. 25,25 Σε παρακαλῶ να μη δώσης καμμίαν σημασίαν στον τρόπον του ανθρώπου αυτού, διότι είναι άνθρωπος βάρβαρος και αγροίκος, ἄξιος του ονόματος το οποίον ἔχει. Ναβαλ είναι το ὄνομά του (=ανόητος) και η αφροσύνη και απερισκεψία τον χαρακτηρίζουν. Εγώ, η δούλη σου, δεν εἶδα τους δούλους του κυρίου μου, τους οποίους συ ἔστειλες προς τον σύζυγόν μου.
- A Βασ. 25,26 καὶ νῦν, κύριέ μου, ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῶον καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοι, καὶ νῦν γένοιντο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά.
- A Βασ. 25,26 Και τώρα, κύριέ μου, ορκίζομαι στον ζῶντα Θεόν και Κυριον και εις την ιδικήν σου ζωὴν και σε διαβεβαιῶ, ὅτι με το να ἐλθω εγὼ εις σέ, σε ημπόδισεν ο Κυριος να μη ευρεθῆς εις θέσιν, ὥστε να χύσης αἷμα αθῶον και προεφύλαξε το χέρι σου ἀπὸ αὐτὸ το ἀμάρτημα. Εὐχομαι δε ὅπως ὅλοι οἱ εχθροὶ σου, ἐκεῖνοι που ζητοῦν το κακό σου, να ἔχουν την τύχην του Ναβαλ.
- A Βασ. 25,27 καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου.
- A Βασ. 25,27 Και τώρα πάρε τα δῶρα αὐτά, τα οποία εγὼ η δούλη σου ἔχω προσφέρει εις σε τον κύριόν μου. Δος τα στους δούλους σου, στους στρατιώτας σου οἱ οποίοι σε περιστοιχίζουν.
- A Βασ. 25,28 ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον κυρίου

μου ὁ Κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ
πώποτε.

A Βασ. 25,28 Συγχώρησε, λοιπόν, την παρανομίαν της δούλης σου, την
απρεπή δηλαδή συμπεριφοράν του συζύγου μου. Εάν δε
οὕτω πράξης, ο Κύριος ετοιμάζει δια σε ευσεβεῖς
απογόνους, οι οποίοι δεν θα λείπουν ποτέ. Ο πόλεμος δέ,
τον οποίον συ διεξάγεις, είναι πόλεμος ἐν ὀνόματι του
Κυρίου και ουδέποτε πρέπει να διαπραχθῇ ἀπὸ σε οὔτε η
παραμικροτέρα ἀδικία.

A Βασ. 25,29 καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν
τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔσται ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη
ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ψυχὴν
ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης.

A Βασ. 25,29 Οποιοσδήποτε δε ἄνθρωπος και ἀν ἐξεγερθῇ ἐναντίον σου,
δια να σε καταδιώξη και να ζητήσῃ τὴν ζωὴν σου, μη
φοβηθῆς, διότι ἡ ζωὴ του κυρίου μου θα εἶναι ἀσφαλισμένη
μέσα εἰς ἀσύντριπτον δεσμόν ζωῆς, τον οποίον Κύριος ο
Θεός χορηγεῖ, ἐνῶ ἡ ζωὴ των ἐχθρῶν σου θα εἶναι σαν μέσα
εἰς σφενδόνην, τους οποίους συ θα ἐκσφενδονίσῃς μακράν.

A Βασ. 25,30 καὶ ἔσται ὅτι ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα, ὅσα
ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖταιί σοι εἰς ἡγούμενον
ἐπὶ Ἰσραὴλ,

A Βασ. 25,30 Οταν δε Κύριος ο Θεός πραγματοποιήσῃ εἰς σε τον κύριόν
μου ὅλα τα ἀγαθὰ, τα οποία σου ἔχει υποσχεθῇ, ὅταν σου
δώσῃ τὴν ἐντολήν να γίνῃς βασιλεὺς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ,

A Βασ. 25,31 καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ
κυρίῳ μου, ἐκχέαι αἷμα ἀθῶον δωρεὰν καὶ σῶσαι χεῖρα
κυρίῳ μου αὐτῷ, καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου,
καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.

A Βασ. 25,31 δεν θα ἔχῃς βάρος εἰς τὴν καρδίαν σου και τύψεις τῆς
συνειδήσεως, ὅτι ἔχυσες αἷμα ἀθῶων ἀνθρώπων και ἔτσι το
χέρι του κυρίου μου θα διατηρηθῇ καθαρὸν. Οταν δε ο

- Κυριος θα αποστείλῃ τα αγαθά εἰς σε τον κύριόν μου, ὡς ἐνθυμηθῇς καὶ ἐμὲ την δούλην σου με καλωσύνην”.
- A Βασ. 25,32 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι.
- A Βασ. 25,32 Εἶπεν ὁ Δαυὶδ εἰς την Αβιγαίαν· “ὡς εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐστείλε σήμερον σε εἰς συνάντησίν μου.
- A Βασ. 25,33 καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα καὶ σῶσαι χεῖρά μου ἐμοί.
- A Βασ. 25,33 Εὐλογημένος καὶ ὁ τρόπος αὐτός, που ἐφέρθης ἀπέναντί μου, καὶ ἀξιέπαινη εἶσαι συ, ἡ ὁποία σήμερον εἰς τον τόπον αὐτόν με ἠμπόδισες νὰ χύσω ἀθῶα αἵματα καὶ νὰ διατηρήσω το χέρι μου καθαρὸν καὶ ἀνένοχον.
- A Βασ. 25,34 πλὴν ὅτι ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκώλυσέ με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι, τότε εἶπα· εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ οὐρῶν πρὸς τοῖχον.
- A Βασ. 25,34 Σε πληροφορῶ ἕως ὅτι εἶχα ὀρκισθῇ εἰς Κύριον τον Θεόν του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος με ἠμπόδισε σήμερον νὰ σε κακοποιήσω, ὅτι, ἀν δὲν ἐσπευδες νὰ ἐλθῇς εἰς συνάντησίν μου, εἶχα πει· Κανεῖς ἀπὸ τους ἀνδρας οὐ Ναβαλ δὲν θα ζῇ ἕως αὐριον το πρωῒ”.
- A Βασ. 25,35 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα, ἃ ἔφερεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἡρέτισα τὸ πρόσωπόν σου.
- A Βασ. 25,35 Ἐπῆρεν ὁ Δαυὶδ ἀπὸ τα χέρια της Αβιγαίας ὅλα τα δῶρα, τα ὁποία αὐτὴ ἔφερε πρὸς αὐτόν, καὶ της εἶπεν· “πῆγαινε πάλιν εἰρηνικὴ καὶ ἡσυχὸς στον οἶκόν σου καὶ μὴ λησμονῆς ὅτι

ἤκουσα την παράκλησίν σου και εξετίμησα το πρόσωπόν σου”

A Βασ. 25,36 καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ, καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος βασιλέως, καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ’ αὐτόν, καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ.

A Βασ. 25,36 Η Αβιγαία επέστρεψε προς τον Ναβαλ και ιδού, βλέπει ότι είχε παρατεθῇ στον οἶκον της συμπόσιον πλούσιον, βασιλικόν. Ο Ναβαλ εἶχε περιέλθει εἰς ευθυμίαν και σιγὰ σιγὰ περιέπιπτεν εἰς μεγάλην μέθην. Η Αβιγαία δεν εἶπε τίποτε, οὔτε το παραμικρότερον ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ἔλαβον χώραν μεταξὺ αὐτῆς και του Δαυὶδ, ἕως ὅτου ἀνέτειλεν ἡ επομένη ἡμέρα.

A Βασ. 25,37 καὶ ἐγένετο πρωῒ, ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος.

A Βασ. 25,37 Οταν ἀνέτειλεν ἡ πρωῒα της επομένης και ο Ναβαλ ἀνήνηψεν ἀπὸ την μέθην του, ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτόν ἡ γυναῖκα του ὅλα ἐκεῖνα τα γεγονότα. Ἀμέσως δε ἡ καρδία του Ναβαλ ἔπαθε προσβολὴν και αὐτὸς ἔμεινεν ἀναισθητος ὡσάν ἀψυχος λίθος.

A Βασ. 25,38 καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.

A Βασ. 25,38 Ἐπειτα ἀπὸ δέκα περίπου ἡμέρας ο Κυριος ἐκτύπησε τον Ναβαλ και αὐτὸς ἀπέθανε.

A Βασ. 25,39 καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιεποίησατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας,

λαβεῖν αὐτήν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

A Βασ. 25,39

Ο Δαυίδ ο οποίος ἐπληροφορήθη τον θάνατον του Ναβαλ, εἶπεν “εὐλογημένος ας εἶναι ο Κύριος, ο οποίος ἔκαμε δικαίαν κρίσιν δια τον ονειδισμόν, τον ὁποῖον υπέστην ἐκ μέρους του Ναβαλ, ἐτιμώρησεν αὐτόν δια τούτο, ἐμέ δε τον δούλον του με ἐπροφύλαξε, ὥστε να μη μολύνω τα χέρι μου με ἀδικίας. Επέρριψε δε την κακίαν Ναβαλ εἰς την κεφαλὴν του”. Ο Δαυίδ ἔστειλε τότε ἀγγελιαφόρους να εἰπουν εἰς την Ἀβιγαίαν, ἐάν θέλῃ, να λάβῃ αὐτήν ὡς σύζυγόν του.

A Βασ. 25,40

καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυίδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες· Δαυίδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σε λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

A Βασ. 25,40

Οι δούλοι του Δαυίδ ἦλθαν πρὸς την Ἀβιγαίαν στο Κάρμηλον καὶ εἶπαν εἰς αὐτήν τα ἐξῆς· “ὁ Δαυίδ μας ἔστειλε πρὸς σέ, δια να σου ἀναγγεῖλωμεν ὅτι ἐπιθυμεῖ να σε λάβῃ ὡς σύζυγόν του”.

A Βασ. 25,41

καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νύφαι πόδας τῶν παίδων σου.

A Βασ. 25,41

Εκείνη ἀμέσως ηγέρθη, μετέβη πρὸς τον Δαυίδ, ἔπεσε με το πρόσωπον ἐπὶ του ἐδάφους καὶ προσεκύνησεν αὐτόν καὶ του εἶπεν· “ἰδοὺ, ἡ δούλη σου, γίνομαι δούλη σου, δια να νίπτω τα πόδια των δούλων σου”.

A Βασ. 25,42

καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυίδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

A Βασ. 25,42

Ἡ Ἀβιγαία ἠτοιμάσθη, ἀνέβηκε εἰς την ὄνον της καὶ πέντε κοράσια την ἠκολούθησαν. Ἠκολούθησεν αὐτὴ τους δούλους του Δαυίδ, ἦλθε πρὸς αὐτόν καὶ ἐγένε σύζυγος του.

A Βασ. 25,43

καὶ τὴν Ἀχινόμ ἔλαβε Δαυίδ ἐξ Ἰεζραὲλ, καὶ ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες.

A Βασ. 25,43

Ο Δαυίδ ἔλαβε καὶ δευτέραν ἀκόμη γυναῖκα την Ἀχινόμ, ἡ

οποία κατήγετο από την πόλιν Ιεζραέλ, και αι δύο αυταί ήσαν σύζυγοι του Δαυίδ.

A Βασ. 25,44 καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτὶ υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμά.

A Βασ. 25,44 Ο Σαοὺλ, προφανῶς δια να εκδικηθῇ τον Δαυίδ, ἔδωσε την Μελχὸλ, την θυγατέρα του, την γυναῖκα του Δαυίδ, ως σύζυγον στον Φαλτὶ υἱὸν του Αμὶς, ο οποίος κατήγετο από την Ρομμά.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 26

A Βασ. 26,1 Καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδους πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες· ἰδοὺ Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελά τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαιμοῦν.

A Βασ. 26,1 Οι Ζιφαῖοι ἦλθον από την ξηράν και τραχεῖαν χώραν των εις Γαβαά, όπου ἦτο ο Σαοὺλ, και του εἶπαν· “ἰδού, ο Δαυίδ κρύπτεται εις την χώραν μας, στον λόφον Εχελά, ο οποίος ευρίσκεται ἀπέναντι του Ιεσσαιμοῦν”.

A Βασ. 26,2 καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζιφ.

A Βασ. 26,2 Ηγέρθη ο Σαοὺλ και κατέβη εις την ἔρημον Ζιφ ἔχων μαζὴ του τρεις χιλιάδας ἀνδρας εκλεκτοὺς ἀπὸ ὅλους τους Ισραηλίτας, δια να αναζητήση τον Δαυίδ εις την ἔρημον Ζιφ.

A Βασ. 26,3 καὶ παρενέβαλε Σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελά τῷ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰεσσαιμοῦν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι ἦκει Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον,

A Βασ. 26,3 Ο Σαοὺλ ἦλθε και εστρατοπέδευσεν στον λόφον Εχελά, ο

οποῖος εὐρίσκετο ἀπέναντι τοῦ Ἰεσσαμούν·

εστρατοπέδευσεν εἰς τὴν οδόν. Ὁ Δαυὶδ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἔρημον. Ἐμαθε δε ὅτι ὁ Σαοὺλ ἦλθε πίσω ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.

A Βασ. 26,4 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκόπους καὶ ἔγνω ὅτι ἦκει Σαοὺλ ἑτοιμος ἐκ Κεῖλά.

A Βασ. 26,4 Ἀπέστειλε κατασκόπους καὶ εβεβαιώθη ὅτι πράγματι ὁ Σαοὺλ εἶχεν ἐλθεῖ ἀπὸ τὴν Κεῖλά ἑτοιμος με στρατόν, δια νὰ τὸν συλλάβῃ.

A Βασ. 26,5 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον, οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαοὺλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκῶς κύκλῳ αὐτοῦ.

A Βασ. 26,5 Ὁ Δαυὶδ ηγέρθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ εἰσδύσῃ κρυφίως στὸν τόπον, ὅπου ἐκοιμάτο ὁ Σαοὺλ. Ἐκεῖ δε ἐκοιμάτο καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ, ὁ Ἀβεννήρ, ὁ υἱὸς τοῦ Νηρ. Ὁ Σαοὺλ ἐκοιμάτο εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ, οἱ δε στρατιῶται ἐκοιμώντο κύκλῳ ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ.

A Βασ. 26,6 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Ἀβεσσά υἱὸν Σαρουΐας ἀδελφὸν Ἰωάβ λέγων· τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ εἶπεν Ἀβεσσά· ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ.

A Βασ. 26,6 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν Χετταίων, καὶ πρὸς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ τοῦ Ἀβεσσά, υἱὸν τῆς ἀδελφῆς τοῦ τῆς Σαρουΐας καὶ ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάβ, καὶ εἶπε· “ποιὸς θάρθῃ μαζί μου, δια νὰ εἰσχωρήσωμεν κρυφίως στὸ στρατόπεδον τοῦ Σαοὺλ;” Ὁ Ἀβεσσά ἀπήντησεν· “ἐγὼ θὰ ἐλθω μαζί σου”.

A Βασ. 26,7 καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσά εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὑπνῷ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῇς

αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννήρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδε κύκλῳ αὐτοῦ.

A Βασ. 26,7 Ο Δαυὶδ πράγματι εἰσεχώρησε μαζὴ μετὰ τὸν Ἀβессά ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Σαούλ κατὰ τὴν νύκτα. Καὶ ἰδοὺ ὁ Σαούλ ἐκοιμάτο βαθέως εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ, τὸ δε βασιλικὸν δόρυ τοῦ ἦτο μπηγμένον στὸ χῶμα, κοντὰ στὸ κεφάλι τοῦ. Ὁ Ἀβεννήρ καὶ ὁ στρατὸς τοῦ ἐκοιμώντο γύρω ἀπὸ αὐτόν.

A Βασ. 26,8 καὶ εἶπεν Ἀβессά πρὸς Δαυὶδ· ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτόν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ.

A Βασ. 26,8 Ὁ Ἀβессά εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυὶδ· “ὁ Θεὸς σήμερον σου ἔχει παραδώσει εἰς τὰ χέρια σου τὸν ἐχθρόν σου. Καὶ τώρα ἀφησέ με νὰ κτυπήσω αὐτόν με τὸ δόρυ μου μίαν μόνον φοράν καὶ τὸ δόρυ μου θὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν, χωρὶς νὰ παραστή ἀνάγκη νὰ κτυπήσω δευτέρη φορά”.

A Βασ. 26,9 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβессά· μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν, ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται;

A Βασ. 26,9 Ὁ Δαυὶδ ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἀβессά· “μὴ φονεύσῃς καὶ μὴ ἐξευτελίσῃς αὐτόν, διότι ποιὸς θὰ τολμήσῃ νὰ ἀπλώσῃ τὸ χεῖρ τοῦ ἐναντίον βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἔχρισεν ὁ Θεὸς καὶ θὰ θεωρηθῇ ἀθῶος καὶ ἀνένοχος;”

A Βασ. 26,10 καὶ εἶπε Δαυὶδ· ζῇ Κύριος, ἐὰν μὴ Κύριος παῖσῃ αὐτόν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ·

A Βασ. 26,10 Ὁ Δαυὶδ προσέθεσεν· “ὀρκίζομαι στὸν Κύριον ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κάτι τέτοιο. Ὁ Κύριος μόνον δύναται νὰ κτυπήσῃ τὸν Σαούλ ἢ νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐν τῇ ζωῇ ἕως τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ἀποθάνῃ εἰρηνικῶς ἢ ὅταν μεταβῇ εἰς πόλεμον καὶ φονευθῇ ἀπὸ τοὺς

εχθρούς του.

A Βασ. 26,11 μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν λαβὲ δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτοὺς.

A Βασ. 26,11 Ο Κυριος να μη δώση ποτέ και απλώσω το χέρι μου εναντίον βασιλέως, τον οποίον Αυτός έχρισε. Και τώρα πάρε το δόρυ, που ευρίσκεται κοντά εις την κεφαλὴν του, και το δοχεῖον του ὕδατος και ας φύγωμεν απ' ἐδῶ, δια να επανέλθωμεν στο στρατόπεδον μας”.

A Βασ. 26,12 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτοὺς· καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς.

A Βασ. 26,12 Ο Δαυίδ επήρε το δόρυ και το φακοειδές δοχεῖον του ὕδατος που ευρίσκοντο κοντά εις την κεφαλὴν του Σαούλ, και ἐφυγαν δια το στρατόπεδόν των. Κανείς δεν τους εἶδε, κανείς δεν τους αντελήφθη, κανείς δεν εσηκώθη, ὅλοι κοιμῶντο βαθειά, διότι ο Κυριος τους εθάμπωσε.

A Βασ. 26,13 καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀνὰ μέσον αὐτῶν.

A Βασ. 26,13 Κατόπιν ο Δαυίδ επέρασε εις την ἀπέναντι πλευράν του ὄρους, ανέβη και εστάθη ὀρθιος ἀπὸ μακρυὰ εις την κορυφὴν. Η δε ἀπόστασις μεταξύ του στρατοπέδου του Σαούλ και αὐτοῦ ἦτο μεγάλη.

A Βασ. 26,14 καὶ προσεκαλέσατο Δαυὶδ τὸν λαὸν καὶ τῷ Ἀβεννήρ ἐλάλησε λέγων· οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννήρ καὶ εἶπε· τίς εἶ σὺ ὁ καλῶν με;

A Βασ. 26,14 Ο Δαυίδ εφώνησε τον λαόν και ωμίλησε προς τον Αβεννήρ λέγων· “Αβεννήρ, δεν θα μου απαντήσης;” Ο Αβεννήρ

- A Βασ. 26,15 απήντησε και είπε· “ποιός είσαι συ,ο οποίος με φωνάζεις;” καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννήρ· οὐκ ἀνὴρ σύ; καὶ τίς ὡς σύ ἐν Ἰσραὴλ; καὶ διατί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ διαθφεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα.
- A Βασ. 26,15 Ο Δαυίδ εἰπέ πρὸς τον Αβεννήρ· “δεν είσαι συ πράγματι γενναίος ανήρ; Ποιός άλλος είναι τόσον ανδρείος μεταξὺ των Ισραηλιτών, ὅσον συ; Διατί λοιπόν δεν φρουρεῖς και δεν προφυλάσσοτον κύριόν σου και βασιλέα; Αυτό σου το λέγω, διότι κάποιος Ισραηλίτης εἰσήλθεν στο στρατόπεδόν σου, δια να φονεύση τον βασιλέα.
- A Βασ. 26,16 καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ πεποίηκας· ζῇ Κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν Κυρίου. καὶ νῦν ἰδὲ δὴ· τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος ποῦ ἐστὶ τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ;
- A Βασ. 26,16 Η αμέλεια, την οποίαν ἔδειξες, δεν είναι καθόλου καλή. Ορκίζομαι στον Θεόν ὅτι συ και ὅσοι άλλοι φυλάσσουν τον βασιλέα και κύριόν σου τον χριστὸν Κυρίου εἰσθε ἄξιοι θανάτου. Και τώρα ιδού η ἀπόδειξις ὅτι δεν φρουρεῖτε τον βασιλέα σας. Το βασιλικόν δόρυ και το δοχεῖον του ὕδατος, τα οποία ἦσαν κοντά εις την κεφαλὴν του βασιλέως, που ευρίσκονται τώρα;”
- A Βασ. 26,17 καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ καὶ εἶπεν· ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ εἶπε Δαυίδ· δοῦλός σου, κύριε βασιλεῦ.
- A Βασ. 26,17 Ο Σαοὺλ ἀνεγνώρισε την φωνὴν του Δαυίδ και εἶπε· “παιδί μου Δαυίδ, η φωνή σου είναι αυτή;” Ο Δαυίδ απήντησεν· “ναι, ἐγὼ εἶμαι, ο δούλος σου, κύριε βασιλεῦ”.
- A Βασ. 26,18 καὶ εἶπεν· ἵνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριος ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα καὶ τί εὗρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα;

- A Βασ. 26,18 Και προσέθεσε· “διατί ἐμέ τον δούλον σου καταδιώκεις πάντοτε; Εἰς τι ἔχω πταίσει ἀπέναντί σου και ποῖον εἶναι το ἀδίκημά μου;
- A Βασ. 26,19 καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ· εἰ ὁ Θεὸς ἐπισείει σε ἐπ’ ἐμέ, ὁσφρανθεῖθι θυσίας σου· καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐστηρίχθαι ἐν κληρονομίᾳ Κυρίου λέγοντες· πορεύου, δούλευε θεοῖς ἑτέροις.
- A Βασ. 26,19 Και τώρα ο κύριός μου και ο βασιλεὺς μου ας καταδεχθῇ να ἀκούσῃ τα λόγια ἐμοῦ του δούλου του· Εἴαν μὲν ὁ Θεὸς σε ἀποστέλλῃ ἐναντίον μου, δια να με φονεύσῃς, ας προσφερθῇ ἡ ζωὴ μου ὡς εὐάρεστος θυσία στον Θεόν. Εἴαν ὁμως πονηροὶ ἄνθρωποι σε ἐξερεθίζουν ἐναντίον μου, ας εἶναι κατηραμένοι ἐνώπιον του Κυρίου, διότι σήμερον με ἔχουν ἐκδιώξει και δεν με ἀφήνουν να ζήσω εἰς τὴν κληρονομίαν του Θεοῦ, τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, και μου λέγουν· Φυγε, πήγαινε να λατρεύσῃς ἄλλους θεοὺς.
- A Βασ. 26,20 καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξεναντίας προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχὴν μου, καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι.
- A Βασ. 26,20 Και τώρα εἴθε να μὴ χυθῇ το αἷμά μου εἰς ξένην γῆν, μακρὰν ἀπὸ το πρόσωπον του Κυρίου μου, διότι ὁ βασιλεὺς των Ἰσραηλιτῶν ἔχει ἐξέλθει και με ἀναζητεῖ, δια να με θανατώσῃ. Με καταδιώκει ὅπως καταδιώκουν τον νυκτοκόρακα εἰς τα βουνά”.
- A Βασ. 26,21 καὶ εἶπε Σαούλ· ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ’ ὧν ἔντιμος ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐν τῇ σήμερον· μεματαίωμαι καὶ ἡγνόηκα πολλὰ σφόδρα.
- A Βασ. 26,21 Ἀπῆντησεν ὁ Σαούλ και εἶπεν· “ἐσφαλὰ ἀπέναντί σου.

Γυρισε πίσω, παιδί μου Δαβίδ και δεν θα σε κακοποιήσω, διότι εσεβάσθης σήμερα την ζωήν μου. Εγώ εφέρθην κατά τρόπον ανόητον απέναντί σου και έχω παραπλανηθή και εξαπατηθή πάρα πολύ”.

A Βασ. 26,22 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως· διελθέτω εἷς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό.

A Βασ. 26,22 Ἀπήντησεν ὁ Δαυὶδ καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ, τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως εὐρίσκεται ἐδῶ. Ἀς ἐλθῇ ἓνας ἀπὸ τοὺς νεαροὺς δούλους καὶ ας το πάρῃ.

A Βασ. 26,23 καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ, ὥς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου·

A Βασ. 26,23 Ὁ δε Θεός θα ανταποδώσῃ στον καθένα αναλόγως τῶν ἔργων του καὶ τῆς πίστεως που ἔδειξεν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ Κύριος σε παρέδωκε σήμερον εἰς τὰ χέρια μου καὶ δεν ἠθέλησα νὰ ἀπλώσω τὸ χέρι μου ἐναντίον τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεός ἔχρισε.

A Βασ. 26,24 καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον Κυρίου καὶ σκεπάσαι με καὶ ἐξελεῖται με ἐκ πάσης θλίψεως.

A Βασ. 26,24 Ἰδοὺ, ὅπως ἐγὼ σήμερον στὸν τόπον τούτον, εθεώρησα ἀξίαν πολλοῦ σεβασμοῦ τὴν ζωήν σου, εἴθε καὶ ὁ Κύριος κατὰ παρόμοιον τρόπον νὰ θεωρήσῃ ἀξίαν τὴν ζωήν μου καὶ νὰ με σκεπάσῃ, νὰ με προφυλάξῃ καὶ νὰ με ἀπαλλάξῃ ἀπὸ κάθε κίνδυνον καὶ περιπέτειαν”.

A Βασ. 26,25 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ· εὐλογημένος σύ, τέκνον, καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυνήσῃ. καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

A Βασ. 26,25 Ο Σαούλ είπεν στον Δαβίδ· “τέκνον μου, συ είσαι ευλογημένος. Θα πραγματοποιήσης μεγάλα έργα και με δύναμιν πολλήν θα επικρατήσης”. Ο Δαβίδ συνέχισε τον δρόμον του και ο Σαούλ επέστρεψεν στον τόπον του.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 27

A Βασ. 27,1 Καὶ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων· νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαοῦλ, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθόν, ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνῆ Σαοῦλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

A Βασ. 27,1 Ο Δαβίδ εσκέφθη και είπε καθ' εαυτόν· “θα ἔλθῃ, φαίνεται, κάποια ημέρα, κατὰ την οποίαν θα πέσω εἰς τα χέρια του Σαούλ, πράγμα το οποίον δεν εἶναι καθόλου καλόν οι εμέ. Καλύτερα να φύγω και να σωθῶ εἰς την γην των αλλοφύλων και ἔτσι ο Σαούλ θα σταματήσῃ να με αναζητῇ μέσα εἰς τα ὅρια της χώρας των Ἰσραηλιτῶν και θα γλυτώσω ἀπὸ τα χέρια του”.

A Βασ. 27,2 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Ἀμμάχ βασιλέα Γέθ.

A Βασ. 27,2 Εξεκίνησεν ο Δαβίδ και οι εξακόσιοι ἄνδρες μαζί του και επορεύθησαν προς τον Αγχούς, τον υἱὸν του Αμμάχ, βασιλέα της Γέθ.

A Βασ. 27,3 καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχοῦς, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαχ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.

A Βασ. 27,3 Ο Δαβίδ μαζί με τους εξακοσίους ἄνδρας του εγκατεστάθη εκεί, εἰς την περιοχήν του Αγχούς, ο καθένας με την οικογένειάν του. Και ο Δαβίδ εἶχε μαζί του και τας δύο

συζύγους του, την Αχινάαμ την Ιεσραηλίτιδα, και την Αβιγαίαν την σύζυγον του Ναβαλ του Καρμηλίου.

A Βασ. 27,4 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαούλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γέθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.

A Βασ. 27,4 Ἀνηγγέλθη δε στον Σαούλ ὅτι ἔχει φύγει πλέον ο Δαυίδ ἀπὸ την χώραν του Ισραήλ εἰς την χώραν της Γεθ καὶ ἔτσι ο Σαούλ ἐπαυσε πλέον να τον ἀναζητῇ καὶ να τον καταδιώκη.

A Βασ. 27,5 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς· εἰ δὴ εὔρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἀγρὸν καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἵνατί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένη μετὰ σοῦ;

A Βασ. 27,5 Εἶπε δε ο Δαυίδ πρὸς τον Ἀγχοῦς· “ἐάν εγὼ ο δούλος σου εὐρήκα χάριν ἐνώπιόν σου, ας μου δώσης ὡς τοπον εγκαταστάσεώς μου μίαν ἀπὸ τας ἀγροτικὰς πόλεις, δια να καθήσω ἐκεῖ. Διατί να κάθημαι εγὼ ο δούλος σου εἰς την πόλιν αὐτήν, ὅπου συ ὡς βασιλεὺς ἔχεις την ἐδραν σου;”

A Βασ. 27,6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ· διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελάκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

A Βασ. 27,6 Πράγματι ο Ἀγχοῦς παρεχώρησεν εἰς αὐτόν κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην την πόλιν Σεκελάκ. Δια τοῦτο δε ἡ πόλις Σεκελάκ ἀνήκει μέχρι της ἡμέρας που γράφονται αὐτά, στον βασιλέα της Ἰουδαίας.

A Βασ. 27,7 καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων τέσσαρας μῆνας.

A Βασ. 27,7 Ἐμεινεν ο Δαυίδ εἰς την ἀγροτικὴν ἐκείνην περιοχὴν των Φιλισταίων ἐπὶ τέσσαρες μῆνας.

A Βασ. 27,8 καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψοῦρ τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου.

- A Βασ. 27,8 Από εκεί εξήρχετο ο Δαβίδ και οι άνδρες του και έκαναν επιδρομές εναντίον της φυλής Γεσιρί και των Αμαληκιτών. Η δε περιοχή, την οποίαν κατοικούσαν οι ανήκοντες εις τας φυλάς αυτάς, εξετείνετο από τα οχυρά της Γελαμφούρ μέχρι της χώρας Αιγύπτου.
- A Βασ. 27,9 καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς.
- A Βασ. 27,9 Ο Δαβίδ έκανε επιδρομές εις την χώραν αυτήν, εκτυπούσε τους κατοίκους, εθανάτωνεν άνδρας και γυναίκας και έπαιρνε τα πρόβατα, τα βόδια, τους όνους, τας καμήλους, τα ενδύματα και επέστρεφαν πάλιν προς τον Αγκούς.
- A Βασ. 27,10 καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ· ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς· κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον Ἰεσμεγὰ καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζὶ.
- A Βασ. 27,10 Ο Αγκούς ηρώτα τον Δαβίδ· “εναντίον τίνος σήμερον έχεις επιτεθή;” Και ο Δαβίδ έλεγε προς τον Αγκούς· “στο νότια μέρη της Ιουδαίας, προς νότον Ιεσμεγά και προς νότον των Κενεζαίων”.
- A Βασ. 27,11 καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησα τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γέθ λέγων· μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γέθ καθ’ ἡμῶν λέγοντες· τάδε Δαυὶδ ποιεῖ, καὶ τόδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὥς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 27,11 Δεν άφηνεν εν τη ζωή ούτε άνδρα ούτε γυναίκα, δια να μη έλθουν ζώντες εις Γέθ, μήπως τυχόν, όπως έλεγε· “και καταθέσουν καταμαρτυρίαν εναντίον ημών λέγοντες· Ιδού, αυτά και αυτά πράττει ο Δαβίδ. Ιδού ο τρόπος της ενεργείας του Δαβίδ καθ' όλον το διάστημα, που παρέμενεν εις την περιοχήν των Φιλισταίων”.

A Βασ. 27,12 καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα λέγων·
ἥσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ καὶ
ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.

A Βασ. 27,12 Ἐτσι δε ο Δαυίδ απέκτησε πολὺ μεγάλην ἐμπιστοσύνην ἐκ
μέρους του Ἀγχοῦς, διότι αὐτὸς ἐσκέπτετο καὶ ἔλεγε· “ο
Δαυίδ πολεμῶν ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν ἔχει μισηθῇ ἀπὸ
τους Ἰσραηλίτας. Δια τοῦτο δε καὶ θα εἶναι εἰς ἐμέ
παντοτεῖνός ὑπηρέτης καὶ δούλος”.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 28

A Βασ. 28,1 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται
ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελεῖν
πολεμεῖν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυίδ·
γινώσκων γνώση ὅτι μετ’ ἐμοῦ ἐξελεύσῃ εἰς πόλεμον
σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου.

A Βασ. 28,1 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας συνηθροίσθησαν τὰ ἐπὶ μέρους
στρατεύματα των Φιλισταίων εἰς μίαν στρατίαν, δια νὰ
πολεμήσουν ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Ἀγχοῦς εἶπε τότε
πρὸς τον Δαυίδ· “γνωρίζεις βέβαια καλὰ, ὅτι θα ἐξέλθῃς εἰς
πόλεμον συ καὶ οἱ ἄνδρες σου μαζὶ με ἐμέ”.

A Βασ. 28,2 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἀγχοῦς· οὕτω νῦν γνώση ἃ ποιήσῃ
ὁ δοῦλός σου· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυίδ· οὕτως
ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς ἡμέρας.

A Βασ. 28,2 Ὁ Δαυίδ ἀπήντησε πρὸς τον Ἀγχοῦς· “ἔτσι τώρα θα μάθῃς
καλύτερα ἐκεῖνα τὰ κατορθώματα, τὰ ὁποῖα θα
πραγματοποιήσῃ ὁ δούλος σου”. Ὁ Ἀγχοῦς ἀπήντησε πρὸς
τον Δαυίδ· “καὶ ἐγὼ σε ἐγκαθιστῶ ἀρχηγὸν τῆς προσωπικῆς
μου σωματοφυλακῆς”.

A Βασ. 28,3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ
καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαὶμ ἐν πόλει αὐτοῦ. καὶ

Σαούλ περιεΐλε τούς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.

A Βασ. 28,3 Ο Σαμουήλ ἀπέθανεν, ὅπως προηγουμένως ἐλέχθη, ὅλοι δε οἱ Ἰσραηλίται ἐθρήνησαν αὐτὸν μετὰ κοπετῶν καὶ δακρῶν καὶ τον ἔθαψαν εἰς τὴν πόλιν Ἀρμαθαίμ. Πρὶν ἡ ἀποθάνῃ ὁ Σαμουήλ, ὁ Σαούλ εἶχε καταδιώξει τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦσαν, δῆθεν, νεκροὺς ἀπὸ τὸν ἄδην.

A Βασ. 28,4 καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωμάν, καὶ συναθροίζει Σαούλ πάντα ἄνδρα Ἰσραήλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουέ.

A Βασ. 28,4 Οἱ Φιλισταῖοι λοιπὸν συνηθροίσθησαν, ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν πόλιν Σωμάν. Ὁ δε Σαούλ συνεκέντρωσεν ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας πολεμιστάς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἀπέναντι στο ὄρος Γελβουέ.

A Βασ. 28,5 καὶ εἶδε Σαούλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδιά αὐτοῦ σφόδρα.

A Βασ. 28,5 Ὁ Σαούλ εἶδε τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων καὶ κατελήφθη ἀπὸ φόβον. Εδελίασεν ἡ καρδιά του πάρα πολὺ.

A Βασ. 28,6 καὶ ἐπηρώτησε Σαούλ διὰ Κυρίου, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

A Βασ. 28,6 Ἡθέλησε νὰ μάθῃ διὰ τὴν ἐκβασιν τοῦ πολέμου καὶ ἠρώτησε τὸν Κύριον. Ὁ Κύριος ὅμως δὲν ἀπήντησεν εἰς αὐτόν, οὔτε με τὰ ἐνύπνια, οὔτε με τὴν “δήλωσιν” καὶ τὴν “ἀλήθειαν”, οὔτε με κανέναν ἀπὸ τοὺς προφῆτας.

A Βασ. 28,7 καὶ εἶπε Σαούλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτήν καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Ἀενδώρ.

A Βασ. 28,7 Εἶπε τότε ὁ Σαούλ τοὺς δούλους του· “ἀναζητήσατε καὶ

φροντίσατε να μου βρήτε γυναίκα μάντισσαν, δια να μεταβώ προς αυτήν και να την συμβουλευθώ”. Είπαν οι δούλοι του προς αυτόν· “ιδού, υπάρχει μία μάντισσα εις Αενδώρ”.

A Βασ. 28,8 καὶ συνεκαλύψατο Σαούλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ· μάντευσαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν εἴπω σοι.

A Βασ. 28,8 Μετημφιέσθη ο Σαούλ, έβγαλε τα βασιλικά ενδύματα και εφόρεσεν άλλα και με δύο άνδρας μαζί του ήλθον προς την γυναίκα την μάντισσαν κατά το διάστημα της νυκτός και ο Σαουλ της είπε· “φανέρωσε σε παρακαλώ, εις ημάς το μέλλον φέρουσα από τον άδην πνεύμα, το οποίον εγώ θα σου είπω και το οποίον θα ομιλήση δια της κοιλίας σου”.

A Βασ. 28,9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνή· ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε Σαούλ, ὡς ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἵνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν;

A Βασ. 28,9 Απήντησε προς αυτόν η μάντισσα· “συ γνωρίζεις πολύ καλά όσα έκαμε εναντίον των μάντεων ο Σαούλ, πως δηλαδή εξωλόθρευσε τους μάντεις και εκείνους οι οποίοι γνωρίζουν να καλούν πνεύματα από την γην. Διατί λοιπόν συ εκθέτεις εις παγίδα κινδύνου την ζωήν μου, ώστε να με θανατώση ο Σαούλ;”

A Βασ. 28,10 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαούλ λέγων· ζῇ Κύριος, εἰ ἀπαντήσεταιί σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

A Βασ. 28,10 Ο Σαουλ ωρκίσθη εις την γυναίκα και είπε· “ορκίζομαι στον ζώντα Κυριον ότι κανένα απολύτως κακόν δεν θα επέλθη εις σε από αυτήν την πράξιν σου.

A Βασ. 28,11 καὶ εἶπεν ἡ γυνή· τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε· τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι.

- A Βασ. 28,11 Η γυνή ηρώτησε· “ποιόν θέλεις από τους νεκρούς να καλέσω;” Και ο Σαουλ είπε· “κάλεσέ μου τον Σαμουήλ”.
- A Βασ. 28,12 καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουήλ καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαούλ· ἵνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαούλ.
- A Βασ. 28,12 Η γυνή είδε τον Σαμουήλ να ανεβαίνει και έκραξε με φωνήν μεγάλην και είπεν η γυναίκα προς τον Σαούλ· “διατί με εξηπάτησες; Συ είσαι ο Σαούλ” !
- A Βασ. 28,13 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· μὴ φοβοῦ, εἰπὸν τίνα ἑώρακας. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ· θεοὺς ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.
- A Βασ. 28,13 Ο βασιλεύς της απήντησε· “μη φοβήσαι. Πές μου ποιόν είδες”. Είπεν εις αυτόν η γυναίκα· “εγώ είδα θεοὺς να αναβαίνουν από την γην”.
- A Βασ. 28,14 καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἔγνωσ; καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος. καὶ ἔγνω Σαούλ, ὅτι οὗτος Σαμουήλ, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
- A Βασ. 28,14 Ο βασιλεύς την ηρώτησε· “τι ακριβώς είδες;” Εκείνη απήντησεν· “είδα ένα ὄρθιον άνδρα να ανεβαίνει από τον άδην και αυτός ήτο ενδεδυμένος διπλοῖδα”. Αμέσως ο Σαουλ αντελήφθη ότι αυτός ήτο ο Σαμουήλ. Εσκυψε μέχρις εδάφους το πρόσωπόν του και προσκύνησε τον Σαμουήλ.
- A Βασ. 28,15 καὶ εἶπε Σαμουήλ· ἵνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε Σαούλ· θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ’ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω.
- A Βασ. 28,15 Ο Σαμουήλ είπε προς τον Σαούλ· “διατί με ηνώχλησες και με εκάλεσες να αναβώ εδώ;” Απήντησεν ο Σαούλ· “ευρίσκομαι

υπό το κράτος μεγάλης θλίψεως. Οι αλλόφυλοι πολεμούν εναντίον μου, ο Θεός έχει απομακρυνθή από εμέ, δεν με ακούει πλέον, αν και τον παρακαλώ προς τούτο. Δεν μου απαντά ούτε δια των προφητών ούτε με τα ενύπνια. Και τώρα σε έχω καλέσει, δια να μου καταστήσης γνωστόν και να με συμβουλευής τι πρέπει να κάμω”.

A Βασ. 28,16 καὶ εἶπε Σαμουήλ· ἵνατί ἐπερωτᾷς με; καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου·

A Βασ. 28,16 Ο Σαμουήλ του απήντησε· “διατί με ερωτάς; Εγώ δεν ημπορώ πλέον εις τίποτε να σε βοηθήσω, διότι ο Κυριος έχει απομακρυνθή από σε και συμπαρίσταται προστάτης και βοηθός του πλησίον σου, δηλαδή του Δαβίδ.

A Βασ. 28,17 καὶ πεποίηκε Κύριός σοι καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ μου, καὶ διαρρήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαβίδ.

A Βασ. 28,17 Ο Κυριος ἐκαμεν εναντίον σου ο,τι εἶχε προφητεύσει δι' εμού. Θα διαρρήξη ο Κυριος και θα αφαιρέση από σε την βασιλείαν σου και θα την δώση στον πλησίον σου, στον Δαβίδ.

A Βασ. 28,18 διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλήκ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

A Βασ. 28,18 Τούτο δέ, διότι δεν υπήκουσες εις την φωνήν του Κυρίου, ὥστε να πολεμήσης τους Αμαληκίτας και να εκτελέσης εναντίον αυτών ὅσα η δικαία ὀργή του επέβαλλε. Δι' αυτόν τον λόγον θα επιφέρῃ ο Κυριος κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν τιμωρίαν εναντίον σου.

A Βασ. 28,19 καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων.

A Βασ. 28,19 Ο Κυριος θα παραδώσῃ μαζί με σε και ὅλους τους

Ισραηλίτας εις τα χέρια των αλλοφύλων. Αύριον συ και τα παιδιά σου θα φονευθούν από τους Φιλισταίους και ολόκληρος η παρεμβολή των Ισραηλιτών θα δοθή από τον Κυριον εις τα χέρια των Φιλισταιών”.

A Βασ. 28,20 καὶ ἔσπευσε Σαούλ καὶ ἔπεσεν ἐστηκὼς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουήλ· καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχὺς ἔτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

A Βασ. 28,20 Ανεστατώθη πολὺ ὁ Σαούλ ἀπὸ τὸν λόγον ἐκείνον, ἔπεσε καθ’ ὅλον τὸ μήκος τοῦ σώματός του εἰς τὴν γην καὶ κατέκειτο εἰς αὐτήν, διότι ἐφοβήθη πάρα πολὺ ἀπὸ τα λόγια τοῦ Σαμουήλ. Δεν ἔμεινε πλέον καμμία δύναμις μέσα του. Δεν ἔφαγε τίποτε ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα”.

A Βασ. 28,21 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαούλ καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου καὶ ἐθέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησάς μοι·

A Βασ. 28,21 Ἡ μάντισσα γυνὴ ἐπλησίασε πρὸς τὸν Σαούλ, τὸν εἶδε τόσον πολὺ θλιμμένον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ λοιπὸν ἤκουσεν ἡ δούλη σου τὴν παράκλησίν σου καὶ ἐξέθεσα τὴν ζωὴν μου εἰς κίνδυνον, διότι υπήκουσα εἰς τα λόγια, τα ὁποῖα μου εἶπες.

A Βασ. 28,22 καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε, καὶ ἔσται σοι ἰσχὺς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ.

A Βασ. 28,22 Ἀκουσε λοιπὸν τώρα καὶ τὴν παράκλησιν τῆς δούλης σου· Θα παραθέσω ἐνώπιόν σου ἓνα κομμάτι ψωμί να φάγῃς καὶ ἔτσι θα ἐπανέλθῃ εἰς σε ἡ δύναμις, διότι θα βαδίσῃς δρόμον πολλόν”.

A Βασ. 28,23 καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν· καὶ παρεβιάζοντο αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν

- καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον.
A Βασ. 28,23 Ο Σαοὺλ δεν ηθέλησε να φάγη. Επέμεναν ὁμως στοῦτο οι συνοδοὶ του δούλοι και η γυνή η μάντισσα. Ηκουσεν ἐπὶ τέλους την παράκλησίν των, εσηκώθη ἀπὸ το ἔδαφος και ἐκάθισεν εις ἓνα δίφρον.
- A Βασ. 28,24 καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτὴν καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε καὶ ἔπεψεν ἄζυμα
- A Βασ. 28,24 Η γυναῖκα αὐτὴ εἶχε μίαν καλοθρεμμένην δάμαλιν στο σπίτι της, ἔσπευσε και την ἔσφαξεν ἐπήρεν αλεύρι, το ἐζύμωσε και ἐψησε λαγάνες.
- A Βασ. 28,25 καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ καὶ ἐνώπιον τῶν παιδῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον. καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.
- A Βασ. 28,25 Προσέφερεν αὐτὰ στον Σαοὺλ και στους συνοδεύοντας αὐτὸν νεαροὺς υπηρέτας του, οι οποίοι και ἔφαγον. Επειτα δε εσηκώθησαν και ἀνεχώρησαν την ἰδίαν ἐκείνην νύκτα δια το στρατόπεδόν των.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 29

- A Βασ. 29,1 Καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφέκ, καὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλεν ἐν Ἀενδῶρ τὴν ἐν Ἰεζραέλ.
- A Βασ. 29,1 Οι Φιλισταῖοι συνεκέντρωσαν ὅλα τα στρατεύματά των εις Ἀφέκ, οι δε Ἰσραηλῖται εστρατοπέδευσαν εις Αενδῶρ, εις την κοιλάδα της Ιεζραέλ.
- A Βασ. 29,2 καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς.
- A Βασ. 29,2 Οι σατράπαι των Φιλισταίων ἐπροπορεύοντο ἐπὶ κεφαλῆς

στρατιωτικῶν τμημάτων εκατόν και χιλίων ανδρῶν, ο δε Δαυίδ και οι άνδρες του ακολουθούσαν τελευταίοι μαζί με τον Αγκούς.

A Βασ. 29,3

καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων· τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγκοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων· οὐχ οὗτος Δαυὶδ ὁ δοῦλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραὴλ; γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὗρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς με καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

A Βασ. 29,3

Οι σατράπαι των Φιλισταίων, όταν είδαν τον Δαυίδ, είπαν προς τον Αγκούς· “ποίοι είναι αυτοί, οι οποίοι προχωρούν μαζί μας;” Ο Αγκούς απήντησεν στους στρατηγούς τούτους των Φιλισταίων· “δεν τον γνωρίζετε; Αυτός είναι ο Δαυίδ, ο δούλος του βασιλέως των Ισραηλιτύν, του Σαούλ. Ευρίσκεται μαζί μας δεύτερον τούτο έτος. Τιποτε κατά το διάστημα αυτό άξιον μομφής δεν ευρήκα εις αυτόν από την ημέραν, που έπεσεν εις τα χέρια μου μέχρι της σημερινής ημέρας”.

A Βασ. 29,4

καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὔ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων;

A Βασ. 29,4

Οι στρατηγοί των αλλοφύλων επικράνθησαν εναντίον του Αγκούς και του είπαν· “πες στον άνδρα αυτόν να επιστρέψη στον τόπον του, εκεί όπου συ τον έχεις εγκαταστήσει και να μη έλθη μαζί μας στον πόλεμον, διότι υπάρχει φόβος να γίνη προδότης των στρατευμάτων μας. Και ποιός ημπορεί να γνωρίζη τον τρόπον, με τον οποίον ο Δαυίδ θα ήθελε να

- συνδιαλλαγή με τον κύριόν του; Πιθανόν να προτείνει εις
αυτὸν τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατεύματός μας.
- A Βασ. 29,5 οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ὃς ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες·
ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν
αὐτοῦ;
- A Βασ. 29,5 Αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ Δαυὶδ, πρὸς χάριν τοῦ οὐοίου ἐσυραν τὸν
χορόν αἱ γυναῖκες καὶ ἐψαλλαν· Εφόνευσεν ὁ Σαοὺλ
χιλιάδας καὶ ὁ Δαυὶδ εφόνευσε μυριάδας;
- A Βασ. 29,6 καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ζῆ
Κύριος, ὅτι εὐθὴς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ’ ἐμοῦ ἐν τῇ
παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὖρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ’ ἧς
ἡμέρας ἤκεις πρὸς με ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ ἐν
ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σὺ·
- A Βασ. 29,6 Ὁ Αἰγχοῦς ἐκάλεσε τὸν Δαυὶδ καὶ τοῦ εἶπεν· “ορκίζομαι στὸν
ζῶντα Θεόν, ὅτι σὺ υπῆρξες ἐντιμος καὶ εἰλικρινὴς ἐνώπιόν
μου καὶ γενικῶς ἡ συμπεριφορά σου στὸ στράτευμα ἦτο
τέτοια, ὥστε τίποτε τὸ ἀξιοκατάκριτον δὲν ἔχω νὰ σου
κατηγορήσω ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ποὺ ἔχεις ἐλθεῖ μαζὶ μου
μέχρι σήμερα. Εἰς τὰ μάτια ὁμῶς τῶν σατραπῶν δὲν εἶσαι
εὐάρεστος.
- A Βασ. 29,7 καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ
ποιήσης κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν
ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 29,7 Τῶρα λοιπὸν γύρισε πίσω, πῆγαινε εἰς ὁδὸν εἰρήνης, δια νὰ
μὴ τυχόν καὶ ἰδῆς τὴν κακίαν τῶν σατραπῶν νὰ ἐκσπᾶ
ἐναντίον σου”.
- A Βασ. 29,8 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς· τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὔρες
ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμήσας
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως;
- A Βασ. 29,8 Εἶπεν ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν Αἰγχοῦς· “τί κακὸν ἐκάμα εἰς σε καὶ

τι αδίκημα ευρήκες εις εμέ τον δούλον σου, από την ημέραν κατά την οποίαν παρουσιάσθην ενώπιόν σου μέχρι της ημέρας αυτής, ώστε να μη λάβω μέρος στον πόλεμον του κυρίου μου, του βασιλέως, εναντίον των εχθρών του;”

A Βασ. 29,9 καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ· οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ’ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν· οὐχ ἤξει μεθ’ ἡμῶν εἰς πόλεμον.

A Βασ. 29,9 Ο Αγκούς απήντησε προς τον Δαβίδ· “γνωρίζω πολύ καλά ὅτι συ εφάνης ἐντιμος και καλὸς ἐνώπιόν μου, ἀλλὰ οἱ σατράπαι των αλλοφύλων λέγουν και επιμένουν· Αυτὸς δεν θα ἔλθῃ μαζί μας στον πόλεμον.

A Βασ. 29,10 καὶ νῦν ὀρθρισον τὸ πρῶτ’ σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἦκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον, οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου· καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ φωτισάτω ὑμῖν, καὶ πορεύθητε.

A Βασ. 29,10 Και τώρα, λοιπόν, σηκωθῆτε λίαν πρωι, συ και οἱ ἄνδρες που σε ακολουθοῦν, οἱ δούλοι αυτοὶ του πρώην κυρίου σου του Σαούλ, και επανέλθετε στον τόπον, ὅπου ἐγὼ σας ἔχω εγκαταστήσει. Καμμίαν δε κακὴν σκεψιν μη βάλῃς στο μυαλό σου, ὅτι τάχα, ἐγὼ ἔχω κάτι ἐναντίον σου, διότι συ ἀπεδείχθῃς ἀγαθὸς και καλὸς ἐνώπιόν μου. Σηκωθῆτε, λοιπόν, συ και οἱ ἄνδρες σου πρωῒ και μόλις φωτίση ἀναχωρήσατε”.

A Βασ. 29,11 καὶ ὥρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 29,11 Ο Δαβίδ και οἱ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ηγέρθησαν λίαν πρωῒ, δια να ἀναχωρήσουν και να επιστρέψουν και φυλάξουν την χώραν των αλλοφύλων. Οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν και ἤρχισαν τον πόλεμόν των ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 30

- A Βασ. 30,1 Καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σεκελάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλήκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ τὴν Σεκελάκ καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελάκ καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν πυρί·
- A Βασ. 30,1 Ο Δαυὶδ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐπέστρεψε μαζὴ με τοὺς ἀνδρας του εἰς τὴν Σεκελάκ. Οἱ Αμαληκίται ἐν τῷ μεταξύ εἶχαν ἐπιτεθῇ νοτίως τῆς Παλαιστίνης ἐναντίον τῆς Σεκελάκ, τὴν κατέλαβαν καὶ τὴν παρέδωσαν στο πῦρ.
- A Βασ. 30,2 καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.
- A Βασ. 30,2 Κανένα ὁμως ἀπὸ τοὺς κατοίκους δεν ἐφόνευσαν, ἀλλὰ ὅλους ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς αὐτὴν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ἀνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς ἐπήραν αἰχμαλώτους καὶ ἐπανήλθον εἰς τὴν πατρίδα των.
- A Βασ. 30,3 καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρί, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτευμένοι.
- A Βασ. 30,3 Ἐφθασεν ὁ Δαυὶδ με τοὺς ἀνδρας του εἰς τὴν πόλιν Σεκελάκ καὶ ἰδοὺ, ἦτο ολόκληρος παραδεδομένη εἰς τὰς φλόγας, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ παιδιὰ των καὶ αἱ θυγατέρες των εἶχαν αἰχμαλωτισθῇ.
- A Βασ. 30,4 καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχύς ἔτι τοῦ κλαίειν.
- A Βασ. 30,4 Ο Δαυὶδ καὶ ὅλοι οἱ ἀνδρες, ποὺ ἦσαν μαζὴ του, ἐβγαλαν μεγάλην κραυγὴν καὶ ἔκλαυσαν τόσον πολὺ, ὥστε δεν τοὺς εἶχεν ἀπομείνει πλέον ἰσχύς νὰ κλαύσουν περισσότερον.

- A Βασ. 30,5 καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἠχμαλωτεύθησαν, Ἀχινόμ ἡ Ἰεζραηλῆτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.
- A Βασ. 30,5 Καὶ αἱ δύο γυναῖκες τοῦ Δαυὶδ εἶχον ἐπίσης αἰχμαλωτισθῆ, ἡ Αχινόμ ἡ Ἰσραηλῆτις καὶ ἡ Αβιγαία ἡ σύζυγος τοῦ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου.
- A Βασ. 30,6 καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἐκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ.
- A Βασ. 30,6 Ο Δαυὶδ ἐλυπήθη πάρα πολὺ δι' αὐτὰ καὶ διότι ὁ λαὸς τοῦ εἶχεν αποφασίσει νὰ τον λιθοβολήσῃ. Ἡ ψυχὴ ὅλων ἐπονόυσε βαθύτατα, διότι τὰ παιδιὰ καὶ αἱ θυγατέρες ἐνὸς ἐκάστου ἀπὸ αὐτοῦ, εἶχαν αἰχμαλωτισθῆ. Ο Δαυὶδ μέσα εἰς τὴν μεγάλην τοῦ αὐτὴν οδύνην ἐνισχύθη ἀπὸ τὸν Κυρίον καὶ Θεόν του.
- A Βασ. 30,7 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ· προσάγαγε τὸ ἐφούδ.
- A Βασ. 30,7 Εἶπε τότε ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀρχιερέα Ἀβιάθαρ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιμέλεχ· “φέρε ἐδῶ καὶ φόρεσε τὸ ἐφούδ”.
- A Βασ. 30,8 καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου λέγων· εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδούρ τούτου, εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ· καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτούς καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελεῖ.
- A Βασ. 30,8 Ἀφοῦ ὁ ἀρχιερεὺς ἐφόρεσε τὸ ἐφούδ, ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε τὸν Κυρίον μέσω τοῦ ἐφούδ καὶ εἶπε· “να ἐπιτεθῶ ἐναντίον αὐτῶν τῶν ληστῶν; Θα τοὺς καταβάλω;” Ὁ Κύριος ἀπήντησε πρὸς αὐτόν· “καταδίωξέ τοὺς διότι ἀσφαλῶς θα τοὺς καταβάλῃς καὶ θα ἀπελευθερώσῃς τοὺς αἰχμαλώτους”.
- A Βασ. 30,9 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσόρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.

- A Βασ. 30,9 Ο Δαυίδ εβάδισεν αὐτός και οι εξακόσιοι ἄνδρες του και ἐφθασαν μέχρι του χειμάρρου Βοσόρ. Εκεί οι βραδυπορήσαντες ἔμειναν πίσω.
- A Βασ. 30,10 καὶ κατεδίωξεν ἓν τετρακοσίοις ἰσχυροῖς ἀνδράσιν, ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες, οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσόρ.
- A Βασ. 30,10 Ο Δαυίδ με τους υπολοίπους τετρακοσίους ἄνδρας συνέχισε την πορείαν εἰς καταδίωξιν των Ἀμαληκίων, ἐνῶ οι ἄλλοι διακόσιοι ἄνδρες ἐκάθισαν πέραν ἀπὸ τον χειμάρρον Βοσόρ.
- A Βασ. 30,11 καὶ εὐρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ·
- A Βασ. 30,11 Καθὼς προχωροῦσαν οι τετρακόσιοι με τον Δαυίδ, εὐρήκαν εἰς κάποιον ἀγρὸν ἓνα ἄνδρα Αἰγύπτιον, τον συνέλαβαν και τον ὠδήγησαν ἐνώπιον του Δαυίδ.
- A Βασ. 30,12 καὶ διδόασιν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ· καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης, καὶ ἔφαγε, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
- A Βασ. 30,12 Ἐδωσαν εἰς αὐτὸν τροφήν και ἔφαγε, ἔδωσαν νερό και ἐπὶ. Του ἔδωσαν ἐπίσης μερικά σύκα, τα ὁποῖα ἔφαγε, και τοιοῦτοτρόπως αὐτὸς συνήλθεν ἀπὸ την λιποθυμίαν του, διότι εἶχε τρεῖς ἡμέρας και τρεῖς νύκτας να φάγῃ ἄρτον και να πῖῃ νερό.
- A Βασ. 30,13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ· τίνας σὺ εἶ καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον· ἐγὼ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου, καὶ κατέλιπέ με ὁ Κύριός μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος.
- A Βασ. 30,13 Τον ἠρώτησεν ὁ Δαυίδ· “τίνας εἶσαι συ; Ἀπὸ που κατάγεται;” Καὶ ὁ νεαρός ἐκεῖνος Αἰγύπτιος εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι δούλος ἐνός Ἀμαληκίτου και ὁ κύριός μου με

- A Βασ. 30,14 εγκατέλιπε, διότι τρίτην αυτήν ημέραν εγώ ἤμην ασθενής. καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν νότον τοῦ Χολθὶ καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη καὶ ἐπὶ νότον Χελούβ καὶ τὴν Σεκελάκ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί.
- A Βασ. 30,14 Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι εἶχομεν επιτεθῆ προς τας νοτίας περιοχάς της Παλαιστίνης, ἐναντίον των φυλῶν Χολθί, εἰς τα μέρη της Ιουδαίας προς νότον, εἰς την περιοχὴν ἐκείνην, ἡ οποία ἀνήκει στον Χαλεβ καὶ ἡμεῖς ἐπίσης παρεδώσαμεν στο πυρ την Σεκελάκ”.
- A Βασ. 30,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· εἰ κατὰξεις με ἐπὶ τὸ γεδδούρ τοῦτο; καὶ εἶπεν· ὅμοσον δὴ μοι κατὰ τοῦ Θεοῦ μὴ θανατώσῃς με καὶ μὴ παραδοῦναι με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατὰξω σε ἐπὶ τὸ γεδδούρ τοῦτο.
- A Βασ. 30,15 Του εἶπεν ο Δαυὶδ· “ἡμπορεῖς να με οδηγήσης εἰς αὐτὴν την συμμορίαν;” Ο δε Αἰγύπτιος ἀπήντησεν· “ορκίσου μου ἐνώπιον του Θεοῦ ὅτι δεν θα με φονεύσης ἢ δεν θα με παραδώσης εἰς τα χέρια του κυρίου μου, καὶ ἐγὼ ἀναλαμβάνω να σε οδηγήσω ἐναντίον αὐτῆς της συμμορίας”.
- A Βασ. 30,16 καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις, οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα.
- A Βασ. 30,16 Πράγματι ο νεαρός ἐκεῖνος Αἰγύπτιος δούλος, ὠδήγησε τον Δαυὶδ στο μέρος, ὅπου εὐρίσκετο ἡ συμμορία των Αμαληκιτῶν. Καὶ ἰδοὺ, οἱ Αμαληκίται εἶχαν διασκορπισθῇ εἰς την περιοχὴν ἐκείνην τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ πανηγυρίζοντες δια τα πολλὰ καὶ μεγάλα λάφυρα, τα οποία εἶχαν πάρει ἀπὸ την γην των ἀλλοφύλων καὶ ἀπὸ την γην του Ιούδα.
- A Βασ. 30,17 καὶ ἦλθεν ἐπ’ αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐωσφόρου ἕως δειλῆς καὶ τῇ ἐπαύριον, καὶ οὐκ ἐσώθη

ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια, ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἔφυγον.

A Βασ. 30,17 Ο Δαυὶδ ἐπετέθη αἰφνιδίως ἐναντίον των καὶ τους ἐκτύπα ἀπὸ το πρωῒ ἕως το βράδυ καὶ ἕως τὴν ἄλλην ἡμέραν. Κανεῖς ἀπὸ αὐτοῦς δεν ἐσώθη εἰ μὴ μόνον τετρακόσιοι νέοι, οἱ οἱοῖσι εἶχον καβαλικεύσει καμήλας καὶ ἔφυγαν ολοταχώς.

A Βασ. 30,18 καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα, ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ ἀμφοτέρως τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο.

A Βασ. 30,18 Ο Δαυὶδ ξαναπήρε πάλιν καὶ διέσωσεν ὅλα ὅσα εἶχαν λαφυραγωγήσει οἱ Ἀμαληκῖται, διέσωσε δε καὶ τὰς δύο γυναῖκας του.

A Βασ. 30,19 καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων, ὧν ἔλαβον αὐτῶν· τὰ πάντα ἐπέστρεψε Δαυὶδ.

A Βασ. 30,19 Τιποτε ἀπὸ ὅσα εἶχαν οἱ Ἰσραηλῖται δεν ἐχάθηκε οὔτε μικρόν οὔτε μέγαν ἀπὸ τὰ λάφυρα οὔτε φυσικά οἱ αἰχμαλωτισθέντες υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες των. Γενικῶς ὅλα ὅσα εἶχαν λαφυραγωγήσει οἱ Ἀμαληκῖται, ὁ Δαυὶδ τα ἐπῆρε πίσω καὶ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Σεκελάκ.

A Βασ. 30,20 καὶ ἔλαβε πάντα τὰ ποῖμνια καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων, καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο· ταῦτα τὰ σκῦλα Δαυὶδ.

A Βασ. 30,20 Ἐπῆρεν ὁ Δαυὶδ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια· ὠδηγοῦσαν δε αὐτὰ ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα λάφυρα καὶ διαλαλοῦσαν· “αὐτὰ εἶναι τὰ λάφυρα τοῦ Δαυὶδ”.

A Βασ. 30,21 καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ὑπολειφθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάρρῳ τοῦ Βοσόρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην.

- A Βασ. 30,21 Ο Δαβίδ μαζί με τους τετρακοσίους άνδρας του, ήλθεν στους διακοσίους άλλους άνδρας, οι οποίοι βραδυπορούντες είχαν υπολειφθή πίσω από τον Δαβίδ και είχαν παραμείνει στον χείμαρρον Βοσόρ. Αυτοί εξήλθον εις προυπάντησιν του Δαβίδ και εις προυπάντησιν των άλλων στρατιωτών που ήσαν μαζί με αυτόν. Όταν πλησίασεν ο Δαβίδ έως αυτούς, εκείνοι τον εχαιρέτησαν ειρηνικώς και τον ηρώτησαν δια τα συμβάντα.
- A Βασ. 30,22 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ καὶ εἶπον, ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων, ὧν ἐξειλόμεθα, ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν.
- A Βασ. 30,22 Από τον στρατόν του Δαβίδ μερικοί φαύλοι και πονηροὶ ἄνδρες, ἀπὸ ἐκείνους τους πολεμιστάς που είχαν πορευθῆ μαζί με τον Δαβίδ, εἶπαν· “αυτοὶ οἱ βραδυπορήσαντες δεν μας ηκολούθησαν εἰς τὴν εκστρατείαν· λοιπὸν δεν θα δώσωμεν εἰς αὐτοὺς τίποτε ἀπὸ τα λάφυρα, τα ὁποῖα ἐπήραμεν. Εἰμὴ μόνον ὁ καθένας των θα πάρῃ τὴν γυναῖκα του και τα παιδιὰ του και ας γυρίσουν πίσω”.
- A Βασ. 30,23 καὶ εἶπε Δαυὶδ· οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι ἡμᾶς καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν γεδδούρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.
- A Βασ. 30,23 Ο Δαβίδ ἀπήντησε· “δεν θα κάμετε ἔτσι, διότι ὁ Κύριος παρέδωσε τους ἐχθροὺς μας εἰς τα χέρια μας. Ὁ Κύριος μας διεφύλαξεν ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν των ληστῶν τους ὁποῖους και παρέδωκεν εἰς τα χέρια μας.
- A Βασ. 30,24 καὶ τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων; ὅτι οὐχ ἦττον ἡμῶν εἰσι· διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕτως ἔσται ἡ μερίς

- τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη· κατὰ τὸ αὐτὸ μεριοῦνται.
- A Βασ. 30,24 Ποιός δέ ποτέ θα ἀκούσῃ αὐτὰ τα λόγια σας και θα εγκρίνῃ; Αὐτοὶ που, βραδυποροῦντες ἔμειναν πίσω, δεν εἶναι καθόλου κατώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς. Δι' αὐτὸ ὅποια μερίδα θα πάρῃ ἐκεῖνος, που ἔλαβε μέρος στον πόλεμον, την ἴδια μερίδα ἀπὸ τα λάφυρα θα πάρῃ και ἐκεῖνος ο ὁποῖος ἐκάθισε και ἐφύλασσε τας ἀποσκευὰς των πολεμούντων. Ἡ αὐτὴ μερίς θα δοθῇ εἰς ὅλους”.
- A Βασ. 30,25 καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.
- A Βασ. 30,25 Ἀπὸ την ἡμέραν ἐκείνην και ἔπειτα ἐγένε αὐτὸ ἐντολή και νόμος στον ἰσραηλιτικὸν λαὸν μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.
- A Βασ. 30,26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελάκ καὶ ἀπέστειλε τοῖς πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ λέγων· ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν Κυρίου·
- A Βασ. 30,26 Ὁ Δαυὶδ ἦλθεν εἰς την Σεκελάκ και ἐστείλεν ἀπὸ τα λάφυρα στους πρεσβυτέρους της φυλῆς Ἰούδα και στους συνδεδεμένους με αὐτὸν δια φιλίας λέγων· “ἰδοὺ, ἓνα δῶρον ἀπὸ τα λάφυρα των ἐχθρῶν του Θεοῦ”.
- A Βασ. 30,27 τοῖς ἐν Βαιθσοὺρ καὶ τοῖς ἐν Ῥαμὰ νότου καὶ τοῖς ἐν Ἰεθθὸρ
- A Βασ. 30,27 Τα δῶρα αὐτὰ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς, που κατοικοῦσαν την Βαιθσοὺρ, εἰς αὐτοὺς που κατοικοῦσαν την Ραμὰ, πρὸς νότον της Παλαιστίνης, και εἰς ἐκείνους που κατοικοῦσαν εἰς την Ἰεθθὸρ.
- A Βασ. 30,28 καὶ τοῖς ἐν Ἀροήρ καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδί καὶ τοῖς ἐν Σαφὶ καὶ τοῖς ἐν Ἐσθιέ
- A Βασ. 30,28 Ἀκόμη δε και εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς την Αροήρ, εἰς την Αμμαδί, εἰς την Σαφὶ και εἰς την Ἐσθιέ.
- A Βασ. 30,29 καὶ τοῖς ἐν Γέθ καὶ τοῖς ἐν Κινὰν καὶ τοῖς ἐν Σαφέκ καὶ

- τοῖς ἐν Θιμᾶθ καὶ τοῖς ἐν Καρμήλῳ καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰεραμηλὶ καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζὶ
- A Βασ. 30,29 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσαν τὴν Γέθ, τὴν Κινάν, τὴν Σαφέκ, εἰς αὐτοὺς που κατοικοῦσαν εἰς Θιμᾶθ, στο Καρμηλον, εἰς τὴν πόλιν Ἰεραμηλί καὶ στοὺς κατοίκους τῶν πόλεων Κενεζὶ.
- A Βασ. 30,30 καὶ τοῖς ἐν Ἰεριμούθ καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὲ καὶ τοῖς ἐν Νομβέ
- A Βασ. 30,30 Ἐπίσης ἔδωκεν εἰς ὅσους κατοικοῦσαν εἰς Ἰεριμούθ, εἰς Βηρσαβεὲ καὶ εἰς Νομβέ.
- A Βασ. 30,31 καὶ τοῖς ἐν Χεβρών καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους, οὓς διήλθε Δαυὶδ ἐκεῖ, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.
- A Βασ. 30,31 Ἐδωσεν στοὺς κατοίκους τῆς Χεβρών καὶ γενικῶς ἔστειλε δῶρα εἰς ὅλους τοὺς τόπους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπέρασαν αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες του.

A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 31

- A Βασ. 31,1 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πίπτουσι τραυματῖαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ.
- A Βασ. 31,1 Οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ Ἰσραηλίται ἐνίκηθησαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ἐπесαν δε πολλοὶ Ἰσραηλίται νεκροί, στο ὄρος Γελβουέ.
- A Βασ. 31,2 καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαούλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισὰ υἱοὺς Σαούλ.
- A Βασ. 31,2 Οἱ Φιλισταῖοι κατεδίωξαν τὸν Σαούλ καὶ τοὺς υἱοὺς του καὶ ἐφόνευσαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν, τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισὰ, υἱοὺς τοῦ Σαούλ.
- A Βασ. 31,3 καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαούλ, καὶ εὐρίσκουσιν

αὐτὸν οἱ ἀκοντισταί, ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια.

A Βασ. 31,3 Ο πόλεμος διεξήγετο με ιδιαιτέραν σκληρότητα εἰς τὴν περιοχὴν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ Σαούλ. Εὐρήκαν αὐτὸν οἱ Φιλισταῖοι ἀκοντισταί, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὀμφαλὸν.

A Βασ. 31,4 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν αἵρωντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἐμπαίξωσί μοι. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαούλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτήν.

A Βασ. 31,4 Ο Σαούλ εἶπε πρὸς τὸν υπηρέτην, πού εβάσταζε τὰ ὅπλα· “βγάλε τὴν ρομφαίαν σου καὶ φόνευσέ με με αὐτήν, διὰ νὰ μὴ ἔλθουν οἱ ἀπερίτμητοι Φιλισταῖοι καὶ με διατρυνθήσουν με τὰς λόγχας τῶν καὶ με ἐξευτελίσουν. Ἀλλὰ ὁ υπηρέτης, πού εβάσταζε τὰ ὅπλα τοῦ Σαούλ, δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν φονεύσῃ, διότι ἐφοβήθη πάρα πολὺ. Ἐπῆρεν ὁ Σαούλ τὴν ρομφαίαν τοῦ καὶ ἐπέπεσεν ἐπάνω εἰς αὐτήν.

A Βασ. 31,5 καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαούλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε μετ’ αὐτοῦ.

A Βασ. 31,5 Ο υπηρέτης πού εβάσταζε τὰ ὅπλα τοῦ Σαούλ, ὅταν εἶδεν ὅτι ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπάνω εἰς τὴν ρομφαίαν τοῦ καὶ ἀπέθανε μαζὴ με τὸν Σαούλ.

A Βασ. 31,6 καὶ ἀπέθανε Σαούλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.

A Βασ. 31,6 Ἔτσι, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀπέθανον μαζὴ ὁ Σαούλ, τὰ τρία τοῦ παιδιὰ καὶ αὐτὸς πού εβάσταζε τὰ ὅπλα τοῦ.

A Βασ. 31,7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ ὅτι τέθνηκε Σαούλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ

	καταλείπουν τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς.
A Βασ. 31,7	Οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ οποίοι εὐρίσκοντο πέραν ἀπὸ τὴν κοιλάδα καὶ ὅσοι ἦσαν πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, ὅταν εἶδαν ὅτι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλῖται ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ὅτι ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ εφονεύθησαν, ἀφήκαν καὶ αὐτοὶ τὰς πόλεις τῶν καὶ ἔφυγαν. Ἠλθον οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς πόλεις αὐτάς.
A Βασ. 31,8	καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς καὶ εὐρίσκουσι τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ.
A Βασ. 31,8	Τὴν ἐπομένην ἡμέραν οἱ ἀλλόφυλοι ἦλθαν νὰ λεηλατήσουν τοὺς νεκροὺς. Εὐρήκαν τὸν Σαοὺλ καὶ τὰ τρία τοῦ παιδιὰ νὰ κατὰκεινται νεκροὶ στὸ ὄρος Γελδουέ.
A Βασ. 31,9	καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἄλλοφύλων κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.
A Βασ. 31,9	Ἀναποδογύρισαν τὸν Σαοὺλ, τὸν ἐξέδυσαν, ἐπῆραν τὰ ὅπλα τοῦ ὡς τρόπαια τῆς νίκης τῶν καὶ τὰ περιέφεραν εἰς τὰς χώρας τῶν Φιλισταίων, ἐντὸς τῶν ναῶν ὅπου υπῆρχον τὰ εἰδῶλα, εἰς ὅλον τὸν λαόν, διαλαλοῦντες τὴν νίκην τῶν.
A Βασ. 31,10	καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἄσταρτεῖον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσάν.
A Βασ. 31,10	Τὰ ὅπλα τοῦ Σαοὺλ τὰ ἀφιέρωσαν στὸν ναόν τῆς Αστάρτης, τὸ δε σῶμα τοῦ το ἐκάρφωσαν στὸ τείχος τῆς Βαιθσάν.
A Βασ. 31,11	καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ὃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ·
A Βασ. 31,11	Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβὶς ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν περιοχὴν Γαλαάδ, ἐπληροφορήθησαν τι ἐκαμαν οἱ Φιλισταῖοι στὸν Σαοὺλ.
A Βασ. 31,12	καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως καὶ ἐπορεύθησαν

ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάν καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.

A Βασ. 31,12 Μερικοὶ δε γενναῖοι ἄνδρες ηγγέρθησαν, εβάδισαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐπήραν τὸ σῶμα τοῦ Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ παιδιοῦ του, τοῦ Ἰωνάθαν, ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάν, τα ἔφεραν εἰς τὴν Ἰαβὶς καὶ τα ἔκαυσαν ἐκεῖ.

A Βασ. 31,13 καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς καὶ νηστεύουσιν ἐπτά ἡμέρας.

A Βασ. 31,13 Ἐπήραν τα ἀπολειφθέντα ἀπὸ τοῦ πυρ ὀστᾶ καὶ τα ἔθαψαν κάτω ἀπὸ καλλιεργημένην γῆν εἰς τὴν Ἰαβὶς. Εἰς ἐνδειξιν δε πένθους ἐνήστευσαν ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας.